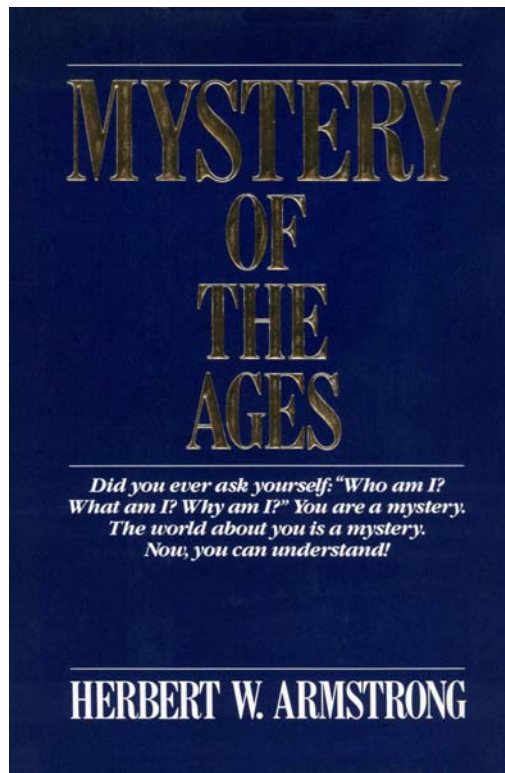

MISTERIJA VEKOVA

od
Herbert W. Armstrong

Translated from Mystery of the Ages by Herbert W. Armstrong, 1985 hardback edition.
Copyright 1985 by the Worldwide Church of God. Serbian edition.

SADRŽAJ

Izjava autora

Prolog

UVOD

POGLAVLJE 1

KO I ŠTA JE BOG?

POGLAVLJE 2

MISTERIJA ANĐELA I ZLIH DUHOVA

POGLAVLJE 3

MISTERIJA ČOVEKA

POGLAVLJE 4

MISTERIJA LJUDSKE CIVILIZACIJE

POGLAVLJE 5

MISTERIJA O IZRAELU

POGLAVLJE 6

MISTERIJA CRKVE

POGLAVLJE 7

MISTERIJA CARSTVA BOŽJEG

Izjava autora

ZAŠTO SAM NAPISAO OVU KNJIGU? Moj dug, aktivan život pun je zanimljivih doživljaja pošto sam rođen osam ipo godina pre kraja 19. veka i proživio sam mnoge godine dvadesetog veka do ovog trenutka. Živeo sam u vreme kada su konji vukli tramvaje i kočije pre nego što je izumljen automobil, a doživio sam da vidim i početak industrijske revolucije, nuklearnog doba i, najzad, doba u kojem ljudi istražuju kosmos. Video sam Ameriku kada je bila klasična agrikulturna zemlja u kojoj farmeri guraju plug iza konja i srećno pevuše, a potom i urbano doba u zapadnom delu ove zemlje gde su farmeri morali da se bore sa vladom za više cene da bi sprečili nestanak farmerske proizvodnje.

Video sam kako se ovaj dvadeseti vek razvija u doba neverovatnog napretka, industrijskog i tehnološkog uspeha... Međutim, istovremeno - kakvog li paradoksa - video sam i eskalaciju strahovitih zala do alarmantnih razmera, sve više kriminala, nasilja i pretnje od nuklearnog rata koji je mogao da ugrozi opstanak same ljudske rase u sadašnjoj generaciji. Sve ove okolnosti i činjenice zaista predstavljaju nerazjašnjene misterije. Zato je red da ih sada objasnimo!

Proputovao sam sve četiri strane sveta. Sedeo sam sa bogatima i veoma siromašnima i sa onima koji su negde između. Išao sam u posete šefovima velikih industrijskih postrojenja, carevima, kraljevima, predsednicima i premijerima. Upoznao sam i družio se sa potpuno nepismenim, siromašnim ljudima. Sagledao sam ovaj svet iz blizine sa koje je malo ko imao prilike da ga sagleda. Tokom ovog mog dugog i dinamičnog života postavljao sam sebi mnoga pitanja koja su za mene predstavljala teške misterije. Ta pitanja su ostala neobjašnjive misterije za ceo svet, misterije na koje nije bilo odgovora!

Kada mi je bilo pet godina otac mi je rekao da ću jednog dana postati advokat u Filadelfiji, gradu u kome sam odrastao, zato što uvek postavljam mnogo pitanja o svemu i svačemu. A ja sam samo hteo da RAZUMEM. Žudeo sam da SHVATIM ta teška pitanja. Najmudriji čovek koji je ikada živio na svetu, car Solomon, priželjkivao je mudrost. Bog mu je upravo i dao mudrost iznad svega ostalog. Nakon toliko mnogo godina shvatio sam da je taj isti Bog meni dao da RAZUMEM najteže životne misterije koje su za većinu današnjih umova čista enigma. Kako se sve to dogodilo?

Vaspitavan sam u jednoj protestantskoj crkvi sve do 18-te godine života. Međutim u crkvi nikada nisam čuo objašnjenja za pitanja koja su me mučila. Ako Biblija otkriva odgovore na ta pitanja, zašto postoji toliko mnogo hrišćanskih konfesija i otkud takva nesloga o tome šta kaže Biblija? Nakon svega, ko je u stanju da razume Bibliju? Ja sasvim izvesno nikada nisam razumeo tu knjigu. No, čak i kada je čovek razume, može li se verovati Bibliji? Da li ta knjiga govori sa nekim autoritetom? To pitanje bilo je za mene zagonetka i upravo je to ta misterija koju će ovo delo razjasniti.

Moj put ka razumevanju tih misterija počeo je u 34. godini mog života, 1926. godine. To je bio samo početak. U mojoj svesti nije mi bilo do kraja jasno šta je to što me tera da napišem ovu knjigu. Razlog mi je potpuno otkriven tek decembra 1984. godine. Ta kapitalna istina uznemirila je moj duh a objasniću je u ovoj knjizi. Početak otvaranja mog uma za razumevanje istine opisane u ovoj knjizi započelo je leta 1926. Upitao sam se: ko sam ja, šta sam i zašto postojim? Pokušao sam da pronađem racionalan odgovor na ta pitanja, ali uzalud. Sve je to bila misterija. Onda sam te iste jeseni dobio izazov u vidu jednog biblijskog problema i na polju teorije evolucije, što je uznemirilo moj um. Kao posledica toga otvorili su mi se čudesni vidici i dubine saznanja i razumevanja. Sve je počelo sa pitanjem o teoriji evolucije i religijskim pitanjem o svetkovanju nedelje.

Znao sam da je Biblija najprodavanija knjiga u svetu, ali je ona za mene bila enigma koju nikada nisam uspevao da razumem. Tvrdio sam: "Biblija kaže: 'Drži nedelju'". Upitan sam otkud to znam i da li sam to možda pročitao u samoj Bibliji? Odgovorio sam da znam zato što

sve crkve praznuju nedelju, pa stoga pretpostavljam da izvor za njihovo učenje mora da je upravo sama Biblija. U tom trenutku se moj brak našao pod znakom pitanja i bio sam prisiljen na opsežnu studiju i proučavanje Biblije i teorije o evoluciji, koja je u to vreme ubrzano sticala sve veću popularnost u višem obrazovanju.

Moja detaljna studija Darwinovih, Hakslijevih, Hekelovih i drugih knjiga navela me je da posumnjam u autoritet Biblije, pa čak i u to da Bog uopšte postoji. Ti intelektualci i mislioci bivali su sve više svesni otkrića o kosmosu koja nisu mogli da pomire sa religijskim učenjima svog vremena. Moja proučavanja o razmišljanjima osnivača teorije evolucije navela su me da se setim nečega što sam pročitao u osmom Psalmu. Tu car David, monarh jednog drevnog naroda, gleda zvezde na nebu i primećuje ogromna kosmička prostranstva zbog kojih počinje da razmišlja. Car David se uptao šta predstavlja čovek u tom svetu? Šta je čovek u ogromnom prostranstvu beskonačnog svemira? Otkrio sam da nikada nije dobio potpun odgovor na pitanja koja su mučila njegov duh. Ali sam kasnije u mom istraživanju otkrio da je konačan odgovor otkriven apostolu Pavlu, koji to objašnjava u drugom poglavlju poslanice Jevrejima. Bio sam odlučan da nađem apsolutan dokaz da Bog postoji i da je Biblija knjiga od autoriteta, ili da oboje odbacim. Shvatio sam da većina ljudi prihvati ili odbaci svoja verovanja na osnovu nepažljivih pretpostavki koje čuju, ili na osnovu onoga čemu su ih učili, ili do čega su sami došli bez ijednog dokaza. Ja sam želeo da razumem i da budem siguran u svoja verovanja na osnovu sigurnog dokaza, a ne na osnovu neke nepažljive pretpostavke ili mog hirovitog razmišljanja.

Nakon mnogih meseci koje sam bukvalno proveo u danonoćnom proučavanju, otkriveni su mi sigurni, apsolutni odgovori sa dokazima. Više nisam uzimao zdravo za gotovo da Bog postoji zato što sam tako oduvek slušao, ili zato što su me tako učili. Našao sam apsolutan, siguran dokaz o postojanju Vrhovnog Tvorca Boga, kao i apsolutan autoritet da je Sveta Biblija Reč Božja - poruka i znanje koje je Bog otkrio čovečanstvu. Otkrio sam da je Biblija šifrovana knjiga koja krije odgovore merodavne za misterije sa kojima je suočeno celo čovečanstvo. Otkrivenje tih misterija izgubila je čak i Crkva Božja, iako je ono ostalo sačuvano u biblijskim zapisima. Zašto ih onda svet nije jasno razumeo? Zato što je Biblija knjiga u šiframa, a Tvorčeva namera bila je da ljudi ne budu u stanju da razumeju tu knjigu sve do naših dana - do druge polovine dvadesetog veka!

Tokom danonoćnih studija naučio sam zašto većina ljudi pogrešno razume tu knjigu, iako je ona svetski bestseller. Stvar je u tome da se potpuno objašnjenje ili istina o bilo čemu retko kada može naći u celini ili sasvim jasno izraženo u jednom stihu ili jednom pasusu te knjige. Drugi stihovi i pasusi, te faktori ili izrazi o nekoj temi obično se nalaze u još nekom ili nekoliko drugih delova Svetog pisma, bilo u Starom ili Novom zavetu. Pravo i potpuno značenje neke biblijske stavke korisno je samo kada se možda nekoliko stihova, rasutih po celoj Bibliji, posmatraju zajedno.

Nove dubine u saznanju i razumevanju, koje su ostale glavna životna misterija za većinu ljudi, otvorile su se pred mojim zaprepašćenim očima i mozgom. Ali u toj knjizi je zapisano da će u ovim vremenima u kojima živi naša generacija velike misterije biti razjašnjene, što se zaista dogodilo u mom zapanjenom umu. Naučio sam da je Biblija poput slagalice – potrebno je spojiti hiljade kockica u jednu sliku, a sve kockice mogu da se sastave na samo jedan način i tek tada slika postaje kristalno jasna onome ko je voljan da poveruje u to što kaže naš Stvoritelj Bog.

Knjiga koju držite u rukama jednostavno spaja kockice te velike slagalice u jednu sliku koju možete jasno da razumete. Dok čitate i iščitavate ovu knjigu, stalno upoređujte njen sadržaj sa Biblijom. Zapazite vašim vlastitim očima te istine u vašoj vlastitoj Bibliji i, dok čitate, otvorite um Bogu da vas povede u Njegovu ISTINU. To će biti mnogo logičnije od ičega što ste ranije radili u svom životu. Vreme će pokazati da li je ovo možda najvažnija knjiga u poslednjih 1900 godina, ne zbog njene književne vrednosti ili kitnjastog stručnog jezika koji sam namerno izbegavao, već zbog jasnoće kojom je napisana i koja ima za cilj da pojasni najbitnije znanje koje je vrhovni davalac razumevanja ikada otkrio čoveku, a koji je i sam ostao mistifikacija za sve ljude još od trenutka kada se prvi čovek pojavio na Zemlji. Ljudi ovog sveta su zaslepljeni. Ne vide ko je čovek, šta je čovek ni zašto postoji! Kako se čovek uopšte pojavio na Zemlji?!

Čovek je ostao misteriozan samom sebi zbog njegove nesposobnosti da reši svoje probleme i pronade odgovore na zbunjujuća pitanja o ljudskom rodu i svetu u kome živi. Sve te misterije odavno je otkrio jedan te isti vrhovni autoritet sveg znanja, ali u šifrovanoj poruci čije otkrivanje i dešifrovanje nije dopušteno sve do našeg vremena.

U prvom veku u hrišćansku Crkvu se uvuklo drugačije jevanđelje. Pojavila su se mnoga lažna učenja i lažne crkve pod imenom "tradicionalno hrišćanstvo". Sam Bog u Otkrivenju 12:9 otkriva da je ceo svet prevaren! Temeljne istine koje se iznose u ovoj knjizi od toga doba su ostale puka misterija. Čak su i iskreni, dobronamerni ljudi među sveštenstvom primili od drugih ljudi svoja učenja koja se tradicionalno prenose u tim crkvama. Oni žive sa pretpostavkom da su ta netačna učenja istinita biblijska nauka. Umesto da se logično i pravilno spoje različite kockice slagalice, među ljudima se uobičajila praksa da svakom određenom delu Svetog pisma dodaju ustaljena lažna učenja kojima veruju, a koja su istrgnuta iz konteksta u kome su napisani određeni biblijski stihovi. Drugim rečima postala je praksa tumačiti Pismo zarad izricanja onoga što se već podučava i u šta su ljudi već poverovali.

Bibliji nije potrebno tumačenje pošto ona tumači samu sebe. To postaje jasno onda kada neko uoči razne pravilno "složene" stihove Svetog pisma o bilo kojoj temi. A i sama Biblija kaže: "ovde malo, onde malo davaše se" (Knjiga proroka Isaije 28:10). Čak je i nominalni hrišćanski svet upao u prevaru. Često sam izjavljivao da je mnogo teže odučiti se od istina zasnovanih na pogrešnim pretpostavkama nego naučiti novu istinu. U poslednjih 58 godina ni sam nisam potpuno jasno shvatio šta znači činjenica otkrivena u Prvoj knjizi Mojsijevoj 3:22-24, gde piše da je Bog u stvari zabranio čoveku pristup Svetom Duhu i večnom životu koji čovečanstvo u globalu neće moći da uživa sve dok sotona ne bude uklonjen prilikom Drugog dolaska Isusa Hrista. Tradicionalno hrišćansko učenje od pamtiveka pretpostavlja da se Bog i sotona takmiče za ljude, pri čemu Bog očajnički pokušava da "spasi ovaj svet", ali sotona za sada pobeđuje u toj velikoj borbi. Drugim rečima, Bog je prvi put poslao Isusa Hrista u pokušaju da pobeđi u tom neprekidnom ratu protiv sotone. Tradicionalno hrišćanstvo uči da "ko želi može da dođe i bude spasen" posredstvom Isusa Hrista. Godinama sam samo delimično shvatao šta je pogrešno u toj pretpostavci, ali potpuna istina mi je tek odskora postala kristalno jasna. Zaista zapanjujuća istina razotkrila je ono što je bilo obavijeno velom tajne.

Nadam se da će ova knjiga, napisana u vreme koje je Bog odredio kao najprikkladnije da se ona pojavi, otvoriti mnoge oči da vide istinu o tim misterijama koje su dugo ostale sakrivene. Sada, u 93. godini života, nešto me je navelo da napišem ovu knjigu pre nego što se ovaj moj dinamičan život završi, jer želim da podelim odgovore na te misterije sa svima kojima je stalo da ih znaju, a koje veliki vrhovni um Božji otkriva u Njegovoj Reči i koje čovek može da razume - samo ako ima volju da razume Božju Reč.

Prolog

Da li ste se ikada upitali: ko sam ja, šta sam i zašto živim? Svet oko vas je misterija. Vi sami ste misterija zato što nikada niste videli svoj mozak - centar inteligencije i svega onog što vas čini ljudskim bićem. Vaš život je obavijen velom misterije. Kada bolje razmislite, činjenica da uopšte postojite sama po sebi je misteriozna. Da li ste nastali dejstvom neživih zemaljskih sila, ili ste dizajnirani inteligentno i stvoreni sa određenim ciljem od strane Svemogućeg Boga, vrhunskog uma koji je isto tako obavijen misterijom? U stvari, neprekinuta ljudska tradicija o Bogu Stvoritelju je takva misterija da su viši intelektualni krugovi u svetu, u pokušaju da je izbrišu, faktički jednoglasno prihvatili teoriju evolucije.

Znanje je počelo da se širi tek po izumu štampe u 15. veku. Kako se znanje širilo, intelektualizam razvijao i uvećavala se astronomska saznanja o našem svemiru, ljudi su počeli da postavljaju neka pitanja, kao recimo odakle toliki ogroman kosmos i kako je nastao? Racionalni, naučni umovi nisu bili u stanju da objasne saznanja o ogromnom svemiru putem religioznih učenja koja su primili od Rimokatoličke crkve i Protestantizma koji dominiraju u razmišljanju zapadnog sveta. Učenje o dugokosoj, polufeminiziranoj slici o Isusu i ideja o Bogu koji je sačinjen od nevidljivog duha nije utolilo njihovu intelektualnu žeđ. Bile su to misterije kolosalnih razmera! U taštini svojih samozvanih akademskih umova, ljudi su pokušali da teorijom o materijalizmu potpuno izbegnu tu misteriju. Svoju znatiželju su umirili pokušajima da iznađu rešenje za misteriju o poreklu i nastanku života, pa su smislili materijalistička objašnjenja koja su ih zadovoljila. Teorija evolucije se postepeno uvukla u inteligentne a ipak neupućene umove prepune intelektualne sujete. Taj način razmišljanja pretočen je u Lamarkovu teoriju o "upotrebi i neupotrebi", koju je nastavio Darwin svojom teorijom o "opstanku najjačih". Stvar je u tome da sam Darwin za života nije bio siguran u svoju vlastitu teoriju, ali njegove kolege Hakel i Haksli su nakon Darwinove smrti žestoko zagovarali njegovu teoriju u javnosti. Da li su stvoreni ljudski umovi puni intelektualne sujete, koji su izmislili nekakvu teoriju, mudriji od vrhovnog uma koji ih je načinio? Teoriju evolucije smislio je ljudski um u pokušaju da objasni postojanje materijalnih stvari koje su navodno nastale bez prethodnog postojanja božanskog Stvoritelja. Ali, ako je Svemogući Bog vaš Tvorac i ako postoji kao božanski Tvorac svega postojećeg, javlja se misterija o Bogu, prva i prevashodna misterija u odnosu na sve druge.

Ko i šta je Bog? Tu misteriju ne razume nijedna religija, nauka ne može da je objasni niti se o njoj uči u institucijama višeg obrazovanja. Tvorci evolucije, puni intelektualne taštine, našli su da je postojanje Boga - onako kako je predstavljen u religiji - misterija koju nisu mogli da razumeju i prihvate. No ni sami religionisti koje su odbacili autori evolucije nisu shvatili misteriju o Bogu. Bog se, međutim, otkriva preko Njegove Reči, Svetog pisma! Samo još kad bi ti religionisti verovali čistom Božjem otkrovenju. Bog otkriva sebe u Njegovoj Reči, Svetoj Bibliji, a skoro niko ne razume tu knjigu. Kao što piše Brus Barton, Biblija je "knjiga koju niko ne poznaje". Ona sama je bazična misterija koja otkriva sve ostale misterije.

Ako je u Bibliji otkrivena istina o Bogu - misterija broj 1 - istina o anđelima i zlim duhovima sigurno zauzima drugo mesto. Da li je postojanje duhovnih bića činjenica ili mit? Da li đavo ipak postoji? Da li je Bog stvorio đavola? Ako postoje sveti anđeli, zašto postoje i koja im je funkcija? Biblija jasno kaže da nevidljive sile zlih duhova zapravo vladaju ovim svetom. Da li zli duhovi utiču na ljudska bića i da li izazivaju bilo kakve posledice? Da li utiču čak i na današnje vlasti? Da li utiču čak i na vaš lični život? Izgleda da je to pitanje obavijeno potpunom misterijom.

Zasigurno treća misterija po redu je misterija o samom životu celog čovečanstva. Šta je čovek i zašto postoji? Da li je besmrtna duša? Znaju li mrtvi šta se događa u svetu živih? Da li se čovek sastoji od krvi i mesa u kojem obitava besmrtna duša? Postoji li ikakvo značenje i

smisao ljudskog života? Da li smo nastali evolucijom nežive materije, bez ikakvog smisla i logike? Zašto naizgled nerešivi problemi muče ljude?

Četvrta u koloni nerazjašnjenih misterija je misterija o civilizaciji koja je nastala u ljudskom društvu. Kako se rodila civilizacija? Zašto živimo u svetu u kojem vlada neverovatan napredak, a istovremeno - kakvog li paradoksa - sve više i više zapanjujućeg zla? Zašto ljudski um koji je izmislio svemirske letelice, kompjutere, naučna, tehnološka i industrijska čuda ne može da reši probleme u kojima se pokazuje sva ljudska nemoć?

Potom, u razvoju ljudskog društva na Zemlji postoji misterija o Jevrejima i starom Izraelu koje se spominju u Bibliji. Da li su isključivo Jevreji narod starog Izraela? Zašto je Bog u prvom redu obrazovao jedan poseban narod? Zašto su Jevreji "narod od Boga izabran"? Da li je taj narod omiljen Bogu i da li Bog diskriminiše protiv drugih naroda? Da li Bog gleda ko je ko? Šta je svrha postojanja Izraela u božanskom poretku stvari?

Zatim sledi misterija o Crkvi. Zašto je svetu potrebna institucija Crkve? Da li ona ima neku svrhu, koju čak ni tradicionalna hrišćanska religija ne razume? Da li je Crkva ona koju je Hristos osnovao, ili se sastoji od raznih sekti i konfesija? Da li je Crkva dobro organizovana po nekom definitivnom šablonu koji je Hristos propisao? Postoji li u Crkvi vlast i autoritet? Da li je ona velika opštesvska Crkva sa nekoliko miliona članova, ili je mala i progonjena? Kako prepoznati istinitu Crkvu u današnje vreme?

Najzad, zašto je carstvo Božje misterija? Isusova poruka u jevanđelju odnosi se na "carstvo Božje"! Da li je Carstvo nešto što svaka osoba ima, ili nešto što može da se uspostavi u čovekovom srcu? Da nije možda sama institucija crkve carstvo nebesko? Ili je ono nešto sasvim drugo? Zašto takva misterija o samom jevanđelju Isusa Hrista?

Ovih SEDAM VELIKIH MISTERIJA tiču se svačijeg života! Prava istina o tim misterijama otkrivena je u Bibliji, ali nijedna crkva i teolog kao da to ne shvataju. ZAŠTO? Upravo zato što je Biblija jedna od osnovnih misterija! Ako bi neko počeo da je čita od korica do korica našao bi se u čudu. Biblija jednostavno ne može da se čita kao bilo koja druga knjiga. Ona predstavlja misteriju zato što je napisana u šiframa. To je kao kad imate slagalicu od hiljadu kockica različitog oblika koje se mogu složiti u jednu celinu, ali postoji samo jedan način da ih složite. Biblijske istine, raštrkane po celoj knjizi, otkrivene su malo ovde, malo onde. One bivaju otkrivene samo posredstvom Svetog Duha koji obitava u onima koji su se predali i povinovali Bogu, svojevoljno prihvatili da su počinili greške, pogrešne postupke i pokorili se Bogu VERUJUĆI Hristu - Reči Božjoj. Isus je predstavljao Reč oličenu u ljudskom obličju. Danas je Biblija ta ista Reč u štampanom obliku!

Niko ne može da ima Sveti Duh, koji je jedini u stanju da otvori ljudski um da razume Reč Božju, ako se potpuno ne pokaje i bezuslovno ne veruje u Hrista i sve što Hristos govori. Pokajanje može da usledi samo pošto osoba prizna da je pogrešila u svojim postupcima i verovanjima. Izgleda da svakome najteže pada da prizna da je u krivu po pitanju ličnih verovanja i ubeđenja, da se oduči od netačnog znanja i nauči se pravom. Da li je onda čudno što niko (ili skoro niko) ne zna i ne razume knjigu zvanu Biblija? Bog je namerno ostavio tu knjigu u šiframa da niko ne bi mogao da je razume sve do našeg savremenog doba. Zašto je to učinjeno sa takvim ciljem? Čak je i to misterija. U poglavljima ove knjige naći ćete objašnjenja za te misterije. U 12. glavi u Knjizi proroka Danila čitamo da čak ni ljudi posvećeni Bogu nisu mogli da razumeju ono što im je dato da napišu i što će kasnije postati deo Biblije. Prorok Danilo piše da je čuo, ali nije razumeo! Anđeo koji mu je otkrio šta da napiše rekao mu je: "Idi Danilo, jer su zatvorene i zapečaćene ove reči do poslednjeg vremena".

Upravo danas živimo u tom - poslednjem - vremenu! Bog je otvorio Njegovu Reč onima koje je odabrao da je razumeju, ljudima koji su se pokorili i predali Njemu i Njegovoj blagoslovenoj svetoj Reči. U 12. poglavlju iste Knjige proroka Danila piše i da će u poslednje vreme "razumni" razumeti, ali "niti će koji bezbožnik razumeti". Ko su "razumni" kojima je omogućeno da razumeju Bibliju? "Početak je mudrosti strah Gospodnji" (Psalam 111:10) i "dobra su razuma svi koji ih (Božje zapovesti) tvore" (isti Psalam). Međutim tradicionalno hrišćanstvo generalno negira Božje zapovesti tvrdeći da su ukinute i prikovane na krst! Stoga

kler i teolozi organizovanog "hrišćanstva" nisu u stanju da razumeju Bibliju. Kako onda mi koji pišemo ovu knjigu možemo da razumemo i otkrijemo čitaocu te misterije koje muče ljudski um? Odgovor na to pitanje pročitajte u uvodu.

UVOD

Kako je otkriveno tih sedam misterija?

GLAVNA BRIGA današnjeg sveta je pitanje ljudskog opstanka! Nauka i tehnologija su proizvele oružje za masovno uništenje koje može da zbrise sav ljudski život sa lica zemlje! Danas mnogi narodi poseduju nuklearno oružje, tako da je dovoljan samo jedan ludak da pokrene Treći Svetski rat koji bi bio u stanju da istrebi život na ovoj planeti. Tačno je da istina Božja, ako je saznamo i postupimo po njoj, može da spasi čovečanstvo od takve pretnje i svih tih zala!

Zastanite na trenutak. RAZMISLITE o ovome! Živite u naizgled veoma naprednom svetu na polju nauke, tehnologije, visokog obrazovanja i informatike. Ljudi misle da je ovo svet VELIKOG PROGRESA. Šaljemo ljude da istražuju Mesec i bezbedno ih vraćamo na Zemlju. Bepilotne letelice spuštaju se na Mars i vraćaju na Zemlju sa slikama njegove površine, druge lete u Jupiterovu orbitu i donose zapanjujuće slike o toj planeti i Saturnovom prstenu. Hirurzi obavljaju transplantaciju srca i drugih organa. Ovaj magični svet živi u zanosu tehnologije na dugmiće pomoću koje se pokreću mašine koje sve rade za nas. Kakav glamurozan svet snova ispunjen dosadom, luksuzom i slobodom! Međutim, paradoks se krije u tome što je ovo i svet pun NEZNANJA! Čak i obrazovani ljudi ne znaju kako da reše svoje probleme i zla koja vladaju u svetu. Oni ne znaju put MIRA i PRAVIH ŽIVOTNIH VREDNOSTI! Otprilike polovina svetskog stanovništva je još uvek nepismena, živi u prljavštini i stezi kukavnog siromaštva. Stravični "žetoci" - glad i bolesti - kose milione ljudskih života. Ovo je jedan nesrećan svet, pun nemira i frustracije, koji se suočava sa beznadežnom budućnošću, opterećen sve većom stopom kriminala, nasilja, nemoralna, nepravde (čak i u sudnicama i palatama pravde), nepoštenja, korupcije u vladi i poslovnim krugovima i neprekidnim ratovima koji sada polako vode ka konačnom, nuklearnom Trećem svetskom ratu. OD KUDA taj paradoks "*progres*" usred takve DEGENERACIJE? Božanska istina bi razrešila tu dilemu! Istinska religija - Božja istina koju osnažuje ljubav Božja data Svetim Duhom - pokazala bi pravi put i dovela do sreće, izobilja i večnog spasenja. Kada uočite šta "ne štima" sa svetskim religijama, naći ćete i uzrok svih zala ovog sveta!

Šta je religija? Taj pojam je definisan kao kult, obožavanje i služenje Bogu ili nečem nadprirodnom. Religija podrazumeva odnos čoveka sa njegovim Stvoriteljem. Neke religije su izopačile tu definiciju, tako da u tim religijama ljudi ne obožavaju Boga koji ih je stvorio, nego bogove koje su sami sebi stvorili. Religija se odnosi na ponašanje pojedinca, njegove principe, način života i koncept o sadašnjosti i sadašnjim svetskim zbivanjima i kretanjima.

Stvarni UZROK svekolikog zla u religijskoj zbrci ovog sveta i sva njegova zla otkrivena su u tih SEDAM OSNOVNIH MISTERIJA koje razobličavaju vavilon religijske konfuzije i svetskog haosa koji je iz njega proistekao! Došlo je vreme da Bog, koji sada šalje glas da pojačanom silinom više po celom svetu, otkrije izlaz iz ovog nelogičnog ludila i put ka svetu MIRA i pravednosti koja će uskoro zavladati Zemljom! U knjizi proroka Isaije stoji proročanstvo za sadašnje vreme: "Glas je nekoga koji više: pripravite u pustinji put Gospodnji, poravnajte u pustoši stazu Bogu našem... podigni silno glas svoj, Jerusalime, koji javljaš dobre glase; podigni, ne boj se. Evo, Gospod Bog ide na jakoga, i mišica će njegova ovladati njim; evo plata je njegova kod njega i delo njegovo pred njim" (Knjiga proroka Isaije 40:3, 9-10). Taj glas sada više, što potvrđuje i prorok Malahija: "Evo, ja ću poslati anđela svojega, koji će pripremiti put preda mnom, i iznenada će doći u crkvu svoju Gospod, kojega vi tražite, i anđeo zavetni, kojega vi želite, evo doći će, veli Gospod nad vojskama" (Knjiga proroka Malahije 3:1).

Ilija koji će doći

Oba gornja proročanstva su dualnog karaktera. Prvo, odnose se na Jovana Krstitelja koji je pre više od 1.900 godina pripremio put službi Isusa u ljudskom telu. S druge strane, ta proročanstva kao prototip odnosno preteča predskazuju nekog ko će pripremiti put za Drugi Hristov Dolazak, kada naš Spasitelj dođe da ZAVLADA SVIM NARODIMA kao Car nad carevima i Gospodar nad gospodarima! Ako pročitate tekst koji sledi posle prvog stiha u Malahijevom proročanstvu, videćete da se ono, poput Isaijinog predskazanja, odnosi na ljudskog vesnika poruke koji priprema put pred sada skori Drugi Hristov Dolazak koji će, za razliku od prvog, da se odigra u vrhunskoj SILI I SLAVI, jer Hristos sada dolazi kao Vladar svih naroda! Pokušajte da shvatite princip dualnosti u tim stihovima.

Ta proročastva se odnose na tipsku pojavu u prošlosti i njeno potonje ispunjenje. Jovan Krstitelj je bio glas koji više u fizičkoj pustinji na obalama Jordana pripremajući put za Prvi Dolazak ljudskog Isusa u fizički hram u Jerusalimu i među fizički jevrejski narod. Taj glas je samo prototip odnosno preteča glasa koji, moćno pojačan pomoću savremene štampe, radija i televizije, više usred današnje duhovne pustinje religijske zbrke i obznanjuje skorašnji Drugi Dolazak duhovno PROSLAVLJENOG Hrista u Njegov duhovni hram - Crkvu koja će vaskrsnuti u duhovnu besmrtnost – Poslanica Efescima 2:21-22.

Isus je došao pre više od 1.900 godina da objavi BUDUĆE carstvo Božje. Ovoga puta dolazi da USPOSTAVI to carstvo! Upozorenje za ove poslednje dane o tome da carstvo dolazi pojačanom snagom obilazi svet. Doprlo je do kraljeva, careva, predsednika i premijera raznih naroda, kao i do njihovih naroda i naroda na svim kontinentima!

Kako čovek u ovo doba religijske zbrke može da sazna sedam osnovnih misterija svih vekova koje razobličavaju sadašnji konglomerat verovanja u kojima je okovan ovaj svet? Zašto su ljudi na Tajlandu uglavnom Budisti, oni u Italiji, Francuskoj i Španiji Katolici, a oni u arapskom svetu Islamisti? Pre svega zato što su i oni i njihovo okruženje odrasli na učenjima tih vera koje su automatski prihvatili. Očekivati da neko od njih otkrije ISTINU (koja je em sakrivena od njih em suprotna učenjima kojima su izloženi u detinjstvu i odraslom dobu) ravno je očekivanju da se dogodi nešto nemoguće. Zašto većina ljudi veruje u ono u šta veruju? Zaista mali broj ljudi ikada zastane da se zapita kako su uopšte prihvatili verovanja koja su uvrežena u njihovu svest.

Izvor istine

Verovatno ste videli statuu Mislioca. On sedi sam, nalakćen na kolena, s glavom na rukama. Navodno sedi duboko zamišljen satima i danima i razmišlja li razmišlja. Taj kip navodno prikazuje način na koji su nastale neke svetske religije. Ali Mislilac nema polaznu tačku u svom razmišljanju, odnosno nema temelj za svoje mozganje niti činjenice na kojima se zasnivaju njegove dosetke. Ljudski um nije opremljen da proizvodi istinu bez osnova za tu istinu. Međutim, izgleda da malo ljudi zaista razmišlja! Većina ljudi nepažljivo prihvata sve čemu ih od malena uče. Kada dospeju u zrelo doba prihvataju ono što stalno slušaju, čitaju i čemu su ih učili. Obično bez ikakvog pitanja nastavljaju da slede svoje društvo i svet koji ih okružuje. Većina ljudi ne shvata da čini upravo to - bez imalo pažnje su preuzeli to što veruju ne postavljajući nijedno pitanje niti tražeći dokaz za takva verovanja. I pored toga, braniće vatreno i emotivno svoja ubeđenja. U čoveku se razvila priroda da čini "ono što radi ceo svet", da veruje i postupa poput onih koji ga okružuju.

Nadalje, većina ljudi tvrdoglavo odbija da veruje ono u šta nisu spremni da veruju. Ni ja se nisam nimalo razlikovao od većine drugih ljudi. Sam od sebe svojom voljom nikada ne bih mogao da otkrijem te VELIKE ISTINE. No, ako bismo tako posmatrali stvari, prorok Mojsije nikada ne bi otkrio istine koje je zapisao u prvih pet biblijskih knjiga. Otkriće istine zahtevalo je čudesno BOŽJE delo, koje se dogodilo kada je pred Mojsijem goreo žbun koji nije izgarao kako bi to otvorilo Mojsijev um i otkrilo mu stvari BOŽJE. Mojsije nije tražio Boga; Bog je pozvao i povukao Mojsija. Čak i kada se susreo sa samim Božjim glasom, Mojsije je protestovao.

Smatrao je sebe nestručnim za takav zadatak pošto je imao problema sa mucanjem. Bog mu je rekao da će njegov brat Aron da govori u njegovo ime i to je navelo Mojsija da pristane. Nije mogao da se usprotivi Božjoj zapovesti i morao je da popusti.

Apostol Pavle nekoliko vekova kasnije nikada ne bi mogao da sam od sebe spozna Božanske ISTINE i da nam ih otkrije svojom voljom. Pavle je svojevremeno gonio hrišćane "dišući pretnjom i smrću na učenike Gospodnje" (Dela apostolska 9:1). Živi Isus ga je pogodio slepilom, urazumio i uputio u znanje i ono što je odlučio da Pavle učini. Hristos je lično otkrio Pavlu mnoge ISTINE o kojima ćete čitati u ovoj knjizi.

Kako sam počeo da razumevam i stičem dragocenu spoznaju o ISTINI? Svakako to nisam učinio sam od sebe, zato što sam to tražio, ili zbog neke moje naročite sposobnosti. Iako je bilo isto toliko bolno i učinkovito, Isus Hristos me je oborio na način koji se prilično razlikuje od iskustva apostola Pavla.

Osnovne ISTINE moraju da se otkriju zato što ljudski um ne može da ih izmisli. One ne dolaze od čoveka nego od Boga! Inicijativa za otkrovenje istine u svim slučajevima koji su zabeleženi u Bibliji došla je od Boga! Jeremija je protestovao pred Bogom izgovarajući se mladim godinama, ali Bog mu je rekao: "Ne govori: dete sam; nego idi kuda te god pošaljem i govori šta god ti kažem" (Knjiga proroka Jeremije 1:7). Isaija je protestovao navodeći kao razlog svoje nečiste usne, a Bog ga je naveo da prihvati misiju koja mu je bila određena. Jona je pokušao da pobjegne brodom, ali ga je Bog naterao da preda poruku koju mu je zapovedio da je prenese Ninivljanima. Petar i Andrija su hteli da ostanu ribari, ali ih je Isus pozvao da sve napuste i krenu za Njim. Slično njima i ja sam hteo da budem biznismen, ali me je Bog naveo na misiju koju je imao za mene stavljajući me u određene okolnosti koje nisam izabrao. Ponavljam: suština cele stvari je da inicijativa dolazi od Boga! Njegova namera mora da se ostvari. Svet je pun religija koje su potekle iz mašte, razmišljanja i spekulacija izvesnih ljudi. Ali BOG je taj koji OTKRIVA ISTINU! Zar nemaju svi pristup biblijskoj istini? Ljudi pretpostavljaju da ih crkve uče onome što otkriva Biblija. Zato ću ovde da izložim kratak sinopsis mog ličnog iskustva kojim me je Isus Hristos - da tako kažem - pogodio i otkrio mi ZAPANJUJUĆE ISTINE, biblijske istine u koje crkve ne veruju niti ih podučavaju.

Probudjenje - kako je u meni zaiskrila ambicija?

Rođen sam u običnoj ali stabilnoj i ispravnoj porodici. Moji roditelji su poreklom iz kvekerske vere, moje porodično stablo seže u prošlost sve do Edvarda Prvog, kralja Engleske i linija se produžava do cara Davida u starom Izraelu. Bio sam zgranut otkrićem te genealogije i činjenicom da ja, odnosno jedan deo moje familije, zapravo potiče od "doma Davidovog". Moji preci su emigrirali sa Viljemom Penom iz Engleske u Pensilvaniju nekoliko stotina godina pre nego što su Sjedinjene Države postale nacija. Od najranijeg detinjstva sam vaspitavan u kvekerskoj veri, ali sam u prvim godinama života imao pasivno religijsko interesovanje. Kada sam napunio 18 godina bukvalno sam izgubio svako interesovanje za religiju i prestao da idem u crkvu. U tim godinama sam se podvrgao detaljnoj samoanalizi i proučavao razne profesije sa ciljem da odredim gde pripadam i izbegnem lutanja u pogrešnom pravcu. Čak i u tim godinama sam uočio da većina ljudi jednostavno postaju žrtve okolnosti. Nekolicina zaista inteligentno isplanira svoj život, dok se mnogi ili čak većina spotaknu u bilo koji posao koji im stoji na raspolaganju. Ne biraju u kom delu zemlje ili sveta će živeti. Okolnosti usmeravaju čitav njihov život. Na fakultetu su odabrali profesije koje su im se dopale u tom trenutku. U mom slučaju se desilo da sam se u 16-oj godini zaposlio preko letnjeg raspusta, pa je pohvala poslodavca za dobro obavljen posao i njegovo generalno ohrabivanje pobudilo u meni vatrene ambicije. Ambicija nije samo želja za uspehom, ona podrazumeva volju i motivaciju da se plati ceh za taj uspeh!

Samoanaliza u 18-oj godini me je navela da se bavim profesionalnim pisanjem reklama i biznisom. Vredno sam studirao danju i noću umesto da sledim mladalačka zadovoljstva. Postao sam neobično uspešan. Vredno sam radio, bio me je glas da sam neko ko "stalno juri". Dosta

sam studirao i stalno radio na samousavršavanju. Sve je to, naravno, dovelo do velikog samopouzdanja koje je kasnije zamenilo jedno drukčije pouzdanje - **vera** u Hrista. Odabirao sam poslove u kojima sam mogao nešto da naučim i "prodavao sam se poslodavcima" birajući polja rada koja bi me dovela u kontakt sa uspešnim ljudima.

Godine 1915. ušao sam u svoj biznis kao predstavnik publicista u Čikagu. Uspeo sam da postanem predstavnik devet vodećih bankarskih žurnala u Sjedinjenim Državama, čija se čitalačka publika sastojala od vodećih bankarskih rukovodilaca. Poslovao sam sa brojnim predsednicima najvećih industrijskih korporacija u zemlji. Prisustvovao sam konferencijama državnih i nacionalnih bankara, upoznao vodeće bankare Čikaga i Vol Strita u Nju Jorku. Kada mi je bilo 28 godina zarađivao sam približno \$375.000 godišnje po sadašnjem kursu. Upravo na vrhuncu mog ranog poslovnog uspeha Bog je počeo da se "trpa" u moj život. U to vreme sam se i oženio.

Poziv koji nisam prepoznao

Samo nekoliko dana nakon venčanja moja žena je usnila živ i upečatljiv san koji ju je osupnuo i potresao do dubine duše. San beše toliko realističan da je više ličio na viziju. Dva-tri dana je sve izgledalo nerealno, poput fatamorgane, samo je taj neobičan san bio realan. U njenom snu sam prelazio preko velike raskrsnice koja se nalazila blok-dva od našeg stana u Čikagu, na mestu gde se ukrštaju Brodvej i Šeridanski put. Iznenada se na nebu pojavio strašan prizor, pravi zaslepljujući spektakl: giganstke mase sjajnih zvezda u obliku ogromne zastave. Zvezde su počele da svetlucaju i da se razdvajaju pre nego što su na kraju nestale. U snu me je žena pozvala da obratim pažnju na zvezde koje nestadoše, kad li se pojavi druga grupa blještavih zvezda koje počеше da žmirkaju, da se odvajaju i nestaju poput onih pre njih. Kada smo pogledali na nebo i zvezde koje su nestajale, iznenada se pojaviše tri velike bele ptice između nas i zvezda. Letele su pravo na nas. Dok su se obrušavale prema nama moja žena je primetila da su to anđeli.

"Onda mi je palo na pamet da Hristos dolazi " napisala je moja žena mojoj majci dan nakon što je to sanjala taj san, u pismu na koje sam upravo nabasao u albumu porodičnih slika. "I bila sam toliko srećna da sam zaplakala od radosti. Potom sam iznenada pomislila na Herberta i jako sam se zabrinula". Znala je da pokazujem veoma malo interesovanja za religiju, iako sam dva-tri puta otišao u crkvu na uglu ulice. Potom je u njenom snu izgledalo kao da se "Hristos spustio među nas i stao pravo ispred nas. U početku sam bila pomalo sumnjičava i prestrašena kako će nas prihvatiti zato što sam se setila da smo zanemarili proučavanje naše Biblije i da uglavnom razmišljamo o stvarima koje su daleko od njegovog interesovanja. Ali kada smo mu prišli, oboje nas je obgrilo i bili smo tako srećni! Mislila sam da su ga ljudi iz celog sveta videli kako dolazi, jer, koliko smo mi mogli da vidimo, ljudi su masovno dolazili na tu široku raskrnicu. Neki su bili presretni, drugi uplašeni.

Onda je izgledalo kao da se on promenio u anđela. Isprva sam bila strašno razočarana sve dok mi nije rekao da Hristos zaista dolazi za veoma kratko vreme".

U to vreme smo često išli u bioskop. Moja žena je upitala anđela da li to valja. Odgovorio je da Hristos ima važan posao za nas - pripremu za njegov dolazak - i da zbog toga neće biti vremena za "filmove" (u to vreme su se davali takozvani "nemi" filmovi). Onda su anđeo i ceo spektakl počeli da nestaju, a moja žena se probudila potresena i začuđena! Ujutru mi je ispričala svoj san. Bio sam postidjen. Nisam želeo da o njemu razmišljam, ali sam se istovremeno pribojavao da ga potpuno odbacim. Smislio sam logičan način da izbegnem ostvarenje tog sna i našem "najbolje" rešenje za isti: "Zašto ne ispričaš taj san propovedniku u crkvi na uglu" predložio sam joj. "I pitaj ga da li ima bilo kakvo značenje". Tako sam uspeo da odvratim sebe od razmišljanja o tom snu.

Dopustite da naglasim da u 99.999 od 100.000 današnjih slučajeva kada ljudi misle da im **Bog** govori u snu ili viziji, reč je o čistoj mašti, ili nekoj vrsti samohipnoze i samoobmane. Ali, ako je ovo čak i bila vizija od Boga, ja sam pokušavao da pobegnem od nje kao što je činio Jona.

Međutim, nakon tog sna Bog se u svoje vreme nesumnjivo uhvatio u koštac sa mnom, kao što je učinio sa Mojsijem, Isaijom, Jeremijom, Jonom Andrijom, Petrom i apostolom Pavlom.

Raspad biznisa

Onda je 1920. nastupila grozna velika depresija. Nije potrajala dugo, ali je te godine delovala veoma destruktivno. Posedovao sam velike uloge u industriji traktora i drugim granama industrije, mada ne u metropolitanskim bankama. Svi klijenti koji su mi donosili velike prihode su otišli na doboš. Poznanik jednog mog klijenta, poznat u celoj zemlji kao predsednik jedne korporacije, počinio je samoubistvo. Moj biznis je uništen pred mojim očima bez moje krivice. Sve što ga je uništilo bilo je van moje kontrole.

U Portlandu, država Oregon, gde sam se preselio sa porodicom, osnovao sam firmu za reklamne usluge servisa za pranje veša. Taj posao, mada najzaostaliji od svih, nalazio se na jedanaestom mestu u zemlji po novcu koji je donosio. Uortačio sam se sa jednim stručnjakom koji je, po mom sudu, bio najveći nacionalni stručnjak iz te oblasti. Primao sam samo one klijente koji su nam omogućavali da učinimo njihov biznis efikasnijim kako po kvalitetu tako i po metodama koje su bile pod mojim nadzorom. Morao sam da znam da će moji klijenti morati da ispune ono što obećam u reklamama. Ali 1926. je nacionalna agencija za reklame prodala Nacionalnoj Asocijaciji vlasnika servisa za pranje veša set dobara kako bi objavila ogroman oglas u jednom nacionalnom časopisu za žene. Asocijacija je imala vlast da obaveže svakog člana da radi za taj časopis. Časopis je reklamirao približno 85 posto opravdanih troškova za reklamu koju je svaka lokalna perionica veša mogla da zaradi. To sam saznao tek kada je nagodba potpisana. Do tog trenutka sam uspevao da udvostručim i utrostručim obim posla mojih klijenata, pa je i moj biznis napredovao. Tako je ponovo jedan veoma uspešan posao istrnut iz mojih ruku usled faktora koje nisam mogao da kontrolišem. Za to je postojao dobar razlog - Bog mi je oduzimao posao sa reklamama.

Uznemirujući dvostruki izazov

U jesen 1926. godine, kada sam imao 34 godine, kao da se sve rušilo na mene. Bio sam smrvljen! Napadnut sam sa dve strane! Supruga je nakon devet godina srećnog braka počela da drži sedmi dan u nedelji - Subotu (Sabat) - umesto nedelje! Bio sam zapanjen i besan pošto je to za mene predstavljalo religijski fanatizam! Šta će da pomisle moje kolege na poslu? No, moja žena je tvrdila da je takvo učenje pronašla u Bibliji. Momentalno su mi pali na um svi mogući argumenti, ali uzalud.

"Ali Biblija kaže: Drži **nedelju**" protestovao sam.

"Možeš li to da mi pokažeš u Bibliji?" upitala je.

"Pa, ne mogu" odgovorio sam. "Ne znam mnogo o Bibliji. Moja interesovanja i studije bili su iz oblasti poslovne administracije. Ali sve ove crkve ne mogu biti u krivu - one izvode svoja verovanja iz Biblije i svaka od njih svetkuje nedelju". Moja žena se iskreno nasmešila, što me je samo još više razdražilo.

"Ako možeš da mi pokažeš gde Biblija zapoveda svetkovanje nedelje, počecu opet da držim taj dan".

Nije postojao način da izbegnem taj izazov pošto je od njega zavisio moj brak! Sticajem okolnosti moja tek udata svastika, nosilac "sveže" diplome sa koledža, bacila je pred mene drugi ponižavajući izazov:

"Herberte Armstrong," optužila me je prezrivo "ti si prosto jedna velika neznalica! Ko god je imalo obrazovan zna da je ljudski život nastao evolucijom".

Bio sam ponosan što nisam zanemarivao studije i obrazovanje. Mislio sam da poznajem sve činjenice o evoluciji u koju nisam verovao. Tada sam morao da priznam da nikada nisam temeljno do kraja istražio to posebno pitanje. Nakon nedavne pojave "fanatizma" kod moje supruge, taj izazov je bio veliko poniženje za mene. Dvostruki udarac na moj ponos došao je

odmah pošto mi je biznis uništen po drugi put. Usled svega toga bio sam potpuno razoren i isfrustriran. Ipak sam odlučio da dokažem i ženi i svastici da nisu u pravu.

Dvostruki izazov me je naterao na odlučno, gotovo danonoćno istraživanje. Ta intenzivna studija je trajala šest meseci pre nego što sam pronašao odgovor sa dokazom, ali studiranje nije prestalo do dana današnjeg. Oba izazova su se usredsredila na zajedničku početnu tačku u mom istraživanju - Prvu knjigu Mojsijevu u Bibliji i poreklo živog sveta. To je bio samo početak. Ti izazovi su došli u trenutku kada sam imao dosta slobodnog vremena na raspolaganju. Uronio sam u tu studiju sa najvećom mogućom koncentracijom.

Istraživanje Biblije i Darvina

Nisam prvo počeo da istražujem Prvu knjigu Mojsijevu, nego sam detaljno "prekopao" dela Darvina, Liela, Hakela, Hakslija, Spensera, Vogta, Čemberlejna i Mora, pa čak i rana Lamarkova dela i njegovu teoriju o "upotrebi i neupotrebi" koja je prethodila Darwinovoj hipotezi o "opstanku najjačeg". Ti spisi su mi se odmah učinili kao ubedljivi (što zaista jesu pošto su bukvalno univerzalno prihvaćeni u sferama višeg obrazovanja). Jasno sam razumeo zašto se obrazovanje uhvatilo u kandže evolucionističkih ideja.

Evolucija je agnostički, ili bi se pre moglo reći ateistički pokušaj da se objasni prisustvo tvorevine bez prethodnog postojanja inteligentnog Tvorca. Početna faza mog istraživanja je bezobzirno potresla moju veru da Bog postoji. Shvatio sam da sam uzeo zdravo za gotovo realnost Božjeg postojanja zato što sam od malih nogu slušao da On postoji. Izvesno vreme je u mojoj glavi vladao pravi košmar. Nakon svega, da li je sve što sam ikada verovao samo običan mit i greška? Bio sam odlučan da saznam **istinu!** Mozak je počeo da pročišćava ideje i verovanja koja sam ranije bez ikakvog razmišljanja smatrao ispravnim.

Samo je doktor P.E. Mor probrao spise o evoluciji u kojima je našao mnoge neusaglašenosti u toj teoriji. Ali je čak i on generalno prihvatao tu doktrinu. U tom trenutku sam pre svega morao da dokažem ili opovrgnem da Bog postoji. Moja studija nije bila površna niti sam je shvatao olako. Nastavio sam da istražujem kao da mi od toga zavisi život. U stvarnosti i jeste bilo tako, baš kao što je od toga zavisio sam moj brak. Istovremeno sam proučavao knjige koje govore o "drugoj strani medalje". Neka bude dovoljno da kažem da sam pronašao nepobitan **dokaz** da postoji Bog Stvoritelj i siguran dokaz da je teorija evolucije pogrešna. Naspram tog zaključka stajala je bulumenta profesora ispranog mozga sa suprotnim mišljenjem. Bio sam zadovoljan kada sam uspeo da izvučem priznanje od jednog profesora doktora koji je potpuno "zagazio" u vode evolutivnog razmišljanja i proveo mnoge godine radeći na svom diplomskom radu na Univerzitetima u Čikagu i Kolumbiji. Rekao mi je da sam definitivno sasekao evoluciju u samom korenu. Poput doktora Mora, mozak te gospođe je bio toliko ispran evolucijom da je nastavila sa onim za šta je priznala da postoji **dokaz** da nije tačno. Takođe sam uživao u tome što sam naterao svastiku "da pojede" svaku reč kojom me je okarakterisala kao "neznalicu". Sve je to, naravno, bila manifestacija moje sujete koju tada još uvek nisam iskorenio. Dokazao sam da je **veliki, veličanstveni Bog realan!** Ali izazov moje žene je ostao i dalje muka mom duhu. Već zaglibljen u istraživanje o evoluciji, proučio sam i Prvu knjigu Mojsijevu.

Znao sam da svaka svetska religija ima svoje svete spise. Kada sam dokazao da je Bog realnost, očekivao sam da nastavim uporedno proučavanje religija da bih video da li ijedan od tih svetih spisa ima božanski autoritet. Kroz koji od njih **Bog** govori čovečanstvu, ako uopšte govori kroz bilo koji? Pošto sam svakako morao da proučavam pitanje Sabata, a već sam bio zašao duboko u proučavanje Prve knjige Mojsijeve, odlučio sam da nastavim da studiram Bibliju.

Jedna po jedna doktrina

U ranoj fazi proučavanja Biblije naišao sam na pasus u Rimljanima 6:23: "Jer je plata za greh smrt". Zastao sam zapanjen nad tim izrazom. "Plata" je ono što svako dobija za ono što uradi. Buljio sam u tu izjavu koja je dijametralno suprotna veronauci koju sam slušao u nedeljnoj školi (pre nego što sam napunio 18 godina).

"Zašto?" uzviknuo sam. "Kako je moguće?! U crkvi su me učili da je plata za greh **večni život** u paklu koji gori večnim ognjem".

Drugi put sam se šokirao kada sam pročitao poslednji deo istog stiha: "...a dar Božji je život večni u Hristu Isusu Gospodu našem".

"Ali, mislio sam da već imam večni život" rekao sam razočarano. "Ja jesam ili barem imam - besmrtnu dušu. Zašto je onda potrebno da mi večni život bude dar?"

Pretražio sam značenje reči "duša" uz pomoć konkordansa (rečnika biblijskih termina). Naišao sam na dve izjave u Bibliji: "Koja duša zgreši ona će poginuti" i "Koja duša zgreši ona će umreti" (Knjiga proroka Jezekilja 18:4 i 18:20). Tada sam se setio da sam u Prvoj knjizi Mojsijevoj, druga glava, pročitao šta je Bog rekao prvim ljudima, prvim dušama: "Ali s drveta znanja dobra i zla, s njega ne jedi; jer u koji dan okusiš s njega, umrećeš".

U Prvoj knjizi Mojsijevoj 2:7, pročitao sam da je Bog uobličio čoveka od praha zemaljskog i dunuo mu u nos dah života, nakon čega čovek (od praha odnosno fizičke materije) "postaje duša živa". Duh koji je Bog dunuo jasno govori da je duša fizička, to jest da se sastoji od materije. Naišao sam da je hebrejska reč "nefeš" u našem jeziku prevedena kao "duša" i da je Bog nadahnuo Mojsija da u prvoj glavi iste knjige napiše da su ptice, ribe i žiotinje - sve tri vrste - "nefeš". Onda se desilo da pročitam Isusove reči: "I niko se ne pope na nebo osim koji siđe s neba, Sin čovečiji koji je na nebu" (Jevandelje po Jovanu 3:13). Nakon toga sam podrobnije proučio učenje o nebu i paklu. Naišao sam izjavu nadahnutog apostola Petra na dan kada je primio Sveti Duh: "Jer David ne izađe na nebesa" (Dela apostolska 2:34).

U toj podrobnoj studiji Biblije koristio sam se svim biblijskim pomagalicama - konkordansima, grčko-engleskim i hebrejsko-engleskim leksikonima, komentarima na Bibliju, biblijskim rečnicima i religijskim enciklopedijama. Otkrio sam da su poslednja tri izvora napisali obrazovani ljudi koji su, međutim, imali telesni um. Iako su oni od velike pomoći u istraživanju istorijskih činjenica i pitanja materijalne i fizičke prirode, otkrio sam da ne mogu mnogo da pomognu kada je u pitanju Božje otkrovenje duhovnog saznanja.

U delovima Svetog pisma koja su pod znakom pitanja upotrebljavao sam hebrejski Stari zavet, grčki Novi zavet i leksikone o njima. Koristio sam se svim mogućim prevodima i verzijama Biblije koje su do tada štampane na engleskom jeziku.

Moje jedinstveno iskustvo

Moje istraživanje se potpuno razlikovalo od učenja studenata koji pohađaju teološke fakultete i upijaju sve doktrine kojima ih uče njihove denominacije. Obrazovanje je postalo stvar treniranja ljudske memorije. Od deteta, pa i odraslih, očekuje se da prihvati i nauči napamet sve čemu ga uče. Kao primer poslužiće ovo što se desilo mom unuku u osnovnoj školi. Učiteljica ga je pitala:

"Ko je otkrio Amerku?"

"Indijanci" odgovorio je kao iz topa moj unuk kao i frapirao učiteljicu.

"Ne, Lari. Zar ne znaš da je Kolumbo otkrio Ameriku?"

"Ne, gospođo. Indijanci su već bili ovde i pozdravili Kolumba kada je napokon stigao".

Momak je dobio nulu za odgovor i žestoku instrukciju da zauvek mora da upamti da u knjizi piše da je Kolumbo otkrio Ameriku!

Učenici osnovnih i srednjih škola i studenti dobijaju ocene za učenje napamet i verovanje u to što piše u udžbenicima i što podučavaju učitelji, instruktori i profesori. U probnom izdanju časopisa "Prava istina" koji sam priredio 1927. godine - sedam godina pre nego što je štampan prvi premerak samog časopisa - stajala je slika jednog umetnika. Na slici je bila nacrtana učionica sa đacima, a u glavu svakog deteta bio je usađen levak. Učitelj je iz bokala sipao

unapred pripremljene propagande. Student metodističkog fakulteta prima u glavu metodističku doktrinu i učenja. Katolički student na katoličkom fakultetu biva podučavan rimokatoličkim učenjima. Student prezbiterijanskog fakulteta prima prezbiterijansku doktrinu. Student istorije u Nemačkoj uči jednu verziju o Prvom i Drugom svetskom ratu, a isti student u Sjedinjenim Državama nalazi potpuno drukčiju verziju istih događaja. Međutim, u mom slučaju živi **Bog** me je pozvao na poseban način. Pokušavao sam da dokažem suprotno onome što sam otkrio da Biblija jasno i nepogrešivo **govori!** Hristos me je učio onome što nisam želeo da verujem i pokazivao mi da je upravo to **istina!**

Isus Hristos je lična Reč Božja. On je lično podučio prvih 12 apostola i apostola Pavla. Biblija je danas **ista ta Reč Božja** samo u **štampanom vidu**. Stoga je isti Isus Hristos, koji je podučavao izvorne apostole početkom 27. godine naše ere, podučavao i mene 1.900 godina kasnije, početkom 1927. Ovde bih da dodam da moje proučavanje Božjeg otkrivenja istine nikada nije prestalo. Hristos me je kasnije upotrebio da osnujem tri koledža. Usled stalnog proučavanja, podučavanja i saradnje sa kolegijumom, koji se u teološkoj nastavi nije vodio telesnim već duhovnim mudrovanjem, um mi je ostao **otvoren** a znanje o istini koju Bog otkriva mi se uvećalo. No, tokom prvih šest meseci mog intenzivnog proučavanja prolazio sam kroz fazu **odučavanja** - otkrivenja da su crkvena učenja dijametralno suprotna biblijskoj **istini!**

"Pojesti svraku"

Ovde nije mesto za poduži, podroban izveštaj o mom intenzivnom pretraživanju Biblije i preobraćenju. Bog me je naveo da dokažem (na moje lično zadovoljstvo) da li "sve ove crkve ne mogu da budu u krivu, jer njihova učenja dolaze iz Biblije!" Ključna stavka u tome je jednostavna činjenica da sam našao nepobitan **dokaz** da je Sveto pismo Bogonadahnuta knjiga i da kao Reč Božja (u izvornoj verziji) nosi vrhovni **autoritet**.

Svakom ljudskom umu najteže padne da prizna da je pogrešio. Ni meni to nije bilo ništa lakše nego bilo kome drugom. Bog me je tim okolnostima doveo do granice gde je morao da me da me privoli da priznam upravo to. Na moj krajnji užas i jad morao sam, kako kažu Amerikanci, "da pojedem svraku" za sve što sam rekao u vezi sa navodnim "fanatizmom" moje supruge. Tada nisam hteo da verujem u to što ona veruje, ali sam morao da pretrpim teške poraze i prihvatim **dokazanu** istinu koja je suprotna onome što sam ja želeo da verujem! Bilo mi je ponižavajuće što moram da priznam da je moja supruga u pravu a ja u krivu po pitanju najozbiljnijeg spora koji se ikada isprečio između nas dvoje.

Razočaranje

Na moje krajnje razočaranje i zapanjenost otkrio sam da mnoga popularna crkvena učenja i prakse nisu utemeljene na Bibliji. Štaviše, istorijski podaci pokazuju da potiču iz paganizma! Brojna biblijska proročanstva prorekla su takvo stanje. Čudesna, neverovatna **istina** ukazuje na to da je **izvor** popularnih verovanja i prakse u nominalnom hrišćanstvu uglavnom paganizam, ljudski rezon i običaj, a **ne** Biblija!

U početku sam sumnjao, potom tragao za dokazima i našao da Bog postoji i da je Sveta Biblija njegovo bukvalno nadahnuto božansko otkrovenje i uputstvo za čovečanstvo. Naučio sam da čovek pripada Bogu onoliko koliko mu se **pokorava**. Reč Gospod znači "**gospodar**" - neko kome se **pokoravate!** Otkrio sam da se većina ljudi pokorava lažnim bogovima a buni protiv jednog istinitog **Stvoritelja**, vrhovnog **Vladara** celog univerzuma.

Ceo argument se svodi na **pokoravanje Bogu**. Otvaranje mojih očiju da vide **istinu** dovelo me je do životnog raskršća. Prihvatanje istine značilo je prihvatiti društvo poniznih, nelicemernih ljudi koje sam smatrao nižom klasom i biti odsečen od visokih, moćnih, bogatih ljudi ovog sveta ka kojima sam težio. Najzad, to je podrazumevalo da da će biti skršena moja lična **sujeta** i da će se moj život potpuno promeniti!

Borba na život i smrt

Sve to je značilo stvarno **pokajanje** budući da sam uvideo da kršim Božji zakon. Bio sam pobunjenik protiv Boga i to mnogo više od pukog kršenja zapovesti o Suboti. Pokajanje je podrazumevalo zaokret u životu i kretanje **putevima Božjim - putevima** njegove **Biblije**. Značilo je živeti u skladu sa svakom rečju u Bibliji umesto života u skladu sa putevima društva i željama tela i sujete. Sve je bilo stvar mog izbora kojim ću **putem** nastaviti da idem tokom ostatka mog života. Izvesno je da sam u tom trenutku stajao na **raskršću!**

Bio sam poražen. Iako to tada nisam shvatio, Bog je izazvao taj poraz. Promašaji u biznisu su jedan za drugim uništili moje samopouzdanje. Doživeo sam psihički slom. Moje "**ja**" nije htelo da umre, nego da pokuša da se uzdigne nad sramnim porazom i još jedanput krene širokim popularnim **putem** sujete, putem ovog sveta. Bio sam deo ovog sveta, a tada nisam shvatao da on nije Božji već đavolov svet. Razumeo sam da prihvatanje Božje istine znači biti pozvan iz ovog sveta - napustiti svet i njegove puteve, pa čak i u velikoj meri napustiti moje prijatelje i kolege u ovom svetu. Napuštanje ovog sveta, njegovih puteva, interesa i zadovoljstava ličilo je na umiranje, a ja nisam želeo da umrem. Mislim da je napuštanje ovog sveta i ne biti deo njega jedan od najvećih testova za svakog koga Bog pozove. Sada sam znao da je put ovoga sveta **pogrešan** i da mu je krajnja kazna **smrt**, ali tada nisam želeo da umrem! Zaista se odigravala bitka za **život**, odnosno bitka na život i smrt. Na kraju sam izgubio bitku, kao što sam dotle već izgubio sve svetske bitke tokom nekoliko proteklih godina. U konačnom očajanju bacio sam se na Božju milost. Ako je mogao da upotrebi moj život, predaću ga njemu - ne u smislu samoubistva, već kao živu žrtvu koju može da upotrebi kako god želi.

Moj život više nije imao nikakvu vrednost. Smatrao sam sebe običnim bezvrednim komadom ljudskog otpada koji nije dostojan ni da završi na otpadu. Isus Hristos je njegovom smrću kupio i platio moj život. Stoga je u stvari moj život pripadao njemu i tada sam mu rekao da može da ga ima! Od tog trenutka ovaj poraženi, bezvredni život postaje **Božji**. Nisam uviđao kako u bilo čemu može da bude vredan Bogu, ali je sada bio njegov i mogao je da ga upotrebi kao svoje oruđe ako je smatrao da je upotrebljiv u bilo koje svrhe.

Radost u porazu

Predavanje Bogu - to **pokajanje - odustajanje** od sveta, prijatelja, kolega i svega - bilo je najgorča pilula koju sam ikada progutao, ali je bila jedina medicina u celom mom životu koja je donela stvarno ozdravljenje! Zapravo sam počeo da shvatam da nalazim neopisivu radost u tom potpunom porazu. Otkrio sam **radost** u proučavanju Biblije - otkrivanju novih **istina** kojih do tada nisam bio svetan pošto su bile sakrivene od mene. U predavanju **Bogu**, potpunom pokajanju, našao sam neizrecivu **radost** u prihvatanju **Isusa Hrista** kao ličnog Spasitelja i sadašnjeg Prvosveštenika. Sve sam počeo da sagledavam u novom i drukčijem svetlu. Zašto je predavanje mom Tvorcu i Bogu trebalo da bude tako teško i bolno iskustvo? Zašto je bolno predati se i poslušati ispravne Božje puteve? **Zašto?** Sada sam imao nov pogled na život.

Nekako sam počeo da shvatam da je u moj život došla jedna **nova** zajednica i prijateljstvo. Postao sam svestan dodira i zajednice sa Hristom i Bogom Ocem. Dok sam čitao i proučavao Bibliju, Bog je razgovarao sa mnom. Sada mi je bilo drago što ga slušam! Počeo sam da se molim i znao sam da u molitvama razgovaram sa njim. Još uvek ga nisam dobro poznao. Ljudi se bolje upoznaju putem stalnog kontakta i neprestanog razgovora. Tako sam nastavio da proučavam Bibliju i počeo da zapisujem u vidu članaka to što sam učio. Nisam mogao ni da pretpostavim da će ti članci jednog dana biti štampani. Napisao sam ih zarad ličnog zadovoljstva pošto je to bio još jedan način da više naučim tokom proučavanja. Sada mogu slobodno da kažem zajedno sa apostolom Pavlom: "da ono jevanđelje koje sam ja javio, nije po čoveku. Jer ga ja ne primih od čoveka, niti naučih, nego otkrivenjem Isusa Hrista... A kad bi ugodno Bogu... da javi (otkrije) Sina svojega u meni, da ga jevanđeljem objavim (pišući i šampajući) među nezabošcima; odmah ne pitah tela i krvi, niti izadoh (na neki teološki fakultet)... " (Galatima

1:11-12, 15-17). Zato kažem da je iskustvo, kojem sam se bolno podvrgao u početku intenzivnog proučavanja, jedinstveno u ljudskom životu i ponašanju našeg doba. Ne poznajem nijednog religijskog vođu koji je na takav način došao do istih učenja. Religijska učenja ovog sveta nisu došla od **Boga!** Samo je Bog nepogrešiv!

U proleće 1927. doveden sam do potpunog prevrata u mom umu, koji je tada očišćen od ranijih pretpostavki i verovanja. Drugim rečima preživeo sam jedno bolno iskustvo. Dva puta je krahirao moj biznis koji mnogo obećava i ostavio me uveliko frustriranog. Onda sam naveden da priznam da su sva religijska verovanja kojih sam se držao suprotna istini Božjoj i to ne samo moja verovanja, nego i ono što crkve veruju! Preživeo sam poraz! Shvatio sam koliko sam ništavan i bezvredan. **Pobedio** me je veličanstveni Bog, doveo me do pokajanja i u novu **veru** u Isusa Hrista i Božju Reč, veru koja je postala čvrsta poput stene. Doveden sam do toga da se potpuno predam Bogu i **njegovoj Reči**.

Krstio sam se. Kada se Božji Sveti Duh nastanio u meni, to mi je otvorilo um ka **neizrecivoj radosti** u poznanju Boga i Isusa Hrista - poznanju **istine** i topline božanske **ljubavi!** Ono što sam nekada mrzeo sada sam voleo. Otkrio sam najveću i najjaču radost mog života u tome što sam nastavio da iskopavam zlatna zrnca **istine** iz Božje Reči. U meni se javio nov polet za proučavanjem Biblije.

Tokom nekoliko godina od mog preobraćenja, Bog me je vodio da razumem Njegova otkrovenja o sedam biblijskih misterija koje zbunjuju ljudski um i nađem tu jednu jedinu pravu Crkvu Božju koju je osnovao Isus Hristos na Dan Pedesetnica 31. godine naše ere. Evolucionisti, prosvetni radnici, naučnici i religionisti se uzalud bore da reše misterije vekova: poreklo materije i kosmosa, poreklo čoveka, misteriju ljudskog roda, neverovatna dostignuća koja paradoksalno idu u korak sa ljudskim zlom, velike umove koji postižu neverovatne stvari a istovremeno nisu u stanju da reše ljudske probleme. Sada otkrivam čitaocu tih sedam zapanjujućih, racionalnih, logičnih, sažetih, **glavnih misterija** koje zbunjuju čovečanstvo.

POGLAVLJE 1

KO I ŠTA JE BOG?

Pre nekoliko godina, nakon privatnog susreta sa pokojnom indijskom premijerkom gospođom Indiom Gandhi, vraćao sam se u hotel gde sam odseo u Nju Delhiju. Čim sam doputovao u Indiju primetio sam da se krave i volovi slobodno šetaju gradskim ulicama, što nikada do tada nisam video ni u jednoj zemlji.

"Zar ova stoka ne odluta predaleko od vlasnika?" upitao sam vozača.

"Svakako", odgovorio je.

"Ali kako onda vlasnici znaju gde da je traže uveče da je oteraju na spavanje?"

Vozač se osmehnuo: "Vlasnici ih ne teraju kući. Krave i volovi poznaju svoje vlasnike i znaju gde žive, pa se sami uveče vraćaju".

Istog treutka pomislio sam na stih u Svetom Pismu u Knjizi proroka Isaije, glava prva. Nikada nisam tako savršeno razumeo smisao tog stiha do tog živog iskustva.

"Čujte, nebesa i slušaj, zemljo; jer Gospod govori: sinove odgojih i podigoh, a oni se odvrgoše od mene. Vo poznaje gospodara svojega i magarac jaslje gospodara svojega, a Izrael ne poznaje, narod moj ne razume. Da grešna naroda! naroda ogrezla u bezakonju! semena zlikovačkoga, sinova pokvarenih! ostaviše Gospoda, prezreše sveca Izraelova, odstupiše natrag" (Knjiga proroka Isaije 1:2-4).

Taj stih govori o starozavetnom Izraelu, narodu kome se Bog otkrio preko mnogih dokaza i čuda. Ako taj narod nije poznavao svog Boga, koliko tek drugi narodi malo znaju **ko i šta je Bog**?! Ali i drugi narodi su ljudi, isti kao što je bio tadašnji Izrael. Zbog toga je važno već na početku ovog poglavlja imati u vidu činjenicu da Bog smatra sve ljude svojom decom. Mnogo je onih koji kažu: "Za mene Bog jednostavno nije realan". U stvari Bog im predstavlja veliku misteriju. Postojanje njihovih bioloških očeva im ne predstavlja nikakvu misteriju, jer ti očevi su realni. Zašto onda Bog deluje tako nerealno? U ovom poglavlju pokušaćemo da vam predočimo Boga u jednom realnom svetlu, baš kao što nam biološki očevi izgledaju realno.

Bog nam se otkriva u Bibliji. Samim tim, ako razumemo šta piše u toj knjizi i sam Bog postaće realan. Bog je od svih ljudi u Rimskom carstvu nadahnuo apostola Pavla da napiše sledeće:

"Gnev Božji pak otkriva se sa neba na svaku bezbožnost i nepravednost ljudi, koji nepravednošću zadržavaju istinu, jer ono što se može saznati o Bogu njima je poznato; Bog im je objavio. Čak i njegove nevidljive osobine, njegova večna sila i božanstvo, mogu se od stvorenja sveta jasno sagledati, ako se na njegovim delima promatraju, da nemaju izgovora, jer iako su Boga poznali, nisu ga kao Boga proslavili, niti zahvalnost pokazali, nego u svojim mislima padoše u ništavnu varku, te potamne njihovo nerazumno srce. Postali su ljudi govoreći da su mudri" (Rimljanima 1:18-22).

Milijarde ljudi u današnjem svetu ne samo da nemaju pojma o tome šta je najvažnija stvar u životu - **ko i šta je Bog** - nego kao da ne žele ni da znaju bilo šta o njemu! Svojevoljno su izabrali da žive u neznanju o najbitnijoj životnoj stavci i odnosu koji može da postoji u jednom ljudskom životu! Zapanjujuće, ali **istinito!**

Zašto su ljudi svojevoljno izabrali da ne spoznaju najvažniji odnos koji može da postoji u životu jednog čoveka? Za to postoji samo jedno moguće objašnjenje - svi narodi su obmanuti (Otkrivenje 12:9). Činjenica da među ljudima vlada univerzalna prevara jasno ukazuje na postojanje super**prevaranta!** Nešto više o tome malo kasnije.

NESTVARAN BOG OD DAVNINA

Adam, prvi čovek koga je Bog stvorio, uzeo je za sebe rod sa drveta znanja dobra i zla. Tim činom je odbacio Boga kao svog Stvoritelja. Bog je sasvim sigurno otkrio Adamu ponešto o sebi, odnosno poverio mu određena duhovna saznanja. Ali i pored toga, Adam je presekao vezu sa njegovim Stvoriteljem - Bogom! Nema nikakve sumnje da se ponešto od duhovnog saznanja koje je Bog predao Adamu mnogo godina uspešno prenosilo s kolena na koleno. Tako je, recimo, Isus nazvao drugog Adamovog sina "pravednim Aveljem" pošto je ispravno postupio ponudivši jagnje Bogu na žrtvu. Potom vidimo da nakon Avelja dolazi Enoh koji "požive jednako po volji Božjoj". Onda je Bog razgovarao sa Nojem i predao mu uputstva za izgradnju barke.

Istorijski zapisi nagoveštavaju da je jedan od tri Nojeva sina, Sim, nakon Velikog potopa posedovao izvesno znanje o istinitom Bogu. Međutim, nema sumnje da se znanje o Bogu sve više iskrivljavalo dolaslom svake nove generacije. Tako nalazimo, kao što ćemo videti u četvrtom poglavlju, da je Nimrod bukvalno proizveo sebe u boga. Od tog događaja znanje o istinitom Bogu je skoro sasvim iščezlo u generacijama i vekovima koji su usledili. Drevni paganski narodi imali su običaj da prave raznorazne idole od gline, drveta, kamena i svakojakog materijala. Arheolozi su pronašli mnoge uzorke paganskih božanstava koji se danas čuvaju u muzejima. Baš kao što reče apostol Pavle, ljudi obožavahu tvorevinu više nego samog Tvorca (Rimljanima 1:25)

KONCEPT O BOGU U PRVOM VEKU

Ako čitate Bibliju primetićete sve jasnije da, kako se približavate Novom Zavetu, ljudi sve manje znaju bilo šta što je povezano sa istinitim Bogom. Atinski intelektualci bili su najučćeniji ljudi svetskog renomea u prvom veku naše ere. Neki su sreli apostola Pavla prilikom njegovog boravka u Atini:

"A neki od epikurejskih i stoičkih filozofa sretoše se s njim, pa jedni govorahu: šta bi hteo ovaj brbljivac da kaže? a drugi: izgleda da propoveda tuđe bogove; jer je propovedao evanđelje o Isusu i o vaskrsenju. Najzad ga uzeše, odvedoše na Areopag i rekoše: možemo li da doznamo kakva je to nova nauka, koju ti kazuješ?... Tada Pavle stade nasred Areopaga i reče: Atinjani, po svemu vidim da ste vrlo pobožni. Prolazeći, naime, i posmatrajući vaše svetinje našao sam i jedan žrtvenik na kojem je bilo napisano: "**Nepoznatom Bogu**". Što vi, dakle, ne poznavajući poštujuete, to vam ja objavljujem. Bog koji je stvorio svet i sve što je u njemu, kao gospodar neba i zemlje ne stanuje u rukotvorenim hramovima... pošto sam daje svima život, i dah i sve. On je takođe učinio da sav ljudski rod potiče od jednog čoveka i da se nastani po svoj zemlji... Jer u njemu živimo, i mičemo se, i jesmo kao što su i neki od vaših pesnika rekli: i mi smo njegov rod" (Dela apostolska 17:18-19, 22-26, 28).

Kakav je slučaj sa današnjim intelektualcima? Čovek bi pomislio da najobrazovaniji ljudi sigurno znaju ko je Bog i šta predstavlja. Recimo, da upitate prvih 10 dekana fakulteta na koje naiđete: "Verujete li u Boga?" Možda bi neki odgovorili da veruju u postojanje "više sile", ali ne bi mogli da vam odgovore na pitanja ko je Bog i šta on predstavlja! Ne bi mogli da vam kažu kakav je taj Bog pošto im je nestvaran! Drugim rečima - Bog je misterija! Možda će poneka obrazovana osoba priznati da je agnostik, to jest da ne može "sa sigurnošću da kaže" da li Bog postoji ili ne.

Često sam izjavljivao da je obrazovanje postalo sredstvo za priliv svežeg novca. Naš obrazovni sistem, počev od osnovne škole do višeg obrazovanja, ubacuje u našu decu i omladinu unapred pripremljene koncepte, ideologije i mešavine istine i bajki, a mladi ljudi ne izražavaju nikakvu sumnju u to čemu ih podučavaju. Učenici se u našem školskom sistemu ocenjuju po

tome koliko dobro prihvataju, bubaju i recituju napamet naučeno gradivo o kojem takođe moraju da pišu sastave i kontrolne zadatke, bez obzira da li je to čemu ih uče istina ili laž.

Savremeno obrazovanje omogućilo je ljudima da univerzalno prihvate bajku o evoluciji. Evolucija je agnostička teorija, mada bi se pre moglo reći da je to ateistički pokušaj da se objasni postojanje stvorenog sveta (tvari), ali bez prethodnog postojanja njegovog Tvorca. Ta teorija istiskuje Boga iz cele šeme o nastanku sveta. Time ljudi pokušavaju da ga potpuno uklone sa scene, čime zaslepljuju sami sebe kada je reč o misteriji njegovog postojanja.

REALAN MATERIJALNI SVET

Stvoreni svet je materijalan, vidljiv, stoga se čoveku čini da je realan. Današnji sistem obrazovanja se u potpunosti zasniva na materijalizmu. Savremeni naučni koncepti negiraju postojanje nevidljivog, duhovnog. A opet, svi naizgled nerešivi problemi i zla ovoga sveta su po svojoj prirodi duhovni. Već sam citirao tekst iz prvog poglavlja Pavlove poslanice Rimljanima u kojem je takođe napisan 28. stih: "I pošto se nisu potrudili da upoznaju Boga..." Današnji obrazovni program malo, ili čak nimalo, ne posvećuje pažnju podučavanju o postojanju Boga. Glavni koncept i pristup u ljudskom saznavanju, čak i u osnovnoj školi - je teorija o evoluciji. Da li je zato ikakvo čudo što učeni ljudi ne znaju ko i šta je Bog zato što veruju onome što su ih naučili!?

Nedavno sam se vratio iz druge četvorodnevne posete Peking, gde sam otišao kao prvi religijski lider iz hrišćanskog sveta pozvan od strane kineske vlade da se obrati velikom skupu u kineskoj prestonici. Tokom posete sastao sam se sa podpredsednikom Komiteta Narodnog Kogresa, Tan Zenlinom i neprikosnovanim kineskim liderom Deng Ksijaopingom. Razgovarao sam, dakle, sa vrhovnom zvaničnikom čiji se uticaj proteže na razmišljanje i verovanje preko **jedne milijarde** ljudi, koji čine skoro četvrtinu svetske populacije. Kina je najmnogoljudnija nacija na svetu. Najstarija kineska religija je obožavanje predaka. Kasnije je nastalo konfučijanstvo i Taoizam, a zatim je iz Indije stigao Budizam. Tek nakon svega toga je među Kineze stiglo hrišćanstvo. Današnja kineska nacija je komunistička, ateistička! Uvideo sam da su kineski lideri veoma srdačni, uljudni i prijateljski nastrojeni, ali u ovom trenutku se sasvim sigurno ne brinu o tome ko i šta je Bog. Nisam ni pokušavao da im pričam o tome, ali sam na dva velika, važna skupa njihovih lidera rekao šta će Bog učiniti veoma uskoro. Objavio sam i to da će iz štampe uskoro izaći knjiga koju upravo pišem.

Indija je druga najmnogoljudnija nacija na svetu. Šta tamošnji ljudi znaju o tome ko i šta je Bog? **Ništa!** U Rusiji, trećoj najmnogoljudnijoj naciji na svetu, postoji rusko pravoslavlje i ateizam. Niti osuđujem niti se trudim da sudim tim narodima. Pretpostavljam da imaju dobre namere, kao i svi narodi ovog sveta. U ovom trenutku Bog niti im sudi (što ću kasnije da objasnim) niti ih osuđuje. On ih voli i pozvaće ih na večno spasenje u vreme koje je sam odredio. Ali, činjenica je da ti narodi ne znaju ko i šta je Bog.

Narod drevnog Egipta je obožavao bogove Izidu i Ozirisa. Grci i Rimljani su u stara vremena imali svoje mitološke bogove: Jupitera, Hermesa, Dionisa, Apola, Dijanu i mnoge druge. Ti narodi (kao i njihovi današnji potomci) nisu znali ko i šta je Bog. Zbog toga se postavlja pitanje: zašto takvo neznanje?

Zašto živeti u dobrovoljnom neznanju?

Citat iz poslanice Rimljanima navodi razlog zašto su ljudi dobrovoljno izabrali da žive u neznanju o stvarima koje se odnose na istinitog **Boga**. Zašto je to tako? Zašto dobrovoljno živeti u neznanju? U Rimljanima 8:7, jasno piše da je telesni (prirodan) um koji čovek poseduje neprijatelj Bogu. To ne znači da su svi nepreobraćeni ljudi sa takvim umom aktivno, namerno i zlobno neprijateljski nastrojeni prema Bogu. Većina ljudi je pasivan neprijatelj Boga. U

normalnim okolnostima čak i ne razmišljaju o njemu. Ako se Bog i spomene u njihovom prisustvu, odmah im je neprijatno i neretko će pokušati da promene temu razgovora. Ljudi verovatno ne shvataju da njihov um gaji neprijateljski stav prema Bogu, pa, gledano sa psihološkog stanovišta, upravo je to razlog što pokušavaju da izbegnu tu temu. Drugim rečima, prosečna osoba gaji pasivno neprijateljstvo prema Bogu a da toga nije svesna. Ljudi zapravo ne shvataju da u dubini duše žele da Bog "gleda svoja posla", osim u vreme velikih problema kada kukaju tražeći njegovu pomoć.

Nevidljive duhovne stvari predstavljaju misteriju za sve ljude. Iako su tako realne, ljudi ih ne razumeju pošto ne mogu da ih vide svojim očima, usled čega sve to ostaje jedna velika misterija, pa ljudi negiraju da duhovno uopšte postoji. Biblija nam jasno kaže da postoje uzroci tog dobrovoljnog nepoznavanja Boga. Ta knjiga nam otkriva da uzroci leže u: 1) jednom praistorijskom događaju i 2) onome što je sam Bog uspostavio nakon što je prvi čovek, Adam, počinio prvi greh. Naredna dva poglavlja baviće se tim uzrocima koji istovremeno predstavljaju **uzrok** svih narastajućih zala u ovom svetu. Bog Svemogući jasno otkriva uzrok u njegovoj Reči - svetoj Bibliji. Stoga će vam se ti fenomeni razjasniti dok budete čitali ovu knjigu.

Pre svega, šta Biblija otkriva na temu **ko i šta** je Bog? Bog otkriva samog sebe isključivo u toj nadahutoj knjizi, ali čovečanstvo u celini nikada nije poverovalo Bogu, to jest onome što kaže! Nakon što je porazgovarao "u četiri oka" sa prvim stvorenim ljudima na Zemlji, Adamom i Evom, Bog je dopustio sotoni da im se približi. Sotona se posredstvom Adamove žene dokopao i samog čoveka. Naši praroditelji su poverovali sotoninim rečima: "Nećete vi umreti", iako im je Bog prethodno rekao: "Umrećeš!" ako ukradeš zabranjen rod sa drveta znanja dobra i zla. Četiri hiljada godina kasnije Isus je propovedao hiljadama ljudi poruku datu mu od Boga i samo je 120 osoba poverovalo onome što je govorio (Dela apostolska 1:15). Stoga nije čudo što nijedna današnja religija, sekta i veroispovest ne veruje Bogu, osim male, progonjene Crkve koja je započela sa tih 120 ljudi godine 31. kada ju je osnovo Isus Hrist. To znači da današnje religije nisu poverovale onome što Bog iznosi u njegovoj Reči. Božja Reč nedvosmisleno otkriva ko i šta je Bog! Međutim postoji razlog zašto ljudi ne znaju, a postaće sasvim jasan u daljoj analizi ove teme.

Dakle, **ko** ili **šta** je Bog? Kako on to otkriva samog sebe? Već sam citirao reči apostola Pavla upućene atinskim intelektualcima kada im je rekao da je Bog Tvorac koji je skicirao, oformio, uobličio i stvorio **čoveka**. Prorok Isaija citira Boga u svojoj knjizi:

"S kim ćete me dakle izjednačiti da bih bio kao on?... Podignite gore oči svoje i vidite; ko je to stvorio? ko izvodi vojsku svega toga na broj i zove svako po imenu, i velike radi sile njegove i jake moći ne izostaje ni jedno?" (Knjiga proroka Isaije 40:25-26).

Sam Bog se obraća skepticima:

"Iznesite parbu svoju, veli Gospod, pokažite razloge svoje, veli car Jakovljevi. Neka dođu i neka nam objave šta će biti; objavite nam šta je prvo bilo, da promislimo i poznamo šta će biti iza toga; ili kažete nam šta će biti u napredak. Kažite šta će biti posle, i poznaćemo da ste bogovi; ili učinite što dobro ili zlo, i divićemo se i gledati svi - zašto?" podsmeva se Bog sumnjičavima. "Gle, vi niste ništa, i delo vaše nije ništa; koji vas izabira, gad je" (Knjiga proroka Isaije 41:21-24).

Ti citati iz Svetog Pisma otkrivaju Božju moć, ali ne i ko ili šta je Bog na način koji bi Boga učinio nekako realnim za čitaoca. To će morati da učine drugi stihovi u Svetom Pismu.

Bog, Stvoritelj svemira

Bog je Tvorac **svega** postojećeg u ogromnom kosmosu: zvezda, galaksija u bekonačnom prostoru, ove planete, čoveka i svega živog na Zemlji. Bog čini upravo ono što čini njega

samog. On **stvara!** Skicira, formira i oblikuje. Daje **život!** On je veliki **darodavalac** svega, a njegov zakon - njegov (životni) put oličava **davanje**, a ne **grabež** kojim živi ovaj današnji svet.

Ali kako izgleda Bog? **Ko** je Bog? O tome postoje mnoge ideje. Neki veruju da je on samo ono što je dobro, to jest dobre namere u svakom čoveku. Drugim rečima, Bog je samo deo svake individue. Neki su ga zamišljali kao nekakvog idola od zlata ili srebra, izrezbaren predmet od drveta, istesan od kamena ili napravljen od nekog drugog materijala. Dok je Mojsije komunicirao sa Bogom na gori Sinajskoj, Izraelci su pokazali u čemu se sastojala njihova predstava o Bogu - za njih je on izgledao kao zlatno tele. Mnogi poimaju Boga kao individualnu Personu vrhunskih moći. Neki misljahu da je on neodređeni duh. U hrišćanstvu je generalno prihvaćena tradicija da je Bog sveto Trojstvo oličen u tri ličnosti - Ocu, Sinu i Svetom Duhu. U Bibliji ne postoji reč "trojstvo" niti se uči takva doktrina. Nešto više o tome kasnije.

Bog u praistoriji

Vratimo se na sam praistorijski početak ljudskog roda. Ako bi vas neko pitao gde se nalazi najraniji biblijski opis o Bogu vezan za vremenski period njegovog postojanja, verovatno biste odgovorili: "Zašto pitaš? Naravno da je početak u Prvoj knjizi Mojsijevoj 1:1", zar ne? Greška! Najranije otkrivenje o tome **ko i šta** je Bog u vremenu stoji u Novom zavetu - u Jevanđelju po Jovanu 1:1:

"U početku beše Reč Božja, i ta Reč beše u Boga, i Bog beše Reč. Ova beše u početku u Boga. Sve je kroz nju postalo, i ništa, što je postalo, nije postalo bez nje. U njoj beše život, i život beše svetlost za ljude" (Jevanđelje po Jovanu 1:1-4).

"Reč" u tom pasusu je prevod grčke reči "logos", što znači "govornik", "reč" ili "misao koja se otkriva". U ovom kontekstu "Reč" je upotrebljena za opis individualne Ličnosti. Ko ili šta je taj Logos? Zapazite kako ga objašnjava 14. stih:

"I Reč se ovaploti i stanova među nama, i gledasmo njenu slavu, slavu kao jedinorodnoga od Oca, punog blagodati i istine".

Isus Hrist je rođen kao čovek od krvi i mesa. Mogao je da se vidi, dotakne i oseti. Ali kakav je Isus bio kao Logos, Bog ? Odgovor na to pitanje nalazi se u Jevanđelju po Jovanu 4:24: "Bog je duh". Duh se ne vidi. Znamo kakav je oblik i lik imao taj Bog kao ljudski Isus, ali kakav je oblik i lik imao kao Reč objasnićemo kasnije. Stoga je Reč utelovljena Ličnost začeta od Boga. Zbog tog začeca Bog je tek kasnije postao Otac Reči. Međutim, u to praistorijsko vreme o kome piše prvi stih u Jevanđelju po Jovanu 1, Reč još uvek nije bila (bio) Sin Božji. Reč se odrekla (odrekao) svoje slave božanskog Duha da bi mogla (mogao) da bude začat kao ljudsko biće, usled čega je učinjen Sinom Božjim, to jest **Bog** ga je posinio a devica Marija rodila. Dakle, tu nalazimo otkrivenje o dve prvobitne Ličnosti: Bog, sa kojim još iz praistorijskog doba postoji druga Ličnost koja je takođe Bog - koji kasnije biva začat i rođen kao Isus Hrist. Te dve Ličnosti su duh nevidljiv ljudskom oku, osim ukoliko se manifestuju natprirodnim putem. Taj stih međutim opisuje prvobitno stanje kada Isus nije bio Sin Božji niti Bog njegov Otac.

Ko je Melhisedek?

Dalji opis o večnom postojanju Isusa Hrista nalazimo u sedmom poglavlju poslanice Jevrejima koja govori o Melhisedeku, caru jerusalimskom iz Avramovog vremena. U poglavlju se ističe da je Melhisedek bio sveštenik svevišnjeg (najvišeg) Boga. Taj Melhisedek je postojao kroz celu večnost - "bez oca, bez majke, bez rodoslovlja, nemajući ni početka danima ni svršetka životu, upodobljen Sinu Božjem, ostaje sveštenik dovek" (Jevrejima 7:3). Pošto je Melhisedek "upodobljen (u istoj ravni, jednak) Sinu Božjem" i ostaje sveštenik dovek a Isus Hrist je sada

Prvosveštenik, to znači da su Melhisedek i Isus Hrist ista Ličnost. Hrist je dakle "bez oca, bez majke, bez rodoslovlja (u Avramovo vreme), nemajući ni početka danima, ni svršetka životu".

Bog oduvek postoji zajedno sa Rečju. U vreme dok je bio "Reč", Isus je bio besmrtno biće koje je postojalo **oduvek**, što znači da nije bilo nijednog vremenskog perioda u kome nije postojao - nije imao početak danima. Već tada je bio poput Sina Božjeg ("upodobljen Sinu Božjem"), a bio je i Bog zajedno sa Bogom. Citat iz poslanice Jevrejima pokazuje da je u početku - pre nego što je **išta** stvoreno - Reč postojala sa Bogom, a i sama je bila Bog. Kako je to moguće? Recimo, da postoji čovek po imenu Jovan i da je Jovan zajedno sa Markovićem. Tako Jovan može da bude i Marković pošto je Markovićev sin. Marković je porodično prezime, a opet je reč o dve različite osobe. Jedina razlika u ovoj analogiji je to da u vreme koje opisuju Jevanđelje po Jovanu 1:1, Reč još uvek nije postala Sin Božji, ali je bila Bog zajedno sa Bogom. U to vreme Reč i Bog još uvek nisu bili Otac i Sin, ali su bili **carstvo zvano "Bog"**! Danas se ta familija "Bog" sastoji od Boga Oca, njegovog Sina Isusa Hrista i mnogo začelih ljudi koji sačinjavaju Crkvu Božju i koji su, kao njegova začeta deca, već **sada sinovi Božji** (Rimljanima 8:14, 16; Prva Jovanova 3:2). Kasnije ćemo u potpunosti da objasnimo taj suštinski važan aspekt **familije - Božje porodice!**

Gde smo mi sada u svemu tome? Pre nego što je išta postojalo, bila su dva Vrhovna besmrtna Bića koja **oduvek** postoje. Naš um nije u stanju da baš zamisli to "oduvek". Ali isto tako ne možemo da zamislimo elektricitet, iako znamo da stvarno postoji!

Kako je to Hrist Stvoritelj?

Opet se vraćamo na isto pitanje: **ko i šta** je Bog? Pre nego što je išta postalo postojahu Bog i Reč, koji nisu načinjeni od materije nego od duha. I pored toga što su nematerijalni, Bog i Reč su postojali u realnosti, to jest to su bile **dve** a ne tri Ličnosti. Ono o čemu piše treći stih u Jevanđelju po Jovanu 1 - svemu postojećem (svemiru) - postalo je usled delovanja Reči. To ćete razumeti ako tom stihu dodate ono što piše u poslanici Efescima 3:9: "...u Bogu, koji je saznao sve kroz Isusa Hrista" (prevod Vuka Stefanovića Karadžića).

Dopustite da objasnim: prve sedmice u januaru godine 1914, časopis za koji sam nekada radio poslao me je u Detroit, država Mičigen, da intervjuišem Henrija Forda zbog njegove senzacionalne odluke da isplaćuje radnicima dnevnicu od pet dolara. U zgradi administracije susreo sam Henrija Forda u poslovnom odelu, a onda sam pogledao na gigantsku fabriku preko puta u čijim halama je radilo verovatno nekoliko hiljada ljudi za mašinama na električni pogon. Gospodina Forda smatraju tvorcem automobila marke "Ford", ali on je pravio automobile preko radnika koji su ih proizvodili uz pomoć mašina i električne energije. Na isti takav način i Bog Otac je Stvoritelj, koji je "sazdao (stvorio) sve kroz Isusa Hrista". Isus je Reč za koju piše: "Jer on reče, i postade" (Psalam 33:9). Bog kaže Hristu šta da učini (Jevanđelje po Jovanu 8:28-29) i tada Isus, kao radnik na svom poslu, progovara, dok Sveti Duh, koji je **sila**, odgovara i čini ono što Isus zapoveda, kao što o tome čitamo u Kološanima 1, 12. stih: "Zahvaljujete Ocu koji nas je osposobio da učestvujemo u nasledstvu svetih u svetlosti. On nas je izbavio od vlasti tame i premestio u carstvo svog ljubljenog Sina... On je slika nevidljivoga Boga, prvorođeni sveg stvorenja, jer je u njemu stvoreno sve što je na nebesima i na zemlji, sve vidljivo i nevidljivo, bili to prestoli, ili gospodstva, ili poglavarstva, ili vlasti; sve je njegovim posredstvom stvoreno - i za njega. I on je pre svega i sve u njemu ima svoje postojanje" (stihovi 12-13, 15-17). Stoga Božja Reč otkriva da su Bog i Reč - dve vrhovne Ličnosti - **oduvek** živele zajedno, i pre nego što je *išta* stvoreno, uključujući i ovu planetu i svu vaseljenu.

Iz gornjeg citata se vidi da Hrist ima obličje - oblik i formu - Boga. Možda će vam Bog izgledati nešto realnije kada shvatite da ima isti oblik i formu kao svako ljudsko biće. U daljem tekstu pročit ćete više dokaza o toj činjenici. Dakle, u prošlosti su te dve Ličnosti postojale zajedno dok još nije bilo **ničeg drugog** na ovom svetu. O trećoj Ličnosti, Duhu, nigde nema spomena u Bibliji. Da li to znači da je Bog ograničen na samo dve Ličnosti? Pogrešno učenje o trojstvu ograničava Boga na tri Ličnosti. Međutim, Bog nije ograničen i, kao što sam neprestano

otkriva, njegov cilj je da reprodukuje samog sebe u onima koji imaju potencijal da postanu milijarde ličnosti Bogova. Netačno učenje o trojstvu ograničava Boga i negira njegov cilj. Sasvim je očigledno da je to učenje prevarilo ceo hrišćanski svet. Bog i Reč su **duh** i oboje projektuju taj svoj Duh. Dopustite da to ilustrujem na sledeći način: svojim očima možete da vidite neki predmet na drugom kraju sobe, ili sunce, pa čak i zvezde koje, iako veoma udaljene od sunca, mnogo su veće od njega. Ali svojim očima ne možete da delujete na te predmete. Na isti način Bog može da projektuje svoj duh na bilo koje mesto bez obzira na razdaljinu i zato je sveprisutan. U stanju je da deluje na te objekte preko Svetog Duha, ili da ih promeni po svojoj volji.

Ostaje misterija koliko dugo su Bog i Reč razmišljali, planirali i skicirali njihove planove pre nego što su započeli da stvaraju bilo šta?! Međutim, materija - ova planeta, zvezde i galaksije - nije prvo što su stvorili. Pre materijalnog sveta Bog i Reč su stvorili anđele. Bog govori o stvaranju Zemlje u 38. poglavlju u Knjizi o Jovu, gde piše da su svi anđeli vikali od radosti kada je Zemlja stvarana (7. stih). Prema tome anđeli su postojali pre ostale tvorevine, što znači i pre nego što je stvorena planeta Zemlja.

Prva knjiga Mojsijeva 1:1, kaže da je Bog stvorio zemlju i nebesa. U nekim prevodima reč "nebo" stoji u jednini, ali u izvornom hebrejskom jeziku na kojem je pisao Mojsije stoji množina - "nebesa" - što podrazumeva da je celokupan materijalni svemir stvoren istovremeno sa Zemljom. Isti slučaj gde je reč u množini prevedena kao jednina nalazi se u istoj knjizi, 2. glava, stih četvrti. Međutim, reč "dan" u ovom kontekstu ne mora da označava dvadeset i četiri časa, nego jedan generalni vremenski period. To znači da je ovo moglo da bude pre više hiljada ili miliona godina. Anđeli su stavljeni na Zemlju pre nego što je stvoren čovek. Budući da su besmrtna duhovna bića moguće je da su stanovali ovde nekoliko hiljada ili nekoliko miliona godina pre nego što je stvoren čovek. Bog ne otkriva koliko dugo je trajao taj vremenski period. Zemlja je isprva bila stanište za anđele, ali 6. stih u Judinoj poslanici kaže: "pa je i anđele, koji nisu sačuvali svoje dostojanstvo, nego su napustili svoj stan (Zemlju), sačuvaao u večnim okovima pod mrakom za sud velikoga dana".

Kako izgleda Bog?

Sada ćemo se pozabaviti detaljima o tome **ko i šta** je Bog. Bog je duh (Jevandelje po Jovanu 4:24). Zašto Bog nije realan mnogim ljudima? Zato što se i Bog i Reč sastoje od **duha** a ne od materije - krvi i mesa - kao što je slučaj sa ljudima. Bog je nevidljiv za ljudsko oko (Kološanima 1:15) i ne izgleda realno. Prirodno je da naš ljudski um želi da bude u stanju da vidi Boga u nekoj definitivnoj formi i obliku kako bi za nas mogao da predstavlja realnost. No, iako Boga sačinjava duh a ne vidljiva materija, on ipak ima definitivnu formu, oblik. Koja je to forma, oblik? U Prvoj knjizi Mojsijevoj 1:26 "reče Bog: da načinimo čoveka po svojem obličju, kao što smo mi"; to jest hteli su da ga načine prema obličju, naličju, formi, obliku samog Boga. Razni delovi Biblije otkrivaju da Bog ima lice, oči, nos, usta, uši i kosu. Takođe je otkriveno da Bog ima ruke i noge, šake i prste. Nijedna životinja, bilo da je ptica, riba, insekt, ili bilo koji drugi poznati oblik života, ne poseduje ruke kao što su naše. Čak i ako živa bića za koja znamo imaju mozak koji im omogućava da misle, bez ruku i prstiju ne mogu da skiciraju i načine predmete kao što tu moć ima čovek. Bog ima stopala, nožne prste i telo. Poseduje um. Životinje imaju mozak, ali nemaju umnu snagu koju poseduje čovek. Ako znate kako izgleda ljudsko biće, onda znate formu i oblik **Boga**, jer Bog je načinio čoveka po svom obličju da bude nalik na njega samog! Jedan od učenika je upitao Isusa kako izgleda Bog Otac, na šta je Isus odogovrio: "Toliko vremena sam s vama i nisi me upoznao, Filipe? Ko je video mene, video je Oca" (Jevandelje po Jovanu 14:9). Isus je izgledao kao Otac. On je zapravo bio "Sa nama Bog" (Jevandelje po Mateju 1:23), začet i rođen kao Sin Božji. A kako je izgledao? Bio je običan čovek pošto je za sebe govorio i to da je Sin čovečiji. Izgledao je uglavnom kao svaki jevrejski

mladić njegovog doba. Zbog toga su njegovi neprijatelji morali da podmite Judu da im u mraku pokaže i identifikuje Isusa među drugim ljudima.

Dakle, sada znamo da Bog ima isti oblik i odraz kao čovek. Takođe znamo da se sastoji od duha, a ne, poput ljudi, od materije. Duh je nevidljiv za ljudsko oko, osim ako se u nekom specijalnom procesu ne manifestuje pred ljudima. Ako bi se to dogodilo ugledali bismo lica Boga Oca i Hrista (sada proslavljenog na nebesima) u obliku i izrazu ljudskih lica. Njihova lica svetle kao sunce u punom sjaju, njihove oči su oganj plameni, noge poput bronze, kosa bela kao sneg (Otrkivenje 1:14-16).

Božja priroda i Božji karakter

Međutim, najvažnija od svega je Božja priroda, odnosno njegov **karakter**? Čovek ne može da zna šta je Bog ako ne poznaje njegov **karakter**! *Karakter* Boga Oca i Hrista Sina je duhovna svetost, pravednost i apsolutno savršenstvo i mogao bi se opisati jednom rečju - **ljubav**; ljubav definisana kao nesebična briga za druge, način života koji je put davanja, služenja, potpomaganja i deljenja sa drugima, a ne grabljenje za sebe. To je put u kome nema požude, pohlepe, priželjkivanja onoga što pripada drugima, sujete i sebičnosti, takmičenja, borbe, nasilja, uništavanja, zavisti i ljubomore, vređanja i gorčine. Priroda koja je neodvojiva od Boga predstavlja put **mira, pravde, milosti, sreće i radosti** koji zrači iz njega i usmerava se ka onima koje je stvorio!

Jasno je da su Reč i Bog **živeli**, ali šta su radili za to vreme? Stvarali su. Kako su živeli i šta je bio njihov način života? Živeli su načinom koji se ogleda u njihovom savršenom karakteru - nesebičnoj **ljubavi**. Kada se Isus krstio Bog Otac je rekao: "Ti si Sin moj LJUBLJENI". Bog je **voleo** Reč i Reč je **volela** Boga i slušala ga u potpunosti. Dvoje ne mogu da budu zajedno ako nisu saglasni. Ta dvojica su živela u potpunoj slozi, saradnji i stalnom miru, samo što je jedan bio glava ili vođa koji drži "konce" u svojim rukama. Vođa je bio Bog. Njihov **način** života proizveo je savršeni mir, saradnju, sreću, ispunjenost i postao **zakon**. Zakon predstavlja kodeks ponašanja, to jest pravila o odnosima između dve ili više ličnosti, kao što sportska pravila predstavljaju "zakone" igre. Činjenica da postoji zakon povlači za sobom i kaznu u slučaju kršenja istog. Ne postoji zakon u kojem ne stoji odredbe o posledicama njegovog kršenja.

Bog - Autor vlasti

Sama činjenica da postoji zakon pretpostavlja postojanje **vlasti**. Vlada predstavlja administraciju i sprovođenje zakona od strane onih koji su na vlasti, a to zahteva postojanje autoritativnog rukovodstva, odnosno ličnosti koja zapoveda. U vreme kada su postojala jedina svesna živa bića, Bog je bio rukovodilac sa autoritetom da zapoveda. Zato, čak i u vreme kada su Bog i Reč bili jedina svesna živa bića, postojala je **vlada** u kojoj je Bog imao vrhovnu komandu. Vlada Božja je sama po sebi ustrojena "odozgo nadole" - ne može da bude po dogovoru onih nad kojima se vlast ostvaruje zato što njeni zakoni potiču i dolaze od Boga. Nikada te zakone ne donose ljudi niti oni koji su pod vlašću diktiraju vladi nad sobom kako će njima da upravlja. Pošto su Bog i Reč stvorili druga svesna i inteligentna živa bića, sama činjenica da je vlast Božja i Bog u njoj vrhovni Vladar, takva kakva jeste automatski se postavlja iznad cele stvorene materije. Naša civilizacija je preuzela na sebe prerogative da donosi zakone, pa tako gradske, opštinske, pokrajinske i državne vlade poseduju zakonodavna tela - opštinske, pokrajinske, gradske, državne i nacionalne parlamente, Kongrese, Rajhstage i Skupštine. Ali ljudsko iskustvo u ovoj oblasti, koje traje već 6000 godina, pokazuje da ljudi uopšte nemaju sposobnost da razluče šta je dobro a šta zlo, niti da formulišu zakone ljudskog ponašanja i međuljudskih odnosa. Ljudska zakonodavna tela su donela toliko zakona da u nekim zemljama prosečan gradski policajac ne može da popamti ni deo zakona na čije prekršaje navodno treba da reaguje. Jedan komičan američki časopis je objavio strip pod naslovom "Zakon treba da

postoji", u kojem se komično prikazuje da iako su ljudi doneli toliko zakona i dalje ne mogu da njima obuhvate svaki mogući prekršaj.

Božji zakon je duhovan i može se sažeti jednostavnom, mada sveobuhvatnom rečju koja glasi: ljubav! Njegov zakon za ljudsko ponašanje se deli na dve velike zapovesti: ljubav prema Bogu i ljubav prema bližnjem, a one se dalje dele na Deset Božjih zapovesti. Isus je uveličao zakon pokazavši da principi tog zakona obuhvataju bukvalno svaki mogući ljudski prekršaj. Treća glava u Drugoj poslanici Korinćanima pokazuje da Božji zakon treba primenjivati po principima koje sadrži. Sam zakon sažet je u jedan princip - ljubav, a ipak je toliko savršen da ako se primene njegovi principi postaje jedan celovit zakon. Postoji samo jedan savršen zakonodavac - Bog. Imajte u vidu da se vlast Božja zasniva na Božjem **zakonu** koji je put nesebične **ljubavi**, saradnje i brige za dobro onih nad kojima se vlada. Ako ljudi slede taj zakon Božji, on će proizvesti mir, sreću i međusobnu saradnju.

Bog je porodica

Vratimo se u Prvu knjigu Mojsijevu 1:1: "U početku stvori Bog..." su prve reči na hebrejskom koje je Mojsije zapisao onako kako ga je Bog nadahnuo. Hebrejska reč "Bog" u tom stihu glasi "Elohim" i podrazumeva imenicu ili lično ime, a po svom obliku je množina iako se u gramatičkom smislu uglavnom koristi u jednini. Reč "Elohim" se upotrebljava i u konotaciji porodice, crkve, grupe - porodice koju čine dva ili više članova, crkve u kojoj je mnogo članova, ili grupe od nekoliko ljudi. Dakle "Elohim" se upravo odnosi na iste Ličnosti koje čine jednog Boga, kao što vidimo iz Jevandelja po Jovanu 1:1, koje piše o Reči i Bogu i o tome da su **obe** te Ličnosti **Bog**. **Drugim rečima Bog je sada porodica** Ličnosti, koja se u ovom trenutku sastoji od samo **dve** ličnosti - Boga Oca i Hrista Sina. Međutim, **ako** Sveti Božji Duh živi u nekoj osobi i duhovno je vodi (Rimljanima 8:14), onda to znači da je Bog začeo tu osobu kao svog sina ili kćer. Kada se Hrist vrati na Zemlju u vrhunskoj sili i slavi, uspostaviće se **Carstvo Božje** i obnoviće se **božanska vlada** koju je Lucifer ukinuo. Tek tada rodiće se kao Božji sinovi i kćeri ljudi puni Božjeg Duha koji ih sada vodi u njihovom životu, pa će **božanska familija zavladatai svim narodima i tako ponovo uspostaviti Božju vladu!**

Doktrina o trojstvu ograničava Boga na tri navodne Ličnosti, čime je **uništeno** samo Jevandelje Isusa Hrista! Hristovo Jevandelje predstavlja blagovest o skorašnjem **Carstvu Božjem**, jedinjoj nadi koja preostaje ovom svetu i njegovom unezverenom čovečanstvu! Trojstvo je doktrina velike lažne religije koja se u Otkrivenju 17:5 naziva "tajna: veliki Vavilon, majka bludnica i gnusoba zemaljskih". Sotona je ovom i drugim doktrinama **prevario** celokupno tradicionalno hrišćanstvo.

Doktrina o Svetom Trojstvu

Opšteprihvaćeno učenje u tradicionalnom hrišćanstvu tvrdi da je Bog sveto Trojstvo, to jest Bog izražen u tri Ličnosti - Ocu, Sinu i Svetom Duhu. Kako je ta doktrina o "trojici" dospela u tradicionalno hrišćanstvo? Najjasnije rečeno: to učenje ne dolazi iz Biblije. Već sam citirao Otkrivenje 12:9, gde piše da đavo satana zavodi sve narode, pa otud i pitanje: kako je podmukli satana uveo tu doktrinu u "hrišćanstvo"? Istorijat ovog problema je veoma zanimljiv.

Izgleda neverovatno da jedno biće kao što je sotona uspeva da prevari ne samo čitav svet, već i samo "hrišćanstvo", religiju koja nosi Hristovo ime i koja bi po svemu trebalo da predstavlja istinitu Hristovu religiju. Mada to zvuči paradoksalno, sotona je uspeo u njegovoj prevari sprovedši je u delo posredstvom velike lažne crkve koju je osnovao čarobnjak Simon u 33. godini naše ere. Biblija opisuje tog čoveka u 8. glavi Dela apostolskih kao poglavara tajne vavilonske religije koja u to vreme vlada na području Samarije. Druga knjiga o carevima 17:23-24, beleži da je asirski car Šalmanezar pokorio izraelsko carstvo u Samariji, severno od Jerusalima, iselio tamošnji narod i tu oblast naselio stanovnicima iz vavilonskih provincija, koji su upražnjavali tajanstvenu vavilonsku religiju. Tako su, naravno, potomci tih neznabožaca

naseljavali Samariju u Hristovo vreme. Jevreji nastanjeni u Judeji nisu hteli da imaju bilo kakve veze sa tim neznabošcima koje su pogrdno nazivali "psima". U prvom veku naše ere ti neznabošci su se i dalje pridržavali svoje tajanstvene (misteriozne) vavilonske religije.

Godine 33, dve godine nakon što je Isus Hrist osnovao sa neba Crkvu Božju na Dan Pedesetnica, đakon Filip (koji kasnije postaje evanđelista) odlazi u Samariju da propoveda Hristovo Jevanđelje. U masi ljudi koji su došli da ga čuju pojavio se čarobnjak Simon koga su ljudi iz tog kraja sledili kao poglavara njihove vavilonske religije tajni zbog magije kojom se on bavio: "Ovoga slušahu svi, od malog do velikog, govoreći: ovaj čovek je sila Božja, za koju se kaže da je velika" (Dela apostolska 8:10). Kada su ljudi poverovali Filipovom propovedanju o Carstvu Božjem i krenuli da se krštavaju, među njima se našao i Simon koji potom odlazi do apostola Petra i Jovana i nudi im mito tražeći da mu daju silu kojom će moći da polaže ruke na ljude da prime Sveti Duh. Petar ga je žestoko ukorio zbog tog čina. Uprkos tome Simon kasnije postaje samozvani hrišćanski apostol koji je tajno krstio pagansku vavilonsku religiju kao "hrišćanstvo" i prihvatio doktrinu o "blagodati" za oprostjenje greha (koju paganske religije dotle nisu učile) i izvrgao je u slobodu ("raspojasanost") za nepokoravanje Bogu (Poslanica Judina 4). Simon je imao za cilj da njegovu pagansku religiju pod imenom "hrišćanstvo" učini univerzalnom i preko nje se domogne političke vlasti nad celim svetom. Simon "Pater" (Petar) za života nije postigao svoj cilj koji je nameravao da ostvari uz pomoć svoje krivotvorene religije. Međutim njegovi naslednici preseljavaju sedište te religije u Rim i uspevaju da steknu političku kontrolu nad prvim Rimskim carstvom i njegovom srednjevekovnom sukcesijom koja se zvala "Sveto Rimsko Carstvo". Danas to carstvo ponovo vaskrsava u Evropi!

Krivotvoreno jevanđelje

Već u šestoj deceniji prvog veka naše ere dobar deo Bliskog istoka se odvratio od istinitog Jevanđelja i prihvatio krivotvorinu (Galatima 1:6-7). Devedesetih godina tog veka jedini preživeli apostol (Jovan) piše Otkrivenje na ostrvu Patmos. Nešto kasnije crkva koju je Simon započeo u 33. godini naše ere pokušava da preobrazi istinitu hrišćansku Pashu u vavilonsku ceremoniju koja se održavala u čast boginje Ištar (Astarote). Elementi te ceremonije su očigledni u današnjem Uskrsu (Hrist je promenio starozavetni oblik svetkovanja Pashe tako što je žrtveno jagnje zamenio beskvasnim hlebom i vinom). Nakon smrti apostola Jovana, jedan od njegovih učenika, Polikarp, poveo je borbu sa rimskim biskupom o pitanju Pasha-Uskrs. Rimski biskup se već isticao od drugih biskupa, da bi na kraju konačno postao lider crkve čiji je osnivač vračar Simon.

Kasnije još jedan učenik istinitog hrišćanstva, Polikrat, vodi još žešću borbu o istom pitanju sa drugim rimskim biskupom. Ta teološka bitka dobila je naziv "Kvatrodecimanska kontraverza". Polikrat se zalagao za to da se prema Isusovom i učenju Njegovih apostola Pasha svetkuje u novoj hrišćanskoj formi koju je uveo Hrist i učio apostol Pavle (Prva Korinćanima 11) - upotrebom beskvasnog hleba i vina umesto žrtvenog jagnjeta. Polikrat se takođe zalagao da se ta uredba održava na noć 14. Nisana (prvi mesec u godini koji po svetom kalendaru pada u proleće). Rimski biskup je insistirala da se Pasha obeležava u nedelju.

Negde u tom periodu rasplamsala se još jedna kontraverza o tome da li Boga treba nazivati Trojstvom. Učesnici tog spora su aleksandrijski doktor Arijus, hrišćanski lider koji je umro 336. godine naše ere i jedan biskup. Doktor Arijus se vatreno suprotstavljao doktrini o trojstvu, mada je i sam uneo neke greške u hrišćanstvo. Godine 325. imperator Konstantin saziva Nikejski sabor sa ciljem da se razreše ta sporna pitanja. U to vreme Konstantin još uvek nije "hrišćanin", ali kao politički vladar ima kontrolu nad religijskim pitanjima. Sabor je potvrdio kao važeće doktrinu o Uskrsu, nedelji i Trojstvu, koje je potom Konstantin, inače civilni vladar, **ozakonio**. Međutim tim aktom Konstantin nije uspeo da učini da te doktrine postanu **istina!**

Satana je prevario čitav svet o prirodi Boga, Isusa Hrista i Svetog Duha, kao i o **vlati Božjoj** koja se zasniva na duhovnom **Božjem zakonu**. Štaviše, prevario je svet i o tome šta je

čovjek i zašto postoji, šta je spasenje i kako ga primiti, šta je istinito Jevanđelje, šta je crkva i zašto postoji, te šta nas čeka u budućnosti!

Kako izgleda Bog?

Reč "trojstvo" ne postoji nigde u Bibliji. U daljem tekstu želim jasno da istaknem da Bog nije ograničio sebe ni na kakvo "trojstvo". Kada shvatite tu iznenađujuću istinu, videćete da je to najdivnije otkrivenje koje ljudski um može da primi i pojmi! Prva ideja, to jest prvo učenje o Bogu kao trojstvu pojavljuje se u drugoj polovini drugog veka - sto godina nakon što je Novi Zavet najvećim delom već napisan. Krivotvoreno hrišćanstvo, koje seje čarobnjak Simon, žestoko je promovisalo Trojstvo i paganski Uskrs, ali se istinita Božja Crkva energično odupirala tim doktrinama. Borba je postala toliko jaka da je prerasla u pretnju po svetski mir. Car Konstantin, u to vreme još uvek paganin, saziva Sabor u Nikeji koji treba da razreši te sukobe. Pristalice rimskog imperatora su brojčano umnogome nadmašili progonjenu istinitu Crkvu Božju. U Otkrivenju se nalaze proročanstva o te dve crkve. Dvanaesto poglavlje je proročanstvo o istinitoj Crkvi Božjoj koja trpi velike progone a koju Isus naziva "malim stadom". U 17. poglavlju naćićete proročanstvo o krivotvorenoj crkvi - izrazito velikoj crkvi kojoj je Bog dao ime "tajna: veliki Vavilon, majka bludnica" (5. stih) - koja se uhvatila u kolo i zajašila političke vlade. Čitav svet će bez daha posmatrati ponovno oživljavanje tog religijsko-političkog srednjevekovnog "Svetog Rimskog Carstva" (8. stih), koje je započelo da se preliminarno razvija osnivanjem "Evropske ekonomske zajednice"!

Umetanje lažnog stiha

U nekim prevodima Biblije (recimo kod Vuka Stefanovića Karadžića) postoji samo jedan mali stih koji pobornici Trojstva uglavnom uzimaju kao potporu za tu doktrinu. Stih se nalazi u Prvoj poslanici apostola Jovana 5:7-8 i glasi: "Jer je troje što svedoči na nebu: Otac, Reč i sveti Duh; i troje je što svedoči na zemlji: duh i voda i krv; i troje je zajedno". Korektori Vulgate - latinskog prevoda Biblije - dodali su taj sedmi stih u četvrtom veku naše ere. Ni u jednom grčkom rukopisu ne postoji taj stih. On je umetnut u Bibliju u vreme kada se zahuktala borba između dve sukobljene strane: Rima i doktora Arijusa na jednoj i Božjeg naroda na drugoj strani. Biblijski komentari objašnjavaju da apostol Jovan nikada nije napisao te reči u svom rukopisu, niti su pronađene u ranim kopijama (prepisima) tog rukopisa. U sve tri poslanice i Otkrivenju apostol Jovan govori o "Ocu i Sinu" (Prva Jovanova 1:3), ali nikada ne spominje "Oca i Reč", osim u tom stihu koji nije Bogonadahnut.

Postoji razlog zašto je glavni prevarant, satana, želeo da taj izmišljeni stih bude dodat u latinsku Vulgatu iz koje je prenet u prevode Svetog Pisma na drugim jezicima. Doktrina o svetom trojstvu potpuno ukida Jevanđelje Isusa Hrista - **poruku** koju je doneo od Boga Oca - dobru vest o dolazećem **Carstvu Božjem** koje sotona iznad svega želi da porazi! To će vam postati sasvim jasno kako budete čitali ovu knjigu.

Jedan evanđelista je jednom prilikom izjavio: "Kada sam prvi put počeo da proučavam Bibliju pre mnogo godina, doktrina o Trojstvu je najsloženiji problem sa kojim sam se susreo. Nikada nisam uspeo da je shvatim do kraja, jer sadrži jedan misteriozni aspekt. Mada do današnjeg dana ne mogu da je potpuno razumem, prihvatam je kao otkrivenje od Boga. Objasniti i ilustrovati Trojstvo je jedan od najtežih zadataka za svakog hrišćanina". Mnogo se polaže i na činjenicu da se u svim prevodima Biblije nepažljivo upotrebljava zamenica u trećem licu muškog roda kada se govori o Svetom Duhu. Novi Zavet na izvornom grčkom jeziku opisuje Sveti Duh rečima "to" ili "ono", a ne kao neku ličnost muškog roda.

Izlivanje Svetog Duha

Sveti Duh je glasno došao sa neba poput duvanja jakog vetra - "te ispuni svu kuću u kojoj su sedeli", a potom se manifestovao - postao vidljiv ljudskom oku: "I pokazaše im se jezici koji se razdeliše, kao da su od vatre, pa se na svakog od njih postavi po jedan" (Dela apostolska 2:2-3). Petar u 18. stihu citira proroka Joila: "... **izliću** od svoga Duha u one dane". Dakle, Sveti Duh može da se "izlije" poput vode ili koje druge tečnosti. Da li je moguće izliti jednu ličnost iz druge ličnosti u treću ličnost, kao recimo da se izlije ta ličnosti iz Boga u ljude koji su bili okupljeni u toj kući? Jevanđelje po Jovanu 7:37-39: "A poslednjeg, velikog dana praznika stajao je Isus i vikao govoreći: ako je ko žedan, neka dođe k meni i neka pije. Ko veruje u mene - kao što reče Pismo - iz njegova tela će poteći reke žive vode. Ovo je pak rekao za Duha, koga su imali da prime oni što veruju u njega; jer Duh još ne beše sišao pošto Isus još nije bio proslavljen."

I još jedan primer iz Dela apostolskih 10:45: "I zadiviše se verni iz obrezanja koji su došli s Petrom, što se i na mnogobošce (ili neznabošce) izlio dar Svetoga Duha".

Rezime

Na kraju u najkraćim crtama: Bog je **porodica** koja se u ovom trenutku sastoji od **dve** Ličnosti opisane u Jevanđelju po Jovanu 1:1-4, ali i od hiljada ljudi začetih Božjim Duhom u istinitoj Božjoj Crkvi, koji će se uskoro, kada se Hrist vrati na Zemlju, roditi u tu božansku familiju.

Isus Hrist se rodio kao Sin Božji (Rimljanima 1:4), a vaskrsenjem iz mrtvih postao prvorodeni član božanske familije (Rimljanima 8:29). Bog i Hrist se sastoje od duha, imaju obličje i nalik na ljudska bića, ali su njihove oči kao oganj vatreni a lica kao podnevno sunce!

Bog je Stvoritelj svega postojećeg. Bog i Reč (koja je postala Hrist) postoje oduvek, što znači da postoje pre bilo čega. Iz njih zrači Duh Božji kojim je Bog sveprisutan i sveznajuć. Bog je božanski Otac jedne božanske porodice u koju će se roditi istinski preobraćeni hrišćani.

POGLAVLJE 2

MISTERIJA ANĐELA I ZLIH DUHOVA

Ima li ičeg **tajanstvenijeg** od nevidljivog duhovnog sveta? Anđeoska bića su oduvek misterija za ljude - da li anđeli stvarno postoje? Da li izvesno postoji sotona đavo? Da li je đavo pravo besmrtno biće koje je Bog stvorio?

Neke religije obožavaju bogove za koje se veruje da su zli duhovi. Zidovi nekih od najvećih katedrala hrišćanske religije ukrašeni su ružnim nakazama koje navodno plaše i teraju zle duhove.

Sva zla i nevolje ovog sveta potiču od sukobljavanja mišljenja. Šta je stvarni uzrok sukoba mišljenja? Da li sukobljeni stavovi među ljudima imaju ikakve veze sa nevidljivim duhovnim svetom? Ta pitanja su skoro svakome misterija! Međutim, Biblija otkriva da postoji jedan veoma realan svet, mada za nas nevidljiv. Neki ga zovu druga dimenzija koja paralelno postoji sa našim svetom, ali je nije moguće spoznati pomoću ljudskih čula. Upravo ta dimenzija je nevidljiv duhovan svet!

U prvom poglavlju poslanice Jevrejima nalazimo da anđeli služe kao tajni nosioci poruka od Boga, poslati da služe onima koje je Bog pozvao na spasenje i večni život. U poslanici Efescima 6 piše da naša bitka u stvari nije sa drugim ljudima, već "poglavarstvima, vlastima i vladarima ovog mračnog sveta, zlim duhovima na nebesima". Kako je to moguće? Zašto je svet pun međusobnih sukoba i borbe mišljenja?

U Efescima 2:2, kaže da ljudi žive "po duhu ovog sveta, po vladaru vazdušnih sila (sotoni), po duhu koji sada deluje u sinovima nepokornosti". Ljudi jednostavno ne shvataju da postoji nevidljiva duhovna sila koja ubacuje neprijateljska osećanja u njihov razum. Sveto Pismo predstavlja misteriju čak i za nominalne hrišćane? Zašto? Zato što je nevidljiv duhovni svet veoma realan (Kološanima 1:15-16), ali budući nevidljiv ljudima ostaje misterija. To što su sveti anđeli i zli duhovi nevidljive sile uopšte ne negira njihovo postojanje. Nevidljiv duhovni svet je zapravo realniji od ovog materijalnog koji vidimo. Većina ljudi u stvari ne zna za elektricitet, ali su veoma svesni njegovog postojanja. Biblija objašnjava: "Pa, ako i jest pokriveno naše evanđelje, pokriveno je samo za one koji propadaju, kojima je bog ovoga sveta (sotona) oslepio njihove neverničke misli" (Druga Korinćanima 4:3-4). Sotona je bog ovog sveta, ali kucnuo je čas da napokon neke stvari **razumemo**.

Vrhunska nevidljiva sila

Jasno je iz prve glave u prvoj knjizi Mojsijevoj da je Bog oduvek porodica koja se u početku sastojala od dva člana, Boga i Reči. Pre skoro dve hiljade godina Reč je postala Isus Hrist. Bog je nevidljivo, vrhovno, svemoguće, duhovno Biće. Videli smo da živi i deluje! Šta radi Bog? Stvara familiju! Malo ljudi shvata da prvo što je Bog stvorio nije ova planeta, sunce i druge planete (jednom rečju svemir). Pre svega toga stvorio je anđeoska bića, to jest duhovni svet sa mirijadama anđeoskih bića. Posredstvom Reči, Veliki Bog je prvo dizajnirao i stvorio ta **duhovna bića**, svakog anđela pojedinačno, milione a možda i milijarde anđela! Anđeli su stvarna, lična, duhovna bića koja poseduju um većeg kapaciteta i mogućnosti od ljudskog mozga. Anđeli mogu da izgrađuju stavove, postavljaju ciljeve, imaju namere, pa čak u Bibliji kaže i da je Isus, kada je postao čovek, bio načinjen "malo manjim od anđela" (Jevrejima 2:7).

Anđeli se potpuno sastoje od duha. Dat im je samostojan život koji se održava sam od sebe. Drugim rečima, anđeli su besmrtni i kod njih ne postoji cirkulacija krvi, niti im je potreban vazduh da se održavaju u životu. Život je nerazdvojna komponenta njihove ličnosti. Pošto su od Boga stvoreni, anđeli se nazivaju sinovima Božjim (Knjiga o Jovu 1:6). Međutim u njihovom slučaju nije se desilo to da su prvo začeti kako bi se kasnije rodili kao sinovi Božji.

Zašto su stvoreni?

Zašto su nevidljivi anđeli, koji se sastoje od duha, stvoreni pre bilo čega, čak i pre fizičke materije i svemira? Šta je bio razlog za njihovo stvaranje? Isus Hrist je rekao: "Otac moj stalno radi, pa radim i ja" (Jevanđelje po Jovanu 5:17). U istom jevanđelju (1:1-5) otkriveno je da Bog i Reč (božanska familija) žive. U prethodnom poglavlju smo zapazili način na koji su živeli: u uzajamnoj ljubavi, potpunoj slozi i savršenom skladu. Dakle, jasno je da su živeli sve to vreme, ali se postavlja pitanje šta su radili u međuvremenu? Stvarali su. Moglo bi se reći da je njihova profesija ili biznis bio stvaranje. Pre svega su stvorili duhovna bića na nižem nivou od božanske porodice kako bi dobili pomoć u stvaranju, upravljanju i vladanju nad onim što je trebalo da bude stvoreno. Anđeli su stvoreni da kao sluge živog Boga budu posrednici i pomoćnici u Božjem stvaranju.

Bog od pamtiveka ima vrhovnu moć, što za naše ljudsko poimanje podrazumeva da sedi na prestolu svega što je postojalo, ili trebalo da postane. U opisu zavetnog kovčega koji je Mojsije sagradio po božanskim uputstvima u Drugoj knjizi Mojsijevoj 25, nalazimo zemaljski tip Božjeg nebeskog prestola. Sa obe strane Božjeg trona stoji jedan superarhandel, heruvim čija krila natkriljuju sam Božji presto. To znači da su ti superiorniji anđeli predstavljali deo same administracije Božje vlasti nad celokupnom božanskom tvorevinom. Bili su asistenti, ministri, sluge koje su pomagale Bogu.

O anđelima čitamo u prvom poglavlju poslanice Jevrejima gde se govori o Isusu: "On je odsjaj njegove slave i odraz njegovoga bića, koji sve nosi svojom silnom rečju, koji je izvršio očišćenje od greha i seo s desne strane veličanstva na visinama i postao toliko silniji od anđela - koliko je nasledio ime uzvišenije od njihovoga. Jer kome je od anđela ikad rekao: 'Ti si Sin moj, ja sam te danas rodio', i opet: 'Ja ću mu biti Otac i on će mi biti Sin?' A za vreme kada će Prvorodnoga uvesti u svet, govori: 'I da mu se poklone svi anđeli Božji'. A za anđele govori: 'Koji vetrove čini svojim anđelima i plamenove ognjene svojim slugama'. Za Sina pak: 'Tvoj presto, Bože, stoji u sve vekove i žezlo pravosti (pravde) je žezlo tvoga carstva. Zavoleo si pravednost i omrzao si bezakonje; zato te, o Bože, Bog tvoj pomaza uljem radosti više nego tvoje drugove', i: 'Ti si, Gospode, u početku osnovao zemlju i nebesa su dela tvojih ruku... A kome je od anđela ikad rekao: 'Sedi meni s desne strane dok položim tvoje neprijatelje kao podnožje tvojih nogu?' Nisu li to sve službeni duhovi poslani da služe onima koji će naslediti spasenje?" (stihovi 3-10, 13-14).

Ljudi su stvoreni na nešto nižem nivou od anđela, iako poseduju neverovatan potencijal da postanu mnogo veći od njih. Ta činjenica, koju ćemo obraditi u sedmoj glavi, krije se u drugom poglavlju u poslanici Jevrejima. U trećem poglavlju ove knjige pokazaćemo da ljudi zapravo postanu sinovi Božji, začeti a nerođeni. Za većinu čitalaca je sigurno novost to da su anđeli stvoreni pre postanja Zemlje i materijalnog svemira. U Knjizi o Jovu 38:1-7, vidi se da su anđeli vikali od sreće kada je Bog u procesu stvaranja vaseljene prvo stvorio Zemlju. U Prvoj knjizi Mojsijevoj (prva i druga glava) piše da je Zemlja stvorena istovremeno kada i celokupan materijalni kosmos.

Anđeli su nevidljiva, besmrtna, duhovna bića koja poseduju moć i znanje na višem nivou od ljudskog (Druga Petrova 2:11). Pošto su videli sva ljudska dela na Zemlji, oni imaju više znanja od bilo kog čoveka o ljudskom umu, psihologiji, sociologiji, nauci i svakoj umetnosti. Anđeli imaju značajnu funkciju u sprovođenju Božjeg plana za čovečanstvo. Kao nevidljivi Božji posrednici često se nađu na usluzi nama, jadnim ljudima, naslednicima Božjeg spasenja, i to na način koji retko ko razume.

Lična iskustva

Lična iskustva koja imamo moja supruga i ja dokazuju da anđeli postoje. Naša kćerka je kao beba spavala pored gospođe Armstrong na spoljnoj strani kreveta. Druga strana kreveta se oslanjala na zid. U jednom trenutku je gospođa Armstrong čula glas koji je rekao: "Pomeri Beverli!" Pomislivši da je samo sanjala, nastavila je mirno da spava. Potom je opet čula isti glas koji je ovog puta progovorio nešto jačim tonom. U polubunilu nikoga nije mogla da vidi u sobi, pa je pomislila da je opet bio san i okrenula se na drugu stranu sa namerom da nastavi da spava. Tada se treći put začuo isti glas koji je rekao glasnim, prodornim tonom: "POMERI BEVERLI!" Zbunjena gospođa Armstrong je pomerila bebu na drugi kraj kreveta. Sekundu-dve nakon toga slika uokvirena teškim ramom iznad bebine glave srušila se na krevet. Da je beba ostala na tom mestu slika bi joj smrskala glavu, ili nanela teške telesne ozlede. Jedino objašnjenje za taj događaj je da je Bog poslao anđela da spasi Beverlin život.

Jedne olujne noći 1934. godine, u ranom periodu moje propovedničke službe, vozio sam južno od mesta Eugen, država Oregon. Kiša je lila kao iz kabla. Vozio sam oko 40 milja na sat po veoma krivudavom putu. Kada sam se približio opasnoj krivini volan je iznenada počeo snažno da se okreće ulevo, kao da ga je neka nevidljiva sila otela iz mojih ruku. Iznenada se na putu ispred mene pojavio prevrnut kamion. Prošao sam levo od njega promašivši ga za dlaku. Te noći opet se dogodilo da se tek ispred mene našao prevrnut automobil koji nisam mogao da vidim. Volan se iznenada oteo iz mojih ruku i auto je naglo počeo da skreće udesno. Prošao sam pored automobila koji se kretao u severnom pravcu i kamiona koji je išao u južnom pravcu, a onda sam se vratio u ispravnu kolovoznu traku na autoputu. Rastojanje između prevrnutog kamiona i automobila iznosilo je oko jednog inča. Nikada u životu nisam doživeo tako nešto. Nekom silom, koja je van moje kontrole, volan mog automobila se okrenuo protivno mojoj ruci koja je usmeravala vozilo da ide pravo. Pre tog događaja, 1927. godine (prva godina mog obraćenja Bogu) doživeo sam nešto slično.

Iskustvo sa krivom kičmom

Kada smo supruga i ja uznapredovali u razumevanju biblijskog učenja o isceljivanju bolesti, u Portland je stigla čuvena isceliteljka Ema Semp Mekpirson, koja je održavala evanđeosku kampanju u jednoj velikoj sali. Moja supruga i ja smo zajedno otišli na tu kampanju samo jedanput, a potom sam otišao sam. U to vreme smo "proveravali" mnoga religijska učenja i grupe. Zbog velikog broja prisutnih nisam mogao da uđem u salu, pa mi je redar rekao da ću, ako malo požurim, uspeti da se uvučem kroz zadnja vrata. Idući, bolje rečeno trčeći iza zgrade da dođem do zadnjih vrata ugledao sam žalostan prizor. Neka žena i dete su pokušavali da izvedu veoma obogaljenog starca iz automobila parkiranog blizu ulaza na binu. Pošao sam da im pomognem. Čovekova kičma je bila strašno kriva, da li zbog artritisa, neke bolesti ili od rođenja!? Ne mogu tačno da se setim uzroka, ali znam da je bio sasvim bespomoćan. Jako tužna slika! Uspeli smo da ga nekako dovedemo do ulaza. U stvari, nikada me ne bi pustili unutra da nisam pomogao toj ženi i detetu da unesu bogalja, koji je došao da ga isceli čuvena žena evanđelista. Nismo uspeli da stupimo u vezu sa gospođom Mekpirson ni pre ni posle službe. Pomogao sam razočaranom bogalju da se vrati u auto.

"Ako zaista želite da se izlečite" rekao sam mu pre nego što su pošli "biće mi drago da dođem i pomolim se za Vas. Gospođa Mekpirson ne poseduje u sebi silu da isceli bilo koga. Tu silu nemam ni ja. Samo **BOG** može da izleči čoveka. Znam šta obećava da će učiniti i verujem da će biti spreman da čuje moju molitvu, isto koliko i molitvu gospođe Mekpirson, samo ako **Vi verujete** onome što je **Bog** obećao i poverujete **Njemu**, a ne onome ko se moli za Vas".

Dali su mi adresu i sutradan sam pozajmio auto od mog brata Rasela i otišao da ih vidim.

Proučavajući temu o isceljenju u Bibliji, naučio sam da postoje dva uslova koje Bog postavlja: **1)** moramo držati njegove zapovesti i činiti ono što mu je ugodno (Prva Jovanova 3:22) i **2)** moramo stvarno da **verujemo** (Jevanđelje po Mateju 9:29). Naravno, shvatio sam da mnogi ljudi možda ne razumeju potrebu za držanjem svih Božjih Zapovesti. Uostalom, Bog gleda na ljudsko srce, ali ključ se krije u čovekovom duhu i spremnosti da se pokorava Bogu. Stoga ljudi koji stvarno **veruju** bivaju izlečeni, iako se možda ne pridržavaju strogo Božjih zapovesti. Ali kada dođe saznanje o istini, moraju da je poslušaju. U ovom slučaju sam bio siguran da Bog želi da "otvorim oči" tih ljudi da vide neophodnost Božjih zapovesti, kao i to da je kršenje Božjeg **zakona** greh. Zbog toga sam prvo pročitao dva gore pomenuta citata iz Svetog Pisma, a potom objasnio šta sam naučio o Božjem zakonu za tih šest meseci, a naročito o Božjoj suboti. Želeo sam da znam da li su bogalj i njegova supruga voljni da poslušaju Boga?! Nisu. Otkrio sam da su "Pentekostalci", da odlaze u tu crkvu zato što im je tamo lepo. Mnogo su pričali o tome kako im je u crkvi lepo, ali su se rugali i bili sumnjičavi po pitanju pokoravanja Bogu. Rekao sam im da pošto nisu spremni da poslušaju Boga i vladaju se po Njegovim napisanim uslovima za isceljenje, ne mogu da se molim za njega.

Beše li to anđeo?

Mnogo sam razmišljao o tom događaju pošto mi je bilo veoma žao nesretnog čoveka. S druge strane njegov um nije bio obogaljen, a znao sam i to da Bog ne pravi kompromise sa **grehom**. Nakon nekoliko sedmica opet sam pozajmio auto od brata i našao se na auto-putu koji vodi ka njihovoj kući. U stvari, ovog puta sam imao sasvim drugu misiju, pa nisam ni pomišljao na deformisanog bogalja. Moje misli su bile potpuno zaokupljene drugim stvarima. Kada sam stigao do raskrsnice blizu njegove kuće setio sam se i njega. U trenutku mi je palo na pamet da možda ne bi bilo loše da ih ponovo posetim, ali je istog časa prevagnuo razum. Naime, olako su shvatili, zapravo podsmevali su se ideji o pokoravanju Bogu. Nisu hteli da ga poslušaju. Odmah sam izbacio iz glave svaku pomisao na njih i nastavio da duboko razmišljam o misiji koju sam krenuo da izvršim.

Na sledećoj raskrsnici volan je automatski počeo da se okreće udesno. Osetivši to počeo sam da se odupirem, ali bezuspešno. Momentalno sam upotrebio svu snagu da ga vratim u željeni položaj i nastavim da vozim pravo. Moja snaga bila je beskorisna. Neka nevidljiva sila je okretala volan protiv moje snage. Auto je skrenuo desno u ulicu udaljenu samo jedan blok od kuće u kojoj stanuje bogalj. Bio sam na smrt preplašen pošto nikada ranije nisam doživeo da mi se desi tako nešto. Zaustavio sam se na krivini i nisam više znao šta da učinim u tom trenutku, a već je bilo prekasno da se vratim na zakrčeni auto-put.

"Pa, dobro," pomislio sam "idem do kraja bloka, skrenuću levo i izbiću na auto-put".

Ali iz te duge ulice moglo se skrenuti samo desno, što znači da nije postojala ulica koja direktno vodi na auto-put. Da bih došao do auto-puta morao sam da prođem pored kuće u kojoj živi invalid.

"Da nije možda anđeo prisilio volan da skrene ovamo?" zapitao sam se pomalo potresen celim tim događajem. Odlučio sam da se za svaki slučaj zaustavim i navratim do njih.

Zatekao sam invalida kako umire od trovanja krvi. Crvena linija se polako približavala srcu. Rekao sam im šta mi se dogodilo na putu.

"Sada znam da je Bog poslao anđela da me skrene ovamo i verujem da Bog hoće da se molim za Vas i da će Vas isceliti od ovog trovanja da Vam pokaže njegovu silu i pruži još jednu šansu da se pokajete i budete spremni da ga poslušate. Ako to učinite, ispraviće Vašu iskrivljenu kičmu i potpuno će Vas izlečiti. Dakle, ako sada želite, sada ću se pomoliti i zatražiti od Boga da Vas izleči od trovanja krvi".

U tom trenutku su bili očajni. Invalidu je verovatno bilo ostalo još nekih 12 sati života. Više se nisu šalili i šegačili o "lepim trenucima" na "pentekostalnim seansama" i jedino što su želeli sada bilo je da se molim Bogu. Pošto nisam bio rukopoložen za propovednika nisam pomazao invalida uljem, kao što nalaže biblijsko učenje. Dotle se nikada nisam molio naglas pred

drugima, pa sam im objasnio da ću jednostavno položiti ruke na njega i moliću se u sebi pošto ne želim da moja briga zbog tome što se prvi put molim naglas pred drugima pomuti stvarnu želju i veru. Apsolutno sam verovao da će čovek biti izlečen od trovanja krvi. Tako se i dogodilo.

Sutradan sam otišao da ih posetim. Trovanje krvi je nestalo gotovo istog trenutka kada sam se pomolio. Ali na moje veliko razočarenje i žalost, opet su postali veoma ležerni i sarkastični prema Božjem zakonu. Opet su šaljivo pripovedali o "lepim trenucima na pentekostalnim seansama". Ništa više nisam mogao da učinim za njih. Bilo je to jedno od velikih razočarenja u mom životu. Više ih nikada nisam video niti sam išta više čuo o njima.

Nevidljive Božje sluge

Bog je specifično odredio anđele da tokom cele ljudske istorije nadziru i štite njegovu Crkvu (Otkrivenje 1:4, 16, 20; 2:1, 8, 12, 18; 3:1, 7, 14). Njegovi anđeli neprestano idu po Zemlji i izveštavaju ga o sveukupnoj situaciji na našoj planeti (Otkrivenje 5:6; Knjiga proroka Zaharija 4:10; Druga Korinćanima 16:9). Bog ima i anđele koji su specifično zaduženi da se brinu o ljudskoj deci koju je začeo (Dela apostolska 12:15; Jevanđelje po Mateju 18:10). On obećava: "Jer anđelima svojim zapoveda za tebe da te čuvaju po svim putevima tvojim" (Psalam 91:11). Dvanaest Božjih anđela čuvaće kapije novog Jerusalima (Otkrivenje 21:12). Svaki je određen za po jedno izraelsko pleme. Mogućno je da su tih dvanaest anđela u ovom trenutku asistenti arhandela Mihajla.

Anđeli, vesnici od Boga, u Bibliji su se ukazali Avramu, Lotu, Agari, Mojsiju, Gedeonu, Iliji, mnogim prorocima i apostolima. Kada god se manifestuju pred ljudima obično se prikazuju u ljudskom obliku. Biblija spominje tri anđela visokog ranga: Lucifera (Knjiga proroka Isaije 14:12) koji je sada đavo i sotona; Gavrila koji se dva puta ukazao Danilu (Knjiga proroka Danila 8:16; 9:21), a potom ocu Jovana Krstitelja, Zariji (Jevanđelje po Luki 1:19) i kasnije Mariji, Isusovoj majci (Jevanđelje po Luki 1:26); Mihajla koji je nazvan jednim od prvih knezova u Knjizi proroka Danila 10:13, dok ga apostol Juda identifikuje kao arhandela (Poslanica Judina 9). Specifičan zadatak arhandela Mihajla je da u današnje vreme štiti i služi dvanaest plemena Izraelovih (Knjiga proroka Danila 12:1; 10:2-13, 21) i istinitoj Crkvi Božjoj (Otkrivenje 12:7).

Vrhunski rezultat stvaralačke moći

Bog određuje anđelima njihovu odgovornost, ali je u njima stvorio *um koji ima moć da razmišlja, rezonuje, odabira i donosi odluke!* Međutim, najvažniji kvalitet, koji čak ni Bog sa svim njegovim kreativnim moćima nije mogao da momentalno stvori je savršen, svet, pravedan **karakter** koji je neodvojivo utkan u prirodu Boga i Reči! Takav karakter mora da se *razvija usled ličnog izbora i odlučnosti onoga u kome nastaje. Zato* dobro obratite pažnju na ovu istinu koja je od najveće moguće suštinske važnosti: savršen, svet, pravedan karakter je vrhunski podvig koji Svemogućí Bog Stvoritelj može da postigne, a ujedno i sredstvo kojim se Bog koristi za ostvarenje njegovog konačnog cilja! Ponavljam, savršen karakter mora da se razvija, što zahteva slobodan izbor i odluku zasebnog entiteta u kome takav karakter treba da se stvori. Štaviše, Sveti Bog mora da ureže čak i taj izbor i odluku u ličnost pošto jedino Bog poseduje takav pravedan karakter i jedino on može da ga podari drugome. Šta se podrazumeva pod pravednim karakterom?

Savršen, svet, pravedan karakter znači da je odvojen entitet kadar da razluči ispravan i pogrešan put, da se dobrovoljno, potpuno i bezuslovno preda Bogu i njegovom savršenom putu; da se potčini Božjoj pobedi nad samim sobom; da čak i u iskušenjima koja ga vode u samovolju bude odlučan da živi i čini ono što je ispravno. Pa i tada sveti karakter i dalje ostaje dar od Boga. Izgrađuje se usled našeg pokoravanja Bogu tako što Bog urezuje **svoj zakon** (ispravan, božanski način života) unutar entiteta koji se na to odlučio i želi da to bude učinjeno. Zapravo, kada entitet koga je Bog stvorio dobrovoljno pristane da primi savršen karakter koji može da dođe samo od Boga, taj karakter se zapisuje u entitet, katkada i nakon žestokih iskušenja i provere.

Posvetio sam nekoliko pasusa temi o karakteru zato što je to krajnji cilj Božjeg dela u njegovom celovitom planu! Vratimo se sada na temu o praistorijskim anđelima: 1) Bog ih je stvorio sa umom koji ima ličnu volju i sposobnost da razmišlja, rezonuje, odabira i donosi odluke i 2) jasno im je otkrio *svoj put istine i pravde*. Ali, bilo je nužno da im Bog dopusti slobodnu volju da prihvate ispravan božanski put, ili odu na drugu stranu - puteve koje su sami smislili. Šta je *konačan Božji cilj* za anđele? Zbog pobune anđela protiv Boga taj cilj je sada nesumnjivo transcendentni potencijal koji poseduju ljudi!

Kao test za anđele i šansu za njihove pozitivne i negativne kreativne uspehe Bog je stvorio (učinio da postoji) ceo ogroman materijalni kosmos. Same anđele je stvorio pre svega postojećeg, a nakon toga oformio i stvorio zemlju i čitavu vasionu kako za anđele, tako i za ljude koje će kasnije stvoriti. Bog je stvorio ne samo materiju, već i njenu energiju i zakone koje je čovek otkrio u fizici i hemiji. Oformio je materiju u organskom i neogranskom stanju. Tako sada dolazimo do onoga što otkriva Prva knjiga Mojsijeva 1:1 "U početku (materijalnog kosmosa) stvori Bog nebo i zemlju." Nebo i zemlja stvoreni su od fizičke materije. Kao što smo malopre rekli, reč "nebo" po Mojsijevom zapisu na izvornom hebrejskom stoji u množini - "nebesa", što podrazumeva ne samo našu planetu nego čitav materijalni svemir. Taj stih nam je indikacija da je ceo kosmos postao nakon što su stvoreni anđeli, istovremeno kada je stvorena naša planeta. O tome nalazim čvrste indikacije i u drugim biblijskim dokazima, ali Prva Mojsijeva 2:4 je definitivni iskaz po tom pitanju.

Savršenstvo Božje tvorevine

Izvorni biblijski jezik - hebrejski - na kojem je Mojsije pisao svojih pet knjiga implicira postojanje savršene tvorevine. Bog se otkriva kao Stvoritelj savšenstva, svetlosti i lepote. Svaka biblijska referenca o Bogu kaže za svaku završenu fazu Božjeg stvaranja da je "dobra" - u stanju savšenstva. Prvi stih u Bibliji zapravo opisuje prvobitnu fizičku tvorevinu u celini - kosmos - što podrazumeva i našu planetu koja je možda pre nekoliko miliona godina bila savršena kreacija, predivna i savršena u svojoj kompletnosti. Bog je perfekcionista! U Knjizi o Jovu 38:4, 7, Bog specifično govori o stvaranju ove planete. Kaže da su stvoreni "Božji sinovi" (anđeli) vikali od sreće kada su videli stvaranje Zemlje, što otkriva da su anđeli stvoreni pre Zemlje, a verovatno i pre materijalnog svemira. Sunca, planete i astralna tela načinjeni su od materijalne supstance. Anđeli su individualno stvorena duhovna bića koja se sastoje isključivo od duha. Glavno iznenađenje za čitaoca biće saznanje da su anđeli nastanjivali ovu planetu pre nego što je stvoren čovek. Stihovi u Knjizi o Jovu upravo ukazuju na tu činjenicu.

Sagrešenje anđela na Zemlji

Drugi stihovi u Bibliji ukazuju da su anđeli postojali na Zemlji pre postanja čoveka. Obratite pažnju na Drugu poslanicu apostola Petra 2:4-6. Prvi na hronološkoj listi u tom stihu su "anđeli koji su zgrešili", zatim predpotopni svet koji je trajao od Adama do velikog potopa. Nakon toga su Sodoma i Gomora.

Knjiga nad knjigama, koja sadrži otkriveno znanje o Bogu Stvoritelju, kaže nam da je Bog stvorio anđele od duha. Možete li da zamislite anđele koji su postali grešni? Stvoreni su sa silom da razmišljaju, donose odluke i odabiraju svoje puteve, u protivnom u njima ne bi postojao individualan karakter. Pošto je greh prestup Božjeg zakona, ti anđeli su se u stvari pobunili protiv Božjeg zakona koji predstavlja osnovu božanske vlasti.

Kako i kada su anđeli sagrešili? Pazite šta je otkriveno u Drugoj Petrovoj 2:4-5: "Jer kad Bog nije poštedeo anđele koji su zgrešili, nego ih baci u mračne jaruge pakla i predade ih da se čuvaju za sud, i stari svet nije poštedeo, nego - kad navede potop na bezbožnički svet - sačuva Noja, propovednika pravednosti, kao osmoga uz sedmoro njih..." Izraz "mračne jaruge pakla" je prevod grčke reči "tartaru", koja na grčkom dolazi od reči "tartaros". To je jedini biblijski stih koji sadrži takvu reč. "Tartaros" znači mesto ili stanje obuzdanosti.

Navedeni stihovi pokazuju da univerzalni greh nosi sa sobom univerzalno uništenje fizičke planete zemlje. Prepotopni greh dostigao je vrhunac pred sam veliki potop i zahvatio čitav svet, drugim rečima postao je univerzalan greh. Obratite pažnju šta kaže Biblija: "zemlja se pokvari pred Bogom i napuni se zemlja bezakonja... jer svako telo pokvari put svoj na zemlji... napuniše zemlju bezakonja..." (Prva Mojsijeva 6:11-13). "Ali Noje nađe milost pred Gospodom... Noje beše čovek pravedan i bezazlen svoga veka (vremena); po volji Božjoj svagda življaše Noje" (stih 8. i 9). Svako telo na zemlji je sagrašilo, samo Noje "svagda življaše po volji Božjoj". Dakle, potop je uništio celu planetu, osim Noja i njegove porodice. Homoseksualnost i drugi gresi Sodome i Gomore rasprostranili su se po svim delovima tih gradova, pa je fizičko uništenje stiglo čitavu oblast. Greh anđela imao je opštesvetski karakter. Fizičko uništenje je takođe imalo opštesvetski karakter, a ima osnova za verovanje da je cela vasiona uništena u tom trenutku, što ćemo objasniti u sedmoj glavi. Stihovi koje ovde navodim hronološki ukazuju na postojanje grešnih anđela pre nastanka prepotopnog greha koji je započeo sa Adamom. To znači da su anđeli postojali pre nego što je stvoren čovek, što je svakako iznenađenje koje otkriva jedan aspekt misterije - anđeli su nastanjivali našu planetu pre stvaranja čoveka!

U Knjizi proroka Isaije 14 i Knjizi proroka Jezekilja 28, otkriveno je da je Bog postavio heruvima, arhandela Lucifera, na presto Zemlje. Lucifer je postavljen na Zemlju kao vladar cele planete. Bog je nameravao da vlada tako što će sprovesti Božju vladu, što znači da je vlada Božja postojala na Zemlji pre pobune grešnih anđela. Nije otkriveno koliko dugo su ti anđeli naseljavali Zemlju pre nego što je Bog stvorio čoveka. To je moglo da traje nekoliko miliona, pa čak i nekoliko milijardi godina. Više o tome nešto kasnije.

Anđeli su sagrašili. Greh je kršenje Božjeg zakona (Prva Jovanova 3:4), a Božji zakon osnova Božje vlasti. Dakle, znamo da su ti anđeli sagrašili (broj odmetnutih anđela, sudeći po Otkrivenju 12:4, iznosi jednu trećinu svih anđela koje je Bog stvorio) i stoga vidimo da su se pobunili protiv Božje vlasti. Greh povlači za sobom posledice, mada posledica za greh anđela nije smrt, kao što je slučaj kod čoveka, zato što su oni besmrtna duhovna bića. Tim duhovnim bićima je nekada bila data dominacija nad celom materijalnom Zemljom koja je trebalo da bude njihov posed i stanište. Univerzalan, opštesvetski greh anđela imao je za posledicu fizičko uništenje Zemljinog lica.

Bog upravlja njegovom tvorevinom

Bog je Tvorac i Vladar nad njegovom tvorevinom. Preko svoje vlade čuva to što je stvorio. Sve što je stvorio postalo je iz određenog razloga: da se upotrebi, poboljša, razvija, sačuva i održava. Upotreba, razvoj i poboljšanje planete regulisano je Božjom vladom. U jednom trenutku je došlo do prestanka očuvanja i razvoja materijalne Zemlje i njene izvorne lepote. Njeno lice je doživelo fisico uništenje! Zbog tog anđeoskog greha je Lucifer postao đavo i sotona, a njegovi anđeli su postali demoni.

Bog je Stvoritelj, Vladar koji održava svoju tvorevinu, a sotona uništitelj! Tako u poslanici Judinoj 6-7 čitamo: "pa je i anđele, koji nisu sačuvali svoje dostojanstvo, nego su napustili svoj stan, sačuvali u večnim okovima pod mrakom za sud velikoga dana; kao što Sodom i Gomor i njihovi okolni gradovi, koji su se na isti način kao i ovi odavali bludu i povodili za drugačijom ploti (telom), stoje kao primer - trpeći kaznu večitog ognja".

Vratimo se Prvoj Mojsijevoj 1:1-2. Kao što rekosmo, prvi stih ukazuje na savršenu božansku kreaciju zato što je Bog autor života, lepote i savršenstva. Đavo je doneo samo mrak, ruglo, nesavršenost i bezakonje. Prvi stih pokazuje da je Božja tvorevina - planeta Zemlja - u početku bila savršena, slavna i predivna, mada nedovršena. Drugi stih otkriva posledice anđeoskog sagrašenja: "A zemlja beše (postade) bez obličja i pusta". Fraza "bez obličja i pusta" je prevod hebrejskog izraza "tohu i bohu". Bolji prevod te fraze bi glasio: "upropašćena i prazna", ili "haotična, u zbrci i u stanju raspadanja". Drugim rečima, Zemlja je isprva stvorena kao savršena i predivna celina, a onda je postala haotična, upropašćena i prazna kao njen satelit

Mesec (samo što je u to vreme, za razliku od Meseca, Zemljinu površinu prekrivala voda). Car David je bio nadahnut da otkrije način na koji je Bog obnovio lice zemlje: "Pošalješ duh svoj, postaju (stvoreni su) i ponavljaš (obnavljaš) lice zemlji" (Psalam 104:30).

Zapanjujuća istina

Evo još jednog iznenađenja za većinu čitalaca, koje predstavlja još jednu kariku koja nedostaje u ljudskom znanju! Iako je ta činjenica zapravo otkrivena u Bibliji, ona nije priznata od strane religija, nauke i institucija višeg obrazovanja. U Prvoj Mojsijevoj 1, počev od drugog stiha nadalje, Biblija ne opisuje izvorno stvaranje naše planete, već obnavljanje Zemljinog lica nakon što je naša planeta ostala upropašćena i prazna usled sagrešenja anđela. Događaji opisani od 2. stiha u navodnom poglavlju o stvaranju Zemlje odigrali su se prema rečima u samoj Bibliji, ali pre nekih 6000 godina. Međutim, stanje propasti i praznine opisano u prvom stihu u Bibliji moglo je da traje milionima i trilionima godina nakon što je Zemlja prvi put stvorena! Prokomentarišaću kasnije koliko je možda trajao vremenski period od stvaranja Zemlje do trenutka kada su se anđeli na njoj okrenuli protiv Boga.

Zemlja je postala upropašćena i prazna. Bog je nije stvorio takvom niti dopustio da bude u stanju raspada zato što nije tvorac nereda i zbrke (Prva Korinćanima 14:33). Ista hebrejska reč "tohu", koja znači upropašćen i prazan, Božjim nadahnućem je zapisana u Knjizi proroka Isaije 45:18, gde je prevedena kao "na prazno". Tako je smisao tog stiha ispravno preveden onako kako ga je Bog inspirisao na izvornom hebrejskom jeziku: "Jer ovako veli Gospod, koji je stvorio nebo, Bog, koji je saznao zemlju i načinio je i utvrdio, i nije je stvorio na prazno, nego je načinio da se na njoj nastava (stanuje): ja sam Gospod, i nema drugoga."

Pogledajte ostatak drugog stiha u Prvoj Mojsijevoj 1 (Zemlja je postala haotična, upropašćena i pusta): "I beše tama nad bezdanom; i duh Božji dizaše se nad vodom. I reče Bog: neka bude svetlost i bi svetlost. I vide Bog svetlost da je dobra; i rastavi Bog svetlost od tame" (stihovi 2-4). Sotona je autor tame. Pobuna anđela prouzrokovala je tamu na Zemlji. Bog je autor svetlosti i istine. Svetlost naglašava i uveličava lepotu, a izlaže zlo na videlo. Tama krije i jedno i drugo. Stihovi koji dolaze posle drugog stiha u prvom biblijskom poglavlju opisuju obnavljanje Zemljinog lica, zasađivanje predivnih livada, drveća, žbunova, cveća i vegetacije, potom stvaranje riba, ptica i životinjskog sveta i najzad - stvaranje čoveka.

Veliki Lucifer

Pre nego što dođemo do pitanja o čoveku, moramo da zastanemo kod praistorije. Kako se anđelima dogodilo da sagreše i kako je započeo taj proces? Ne zaboravite da Bog Stvoritelj preko njegove vlade čuva, ulepšava i poboljšava to što je stvorio. Njegova tvorevina je nastala da služi za upotrebu. Ova planeta je na prvom mestu stvorena da bi je anđeli naselili i koristili za sebe. Kada je Bog stavio anđele na novostvorenu, savršenu, prelepu, slavnu Zemlju (očigledno je to bila trećina svih anđela sudeći po Otkrivenju 12:4), nad njima je postavio jednog arhanela na prestolu sa ciljem da sprovodi vlast Božju. Arhangel beše veliki heruvim Lucifer! Postoje još samo dva bića u svemiru sa najuzvišenijim rangom heruvima - Mihajlo i Gavriilo! Naime, u Bibliji je otkriveno da su heruvimi vrhunac Božje stvaralačke moći kada je reč o duhovnim bićima. Lucifer je bio superbiće strašne, veličanstvene lepote, zaslepljujućeg sjaja, vrhunskog znanja, mudrosti i sile - savršenstvo Božjeg stvaranja (Knjiga proroka Jezekilja 28:15)! Ali, ne zaboravite da postoji nešto što Bog ne može automatski da stvori u sekundi, a to je savršen, pravedan karakter. Tako je Bog iz nužnosti stvorio Lucifera koji ima moć izbora i donošenja odluka, inače ne bi mogao da bude individualno biće sa ličnim karakterom.

Sada moram da objasnim istinu koju ljudi skoro nikad ne shvate. Bog stvara po principu dualnosti. To obično poredim sa tortom. Kada domaćica izvadi tortu iz rerne, torta neće postati završen proizvod dok ne dobije fil. Bog je primenio taj sistem dualnosti kada je stvorio Zemlju i planete. Ono što je stvorio bilo je savršeno do tog trenutka, ali ta tvorevina još nije bila

završena, odnosno upotpunjena. Bog je nameravao da anđeli dodaju svoje delo na Zemljino lice. Želeo je da rade na Zemlji, da poboljšaju, ulepšaju i ukrase našu planetu... drugim rečima da "stave šlag na tortu".

Princip dualnosti je primenjen i prilikom stvaranja samih anđela. Savršen, pravedan karakter ne može da se stvori automatski u jednom dahu. Bilo je nužno zahtevati od samih anđela da sudeluju u razvoju njihovog karaktera. Stoga, njihovo stvaranje zapravo nije moglo da se dovrši pre nego što se usavrši njihov karakter.

Lucifer postaje sotona

Želim da potpuno shvatite vrhunsko veličanstvo krajnjeg dostignuća među bićima koja je Bog stvorio. Dva biblijska poglavlja nam govore o tome kako je Lucifer izgledao kada je tek bio stvoren. Prvo obratite pažnju šta otkriva Knjiga proroka Isaije 14. To čuveno poglavlje počinje opisom skorašnjih događaja u kojima će večni Bog intervenisati u stvarima ovog sveta. Izraelski narod (koji ne čine samo Izraelci u državi Izrael, odnosno jevrejski narod) potpašće pod ropstvo, a Bog će intervenisati da ga vrati u obećanu zemlju koju im je dao: "I kad te smiri Gospod od truda tvogega i muke i od ljutoga ropstva u kom si robovao, Tada ćeš izvoditi ovu priču o caru Vavilonskom i reći ćeš: kako nesta nastojnika, nesta danka? Slomi Gospod štap bezbožnicima, palicu vladaocima, Koja je ljuto bila naroda bez prestanka, i gnevno vladala nad narodima, i gonila nemilice" (stihovi 3-6). Ti stihovi se ne odnose na starog cara u Vavilonu, Nabuhodonosora, nego govore o događajima koji samo što se nisu zbili. Tu se zapravo govori o savremenom nasledniku cara Nabuhodonosora iz starog doba, čoveku koji će vladati vaskrsnutim "Svetim Rimskim Carstvom" koje će veoma uskoro da uskrsne u vidu "Sjedinjenih Evropskih Država". Novo Rimsko Carstvo koje nam se bliži u skoroj budućnosti biće unija 10 naroda koji treba da "izrone" iz današnje Evropske Unije (Otkrivenje 17). Velika Britanija **neće** biti deo tog carstva koje samo što se nije pojavilo na svetskoj političkoj sceni. Ujedinjena Evropa pobiće Dom Izraelov o kojem govori Biblija u Starom Zavetu. Naravno, postavlja se pitanje koji su to narodi današnji Dom Izraelov u biblijskom proročanstvu?! Kada to kažem ne mislim na Jevreje koji su danas poznati kao "Izraelci". Da shvatimo ko je Izrael potrebno je da razmotrimo nekoliko biblijskih proročanstava. Za to nemamo mesta u ovom poglavlju, a objašnjenje o identitetu savremenog Izraela nalazi se u knjizi "Sjedinjene Američke Države i Velika Britanija u biblijskom proročanstvu".

Savremeni "car Vavilonski", u vreme kada će se ispuniti to proročanstvo, biće potpuno poražen od strane živog Hrista, koji će se njegovom silom i slavom umešati u ljudske poslove. Ako nastavite dalje da čitate primetićete da: "Sva zemlja počiva i mirna je; pevaju iza glasa. Vesele se s tebe i jele i kedri Livanski govoreći: od kako si pao (misli se na tog savremenog cara), ne dolazi niko da nas seče" (stihovi 7-8). Ovde želim da ubacim jedan zanimljiv podatak. Čuveni libanski kedrovi o kojima govori Biblija skoro su sasvim nestali. Očuvana je samo mala površina na visokoj planini, gde još uvek obitava to krasno drvo. Imao sam prilike da vidim i slikam ta drveta. Zanimljivo je da to proročanstvo, napisano oko 500 godina pre Hrista, navodi činjenicu da je to divno kraljevsko drveće uglavnom posečeno i uništeno.

Sotonin zemaljski presto

Potom dolazimo do 12. stiha koji opisuje ljudski prototip sotone i đavola, koji se iznenada izvrgava u samog sotonu, nekadašnjeg arhandela Lucifera: "Kako pade s neba, zvezdo danice, kćeri zorina? kako se obori na zemlju koji si gazio narode?" Nekadašnji Lucifer gazi narode upravo posredstvom njegovog političko-vojnog lidera koji deluje po sotoninoj sili (11. stih opisuje tog lidera). Lucifer znači "svetla zvezda danica" ili "Svetlonoša", što je taj arhandel bio u trenutku kada ga je Bog stvorio. U nastavku teksta čitamo: "A govorio si u srcu svom: izaći ću na nebo, više zvezda Božjih podignuću presto svoj (zvezde su u Bibliji i simboli za anđele)". Primećujete da je Lucifer imao svoj presto - znači da bio je vladar! Njegov presto se

nalazio na Zemlji, jer, kao što vidite, nameravao je da se uznesu na nebo. Tekst dalje kaže: "I sešću na gori zbornoj na strani severnoj (Božji nebeski presto). Izaći ću u visine nad oblake, izjednačiću se s višnjim" (stih 13. i 14). Nema sumnje da je Lucifer nameravao - ni manje ni više - da svrgne Boga Stvoritelja sa njegovog prestola i da sam postane vrhovni Bog. Očigledno je njegov plan bio da sebe postavi na mesto Božje i zavlada vasionom! Međutim, kontekst tog poglavlja se ponovo usredsređuje na ljudski prototip sotone: "A ti se u pakao svrže (reč pakao ovde dolazi od hebrejske reči "šeol"), u dubinu grobnu" (stih 15). U tom i daljim stihovima misao se vraća na ljudskog cara.

Lucifer je vrhunsko remek-delo Božje stvaralačke moći, individualno stvoreno biće koje je zapretilo, poput Frankenštajnovog čudovišta, da uništi svog vlastitog Tvorca i preuzme svu vlast nad svemirom. Proročanstvo u Knjizi proroka Isaije govori o bukvalnom ratu na nebu koji će se zametnuti u naše vreme, a koji je opisan u Otkrivenju 12:7-9: "I nastat će rat na nebu; Mihailo sa svojim anđelima zarati na aždaju. I aždaja i njeni anđeli zaratiše, ali ne odoleše i ne nađe im se više mesta na nebu. I bi zbačena velika aždaja, stara zmija, zvana đavo i satana, koja zavodi sav svet, ona bi zbačena na zemlju i njeni anđeli behu značeni s njom". Isti rat je opisan u Knjizi proroka Danila 12:1-2: "A u to će se vreme podignuti Mihailo veliki knez, koji brani tvoj narod; i biće žalosno vreme, kakvoga nije bilo od kako je naroda do tada; i u to će se vreme izbaviti tvoj narod, svaki koji se nađe zapisan u knjizi. I mnogo onih koji spavaju u prahu zemaljskom probudiće se, jedni na život večni a drugi na sramotu i prekor večni".

Sotonina pobunjenička vladavina nije se zasnivala na principima ljubavi koja podrazumeva davanje i nesebičnu brigu za dobro drugih, niti na svetlu i istini, nego na **egocentričnosti**, sujeti, požudi i pohlepi, zavisti i ljubomori, takmičarskom duhu i mržnji, nasilju i uništenju, mraku i grešci. Njegova vlada se održavala na rugobi umesto na lepoti. U tim stihovima opet primećujete biblijski princip dualnosti: stihovi 12-14 u Knjizi proroka Isaije 14 odnose se na vremenski period pre stvaranja prvog čoveka, a Otkrivenje 12:7 i Knjiga proroka Danila 12:1 govore o satani koji još jedanput pokušava da ugrabi Božji presto na nebu na kraju 6000 godina koje su mu date da vlada na zemaljskom tronu.

Lucifer - kada je tek stvoren

Pogledajte u Knjizi proroka Jezekilja 28, drugi biblijski opis tog vrhunskog anđeoskog stvorenja i kako je izgledalo u trenutku kada ga je Bog stvorio. Zapravo, već u 26. glavi u Knjizi proroka Jezekilja postoji celovit koncept onoga što je ovde opisano, a to je veliki trgovački centar u starom svetu, grad Tir, metropola još iz vremena kada je Vavilon kao politička prestonica dominirao svetom. Tir u starom svetu predstavlja današnji Njujork, London, Tokio ili Pariz. Drevna luka Tir, u kojoj su se zaustavljali trgovci i brodovi, blještao je punim sjajem kao recimo današnji Pariz. Poglavlje 27 u Jezekiljevoj knjizi upoređuje ono što piše u 18. glavi Otkrivenja sa budućim političko-religijskim liderom (stihovi 9-19). Tako dolazimo do 28. poglavlja u kojem je glavna tema naša neposredna budućnost, isto ono što piše u Knjizi proroka Isaije 14. Knjiga proroka Jezekilja 28 govori o zemaljskom vladaru, knezu tirkom. Stari tirkoski car je samo prototip budućeg evropskog lidera. Bog kaže proroku Jezekilju: "Sine čovečji, reci knezu tirkoskom (ovaj stih se odnosi na savremenog "kneza tirkoskog", moćnog religijskog lidera koji samo što se nije pojavio na svetskoj sceni): ovako veli Gospod Gospod: što se ponese srce tvoje, te veliš: ja sam Bog, sedim na prestolu Božjem usred mora; a čovek si a ne Bog, i izjednačuješ srce svoje sa srcem Božjim; Eto mudriji si od Danila, nikakva tajna nije sakrivena od tebe; Stekao si blago mudrošću svojom i razumom svojim, i nasuo si zlata i srebra u riznice svoje; Veličinom mudrosti svoje u trgovini svojoj umnožio si blago svoje, te se ponese srce tvoje blagom tvojim; Zato ovako veli Gospod Gospod: što izjednačuješ srce svoje sa srcem Božjim, Zato, evo, ja ću dovesti na tebe inostrance najljuće između naroda... Svaliće te u jamu i umrećeš usred mora smrću pobijenih" (Knjiga proroka Jezekilja 28:2-8). Uporedite taj pasus sa ovim u Drugoj Solunjanima 2:3-4, koji govori o "čoveku bezakonja... koji se protivi i podiže više svega što se zove Bog... tako da će on sedeti u crkvi Božjoj kao Bog pokazujući sebe da je Bog".

Super biće

U ovom prelazu u Knjizi proroka Jezekilja, kao što smo videli da je slučaj i sa 14. glavom proroka Isaije, niži ljudski prototip se uzdiže u više duhovno biće. Umesto o čoveku od krvi i mesa - knezu tirkskom - o kome se do tada govori u tom poglavlju, sada se govori **caru** tirkskom. Car tirski je niko drugi do Lucifer. Prorok Jezekilj piše: "Opet mi dođe reč Gospodnja govoreći: Sine čovečji, nariči za carem tirkskim, i reci mu: ovako veli Gospod Gospod: ti si pečat savršenstva, pun si mudrosti i sasvim si lep" (stih 11. i 12). Molim vas da to pročitate još jedanput! Bog ni za jednog čoveka nikada nije rekao da je bio takav! To vrhunsko duhovno biće je pečat savršenosti, vrhunac mudrosti, savršenstva i lepote. Ono je bilo završna tačka, remek-delo Božjeg stvaranja, najviše individualno biće Božje svemogućće stvaralačke sile koja je ikada došla do izražaja! Tragično je samo to što se to biće odmetnulo od svog Stvoritelja!

"Bio si u Edemu, vrtu Božjem" (13. stih). Lucifer je nastanjivao Zemlju na kojoj se nalazio njegov tron. "Pokrivalo te je svako drago kamenje... onaj dan kad si se rodio načinjeni ti biše bubnji tvoji i svirale" (13. stih). Dakle, nije reč o čoveku koji se rodio u telu, već o stvorenom biću. Lucifer nije bio čovek od krvi i mesa nego duhovno biće. U njemu su stvoreni muzički genij i velike veštine koje su se sada izopačile u njegovom svekolikom razmišljanju, delovanju i postojanju, pa je on stvarni autor današnje izopačene muzike i savremenog rok ritma u kome trešti neartikulirano stenjanje, cijukanje, cviljenje, kuknjava, kao i tonova i ritmova koji nadražuju ljudsku psihu i emocije izazivajući osećanje unesrećenosti i obeshrabrenja. Pomislite samo na vrhunski talenat, sposobnosti i potencijal koji može da ima biće stvoreno sa takvim kapacitetom. Sve to je sada izopačeno u Luciferu! Svi ti njegovi kvaliteti su nestali, rasuli se i pretočili u mržnju, uništavanje i beznađe!

Nemojte da se obeshrabrite! Ako nam je stalo da se odupiremo sotonskim trikovima, zloći i obeshrabrenju i da se održimo na Božjem putu, strašan ljudski potencijal biće beskrajno veći od Luciferovog, čak i u odnosu na onakvog Lucifera kakav je bio kada je tek stvoren, pre nego što se pretvorio u pobunu i greh! No, nastavimo sa ovim naročitim otkrivanjem karike koja nedostaje u ljudskom znanju, a koja je od kritičnog značaja za nas: "Ti si bio heruvim, pomazan da zaklanjaš" kaže Bog o Luciferu. Ta izjava nas vodi pravo u Drugu knjigu Mojsijevu 25, gde Bog daje Mojsiju šemu za izgradnju zavetnog kovčega. Opis o tome kako izgraditi kovčeg počinje u 10. stihu, a prototip heruvima od fizičke materije u stihovima 18-20 pokazuje da su nekada postajala dva heruvima na krajevima samog Božjeg nebeskog prestola koji predstavljaju simbol Božje vlasti nad celom vasionom. Krila heruvima zaklanjala su Božji presto.

Obučavan u sedištu kosmosa

Lucifer je, dakle, bio smešten uz sam Božji presto da se obuči i stiče iskustvo u administraciji Božje vlasti. Bog je odabrao jedno takvo iskusno i dobro uvežbano biće da bude car koji će sprovesti Božju vlast nad anđelima koji su nekada nastanjivali celu Zemlju. U nastavku tekst pripoveda: "... ti beše na svetoj gori Božjoj, hođaše posred kamenja ognjenoga". Taj stih ne govori o nekom ljudskom biću! Nastavljamo sa tekstom: "Savršen beše na putevima svojim od dana kad se rodi dokle se ne nađe bezakonje na tebi" (Knjiga proroka Jezekilja 28:15). Lucifer je posedovao potpuno znanje, razumevanje i mudrost, a data mu je i moć razmišljanja, rezonovanja, donošenja odluka i odabiranja puteva. Uz sve to predznanje, čak i sa shvatanjem uzroka i posledica, to vrhunsko, najviše biće koje je Bog mogao da stvori u jednom dahu, okrenulo se protiv svog Tvorca - protiv puteva koji proizvode svako dobro! Lucifer se okrenuo bezakonju. Bio je obučan da sprovodi savršeni zakon i poredak i sve dok je išao tim savršenim putem neizreciva sreća i radost, slavan mir, predivan sklad, savršena ljubav i saradnja vladali su na celoj planeti. Vlada Božja je proizvela predivno stanje sreće koje je trajalo sve dok je Lucifer svojim ponašanjem bio lojalan Božjoj vlasti.

Uzrok andeoskog sagrešenja

Šta je prouzročilo sagrešenje anđela na Zemlji? Šta ih je navelo da se okrenu bezakonju? Sigurno je da obični anđeli nisu ubeđivali to veliko superbiće da postane izdajnik. Ne, jer on je taj u kome je nađeno bezakonje! Ne znamo koliko vremena je prošlo dok bezakonje nije nađeno u njemu pošto nam Bog nije otkrio taj detalj! Prošlo je ko zna koliko godina, možda jedna ili milion puta milion. Čak i nakon što je Lucifer sam doneo odluku da se pobuni i pokuša upad na Božje nebo ne bi li preuzeo kontrolu nad svemirom, nije otkriveno koliko dugo mu je bilo potrebno da ubedi sve anđele pod njegovom kontrolom da postanu izdajnici i da ga slede u toj pobuni.

Dobro mi je poznat metod koji je sotona upotrebio da ubedi ostale anđele. On se i danas koristi istim metodom da zavede prevarene ljude da budu nelojalni, pobunjenici, egocentrični i da se suprotstavljaju Božjoj vladi. Dakle, prvo je uticao da jedan ili dva anđela postanu zavidni, ljubomorni i uvređeni zbog izmišljene nepravde, što je imalo za posledicu da postanu nelojalni Bogu. Potom je upotrebio tog jednog ili dva anđela poput trule jabuke u korpi da potpire osećanje uvređenosti, samosažaljenja, nelojalnosti i pobune kod onih koji su ih okruživali. Kao što jabuka prenosi svoju trulež dok cela korpa ne postane trula, tako je uradio i satana. Kada vlada Božja danas ne bi na vreme izbacivala trule jabuke, one bi bile u stanju da unište celu vladu. Ali jednom izbačene iz košare te jabuke više ne mogu da naude onima koje ostaju u njoj.

Zamislite samo koliko dugo je bilo potrebno kiselom, ogorčenom Luciferu da utiče na milione svetih anđela da počnu da se osećaju uvređeno, ogorčeno, nelojalno i da najzad stupe u otvorenu, zlokobnu pobunu?! Možda mu je trebalo nekoliko stotina, ili možda nekoliko hiljada ili miliona godina. Sve to se događalo pre nego što je stvoren čovek, a nakon perioda u kojem je Zemlja prvi put stvorena (o čemu smo pročitali u prvom stihu Prve knjige Mojsijeve 1). Drugi stih u Prvoj knjizi Mojsijevoj 1 - poglavlju o stvaranju - opisuje stanje koje je nastalo usled sagrešenja anđela. Stoga je stanje opisano u drugom stihu moglo da potraje nekoliko miliona godina nakon što je Zemlja prvobitno stvorena. Prema tome, Zemlja je možda stvorena pre nekoliko miliona godina. Ali da nastavimo sa čitanjem Knjige proroka Jezekilja 28: "Od mnoštva trgovine svoje napunio si se iznutra nasilja, i grešio si; zato ću te baciti kao nečistotu s gore Božje, i zatrću te između kamenja ognjenoga, heruvime zaklanjaču! Srce se tvoje ponese lepotom tvojom, ti pokvari mudrost svoju svetlošću svojom; baciću te na zemlju, pred careve ću te položiti da te gledaju" (16. i 17. stih). Ti stihovi ukazuju da se kontekst poglavlja ponovo vraća na religijsko-političkog vladara koji je na pomolu, a čija je preteča bio knez starog Tira.

Već sam u ovom poglavlju pokazao da su fizičko uništenje, rugoba i tama koji su prekrili lice zemlje došli kao rezultat Luciferovog greha (zbog koga se sam Lucifer izvrgnuo u đavola) i "anđela koji sagrešiše" (zbog čega više nisu anđeli nego demoni), kao i to da je Bog za šest dana obnovio lice zemlje (Prva knjiga Mojsijeva 1:2-25).

Zašto čovek?

Zašto je Bog stvorio čoveka na Zemlji (Prva knjiga Mojsijeva 1:26)? Pokušajte da posmatrate situaciju sa Božjeg stanovišta: Bog nam je podario um kao što je njegov, samo na nižem nivou i ograničen u odnosu na njegov; Bog nas je načinio po svom obličju i obliku (formi i pojavi), jedino što se mi sastojimo od materije umesto od duha. Ali Bog kaže: "Imajte u sebi istu misao (um) koju Hristos Isus ima" (Filipljanima 2:5). Znači da u izvesnom stepenu možemo čak i da razmišljamo kao Bog. Kako li je Bog posmatrao situaciju kada je započeo da obnavlja lice Zemlje posle kolosalnog debakla sa anđelima? Stvorio je predivnu, savršenu planetu koju je naselio svetim anđelima (koji su verovatno brojali nekoliko miliona) i postavio im za cara arhandela, heruvima Lucifera, na zemaljskom prestolu. Lucifer je kao stvorena duhovna jedinka bio vrhunsko remek-delo Božje kreativne moći. U domenu Božje stvaralačke sile Lucifer je bio najsavršeniji po lepoti, sili, razumu, znanju, intelektualnom kapacitetu i mudrosti. Nema ničeg većeg ili savršenijeg što Bog može da stvori u jednom dahu. Međutim, to veliko biće puno

znanja i iskustva, istrenirano za službu i administraciju Božje vlade kod samog Božjeg prestola koji sa neba vlada kosmosom, odbacilo je tu vladu, pokvarilo svoje puteve i pobunilo se ne samo protiv sprovođenja, nego i protiv pokoravanja Božjoj vlasti. Tako je sve svoje anđele zaveo na stranputicu - u greh pobune!

Razmišljajmo korak dalje. Čitav kosmos je očigledno stvoren istovremeno kad i naša planeta. Nema dokaza u otkrivenoj Božjoj Reči ili nauci da na bilo kojoj drugoj planeti u beskonačnom svemiru postoji bilo kakav oblik života. Bog ništa ne radi uzalud; u njegovom stvaralačkom delu sve ima svoju funkciju. Očito je da su sve planete u kosmosu trenutno puste i prazne - u fazi raspadanja ("tohu i bohu") - kao što je bila i planeta Zemlja po opisu u Prvoj knjizi Mojsijevoj 1:2. Sve to Bog nije stvorio u stanju raspadanja koje vlada na Mesecu. Raspad nije izvorno stanje u kojem je stvorena vasiona, već posledica prethodnog propadanja. Jasno je sledeće: da su sada pali anđeli održavali našu planetu u njenom predivnom izvornom stanju, da su je popravljali, izvršavali Božja uputstva i pokoravali se božanskoj vlasti, bilo bi im ponuđeno da dostignu neverovatan potencijal: da se nastane po celom kosmosu i sprovedu u delo moćne kreativne programe. Kada su ti anđeli na Zemlji postali izdajnici, njihov greh mora da je istovremeno izazvao fizičko uništenje svih planeta u kosmosu koje su uslovno trebale da potpadnu pod njihovu kontrolu.

Zemlja - buduće središte sveta

U sedmom poglavlju ove knjige nalazi se objašnjenje o tome da je Bog od samog početka imao za cilj da od ove planete načini središte vasiona. Ne zaboravite da je još od samog početka planeta Zemlja stvorena sa namerom da bude stan za trećinu Božjih anđela. Anđeli su ugledali svu divotu i savršensvo naše planete kada ju je Bog stvarao, pa su spontano zavikali od sreće (Knjiga o Jovu 38:4-7).

Zemlja je anđelima omogućavala slavnu šansu! Njihova obaveza bila je da je obrađuju, crpe njene proizvode, sačuvaju i još više ulepšaju. Vreme je da razumemo prirodu izvornog božanskog stvaranja: to je kao kad imate tek proizveden nameštaj, "sirov" proizvod kojem je potreban završni rad, poliranje i farbanje. Neki ljudi uštede na novcu time što sami obave te završne radove ukoliko su dovoljno vešti za to. Nameštaj može da bude fin, vrhunskog kvaliteta, ali mu nedostaje završnica koja treba da ga ulepša do kraja. To je bio slučaj sa onim što je Bog stvorio. Proizvod je savršen, ali je predmet daljeg ulepšavanja i završnih radova. Bog je nameravao da anđeli izvrše završne radove. Sam je proizveo originalnu, "nedovršenu" tvorevinu i prvo je nameravao da anđeli u praistoriji, a potom današnji čovek upotrebe svoje kreativne sposobnosti da dovrše ulepšavanje i funkcionalnost onoga što je jednog dana trebalo da bude *konačno završena kreacija!* Bez obzira da li je ta namera bila otkrivena anđelima ili ne, cela stvar se svodila na krajnje **iskušenje i test** njihove pokornosti Bogu. Zemlja je trebala da bude mesto gde će anđeli dokazati da su pokorni Božjoj vlasti, a samim tim spremni da učine milione drugih planeta konačno završenom tvorevinom. Božja Reč otkriva da je Bog stvorio materijalni svemir istovremeno sa našom planetom. Petu reč u Prvoj knjizi Mojsijevoj 1:1 trebalo je prevesti kao "nebesa". Dakle, ta reč podrazumeva čitav svemirski prostor, a ne samo atmosferski omotač oko zemljine kugle - nebo.

Radioaktivni elementi i zakon radioaktivnosti dokazuju da materija nekada uopšte nije postojala. Bog je duh - sastoji se od duha. Postojao je pre svega ostalog, Tvorac je svega postojećeg. Anđeli su stvoreni pre nego što je Bog stvorio Zemlju. Ono što Bog otkriva daje snažne dokaze da materija nije postojala pre nego što je stvorena naša planeta, to jest da je celokupan materijalni kosmos nastao u istom vremenskom periodu.

Božja namera za anđele

Dakle, potencijal koji su imali anđeli sastojao se u tome da preuzmu kontrolu nad celom vasionom da poprave i dovrše milijarde planeta koje su okružene bezbrojnim zvezdama, a neke

zvezde su mnogo veće od sunca. Sunce u našem sunčevom sistemu ima prosečnu veličinu, dok su neke zvezde, koje možemo da vidimo sa zemlje, zapravo mnogo mnogo veće od sunca. Naš solarni sistem je ogroman do te mere da ljudski um ne može ni da zamisli. On je samo deo galaksije, a kosmos je pun galaksija! Drugim rečima, materijalni svemir koji je silni Bog stvorio toliko je velik da ne možemo ni da zamislimo! Koliko je onda velik **taj Bog!**? Bog koji je nameravao da anđeli odigraju ključnu ulogu u završnom stvaranju beskrajnog svemira (i možda im nije u potpunosti otkrio taj fenomenalni potencijal pošto u Bibliji vidimo da se jedna trećina anđela odlučila da silom otme svemir od Boga, a da se prethodno nisu kvalifikovali da njime vladaju). Zbog tog dalekosežnog cilja je Bog uspostavio svoju **vlast** nad anđelima koji su nastanjivali Zemlju. Administracija **Božje vlasti** nad kuglom zemaljskom bila je preneti na super arhandela - velikog heruvima Lucifera!

Imajte na umu da su sveti anđeli, čak i arhandeli – pa tako i superheruvim Lucifer - nužno bili obdareni moćju da razmišljaju, rezonuju, formiraju stavove i bilo im je omogućeno da biraju i donose svoje odluke. Kao što je ranije objašnjeno, Bog je na samom početku dao Luciferu sve moguće pogodnosti i stavio na njega pečat savršenstva, lepote i mudrosti. Lucifer beše **savršen** na svim njegovim putevima čim je stvoren, sve dok se u njemu nije našlo **bezakonje** - pobuna (Knjiga proroka Jezekilja 28:15). Bio je istreniran za administraciju **Božje vlasti** pošto je u tome stekao potpuno iskustvo u vreme dok je služio pokraj samog prestola beskrajne *vaseljene!* Lucifer je bio jedan od heruvima koji su krilima zaklanjali tron Svevišnjeg Boga (Knjiga proroka Jezekilja 28:14; Druga knjiga Mojsijeva 25:20).

Kako je greh dospelo među anđele?

Lucifer je stvoren sa slavnom lepotom i savršenom divotom, ali je dopustio da njime zavlada sujeta, a potom se upustio u pogrešan način razmišljanja. Božji zakon - temelj Božje vlasti je put koga oličava ljubav, nesebična briga za dobro i dobrobit drugih, ljubav prema Bogu izražena u poslušnosti njegovim zapovestima, poniznosti pred njim i obožavanju njega; put davanja, deljenja, ispomaganja i saradnje. Lucifer je smatrao takmičenje boljim od saradnje, jer je ono podstrek za postizanje odličnih rezultata i ulaganje većeg truda za postizanje nečeg izvanrednog. Služiti **sebe** a ne druge izaziva veće zadovoljstvo i uživanje. Tako se Lucifer okrenuo protiv Božjeg zakona ljubavi. Ispunio se osećanjem ljubomore, zavisti i uvređenosti prema Bogu. Dopustio je da ga ispune požuda, pohlepa i gorčina, što je delovalo inspirativno za duh bezakonja! Lucifer je namerno postao neprijatelj i dušmanin svog Tvorca - to je bio njegov izbor! Bog nije izabrao da bude tako, ali je dopustio Luciferu takav lični izbor!

Neprijateljevo *ime* Bog je promenio u to što je Lucifer postao i nazvao ga *sotonom*, *đavolom* ("satana" znači neprijatelj, takmac, dušmanin). Od tog trenutka sotona usmerava sve svoje nadprirodne moći na činjenje *zla*. Ne samo da je bio ogorčen na samog Boga, nego je gajio isto osećanje i prema Božjem zakonu. Tako je upotrebio svoje suptilne trikove prevare da povede anđele pod svojom kontrolom u neloyalnost, pobunu i ustanak protiv Tvorca, te najzad u *rat*, agresiju i nasilje u pokušaju da svrgne Boga i ugrabi *svemirski* presto.

Sve dok je Lucifer bio lojalan i verno sprovodio *Božju vlast* ova planeta je bila ispunjena čudesnim, savršenim mirom. Anđeli su bili puni energične sreće koja je izazivala stalno osećanje *radosti!* Zakon Božje vlasti je **način života** koji prouzrokuje i proizvodi mir, sreću, blagostanje i dobrobit. Greh je **način života** koji je prouzrokovao sva postojeća *zla* ovog sveta. Kazna za greh anđela nije smrt pošto ih je Bog načinio besmrtnim duhovnim bićima (i samim tim ne mogu da umru). Bog im je dao *ovu planetu* da im bude stanište. Na njoj su imali kvalifikacionu šansu da zaposednu i ulepšaju ne samo zemlju nego čitav *kosmos*. Njihova kazna ogleđa se u diskvalifikaciji (još uvek iščekuju konačan sud), oduzimanju te velike šanse, izopačenju njihovog uma i katastrofi kolosalnih razmera koja je izazvala stravično uništenje naše planete. Usled te kataklizme zemlja je dospela u stanje koje Prva knjiga Mojsijeva 1:2 opisuje u kratkim crtama.

Lucifer, koji je načinjen kao savršeni **svetlonoša**, sada je autor **tame**, greške, zbrke i zla. Dakle, pobuna grešnih anđela (Druga Petrova 2:4-6; Judina poslanica, stih 6. i 7; Knjiga proroka Isaije 14:12-15; Knjiga proroka Jezekilja 28:12-17) dovela je do krajnje kataklizme na zemlji. Kako li je Bog gledao na situaciju nakon kolosalnog kraha Lucifera i anđela koji sagrešiše?

U okviru svemogućće božanske sile Lucifer je stvoren u najsavršenijoj mogućoj lepoti, mentalitetu, znanju, sili, razumu i mudrosti kao biće koje ima moć da samostalno razmišlja, rasuđuje, odabira i donosi odluke. Bog je znao da od Lucifera ne postoji biće koje se može stvoriti na višem i savršenijem nivou u svom početnom stadijumu.

Poreklo demona

Međutim, to superiorno biće, koje je steklo iskustvo i obuku u okruženju samog prestola **Božje vlasti** nad kosmosom, pribeglo je pogrešnom rasuđivanju i donelo dijabolično izopačenu odluku. Radio je na anđelima pod njegovom kontrolom sve dok se i njihov um nije okrenuo na pobunu. Luciferu je možda bilo potrebno nekoliko miliona godina da postigne svoj cilj. Vrlo je verovatno da je u početku morao da radi pojedinačno na izopačavanju uma svojih anđela. Morao je da nađe uzrok usled koga bi oni osetili nezadovoljstvo u smislu da im je Bog navodno učinio nešto što ne valja, a potom da u njihove umove ubrizga osećanje kivnosti i gorčine.

Kada je Lucifer prvo dopustio da sujetne, ljubomorne, zavidne, požudne i pohlepne misli uđu i opsednu njegov um, a potom i osećanje kivnosti i pobune, **nešto se u njemu dogodilo!** Izopačio se, duhovno iskvario i poremetio! Njegovo razmišljanje je postalo izvitopereno! Bog je dao i njemu i anđelima moć kontrole nad umom. Oni nikada više ne mogu da isprave svoj razum, niti da razmišljaju racionalno, pošteno i ispravno.

Imao sam nekoliko ličnih iskustava sa demonima kada sam došao u dodir sa osobama koje su njima bile zaposednute. Isterivao sam ih u Hristovo ime i silom Svetog Duha. Neki demoni su budalasti poput razmažene dece, drugi pokvareni, oštri, prepredeni, podmukli; neki su dosadni, drugi zloćudni, a neki zlovoljni i namršteni. Zajedničko im je to da su svi izopačeni, izvitopereni i iskrenuti. Da li sotona i njegovi demoni utiču na ljude, pa čak i na današnje vlade? Da li zli dusi imaju uticaj čak i na vaš lični život? Odgovori na ta pitanja nalaze se u četvrtom poglavlju.

Kada je obavljao uviđaj posledica te kataklizmičke tragedije Bog mora da je shvatio da pošto se najviše i najsavršenije biće u okviru njegove svemoćne stvaralačke moći pretvorilo u pobunu, to ostavlja njega samog da bude jedino biće u svemiru koje nije sklono sagrešenju, niti može da sagreši. Bog je takođe Otac božanske porodice ili carstva. Obratite pažnju na Jevanđelje po Jovanu 1:1-5. Reč koja "postade telo" (14. stih) oduvek postoji zajedno sa Ocem - celu večnost! Bog Otac je stvorio sve što postoji - ceo kosmos - kroz onoga koji je postao Isus Hrist (Efescima 3:9; Kološanima 1:16-17). Dok je bio na Zemlji Isus se molio Bogu, svom Ocu na nebesima. Otac govori za Isusa da je "sin moj ljubazni koji je po mojoj volji". Isus je živio na Zemlji kao običan čovek, bio je kušan u svemu što iskušava i nas, ali nikada nije počinio jedan jedini greh!

Treća reč u Bibliji je "Bog" (Prva knjiga Mojsijeva 1:1). U hebrejskom originalu ta reč je "Elohim"- imenica kojom se podrazumeva množina, kao što su imenice "familija", "crkva", "grupa". Božanska familija je Bog. Postoji samo jedan Bog i jedna familija koja ima više od jedne Ličnosti. Bog je uvideo da ne može sa sigurnošću da se osloni na to da bilo koje biće na nižem nivou u božanskoj familiji nikada neće sagrešiti, niti da, poput njega, ne može da sagreši. Da bi ostvario svoje planove za prostrani kosmos uvideo je da ne može da se osloni ni na šta manje od sebe samog (ništa manje od familije "Bog") ako je želeo da postigne taj krajnji cilj za ceo svemir.

Zašto su ljudi nasledili pale anđele?

Stoga je Bog namerio da samog sebe reprodukuje kroz ljude načinjene po njegovom obličju i naličju. Prvo ih je stvorio od materije i podredio smrti u slučaju da dođe do greha od kojeg se ne bi pokajali. Međutim, dao je ljudima mogućnost da se rode u božansku porodicu koju začinje upravo on - Bog Otac. Video je da bi to moglo da se izvede kroz Hrista, koji se žrtvovao baš za tu svrhu! Upravo zato je Bog stavio čoveka na ovu planetu! Reprodukovanje samog sebe navelo je vrhovnog, svemogućeg Boga da učini najkolosalniju, najkrupniju stvar koju je ikada preduzeo. Naredno poglavlje nepobitno će razjasniti tu misteriju.

Jedan važan komentar pre završetka ovog poglavlja: vrhunski, sveopšti Božji cilj je da stvara, čak i do granice da reprodukuje samog sebe i da mora da ima vrhovnu vlast nad svim što je stvorio. Izvesno je to da je Bog izabrao ovu planetu da postane centar njegovog svemira, čak i sedište vrhovnog božanskog prestola (vidi Prvu Korinćanima 15:24). Sotona je srušio Božju vlast na Zemlji, pa je zato Bog sada naumio da obnovi svoju vladu na ovoj planeti preko čoveka kog je stvorio po svom obličju, kao i to da čovek najzad postane deo familije koja se zove "Bog". Poslušajmo savet apostola Pavla koji nam kaže da treba znati da sotona postoji i ima svoje metode prevare, pa ne treba da mu dopustimo da nas iskoristi za njegove ciljeve (Druga Korinćanima 2:11). Šta je krajnja svrha našeg postojanja i zbog čega je naš život tako važan biće razjašnjeno u narednim poglavljima.

Dobra vest

Svi znamo šta znači čuti "jednu dobru i jednu lošu vest". U drugom delu ovog poglavlja čuli ste jednu lošu vest. Dobra vest je da Bog ima cilj za celo čovečanstvo i da su dve trećine svetih, pravednih anđela brojčano nadjačali demone i ostali nevidljive Božje sluge koje opslužuju i pomažu u razvoju pravednog karaktera mnoštva ljudi koji tek treba da postanu sinovi i naslednici Vrhovnog Boga i članovi velike božanske familije.

POGLAVLJE 3

MISTERIJA ČOVEKA

Misterija čoveka... zaista izgleda neverovatno da čovek može da bude misterija! Institucije višeg obrazovanja podučavaju tehničke predmete iz fiziologije, anatomije, antropologije i psihologije. Na univerzitetima se čovek secira do tančina, proučava se svaki delić njegovog organizma. Svaki deo i aspekt čovekovog bića danas je podvrgnut studijama. Te institucije čak razlažu i ljudski mozak kako bi mogle da ga proučavaju, ali ljudski um i dalje ostaje potpuna nepoznanica čak i za najnaprednije fiziologe koji ne znaju **šta** je čovek i **zašto** je postao!? Tu veliku misteriju broj 3 čovečanstvo nikada nije moglo da shvati.

Da li je čovek samo viši stepen životinjske vrste nastale procesom evolucije bazičnih životinjskih vrsta, bez ikakvog prethodnog plana i dizajna? Zašto čovek poseduje kapacitet da razmišlja i donosi odluke? Otkud mu ljudsko znanje koje životinje ne mogu da imaju? Da li je besmrtna duša, ili obična masa krvi i mesa u kojoj obitava besmrtna duša? Dakle, pitanje je **šta** predstavlja ljudsko biće i **zašto** čovek uopšte postoji? Zašto ljudski rod živi na Zemlji? Da li smo ovde dospeli pukim slučajem, ili smo nastanjeni sa **svrhom i određenim planom**? Poznato je da svaki **uzrok** ima posledicu. Očigledna posledica je da čovek živi na Zemlji, ali ostaje pitanje kako i zašto je tu dospelo? Da li ga je neko ovde stavio, ili se to desilo igrom slučaja u besmislenom procesu evolucije u kojem nikakvo inteligentno biće nije odigralo svoju ulogu? Valjda želimo da dobijemo odgovor na to pitanje!

Misterija o čoveku zbunjuje više obrazovanje. Obrazovni sistem našeg veka je gotovo jednoglasno prihvatio teoriju evolucije. Više se ne uzima u obzir mogućnost da je život nastao usled dizajna i planiranog stvaranja jednog Boga koji poseduje vrhunski um, savršenu inteligenciju i neograničenu moć. Međutim, teorija evolucije ne može ni u jednom stepenu da objasni paradoksalni svet u kojem živimo: s jedne strane zapanjujuć napredak u svim sferama našeg života, a istovremeno potpuna nemoć da se reše čovekovi problemi dok se neprestano nagomilava i jača svaka vrsta zla. Teorija o evoluciji ne pridaje nikakvu svrhu ljudskom postojanju. Više obrazovanje prezrivo, bezobzirno ignoriše biblijske istine koje otkrivaju zašto je čovek nastanjen na Zemlji i uzrok sadašnjeg stanja naše civilizacije. Obrazovanje u današnjem civilizovanom svetu u potpunosti se okrenulo materijalizmu i postalo splet evolucionističkog agnosticizma, politike i ekonomije raznih teoretičara, morala i društvenih šablona ponašanja koji se temelje na teoriji Sigmunda Frojda. Misterija čoveka i ljudske civilizacije ostaje potpuna nepoznanica za više obrazovanje, čiji krugovi ne znaju i ne žele da znaju! Kada postavljamo pitanje **šta i zašto**, intelektualci - čuvari **znanja** - skanjeraju se da na njih odgovore, ili zapodevaju prepirku. Svojevoljno žive u nepoznavanju odgovora na pitanja **šta** je čovek i **zašto** postoji! Dakle, obrazovanje zatvara um i usta i ostaje nemo pred tim pitanjima. Ni nauka ne zna odgovore na ta pitanja. Religija ništa ne otkriva po tom pitanju pošto ni sama ne zna gde se krije odgovor! Neverovatno ali istinito!

Bog stupa na scenu

Zašto ljudi žive u dobrovoljnom neznanju? Zato što nigde u njihovom sistemu nema **Boga**. Sotona, neprijatelj Božji, sedi na svom zemaljskom prestolu. Zaslepio je umove intelektualaca i svih društvenih slojeva. Pogledajte najobrazovanije ljude sa nekoliko titula "dr" i "mr", koje ukazuju na napredan stepen njihovog stručnog obrazovanja. Takve osobe su dobro obučene za specifične oblasti u kojima poseduje široko, složeno i duboko znanje. Upitate li ih za neku oblast saznanja izvan njihove uže specijalnosti, takvi intelektualci će pokazati strašno

neznanje i zabunu koja i vlada među onima koji ne mogu da se snađu u naprednijim lavirintima obrazovanja.

Primarni resori ovozemaljske civilizacije: vlada, religija, obrazovanje, nauka, tehnologija i industrija - beže od **Boga**. Ljudi iz tih oblasti žele da **Bog** bude što dalje od njih! Sam spomen o Bogu izaziva kod njih osećanje stida. Nema drugog objašnjenja za takvo neznanje, osim da je reč o nevidljivom uticaju natprirodne zle sile sotone i đavola i njegovih nevidljivih demonskih bića. Ljudi nisu svesni činjenice da te duhovne sile zaista postoje. Kada u Otkrivenju 12:9 čitamo da đavo vara čitav svet, to ne isključuje ni veoma obrazovane ljude. Isus Hrist se zahvalio Bogu na tome što su stvarne istine sakrivene od premudrih i razumnih, a otkrivene bebama u materijalističkom znanju.

U prvom poglavlju ove knjige govorili smo o pitanju Boga, to jest **ko i šta je Bog**. Otkrili smo da je Bog **realan**, vrhovna božanska familija - Stvoritelj svega postojećeg - a njegov konačan cilj je da stvori savršen, sveti, pravedan, duhovni **karakter u čoveku**, koji potom treba da postane besmrtn član te božanske porodice. Dakle, prisustvo *čoveka* na Zemlji je definitivno povezano sa namerama *Boga* Stvoritelja. Uz ta važna osnovna pitanja i konstatacije moramo da se zapitamo i **zašto** sva zla u današnjem bolesnom, haotičnom svetu? Današnji svet se suočava sa glavnim problemom za koji nema nikakvo rešenje - **preživljavanje ljudske vrste!** Može li ljudski život na Zemlji da opstane u ovom veku? Može li čovečanstvo da preživi demografsku eksploziju i nuklearnu silu - proizvod ljudskog uma - koja može da istrebi sve stanovnike naše planete? Razmotrićemo sada ono što smo rekli o nameri koju je Bog imao za anđele koji sagrešiše na Zemlji. Anđeoska pobuna je bila direktan uzrok Božjeg *plana* za čoveka u kojem se krije odgovor na naše pitanje o tome **šta** je čovek i **zašto** postoji?!

Razoreno lice zemlje

Umesto popravke, ulepšavanja i dovršavanja zemaljske tvorevine grešni anđeli su izazvali njeno razorenje i uništenje. Pogledajte tekst u Prvoj knjizi Mojsijevoj 1:1-2: "U početku stvori Bog nebo i zemlju. A zemlja beše bez obličja i pusta i beše tama nad bezdanom". U izvornom hebrejskom jeziku izraz "bez obličja i pusta" glasi "tohu i bohu", što znači "pusto, razrovano, trošno". Reč "beše" je takođe pogrešan prevod i treba da glasi "postade". Verovatno je nakon nekoliko miliona godina cela zemlja postala okean, a usled anđeoskog bezakonja svetlost se pretvorila u tamu. Dopustite da ovde spomenem jedan biblijski princip u vezi sa kontekstom ovog stiha. U Knjizi proroka Isaije 28:9-10 stoji uputstvo: "Koga će učiti mudrosti i koga će uputiti da razume nauku (doktrinu)?... Jer zapovest po zapovest, zapovest po zapovest, pravilo po pravilo, pravilo po pravilo, ovde malo, onde malo davaše se". Većina ljudi pokušava da primeni taj princip za razumevanje Biblije tako što uzmu "malo" biblijskih stihova na osnovu kojih "tumače" svoje ideje. Neretko se događa da ljudi čupaju biblijske stihove iz njihovog konteksta. U Bibliji uopšte nema ideja koje su izmislili! Sveta Biblija je jedinstveno delo među svim napisanim knjigama. Sama činjenica da su njene istine otkrivene malo ovde a malo onde podrazumeva da je to šifrovana knjiga koju nije trebalo razumeti do poslednjeg vremena (u kome mi živimo), kao što je objašnjeno u drugim delovima te knjige. Pojedinci su pokušavali da čitaju Bibliju od korica do korica, ali su ostali zbunjeni nad njenim sadržajem. Mnogi su jednostavno digli ruke od nje, kao što sam i ja jednom učinio uz komentar: "Ne razumem!" Zbog toga je Brus Barton rekao da je Biblija knjiga koju niko ne poznaje.

Kao što sam objasnio u drugim delima - Biblija je poput slagalice. Prava slika se ne pojavljuje sve dok se kockice ne slože kako treba. Druga Pisma u Bibliji objašnjavaju mnogo toga što je direktno povezano sa Prvom knjigom Mojsijevom 1. Zato je važno da prvo **shvatimo** pozadinu prvog stiha u toj knjizi, gde piše da je Bog stvorio nebesa i zemlju. Već smo videli u drugom poglavlju ove knjige da su nebesa (kosmos) i Zemlja stvoreni posle anđela. Zemaljski anđeli nisu dovršili stvaranje Zemlje kao što je trebalo da učine u procesu poboljšavanja, razvijanja i ulepšavanja stvorenog, naprotiv! Dovedi su ovu planetu do uništenja i ruine, čime je anulirana **Božja vlast** na Zemlji. Od tadašnjeg trenutka je bilo sigurno da od svih živih bića u

svemiru *jedino* Bog nikada neće skrenuti sa puta svog zakona. Nije postojalo više i savršenije biće koje je moglo da bude stvoreno od heruvima Lucifera. A on se pobunio. Karakter ne može da se proizvede automatski, u tren oka. Duhovni božanski karakter nastaje tako što osoba ili stvoreni entitet po navici spoznaje i svojevoljno sledi istinite Božje puteve po kojima se vlada, čak i uprkos svom protivljenju, iskušenju i vlastitoj želji da postupa suprotno. Karakter mora da se razvija uz saglasnost, volju i postupke stvorenog entiteta-jedinke. Bog je daje svoj karakter stvorenim entitetima, ali entiteti moraju svojevoljno da prihvate proces izgradnje karaktera. Bog je odlučio, odnosno predodredio da se to dešava na taj način kako bi ostvario svoj vrhunski podvig u stvaranju - reprodukciju samog sebe! Ta reprodukcija je trebalo da se ostvari preko **čoveka!** Bog je znao da taj plan mora da se ostvari posredstvom fizičke **materije**.

Čovek po Božjem obličju

Bog je obnovio lice Zemlje da bi je pripremio za stvaranje čoveka, o čemu objašnjava Psalam 104:30: "Pošalješ duh svoj - postaju i ponavljaš lice zemlji". Vratimo se Prvoj knjizi Mojsijevoj 1:2 - Zemlja je doživela stanje razrušenosti! "... i duh Božji dizaše se nad vodom". Prvo što je Bog učinio bilo je da promeni tamu u *svetlost* koju je prvobitno načinio na Zemlji. Rekao je: "Neka bude svetlost. I bi svetlost" (Prva knjiga Mojsijeva 1:3). Bog je za šest dana **obnovio lice Zemlje** (što nije prvobitno stvaranje sveta, nego obnova Božje tvorevine i njeno vraćanje u pređašnje stanje). Tako je naša planeta postala spremna za stvaranje **čoveka!** Bog je razdvojio suhu zemlju i okean, a potom stvorio biljni svet, vodeni život i životinjski svet. Mojsije je pisao na hebrejskom jeziku u kojem se kičmenjaci nazivaju "nefeš" - reč koja se pojavljuje u 20, 21. i 24-tom stihu. Prevodioci su tu reč ispravno preveli kao "žive duše". Drugo poglavlje (sedmi stih) u Prvoj knjizi Mojsijevoj opisuje čoveka kao "nefeš" - reč koja bukvalno znači "život životinje" i odnosi se na fizički život a ne na duh.

Zemlja je opet postala savršena (mada i dalje nedovršena) tvorevina kojoj su bili potrebni završni radovi. Kao što je ranije rečeno, Bog stvara u dualnim fazama koje mogu da se uporede sa pravljenjem torte. Iz rerne izlazi osnovna torta koja nije završena sve dok se ne obavi druga faza - filovanje. Fil ulepšava, obogaćuje i dovršava tortu. Bog je postavio Lucifera i njegove anđele na Zemlju sa željom da njihovi završni radovi dovrše njegovu tvorevinu i ulepšaju, poprave i obogate našu planetu. Anđeli su zgrešili protiv Boga i kao posledica njihovog bezakonja nastala je zbrke, kaos i tama na ovoj planeti. Međutim Bog je obnovio lice Zemlje zarad čoveka koji je načinjen po Božjem karakternom izgledu, formi i obliku. Bog je zamislio da čovek obaviti završne radove na popravljanju i ulepšavanju Zemlje; drugim rečima, bilo je potrebno da čovek uzme udela u stvaranju naše planete tako što će "nafilovati" Zemlju. Umesto toga on ju je porušio, zagadio, opoganio i istrošio skoro svaki njen deo kog se njegova ruka dotakla i gde god se osetilo ljudsko dejstvo.

Svrha ljudskog postojanja na Zemlji

Zašto je Stvoritelj Bog stavio **čoveka** na Zemlju? Zato što je Bogu krajnji cilj da se reprodukuje - da stvara sebe ostvarenjem njegovog vrhunskog plana, a to je da u krajnjem smislu stvori pravedan božanski karakter u bezbrojnim milionima začete i rođene dece koja će postati božanska bića - Bogovi i članovi božanske familije. Čovek je trebalo da popravi materijalnu planetu koju mu je Bog podario, da dovrši njeno stvaranje (ono što su grešni anđeli namerno odbili da učine), a to čineći da **obnovi i vladu Božju** zajedno sa pobožnim *načinom* života; štaviše, u tom procesu bilo je potrebno da čovek **dovrši stvaranje samog čoveka** tako što bi uz svoju saglasnost razvio u sebi sveti, pravedan Božji **karakter**. Kada se taj savršen, pravedan karakter jednom za svagda uvreži u čoveka, koji će se potom preobraziti iz smrtnog tela u besmrtni duh, ostvariće se **neverovatan ljudski potencijal**: čovek će se *roditi* u božansku *familiju*, obnavljaće Božju vlast na Zemlji i time dati svoj doprinos u dovršenju **tvorevine** u

beskonačnom *svemiru*! Taj neverovatan potencijal koji poseduje čovek biće objašnjen u daljem tekstu. Bog će reprodukovati **sebe** toliko miliona puta da se to ne može izbrojati!

Dakle, šestog dana u sedmici ponovnog stvaranja Bog (Elohim) reče: "Da načinimo čoveka po svojem obličju, kao što smo mi" (Prva knjiga Mojsijeva 1:26). Čovek je načinjen da ima (uz svoju saglasnost) naročit odnos sa svojim Tvorcem! Načinjen je u obliku i formi Boga. Da bi se omogućio takav odnos sa Bogom, čoveku je dat duh (esencija u obliku). Više o tome nešto kasnije.

Smrtna duša

Bog je načinio čoveka od fizičke *materije*! To je bilo neophodno za ostvarenje udarnog plana koji je bio po Božjoj volji. "A stvori Gospod Bog čoveka od praha zemaljskoga, i dunu mu u nos duh životni; i posta čovek duša živa" (Prva knjiga Mojsijeva 2:7). Čovek, oformljen od fizičke prašine, **postao** je živa duša nakon što mu je udahnut vazduh. Ovaj stih ne kaže da je čovek besmrtna duša, niti da poseduje besmrtdu dušu. Ono što je oblikovano od zemljanog materijala **postalo** je duša. Reč "duša" je prevedena sa jezika na kojem je pisao Mojsije od reči "nefeš", koja na hebrejskom naprosto znači "životinja koja diše". Životinje su tri puta nazvane "nefeš" u Prvoj knjizi Mojsijevoj: u prvoj glavi (20. stih) stoji "žive duše" (hebrejski "nefeš"), a u 21. stihu "kitove velike i sve žive duše" (hebrejski "nefeš"); najzad, u 7. stihu druge glave piše da je čovek postao duša živa (hebrejski "nefeš"). Iz toga sledi da je **duša** sastavljena od materije, fizička je i može da umre. Mali broj religija veruje u tu **istinu**, a verovatno nijedna svetska religija u nju ne veruje! Ta važna istina predstavlja još jedan **dokaz** na osnovu kog se može identifikovati jedina istinita Crkva Božja!

Kako funkcioniše ljudski um?

Dolazimo do još jedne istine koju, koliko je meni poznato, ekskluzivno razume jedina istinita Crkva. Da li ste se ikada zapitali odakle ta ogromna razlika između ljudskog uma i mozga životinja? To je slučajno još jedan **dokaz** o lažnosti teorije evolucije! Fizički mozak viših kičmenjaka u životinjskom carstvu je po fizičkom obliku, sklopu i sastavu u suštini istovetan ljudskom mozgu. Mozak kita, slona i delfina je veći od čovekovog, a veličina mozga šimpanze skoro da je ista kao kod čoveka. A opet su mogućnosti ljudskog mozga neopisivo veće nego što je to slučaj kod svih tih životinja. Malo ljudi zna razlog!

Mnogi stihovi u Svetom Pismu pokazuju nam da postoji duh čovečji. Duh nije materija, ali čovek jeste. Da bih razlučio duh u čoveku od Božjeg Svetog Duha nazvaću ga "Ljudskim duhom". Bilo kako bilo, taj duh u čoveku nije materijalne prirode. "Ljudski" duh daje fizičkom ljudskom mozgu njegove intelektualne moći. Duh ne može da vidi, čuje, okusi, omiriše ili oseti. Mozak vidi preko očiju, čuje preko ušiju i tako dalje. "Ljudski" duh ne može sam po sebi da razmišlja. Fizički mozak je taj koji razmišlja! Kakva je onda funkcija "ljudskog" duha? On nije "duša", ali 1) daje ljudskom mozgu umnu silu i intelektualnu moć kojom može da razmišlja i 2) to je upravo sredstvo koje je Bog urezao u ljudski mozak da omogući ličnu vezu između materijalnog **čoveka** i duhovnog **Boga**.

Koliko stvarno vredi jedan ljudski život?

Humanistički filozofi govore uzvišenim rečima o tome da čovek sam po sebi predstavlja vrhunsku vrednost. Govore o "bogu" u nama, o potrebi da crpimo sile skrivene u svakom od nas. Uče nas da se oslanjamo na *sebe* i da sebe uzdižemo. Samozadovoljno žive u neznanju, nesvesni *prave vrednosti* i neverovatnog - mada istinskog - ljudskog potencijala. Ljudski život mnogo manje vredi od onoga što oni pretpostavljaju, a istovremeno poseduje neograničeno veći potencijal nego što oni znaju.

Prava istina mora da se otkrije čoveku! Ako je neotkrivena, ostaje potpuno nepoznata misterija za zavarane, sujetne intelektualce. Ponavljam, Isus je rekao u svojoj molitvi: "Hvalim te, Oče, Gospode neba i zemlje, što si ovo sakrio od premudrih i razumnih a kazao si prostima" (Jevanđelje po Mateju 11:25). Šta je prava istina o tome koliko vredi jedan čovek? Koliko zaista vredi jedan ljudski život?

Kada je reč o sadašnjoj realnosti, vrednost ljudskog života je umnogome precenjena, a opet zapanjujuće potcenjena kada je reč o vrhunskom potencijalu koji ima svaki ljudski život. Istina o tome je zaista zapanjujuća! Kada pogledate novorođenče staro tek nekoliko sati i vremešnog čoveka ili ženu od 80 godina, morate da se zapitate: "Koliko je vredan taj život - jedan koji tek počinje i drugi koji je već istrošen?!" Da li možete da date tačan odgovor?

Pokušajmo da *razumemo*! Upravo tu se krije poteškoća. Upravo tu je poenta koju svetski obrazovani ljudi ne vide. Nauka i napredno obrazovanje skoro univerzalno pretpostavljaju da ništa ne postoji, osim materije. Negiraju postojanje duha, što će reći da negiraju da Bog postoji, priznali oni to ili ne. Pogledajmo savremenu nauku koja proučava mozak. Tu otkrivamo da ljudski mozak ima mnogostruke funkcije koje u životinjskom mozgu nisu moguće, a opet vidimo da u fizičkom smislu bukvalno nema nekih značajnijih razlika između ljudskog i životinjskog mozga. Životinja ne može da razmišlja, promišlja, studira ili odlučuje van svog instinkta. Ne može da zna ono što zna čovek, niti može da ima stavove, prosuđivanje, mudrost, ljubav, ljubaznost, saradnju. Životinja nije svesna takmičarskog duha, zavera, zavisti, ljubomore, gorčine. Ne poseduje duhovne kvalitete i karakteristike. A opet nauka i sistem višeg obrazovanja insistiraju na tome da je moć inteligencije kod čoveka čisto fizičke prirode. Morao sam sebi racionalno da **dokažem** da Bog postoji i da je faktički *realniji* od materije. Morao sam da dokažem da je sveta Biblija u stvari autoritativna reč Božja kojom Bog komunicira sa čovekom i otkriva istine koje su u suprotnom nedostupne ljudima. Tako sam pronašao **cilj, plan i značenje** sakriveno od onih koji sebe nazivaju obrazovanim ljudima. Otkrio sam razlog zašto u ovako naprednom svetu zlo raste sve više i više.

Može li čovek koji je isplaniran, stvoren i načinjen da kaže svom Tvorcu: "Zašto si me načinio ovakvim i sa kojom **svrhom**?" Da li čovek može da poduči svog Stvoritelja? Ne treba li čovek pre da otvori svoj um i sluša šta mu Tvorac otkriva o uzroku njegovog postojanja? Tvorac otkriva i daje uputstva u dobro šifrovanoj knjizi - svetoj Bibliji. Bogata poruka te knjige otvorena je za čoveka i on je može razumeti posredstvom Svetog Duha. Sveti Duh može da bude prisutan u čoveku. On se nastanjuje u čoveka tako što ga Bog unese u ljudski um kada se čovek u veri i poslušnosti Bogu preda i potpuno podredi biblijskom otkrovenju. Tada **istina** postaje jasna takvoj osobi - predivno iskustvo kakvom nema premca.

Dobro obratite pažnju na sledeće pitanje i razmišljajte o njemu: ako čovek poseduje čisto fizički mozak kao nemi kičmenjaci, kako onda može veliki Duh Božji da ubrizga te čudesne duhovne istine u životinjski mozak? Životinje nemaju svest o Bogu i duhovnom saznanju, ali ljudski duh u smrtnom čoveku omogućava direktnu vezu sa Bogom preko velikog Božjeg Duha. Ne postoji direktan vid komunikacije između mozga nemih životinja i uma koji poseduje Vrhovni Bog. Promislite malo o tome. Ljudi ponekad pričaju o tome kako je Bog čudesno načinio čoveka sa njegovim mozgom i divnim fizičkim komponentama njegovog tela koje skladno funkcionišu. Ali bez tog duha koji daje mozgu moć intelekta i otvara kanal za direktnu komunikaciju sa umom Velikog Boga čovek ne bi bio ništa više od neme zverke. Ako bolje razmislite, uvidećete da čovek, sa ljudskim duhom koji poseduje, postaje još čudesnija božanska tvorevina! Upravo taj ljudski duh u njemu omogućava čoveku da se sjedini s Bogom, tako da može da postane začet od Boga preko Božjeg Duha koji se sjedinjuje sa ljudskim duhom i tako oplodi ljudsko biće koje onda postaje dete Vrhovnog Boga Stvoritelja. Stoga se stvarna vrednost jednog ljudskog života krije jedino u tome što ljudski duh živi u zajednici sa ljudskim mozgom. Treba reći i to da visoko obrazovani psiholozi uopšte ne primećuju da ljudski duh postoji, a taj duh je u stvari suština čovekovog **uma**!

Duša može da umre

Nasuprot pogrešnom ljudskom učenju, Tvorčeva knjiga otkriva da je čovek načinjen od praha zemaljskog, koji je potom postao smrtna duša poput svih drugih smrtnih kičmenjaka. Čovek je nastavio da prihvata prvu laž u ljudskoj istoriji - sataninu laž majci Evi da čovek ne može da umre. Duša je puka životinja koja diše! Biblija naziva sve životinje "dušama" - hebrejski "nefeš". Stoga, ako je čovek duša, kao što piše u Prvoj knjizi Mojsijevoj 2:7, onda su i neme životinje duše. Ali u ljudskoj duši postoji ljudski duh - koji ne daje čoveku život. Ljudski život, baš kao i život svih kičmenjaka, zavisi od krvotoka koji donosi kiseonik. Bog međutim otkriva da u svakom ljudskom biću postoji duh koji životinje nemaju! Ljudski duh daje ljudskom mozgu inteligenciju - tu se krije čovekova sposobnost da stiče znanja, razmišlja, analizira, odlučuje i izgrađuje dobre i loše stavove.

Ljudski mozak je nalik životinjskom. Superiornost ljudskog uma ne dolazi usled superiornosti čovekovog mozga, već zbog prisustva ljudskog duha unutar ljudskog mozga. Mozak životinja poseduje instinkt umesto intelekta. Možda ta dimenzija u znanju, o kojoj do sada niko nije učio, zvuči strano i šokantno, ali stvarna vrednost ljudskog života ogleda se jedino u tome što čovek poseduje ljudski duh koji funkcioniše zajedno sa njegovim mozgom. Bog je oformio čoveka od fizičke materije, ali po svom obličju i liku. Životinje i čovek imaju isti dah, isti izvor života i umiru istom smrću. Ljudski život u stvari predstavlja životinjsko bivstvovanje, ali po slici i prilici Boga i sa ljudskim duhom koji je dodat čovekovom mozgu! Čovek je načinjen sa ciljem da izgradi odnos sa svojim Tvorcem i zato je stvoren po slici i prilici svog Stvoritelja. Prisustvo ljudskog duha u čoveku omogućava mu da ostvari vezu i odnos sa Stvoriteljem.

Stvaranje čoveka ostalo nedovršeno

Stvaranje čoveka nije završeno budući da je mentalno i duhovno bio samo "na pola puta". Bilo je potrebno dodati čoveku Božji Duh, koji bi se sjedinio sa ljudskim duhom i začeo čoveka kao dete Božje; to jest Božji Duh bi sjedinio čoveka s Bogom i obezbedio mu da se na kraju života rodi u samu **Božju familiju**. Zaustavite se za trenutak na tome da ponovo obratite pažnju na dualnost u božanskom stvaralačkom procesu. Prvi čovek, Adam, bio je fizička tvar kojoj je dodat ljudski duh. Kada se stvaranje čoveka konačno privede kraju postaćemo duhovna kreacija, to jest bićemo u celini oformljeni od Duha!

Kada čovek primi Sveti Duh od Boga, sam Duh i um besmrtnog Boga ulaze u njega i Sveti Duh se združuje sa ljudskim duhom u čoveku. Duh životinja ne može da primi Duh Božji, niti Duh može da se nastani u njima pošto u životinjama ne postoji duh sa kojim bi Duh Božji mogao da se ukomponuje. Dopustite da ovde spomenem jednu istinu koja, u vreme kada ovo pišem, verovatno predstavlja jedno od najkontraverznijih pitanja u zapadnoj civilizaciji - pitanje abortusa. Ljudski duh ulazi u embrion deteta prilikom začeća. Kada se odrasla osoba preobrazi Bogu, ljudski duh se sjedinjuje sa Svetim Duhom velikog Boga Stvoritelja i oplođuje odraslu osobu božanskim životom, čime ona postaje dete živog Boga u stadijumu razvijanja. Drugim rečima, čovek tada posataje još nerođeno dete. Uništiti embrion ili fetus u materinskoj utrobi znači **ubiti** jedno potencijalno božansko biće i zbog toga abortus predstavlja ubistvo.

Vratimo se na prvobitno pitanje: Šta je jedina stvarna vrednost jednog ljudskog života? Ljudski život predstavlja životinjsko bivstvovanje, ali sa ljudskim duhom koji čovekovom mozgu daje intelektualnu moć. Ljudski duh u čoveku omogućava ljudskom biću da ostvari jedinstvo sa Božjim Svetim Duhom, božanskim umom i Božjom besmrtnom prirodom. Kada umre smrtn čovek, njegovo telo se vraća u prah, a njegov ljudski duh se vraća Bogu.

Život posle smrti

Duh koji se odvajava prilikom smrti u stvari predstavlja duhovnu smesu koja sama po sebi nema svest, ali će prilikom vaskrsenja vratiti u vaskrsnuto telo svo pamćenje, znanje, karakter, lik i oblik koji je osoba imala pre smrti. Sam ljudski duh ne može da vidi, čuje, razmišlja ili spoznaje. Jedino u Svetom Duhu koji dolazi od Boga leži urođen božanski život koji taj Duh sadrži. Sveti Duh može da se sjedini sa ljudskim duhom! Vrednost jednog ljudskog života krije se u tome da čovek ima ljudski duh sa potencijalom da se sjedini sa Božjim Duhom, Duhom koji je Božji um i Božji život.

Filozofi misle da je čovek sam po sebi vredan iznad svega ostalog. Govore o "ljudskom dostojanstvu" i urođenoj "božanskoj" sili svakog čoveka. Zagovaraju oslanjanje i uzdizanje **sebe** i teraju smrtnika da misli da je besmrtn Bog. Međutim, jedina vrednost ljudskog života predstavlja suštu suprotnost tim teorijama i ogleda se u činjenici da čovek ima ljudski duh koji mu omogućava da ga Bog duhovno začne i da se potom rodi kao dete u **Božjoj porodici i sam postane Bog!** Čovek nije "bog koji se krije u njemu", već obična krv i meso čiji mozak poseduje ljudski duh koji omogućava čoveku da bude inteligentno biće. Stoga je čovek sam po sebi kudikamo manje vredan nego što pretpostavljaju oni koji u ovom svetu smatraju sebe da su mudri. Kada Vrhovni Bog začne ljudsko biće njegov potencijal postaje beskonačno veći od svega što je svet ikada mogao da shvati o smislu ljudskog života! Ljudski potencijal krije se u samoj činjenici da je čovek živ i da u njemu stanuje Duh živog Boga! Kao što je ranije objašnjeno, Bog stvara po principu *dualnosti* koji je došao do izražaja i u stvaranju **čoveka**. Bog stvara čoveka u **dve faze**: 1) fizičkoj, koja je započela stvaranjem prvog čoveka, Adama i 2) duhovnoj, koja započinje sa "poslednjim Adamom", Isusom Hristom (Prva Korinćanima 15:45-46).

Čovek je stvoren (i rođen) sa jednim ("ljudskim") duhom koji je sastavni deo svakog ljudskog bića, ali nije *dovršen* mentalno i duhovno zato što je stvoren sa potrebom za jednim drugim Duhom - **Svetim Duhom** - koji dolazi samo od Boga. Kada čovek primi od Boga taj dar i doživi prvu fazu svog duhovnog stvaranja - duhovno začće - Božji "Duh svedoči našem duhu da smo deca Božja" (Rimljanima 8:16). To je jasno objašnjeno u Prvoj Korinćanima, druga glava: "... što oko ne vide, i uho ne ču, i u srce čoveku ne dođe, ono ugotovi Bog onima koji ga ljube" (9. stih). Bog je ljudima ugotovio duhovno saznanje! Prirodan um može da prima znanje o materijalnim i fizičkim stvarima i da ima osećaj za moralnost, etiku, umetnost i kulturu koji ne postoji kod životinja. Međutim u sferi dobra i zla, urođeni ljudski duh u ljudskom umu omogućava čoveku da spoznaje i čini dobro samo na ljudskom nivou. Dakle, osećaj čoveka za dobro i činjenje dobra je ograničeno na ljudski nivo i dolazi od njegovog urođenog sebičnog ljudskog duha. Čovek može da oseća i izrazi ljubav na ljudskom nivou, ali bez Svetog Božjeg Duha ne može da oseti i izrazi ljubav na božanskom nivou, niti da stekne znanje o duhovnim stvarima, kao što je otkriveno u Prvoj Korinćanima 2.

Samo Bog otkriva

"A nama je Bog otkrio (duhovne stvari) Duhom svojim;" (10. stih). U tom stihu naročito možete da zapazite da neka Ličnost "Sveti Duh" nije ta koja otkriva duhovna saznanja. Bog nam danas otkriva duhovne stvari posredstvom Božjeg Duha, koji čovek može da primi samo kao dar od Boga i koji dolazi samo usled Božje milosti i blagodati. Bog je otkrovitelj duhovne istine, a Sveti Duh instrument pomoću kog možemo da razlučimo ono što samo Bog može da otkrije čoveku. "Jer ko od ljudi zna šta je u čoveku osim duha čovečjega koji živi u njemu?" (11. stih).

Ako je Sveti Duh treća Ličnost u Svetom Trojstvu, zar onda duh u čoveku nije drugi čovek u čoveku? Krava, ovca i pas ne mogu da spoznaju stvari koje zna *čovek*. Kada duh čovečji ne bi živeo u čoveku, sam čovek ne bi mogao da spozna stvari kao što su hemija, fizika, tehnologija i nauka. S druge strane čovek je ograničen ako ima samo čovečji duh - "jer Duh sve ispituje, i dubine Božje". Čovek zaista počinje da shvata duhovno **samo** kada Sveti Duh uđe i

stopi se sa njegovim "ljudskim" duhom - "A telesni čovek ne razume šta je od Duha Božjega; jer mu se čini ludost i ne može da razume, jer treba duhovno da se razgleda" (14. stih).

Najobrazovaniji ljudi sve posmatraju kroz prizmu teorije o evoluciji. Evoluciju jedino interesuje materijalni život i razvoj čoveka. Ta teorija ne zna niti uči bilo šta o duhovnom životu i duhovnim problemima čoveka, iako su sva zla ovog sveta duhovne prirode. Iz tog razloga najobrazovaniji ljudi u globalu žive u najvećem neznanju, ograničeni na spoznaju materijalnog sveta i "dobra" na egocentričnom ljudskom nivou. Za te ljude znanje o Bogu i sve što ima veze sa Bogom je obična budalaština. Naravno, Bog kaže: "Jer je premudrost ovoga sveta ludost pred Bogom..." (Prva Korinćanima 3:19).

Svet odsečen od Boga

Vratimo se na pitanje o prvom čoveku, Adamu. Setićete se da je Božji **cilj** u stvaranju čoveka na Zemlji da:

1) obnovi **Vladu Božju** na Zemlji i, uređivanjem ljudskog života putem te **Vlade** a) dovrši fizičko stvaranje Zemlje tamo gde su je anđeli pretvorili u pustoš i b) u tom procesu dovrši stvaranje **čoveka** tako što će u njemu razviti pravedan duhovni **karakter** i

2) uspostavi **Carstvo Božje** i naposljetku realizuje neverovatno ljudski potencijal koji se ogleda u dovršavanju stvaranja ogromnog **svemira**! Taj krajnji cilj mogao je da se ostvari pod uslovom da:

1) **čovek** odbaci sotoniski **način života** i prigrli **Božje puteve ljubavi**, koji se zasnivaju na Božjem duhovnom zakonu i

2) čovek prvo bude načinjen od materije da bi, u slučaju da se povede za sotoninim putevima "**grabeža**", mogao da se **promeni** i obrati na **Božji put ljubavi**, ili, ako odbije da promeni život po sotoninim putevima da njegov život može da se izbriše kao da nikada nije postojao, umesto da neprekidno pati. Kada duhovna bića postanu završena kreacija (kao što je bila trećina anđela koji su postali zli karakteri), ona više ne mogu da se promene! Kada je stvaranje duha završeno, duh ostaje stalan, večan i više nije podložan promenama. Fizička materija, međutim, doživljava neprestane promene. Po Božjem udarnom planu za njegovu duhovnu tvorevinu (o čemu ćemo govoriti kasnije), Bog i Reč su prvo morali da sve to isplaniraju. Po njihovom planu je Reč trebalo da se odrekne svoje vrhunske slave i, u dogledno vreme, uzme na sebe obličje ljudskog tela u vidu čoveka Isusa Hrista. Hrist je zatim trebalo da omogući duhovnu fazu u stvaranju čoveka, a to je **Božja samoreprodukcija**! Kakav udarni plan za krajnje i *konačno* ostvarenje stvaranja! Kako je **velik** naš Bog u njegovom umu, namerama, planovima, dizajnu i **stvaranju**- od najmanje bakterije i insekta do najveće zvezde u svemiru (sunca). Naše veliko sunce je patuljasto i beznačajno u odnosu na ličnu moć Boga!

Neverovatno ljudski potencijal krije se u tome da taj **veliki, veličanstveni Bog** reprodukuje samog sebe u *čoveku* - čovek može da se rodi u **Božju porodicu**! Prvi čovek, Adam, stvoren je sa potencijalom za kvalifikaciju da zameni satanu, nekadašnjeg Lucifera, na prestolu Zemlje i na njoj obnovi **Božju Vladu**. Bilo je međutim potrebno da se Adam odupre sotonini i odbaci njegov način življenja - "**grabež**", što je osnova sotonine zle vlasti i umesto toga izabere *puteve Božjih zakona* - **put ljubavi (davanja)**, što je osnova Božje vlasti! Čovekov Stvoritelj je prvo razgovarao sa Adamom i Evom i poučio ih vladi i Božjem duhovnom zakonu, iako Prva knjiga Mojsijeva (u drugoj glavi) otkriva samo najkoncizniji rezime Božjeg uputstva prvim ljudima. Sotona je bio sprečen da dođe u bilo kakav dodir sa Adamom i Evom sve dok ih Bog prvo nije poučio svojim putevima.

Dva simbolična drvetva

U predivnom i slavnom Edemskom vrtu, gde je Bog smestio Adama i Evu, nalazila su se dva jedinstvena, simbolična drvetva. Malo toga se čuje o tim drvetima i njihovom ogromnom značenju, osim što je većina ljudi čula za "Adamovu jabuku", iako jabuka verovatno nije bila

zabranjeno drvo. Pravo značenje dva simbolična drveta objašnjava samu osnovu našeg sveta. U njima se krije rešenje najveće misterije našeg doba. Živimo u svetu strahovitog napretka i razvoja, ali je paradoksalno da u njemu istovremeno vladaju zastrašujuća zla. Pitanje koje zbunjuje sve nas glasi: zašto um, koji može da nauči da leti na Mesec, presađuje srca, proizvodi komjutere i tehnička čuda, ne može da reši svoje vlastite probleme? Zašto nema mira u ovom svetu? Nećemo moći da razumemo sadašnje događaje i okolnosti ako se ne vratimo na samu bazu ovog sveta i otkrijemo kako se razvijao od njegovog prvobitnog stanja do današnjeg dinamičnog haosa.

Svet je počeo da postoji u vreme kada su se pojavila dva posebna drveta u Edemskom vrtu. Iz pogrešnih biblijskih doktrina današnjice bukvalno ništa ne čujemo o drvetu života i skoro ništa o zabranjenom drvetu znanja dobra i zla. A uzmite u obzir sledeće:

Bog je stvorio čoveka od praha zemaljskog, ali Bog stvara u dualnim fazama. Čovek u trenutku stvaranja još uvek nije bio fizički kompletan. Bog je želeo da se ljudi "rađaju i množe i napune zemlju". Međutim čovek to nije bio u stanju da učini zato što još nije bio nedovršen u fizičkom smislu. Tako je Bog pustio na njega tvrd san (anesteziju) i operisao ga uzevši mu rebro od kojeg je oblikovao ženu. Čovek i žena su postali jedna porodica i tako je završeno fizičko stvaranje čoveka. Sada su mogli da reprodukuju svoju vrstu. No, Bog je stvorio čoveka kao smrtno biće, pa je imao samo privremeno fizio-hemijsko postojanje koje se održavalo u životu uz pomoć protoka krvi, kiseonika iz vazduha i hrane i vode iz zemlje. Ljudi nisu imali urođen *život* u sebi - život koji postoji sam od sebe - nego ljudski duh koji je, u slučaju da je udružen sa Božjim Svetim Duhom, mogao da ga začne večnim životom.

Čoveku ponuđen večan život

Bog je u stvari ponudio čoveku besmrtnost posredstvom simboličnog drveta *života*. Nije terao ni prisiljavao čoveka da uzme rod tog drveta; samo mu je omogućio slobodan pristup drvetu. Adam je mogao da jede sa svakog drveta u vrtu, osim sa zabranjenog drveta "znanja dobra i zla". Šta bi se dogodilo da je Adam uzeo rod drveta života? Verovatno nikada niste čuli odgovor na to pitanje. To simbolično drvo je danas ponuđeno onima koje Bog poziva i dovlači k Isusu Hristu. Između prvog Adama i danas pozvanog hrišćanina postoji razlika u tome što Adam tada još nije sgrešio, pa mu pokajanje nije bilo neophodno da je odabrao rod sa drveta života. Pokajani vernik, hrišćanin začet Duhom, nalazi se u istoj situaciji u kojoj bi se našao Adam da je kojim slučajem uzeo rod sa drveta života. Da je to učinio primio bi Sveti Duh od besmrtnog Boga i Duh bi se združio sa njegovim ljudskim duhom. Naravno, pošto se od Adama tražilo da donese odluku, to znači da bi odbacio sotonske puteve da je uzeo rod sa drveta života!

Šta bi se dogodilo da je Adam pojeo rod drveta života? Primio bi od Boga Sveti Duh koji bi se sjedinio sa njegovim ljudskim duhom! Po primitku Božjeg Duha čovek je trebalo da postane mentalno i duhovno upotpunjen zato što bi ga Duh sjedinio sa Bogom kako mentalno, tako i duhovno, nakon čega bi postao začeto Božje dete, kao što preobraćeni hrišćanin biva začet Svetim Duhom. Adam bi, dakle, primio od Boga Sveti Duh koji bi se ujedinio sa njegovim ljudskim duhom i začeo ga kao sina Božjeg, čime bi zaista dobio večan život i postao jedno sa Bogom, kao što za hrišćanina koji je začet Duhom kaže da je "Hristos u vama, nada slave" (Kološanima 1:27). U Bibliji takođe piše da um (misli) Hristove dolazi u nas posredstvom istog Duha (Filipljanima 2:5), što znači da je sam um Večnog Boga mogao da postane deo Adama. Umesto toga u Adama je ušao i delovao satanin um i odnos prema Bogu, a isto se dogodilo i sa svom njegovom decom koja predstavljaju ceo svet tog vremena. U Efescima 2:2 čitamo da je sotona knez (vladar) koji vlada u vetru (vazduhu) i zapravo deluje ("radi") u ljudima. Kada je već reč o tome objasnimo nešto što ste možda do sada pogrešno shvatali. Za razliku od Adama Eva je prevarena iskušenjem koje joj je sotona namestio (Prva Timotiju 2:13-14). Adam nije poslušao Boga, pa je namerno sgrešio. Iako nije bio zavarano prvim sotoninim iskušavanjem čoveka, njegovo namerno nepokoravanje jasnoj Božjoj zapovesti odseklo ga je od Boga i imalo za posledicu stanje mentalne perverzije, koja je učinila njegov um prijemčivim za sotonine

prevare. Od tog trenutka su Adam i njegova deca prijemčivi za sotoninu prevlast nad njima. Sotona je počeo da deluje u Adamovom umu onako kako bi Bog delovao da je Adam uzeo rod sa drveta života.

Sotona kidnaper sveta

Od tog trenutka je sotona u duhovnom smislu kidnapovao i zarobio Adama i celu ljudsku porodicu. Da je Adam pojeo rod drveta života Bog bi mu otkrio pobožan put života - Božji duhovni zakon! Taj zakon je put nesebične ljubavi, ali "ljubavi Božje (koja) se izli u srca naša Duhom svetim" (Rimljanima 5:5). Prirodna, ljudska, telesna ljubav ne može da ispuni sveti Božji zakon. No, kao što roditelji začinju ljudski embrion koji pre rođenja mora da se razvija, isto se dešava u duhovnom smislu sa hrišćaninom koga vodi Duh. Taj proces duhovnog razvoja dogodio bi se i Adamu da je pojeo rod sa drveta života, jer bi tada iskusio direktnu vezu i odnos sa Bogom.

Odnos Boga i čoveka volim da upoređujem sa pupčanom vrpcom koja vezuje novorođenče sa majkom. U periodu razvoja ploda majka obezbeđuje detetu fizičku ishranu i održava njegov ljudski život u svojoj utrobi. Duhovni, božanski **život** biva podaren hrišćaninu preko Svetog Duha. I duhovno saznanje dolazi od Boga tako što se Sveti Duh nastani u čoveka (Prva Korinćanima 2:10). Preko Svetog Duha Bog daruje potpuno razumevanje njegovog **zakona** (Božjih puteva). Međutim zakon Božji zahteva od čoveka dela, a sama **ljubav** je izvršenje Božjeg zakona (Rimljanima 13:10). Božji zakon može da se ispuni samo božanskom ljubavlju, koja dolazi od samog Boga posredstvom Božjeg Duha (Rimljanima 5:5). Dakle, Adam je mogao da ima izobilno duhovno saznanje koje bi ga navelo na pobožan život, a istovremeno bi stekao u sebi božansku ljubav - jedinu ljubav koja može da ispuni i stavi u praktičnu funkciju savršen Božji zakon ljubavi! Da je Sveti Duh došao u Adama, osim božanske ljubavi on bi primio od Boga **veru** i svo neophodno znanje, uputstvo i pomoć u svakodnevnom životu. Oslonio bi se na to da će Bog intervenisati u stvarima van njegove kontrole, jer Bog nadprirodno čini za nas ono što nismo u stanju da učinimo sami za sebe. Drugim rečima, Bog bje naše bitke za nas.

Odbacivanje Božjeg Zakona i Vlade

Umesto svega toga Adam je izabrao drugačije saznanje: preuzeo je na **sebe** samospoznaju dobra i zla. Potpuno se oslonio na sebe kako u pogledu **znanja**, tako i za moć da čini dobro i zlo. *Odbacio* je oslonac na Boga i odabrao da sam sebi bude oslonac. Jedina pravednost koju je Adam mogao da stekne na taj način je samopravenost, a to je za Boga isto što i nečista haljina. Adam i Eva su uzeli rod drveta "znanja dobra i zla", što zapravo znači da su uzeli na sebe prerogativ da sami spoznaju dobro i zlo i samostalno odlučuju šta je ispravno a šta pogrešno. Naravno, taj njihov čin je značio da odbacuju *Božji zakon* koji im definiše ispravno i pogrešno.

Kada je Bog prvobitno stvorio slavnog arhanđela Lucifera to je bio vrhunac Božje kreativne moći koja je mogla da dođe do izražaja u nekom individualnom biću. Danas malo ljudi jedva shvata veliku silu koju satana poseduje - silu koja se pretvorila u lukavu prevaru! Očigledno je da je Adam potpuno potcenio Luciferovu silu. Podmukli sotona se približio Adamu preko njegove žene. On nije rekao Evi: "*Odaberi moje puteve!*" Samo se pojavio kao suptilna zmija i vešto uspeo da prevari ženu. Sotona je u Evi izazvao **sumnju** u istinitost Božjih reči. Ubrizgao joj je osećaj da joj je Bog učinio nepravdu zbog koje treba da se razjeda. Prevario je Evu da poveruje kako je Bog nepravedan i sebičan. Podmuklo je izazvao kod nje intelektualnu sujetu i zaveo je na pomisao da je ispravno uzeti rod zabranjenog drveta. Adam se ipak pridružio svojoj ženi (budući da nije bio prevaren), pa je zajedno sa njom uzeo na sebe vlast da određuje šta je ispravno a šta pogrešno. Time je izrazio *nevericu* u ono što mu je njegov Tvorac rekao i *odbacio* Boga kao svog Spasitelja i Vladara istovremeno ga odbacivši i kao

izvornog otkrovitelja **osnovnog saznanja** koje je bilo namenjeno ljudima. Adam je poverovao sotonu i krenuo njegovim *putevima*!

Presuda Adamovom svetu

Bog je "izagnao" čoveka iz Edemskog vrta i preprečio mu put da se ne vrati i ne primi večan život u grehu (Prva knjiga Mojsijeva 3:22-24), čime je u suštini *objavio presudu* koja glasi: "Sami ste doneli svoju odluku za sebe i svet koji će od vas nastati. Odbacili ste mene, osnovni izvor saznanja, odbacivši time silu koja može da dođe u čoveka posredstvom mog Duha i omogući mu da živi na putevima pravednim. Dakle, pobunili ste se protiv moje zapovesti i moje vlasti i odabrali sotonin put **grabeža i otimačine**. Stoga osuđujem vas i svet koji ćete začeti na 6000 godina odvojenosti od mene i mog Duha, osim prilično **malog broja** ljudi koje ću pozvati na poseban način. Ti malobrojni biće pozvani na posebnu službu pripreme za carstvo Božje. Od njih će se tražiti da učine ono na čemu ste vi pali - da se odupru, odbace i nadvladaju sotonu i njegove **puteve** i žive na putevima mog duhovnog **Zakona**. Zato idi sad, Adame, i ti i svo tvoje potomstvo koje će sačinjavati svet! Idite i proizvedite svoj fond znanja; odlučujte sami za sebe šta je dobro a šta zlo; sastavite svoje sisteme obrazovanja i sredstva za prenos znanja onako kako vas bude zavodio bog satana; sami smišljajte svoje koncepte o bogu, izmislite svoje religije, vlade, stilove života, oblike društava i civilizacije. U svemu tome sotona će varati vaš svet njegovim osećanjima egocentrizma - sujetom, pohotom, pohlepom, ljubomorom i zavidi, nadmetanjem, borbom, nasiljem i ratovima, pobunom protiv mene i mog zakona **ljubavi**. Nakon što svet tvojih potomaka u tih 6000 godina ispiše lekcije i lekcije ljudske patnje, agonije, frustracije, poraza i smrti; nakon što svet koji će nastati od tebe konačno prizna potpuno beznađe u načinu života koji je odabrao, ja ću nadprirodno da intervenišem u tom svetu. Tada ću nadprirodnom božanskom silom da preuzmem vladu nad celim svetom i, u procesu preobrazovanja, proizveću jedan srećan svet u kome vlada **mir**. I nakon vašeg pokajanja ponudiću svima večno spasenje. Nakon hiljadu godina tog srećnog sveta koji dolazi vaskrsnuću u smrtni život sve ljude koji su umrli a nisu pozvani tokom sadašnjih 6000 godina. Tada će doći sud, a nakon njihovog pokajanja i vere ponudiće im se da žive večno. Tokom ovih 6000 godina neće biti osuđeni na večnu propast, nego ću samo da ih odsečem od sebe. Požnjeće samo ono što poseju tokom svog života. No, kada im otvorim vrata večnog spasenja neće biti sotone da ih sprečava i zavarava. Neće biti sotone koga bi morali da prevladaju. Nekolicina koju ću pozvati u prvih 6000 godina moraće da odbaci i odupre se sotoninoj privlačnoj sili i da ga prevlada. Koji nadvladaju sotonu sedeće na mom prestolu i, pod mojom Vrhovnom Vladavinom, imaće silu da vladaju svim narodima".

Poreklo čovekovog uzdanja u sebe

Šta sve to znači? Prvo ljudsko biće, Adam, odbacilo je znanje i pouzdanje u Boga i odabralo da se oslanja na svoje znanje i mogućnosti. Savremen svet koji je stvorilo Adamovo potomstvo uzda se isključivo u ljude. Psihologija koja se danas uči u školi podržava oslanjanje na sebe i urođene sile u čoveku. Većina današnjih fakulteta je prožeta profesionalizmom uzdanja u sebe, što je pravi duh sujete. Studenta navode da misli kako postaje profesionalac, to jest da smatra sebe višim od ljudi koji nisu iz njegove branše obrazovanja. Zbog osnovnog koncepta u teoriji evolucije student misli da je potpuno iznad ljudi veruju u Boga i Gospoda Isusa Hrista i prema takvim ljudima se odnosi sa prezirom.

Zatvoren put ka spasenju

Nakon takve sudbonosne i fatalne Adamove odluke **Bog je zatvorio pristup drvetu života** svetu kojim je Adam gospodario (Prva knjiga Mojsijeva 3:22-24). To drvo je već 6000 godina zatvoreno za svet. Izuzetak su samo proroci koji su odabrani da napišu Bibliju i Crkva

koju je Isus Hrist pozvao iz ovog sveta. Čak i sam Isus jasno kaže: "Niko ne može doći k meni ako ga ne dovuče otac koji me posla" (Jevandjelje po Jovanu 6:44). Stoga je prilikom samog osnivanja ovog sveta Bog predočio udarni plan od 7000 godina tokom kojih je želeo da ostvari svoj cilj. Sotona je prevario Evu, a onda je i Adam sagrešio namerno uzevši zabranjeni rod. Od tog trenutka je prevaren ceo svet (Otkrivenje 12:9).

Zaustavimo se malo na tome i pokušajmo da razumemo samu osnovu sveta u kojem još uvek živimo. Sotona možda sija od sreće u ovom trenutku pošto mora da je poverovao da je Bog poražen, budući da preko Adama nije uspeo da svrgne njegovu vladavinu sa prestola Zemlje. Međutim, Bog kaže: "Doista biće kako sam smislio". Božji plan od 7000 godina postići će božanski cilj u nadmoćnoj i veličanstvenoj slavi. Pokušajte da razumete tu misteriju za ceo svet: kada je Bog zatvorio drvo života za iskupljenje i spasenje čovečanstva na 6000 godina, to je učinio dok se poslednji Adam - Isus Hrist - ne vrati na Zemlju u vrhunskoj sili i slavi nakon 6000 godina sa ciljem da zbaci sotonu sa njegovog prestola i zavlada svim narodima. Prvi Adam je imao šansu da odabere Božju vladu koju je trebalo obnoviti na Zemlji i tako svrgne sotonu sa prestola Zemlje. Pošto je pao na tom ispitu spasenje ne može da bude generalno dostupno celom čovečanstvu sve dok Isus Hrist, poslednji Adam, ne postigne ono što prvi nije uspeo - konkretno da svrgne sotonu i sedne na presto Zemlje i tako obnovi vlast Božju na ovoj planeti. Onemogućavanje ljudskoj porodici da pristupi drvetu života označilo je osnivanje sadašnjeg sveta koji se još uvek nalazi pod nevidljivom sotoninom vladavinom. Kako je onda Bog nameravao da postigne svoj cilj? Prilikom samog osnivanja sveta odredio je da će se Reč roditi od Boga na Zemlju kao žrtveno jagnje koje će iskupiti čovečanstvo od vlasti kidnapera sotone (Otkrivenje 13:8). Kako je onda Bog uopšte namislio da postigne svoj cilj - da se reprodukuje kroz ljude koji će se rađati tokom 6000 godina?

Spasenje posredstvom vaskrsenja

Prilikom samog osnivanja sotoninog sveta Bog je dao dekret (Jevrejima 9:27) kojim je odredio svim ljudima da jednom umru i da posle, kada vaskrsnu iz mrtvih, dođu na sud. U međuvremenu čovečanstvo u celini još nije dovedeno na sud, to jest nije osuđeno niti spaseno. U vreme stvaranja sveta odlučeno je da će u Adamu svi ljudi umreti a u Hristu ponovo oživeti kada vaskrsnu na sud (Prva Korinćanima 15:22). Vaskrsenje svih ljudi koji su umrli po Adamu predstavlja misteriju za ceo svet koji je sotona prevario. Čak i tradicionalno hrišćanstvo svakog proleća slavi vaskrsenje Isusa Hrista na paganski Uskrs, ali ništa ne govori o budućem vaskrsenju milijardi ljudi koji su umrli po Adamu. Nešto kasnije objasnićemo vaskrsenje. U međuvremenu je Hrist trebalo da dođe kao nosilac greha celog čovečanstva i osnuje Crkvu Božju. Svrha i funkcija Crkve biće potpuno objašnjena u šestom poglavlju. Zaustavite se ovde i pokušajte da shvatite ono što ceo svet ne može da vidi zato što ga je sotona zaslepio! Da li razumete to što prevareno tradicionalno hrišćanstvo ne razume, a što je od vitalne važnosti? Svet tradicionalnog hrišćanstva je prevaren navodnim hrišćanskim učenjem da je duša besmrtna i da nakon smrti svi koji "veruju u Hrista" odmah idu na nebo gde će živeti u večitoj besposlici, slobodi od bilo kakve odgovornosti, sjaju lakog života i lenjosti, dok oni koji umru a propuste da "prihvate Isusa" definitivno odlaze na mesto zvano "pakao" gde vatra neprestano gori i gde će, bez ikakve nade u spasenje, vrištati i stenjati u neopisivom bolu i agoniji va vijeke vijekova.

Hrišćanstvo uči da je čovek besmrtna duša koja već poseduje večni život. Ono negira da je kazna za greh smrt (Rimljanima 6:23) i da čovek može da dobije život večni samo kao dar od Boga. Lažno učenje tradicionalnog hrišćanstva može se uporediti sa putovanjem u jednom pravcu koje predstavlja vaš život. Na kraju puta je krivina koja vas šalje pravo u pakao koji gori večno, u kojem vlada neopisiv bol i mučenje. Ali, ako u bilo kom trenutku na svom životnom putu kažete da "prihvatate Hrista" na kraju vaš put skreće i izbacuje vas pravo na nebo. Jedno od najvećih navodno "hrišćanskih" učenja glasi da je Bog stvorio prvog čoveka kao savršeno besmrtno biće, ali je davno došao kada Bog nije gledao, ukrao i upropastio to divno delo Božjih ruku. Zato je spasenje predstavljeno kao borba Boga da popravi šta se da popraviti i vrati

čovečanstvo u stanje prvobitne dobrobiti koju je prvi čovek uživao kada ga je Bog tek stvorio. U mnogim doktrinama tradicionalno hrišćanstvo veruje i uči dijametralno suprotno od istina koje su jasno otkrivene u Bibliji.

Prva sotonina laž

Danas se u tradicionalnom hrišćanskom svetu uči prva sotonina laž - da je čovek besmrtna duša! Ako na trenutak porazmislite o tome, uvidećete da se prema tom učenju podrazumeva da su "spasene majke", koje su umrle i otišle na nebo, stalno svesne svoje izgubljene dece koja vrište i urlaju u neopisivim mukama paklenog ognja. Ali, šta je prava istina u svetoj Božjoj Reči? Da li mrtvi znaju šta rade živi? Nedugo nakon venčanja supruga mi je ispričala da joj je majka umrla kada joj je bilo samo 12 godina i da vidi sa neba sve što ona radi. Sada citiram deo članka iz časopisa "Prava istina" objavljenog marta 1985:

"Pismo jasno otkriva da je čovek mrtav kada umre. Po Bibliji mrtvi ne čuju, ne vide, ne misle, niti znaju bilo šta. Mrtvi apsolutno nemaju svest o bilo čemu. "Jer živi znaju da će umreti, a mrtvi ne znaju ništa niti im ima plate, jer im se spomen zaboravio. I ljubavi njihove i mržnje njihove i zavisti njihove nestalo je, i više nemaju (u)dela nigde ni u čemu što biva pod suncem" (Knjiga propovednikova 9:5-6)". Biblijska poruka o fenomenu smrti je potpuno jasna. Nema sumnje da smrt predstavlja baš smrt - i ništa više! Apostol Pavle piše da je "plata za greh smrt" (Rimljanima 6:23). Smrt po svojoj definiciji podrazumeva odsustvo života, a ne puku odvojenost od Boga. Sveto Pismo nas čak upozorava da živimo najbolje što možemo već sada dok imamo šansu da živimo: "Sve što ti dođe na ruku da činiš, čini po mogućnosti svojoj, jer nema rada ni mišljenja, ni znanja, ni mudrosti u grobu u koji ideš" (Knjiga propovednikova 9:10).

Pojam smrti ne može da bude jasniji! Ali šta sa onima koji žele da se čvrsto drže verovanja i gaje nadu da će nakon smrti odlepršati na nebo ako budu dobri, ili potonuti u pakao ako budu loši? Poslušajte odgovor apostola Petra. Ako je iko zaslužio da ode na nebo to je svakako čovek po Božjem srcu, zar ne? Upravo je car David bio takav čovek (Dela apostolska 13:22), a Bog je nadahnuo Petra da kaže da je David "umro i ukopan bi i grob je njegov među nama do ovoga dana" (Dela apostolska 2:29). Štaviše, Petar je rekao da "David ne izađe na nebesa" (Dela apostolska 2:34). Sam Isus je izjavio da se "niko ne pope na nebo" gde je Božji presto (Jevanđelje po Jovanu 3:13).

Da li ćemo ponovo živeti?

Ovaj život je mnogo više od življenja samo za danas. Veliki Bog je postavio ljude na Zemlju sa predivnim i večnim ciljem koji ne razumeju čak ni ovozemaljske religije, religije koje su smislili ljudi. Živimo na Zemlji zbog jednog čudesnog razloga koji daje odgovor na pitanje zašto su ljudi načinjeni da budu smrtnici koji pate u seriji emocija i nevolja, ili doživljavaju dobre i lepe trenutke tokom svog života. Iako smo potpuno mrtvi kada umremo, nećemo ostati mrtvi zauvek. Koji sada leže u grobu živeće opet! Pročitajte Isusove reči: "Ne divite se ovome, jer ide čas u koji će svi koji su u grobovima čuti glas Sina Božjega i izaći će koji su činili dobro u vaskrsenje života, a koji su činili zlo u vaskrsenje suda" (Jevanđelje po Jovanu 5:28-29).

Odgovorni smo za to kako se ponašamo u ovom životu! Svako ljudsko biće koje je ikada živelo moraće na kraju da odgovara za sebe kada se nađe u vaskrsenju. Ranije sam objasnio da duh u čoveku sam od sebe ne može da vidi, čuje i razmišlja. Mozak vidi preko očiju, čuje preko ušiju i razmišlja po moći koju mu daje duh čovečji. Prilikom smrti "vrati se prah u zemlju, kako je bio, a duh se vrati k Bogu, koji ga je dao" (Knjiga propovednikova 12:7). Duh u čoveku je riznica čovekovog pamćenja i karaktera. On je poput gline - zadržava čak i lice i naličje preminulih da bi u vaskrsenju na sud izgledali kao nekada u svom životu, zadržali karakter koji su izgradili tokom života i prisetili se svega što je pohranjeno u njihovom pamćenju. U međuvremenu, dok su u stanju smrti, kod umrlih ne postoji svest pošto "mrtvi ne znaju ništa"

(Knjiga propovednikova 9:5). Najuniverzalnije pogrešno učenje u koje veruju bukvalno sve crkve koje sebe smatraju hrišćanstvom, osim jedne jedine izvorne istinite Crkve Božje, tvrdi da su **svi ljudi** automatski "izgubljeni" ako ne priznaju Isusa Hrista za svog Spasitelja i da je danas jedini dan "spasenja". Međutim, istina je to da se ljudima odsečenim od Boga **još uvek ne sudi!** Malo ljudi shvata taj glavni Božji plan. Čitalac sigurno nije ništa manje iznenađen od samog autora koji u ovoj knjizi otkriva takve istine, a i sam je bio zatečen tim istinama isto kao i čitalac danas pre više od 58 godina. Kao što je prorekla Božja Reč, **čitav svet** je prevaren! Prevaren čovek nije svestan svoje varke! Nikada ne potcenjujte sotonu!

Ljudi odsečeni od Boga

Posmatrajući mnoga zla koja vladaju u današnjem svetu *čovek* može da pomisli da je odsekao sebe od Boga na svoju inicijativu. Ali ne! *Bog* je taj koji je odsekao čovečanstvo od sebe. *Zašto?* Da li to znači da je Bog nepravedan? Upravo suprotno! Potrebno je da razjasnimo tu situaciju.

Odabravši rod zabranjenog drveta Adam je odsekao sebe i svoju potonju familiju od Boga. Pošto su svi Adamovi potomci sagrešili, svako ljudsko biće je u stvari odseklo sebe od Boga (Knjiga proroka Isaije 59:1-2). Logos ili "Reč", ličnost božanske familije koja se kasnije rodila kao Isus Hrist, razgovarala je sa Adamom u Edemskom vrtu. Adam nije imao dodirnih tačaka sa Bogom Ocem. Kada je **Reč** zatvorila pristup drvetu života, čovečanstvo je ostalo i ostaće odsečeno od Boga Oca sve dok Hrist ne dođe na Zemlju u vrhunskoj sili i slavi da preuzme od sotone presto Zemlje i obnovi vlast Božju nad celom planetom. U međuvremenu je Hrist, poslednji Adam, došao prvi put na Zemlju da otkrije ovom svetu činjenicu da Bog Otac postoji (Jevanđelje po Luki 10:22). Do tog trenutka svet nije znao da postoji Bog Otac i da je to jedan od razloga što se u tadašnjem judaizmu verovalo da se Bog sastoji od **samo jedne ličnosti**. Iz tog razloga su teolozi izgubili (ili se pre može reći da nikada nisu imali) znanje o činjenici da je **Bog porodica** u koju možemo da se rodimo i postanemo njeni punopravni članovi. To takođe objašnjava zašto su teolozi, pošto su pročitali Novi zavet o Bogu Ocu i Isusu koji je takođe Bog, smislili netačnu teoriju po kojoj je Sveti Duh treća Ličnost Svetog Trojstva. Pri tome su pohulili na Sveti Duh, **ograničili** Boga i ukinuli svako znanje o tome da preobraćeni ljudi imaju mogućnost da postanu članovi same božanske **porodice**. Usled toga je đavo zaslepio "hrišćanstvo" koje ne vidi ni istinu ni svrhu Jevanđelja Isusa Hrista.

Teolozi previđaju jednu od najvažnijih istina - vaskrsenje mrtvih! Svetkuju paganski Uskrs kojim priznaju Hristovo vaskrsenje iz mrtvih, ali potpuno previđaju jasno biblijsko učenje da će iz mrtvih vaskrsnuti svi ljudi koji su ikada živeli, mada će se to vaskrsenje odvijati u tri posebna vremenska intervala. Jedina nada koju sveta Biblija daje celokupnom čovečanstvu ovog umirućeg sveta je vaskrsenje iz mrtvih. Ta jedna jedina nada za celo čovečanstvo je sasvim izvesna i u nju nema sumnje! U narednim poglavljima naći ćete detalje o svemu tome sa svim citatima iz Svetog Pisma. Kakva tragedija što je đavo i sotona, koji još uvek sedi na prestolu cele kugle zemaljske, prevario i oslepeo ceo ovaj svet da ne vidi istinu, baš kao što nedvosmisleno kaže u Otkrivenju 12:9. Prava istina jeste zapanjujuća, ali ćete je pronaći jasno otkrivenu u vašoj Bibliji. Pratite šta piše u njoj dok pažljivo čitate ovu knjigu.

Pazite sad ovo: kada je Bog izbacio Adama i Evu iz Edenskog vrta, postavio je anđele da spreči tadašnje čovečanstvo da ponovo uđe u vrt. Pretpostavimo da je Gospod ostavio kapije Edena otvorene i da su Adam i Eva mogli da se vrate?! Čovek je već uzeo rod sa zabranjenog drveta i okrenuo se grehu. Šta bi se dogodilo da su kapije ostale otvorene? Grešni ljudi bi verovatno pohrlili natrag da okuse rod sa drveta *života!* Bez trunke kajanja, čak i bez ikakve **vere** u Boga ili Hrista, ljudi bi se poslužili drvetom života samo da bi **primili večni život**. **Razmislite** za trenutak!

Nepravedan Bog?

Kako bi samo Bog bio nepravedan da je to dopustio! Čovek bi postao besmrtn sa svim njegovim gresima (koji imaju tendenciju da se stalno uvećavaju u onome ko im se prepušta) i živeo bi zauvek u mentalnom, fizičkom i duhovnom bolu koji greh izaziva u njegovom životu! Čovek izgleda ne shvata da je sada **rob** greha koji ga je odsekao od Boga Oca. Malo ljudi shvata da nismo spaseni smrću Isusa Hrista - njome smo se samo pomirili sa Bogom Ocem, a spaseni smo Hristovim životom (Rimljanima 5:10).

Čovek ne razume da samo pokajanje - odvratanje od greha - i živa **vera** Isusa Hrista mogu da ga **oslobode** te kazne! Greh porobljava i kažnjava, donosi tugu, grižu savesti i muku, nanosi fizičke povrede, izaziva bolesti i zaraze, proizvodi frustraciju i beznade! Najnepravednija, najneljubaznija i najsvirepija stvar koju je Bog mogao da učini nakon što su Adam i Eva pojeli rod zabranjenog drveta bila je da ostavi otvoren put za edenski vrt i omogući svim namernicima slobodan pristup drvetu *života*, koje simbolično predstavlja dar **večnog života**! Šta je Bog učinio umesto toga? Izbacio je čoveka i ženu iz Edenskog vrta i sprečio ih da ponovo uđu. Ali je i pored toga obezbedio **celoj** ljudskoj porodici spasenje i večan život u krajnjoj sreći i sjaju, samo što je u svojoj božanskoj mudrosti odredio vremenske rokove i uslove! U prvih 6000 godina (koje su skoro istekle) svi su ljudi odsečeni od Boga, osim nekolicine predodređenih. Čitav svet tradicionalnog hrišćanstva je prevaren o toj istini. A evo jedne od najvažnijih istina: sotona koji sedi na prestolu Zemlje pokušao je da ubije Hrista dok je on još bio dete. Potom je pokušao da ga iskuša i eliminiše pred sam početak njegove zemaljske službe (Jevanđelje po Mateju, 4. glava). Sotona je prouzročio mučeništvo većine apostola i žestok progon Crkve i vatrenu borbu tokom prvih meseci i godina hrišćanske Crkve oko toga da li proklamovati Jevanđelje **Isusa Hrista** ili ljudsko jevanđelje o Isusu Hristu. Sotona je uzrokovao pobjedu ovog drugog, pa je za manje od 20 godina počelo da se propoveda pogrešno, krivotvoreno jevanđelje o Hristu, koje su proklamovali svi osim progonejene **nekolicine** u maloj, progonejnoj, izvornoj Crkvi Božjoj koja je ostala lojalna izvornom Jevanđelju.

Da li je danas jedini dan spasenja?

Prevareni "hrišćani" uče da je danas *jedini* dan spasenja i da njihovo krivotvoreno spasenje (koje se sastoji u tome da je samo potrebno "prihvatiti" Isusa Hrista bez pokajanja - odvratanja od greha i pokoravanja Božjem zakonu) šalje ljude na nebo kao "besmrtne duše" odmah nakon njihove smrti. Satana je zaslepio umove "tradicionalnog hrišćanstva" da ne vidi činjenicu da je Bog zatvorio pristup drvetu života sve dok proslavljeni Isus Hrist ne dođe u vrhunskoj sili i slavi da obnovi vlast Božju nad celom planetom. Ponavljam: svakom je određeno da jednom umre, a nakon smrti vaskrsenje na sud (Jevrejima 9:27). U međuvremenu se ne sudi ovom Adamovom svetu, iako će na konačnom sudu odgovarati za svoje grehe. Bog je međutim napravio izvesne izuzetke u ovom periodu nesuđenja Adamovom svetu zarad definitivnog cilja. Podigao je proroke upravo zato da postanu temelj hrišćanske Crkve. Isus je pozvao svoje učenike *iz ovog sveta* da ih podučiti Božjim putevima s ciljem da oni uče druge u dolazećem milenijumu obnovljenog carstva Božjeg, u kojem će vladati i podučavati pod nadzorom Cara nad carevima, Isusa, kada će pristup drvetu života biti slobodan za svakog živog čoveka. Crkva je pozvana na obuku da bi njeni članovi postali vladari i učitelji u carstvu Božjem u kojem će put ka drvetu života biti otvoren. Do tog vremena Sveti Duh ostaje zatvoren za sve, osim što su ga imali starozavetni proroci i što ga imaju pozvani ljudi u istinitoj Crkvi. Prorok Joilo predskazuje da dolazi vreme (nakon 6000 godina ovog sotoninog sveta) kada će Bog izliti svoj Sveti Duh na svako telo (Knjiga proroka Joila 2:28). U međuvremenu je za ostvarenje božanskog cilja bilo neophodno da se Sveti Duh da prorocima i ljudima koji su specijalno pozvani iz ovog sveta. To je učinjeno da bi se ti ljudi obučili da vladaju i podučavaju pod Hristovom kontrolom u vreme kada se vlast Božja obnovi nad svim narodima na Zemlji. Kada je pozivao Crkvu Isus je jasno rekao: "Niko ne može doći k meni ako ga ne dovuče Otac koji me

posla" (Jevanđelje po Jovanu 6:44). Crkva samo predstavlja "prvinu" spasenja celog čovečanstva! Kompletna istina o tome biće pojašnjena u šestoj glavi ove knjige.

Zašto poslednji Adam?

Rekapitulacija: nekih 4000 godina posle Adama Bog je poslao Isusa Hrista da proživi savršen život u kome će nadvladati sotonu i kvalifikovati se tamo gde Adam nije uspeo i tako zameniti sadašnjeg *vladara* na prestolu Zemlje, sotonu. "Pozvani" će sedeti sa Hristom na njegovom prestolu kada dođe da uspostavi **Carstvo Božje** i obnovi **Vladu Božju** koju je nekadašnji Lucifer odbacio i prestao da sprovodi! Ta nekolicina pozvanih, počev od "Avelja pravednoga" do onih koji su pozvani danas i onih koji će biti pozvani do Hristovog povratka na Zemlju, moraju da učine ono što je Adam odbio da uradi: da **odbace sotonine puteve**, puteve onog koji se pobunio protiv **Božje vlasti!**

Dakle, ko su pravi hrišćani? Samo oni koji su bili i jesu vođeni Božjim Svetim Duhom (Rimljanima 8:9, 11, 14). A niko ne može da primi Sveti Duh od Boga sve dok se: 1) ne **pokaje** od svojih grehova (prestupa Božjeg zakona) i 2) nema potpunu veru u Isusa Hrista, to jest potpuno se ne pouzda u Hrista, a u to spada i **verovanje** Isusu Hristu. Pod tim se podrazumeva da čovek veruje onome što Hrist govori, to jest da veruje njegovoj **reči** - svetoj Bibliji! Nakon stvarnog pokajanja i verovanja Hristu, ljudi koji su na taj način pozvani iz sveta bivaju pomireni sa Bogom Ocem i primaju Sveti Duh koji će ih oploditi da postanu Božja deca. Da raščistimo jedno pitanje: zašto prva deca koja su se rodila Adamu, Kajin, Avelj i Sit, nisu mogla da se pokaju i čisto na osnovu tog pokajanja prime od Boga njegov Duh i život? Božji zakon ne može biti zakon ako ne postoji kazna za njegovo kršenje. Adam i sva njegova deca su sagrešili protiv Boga i time navukli na sebe smrtnu kaznu. Ni oni ni bilo ko posle njih nije mogao da bude oslobođen kazne iz tog zakona sve dok sam Stvoritelj ljudi, Hrist, ne plati kaznu umesto njih. Zbog toga spasenje nije bilo moguće sve dok Hrist nije razapet na krst. Jedino je Hristovo ispaštanje moglo da pomiri svako ljudsko biće sa Bogom Ocem.

Šta će se desiti sa svim drugim ljudima – **milijardama** ljudi? Njima jednostavno nije suđeno, osim u slučaju da je Bog pozvao i dovukao neke od njih! Time ne želim da kažem da neće morati da odgovaraju za svoje grehe. I te kako će morati, ali njihov sud tek **dolazi!** Sud je započeo u istinitoj Božjoj Crkvi (Prva Petrova 4:17). Isus kaže: "Niko ne može doći k meni ako ga ne dovuče Otac" (Jevanđelje po Jovanu 6:44). **Nijedan čovek** ne može da dođe Hristu na drukčiji način! Crkva predstavlja samo **prvu** duhovnu žetvu.

U prevarenom sotoninom svetu mnogi su došli patvorenom Hristu koji je navodno ukinuo zapovesti njegovog Oca. Oni čak obožavaju Hrista, ali je Isus jasno izjavio: "No zaludu me poštuju, učeći naukama, zapovestima ljudskim... I reče im: dobro ukidate zapovest Božju da svoj običaj sačuvate... Ukidajući reč Božju svojim običajem koji ste postavili; i ovako mnogo koješta činite" (Jevanđelje po Marku 7:7, 9, 13). Milioni prevarenih ljudi ne shvataju da obožavaju Hrista uzalud i da su zavedeni da služe "drugome Isusu".

Svaki čovek biće pozvan

Hrist će zavladati hiljadu godina kada dođe kao **Car nad carevima** i **Gospodar** nad gospodarima. Od trenutka njegovog dolaska svako ko bude živeo biće pozvan. Nakon tih hiljadu godina nastupiće "sud pred velikim belim prestolom" opisan u Otkrivenju 20:11-12. Svi koji su živeli od Adama, a Bog ih nije pozvao, vaskrsnuće kao **smrtnici** od krvi i mesa (kao što su bili u svom prvom životu) i tada će odgovarati za svoje grehe iz predašnjeg života. Kazna za te grehe je smrt! Ali saznaće tada da je Isus Hrist platio smrtnu kaznu umesto njih i, nakon istinskog pokajanja i vere, biće im oprošteno i primiće Božji Sveti Duh koji će ih začeti za **večni život**. **Predivan majstorski plan Božji je da pozove svakog ko je ikada živeo da primi večno spasenje**, ali tek nakon stvarnog pokajanja i verovanja u Božju istinu.

Vaskrsenja mrtvih imaju svoj vremenski poredak (Prva Korinćanima 15:22-23). "Jer kako po Adamu svi umiru, tako će i po Hristu svi oživeti. Ali svaki u svom redu: novina (prvina) Hristos; a potom..." (Prva Korinćanima 15 ne spominje ostala dva vaskrsenja koja su otkrivena u Otkrivenju 20:11-13). Ljudi koji budu pozvani u milenijumu i drugi koji vaskrsnu na sud pred velikim belim prestolom neće imati sotonu koga moraju da nadvladaju. **Kako su čudesni** Božji putevi, iako su trenutno sakriveni od većine čovečanstva koje navlači na sebe toliko patnje! Baš kao što je uzviknuo apostol Pavle: "O dubino bogatstva i premudrosti i razuma Božjega! kako su neispitivi njegovi sudovi i neistraživi njegovi putevi!" (Rimljanima 11:33).

Bog reprodukuje samog sebe u **čoveku**! U Prvoj knjizi Mojsijevoj 1:1 sama reč "Bog" na izvornom hebrejskom jeziku glasi "Elohim". Kontekst tog imena je grupa, kao kada se misli na crkvu ili familiju. Bog je rekao: "Da **načinimo** čoveka po svome obličju", a ne: "Da načinim čoveka po svom obličju". Bog je zaista porodica u koju bukvalno možemo da se rodimo! **Šta** je onda čovek? On je živo biće načinjeno od zemaljskog praha. Čovek je glina a Bog grnčar koji oblikuje i formira naš **karakter** ukoliko odgovorimo na njegov poziv i dovlačenje. Uz našu volju on uliva u nas njegov **ličan duhovan, sveti, pravedan, savršen karakter!**

Zašto postoji čovek? Bog je stvorio čoveka na Zemlji da bi u nama izgradio ono što mu grešni anđeli nisu dopustili da izgradi u njima - njegov savršen **karakter!** Bog razvija svakog čoveka u svoje vreme i na svoj način s ciljem da svako od nas postane **sam Bog** i dovrši stvaranje nedovršenog **svemira!** A za **sada** živimo u ovom prevarenom svetu koji predvodi sotona.

POGLAVLJE 4

MISTERIJA LJUDSKE CIVILIZACIJE

Malo ljudi ikada razmišlja o tome, a i kada to čine uviđaju činjenicu da je malo stvari na svetu obavijeno takvim velom tajne kao što je ova ljudska civilizacija. Kako objasniti zapanjujući paradoks o svetu punom mozгова koji šalju astronaute u svemir, proizvode naučna i tehnološka čuda, presađuju ljudsko srce, a ne mogu da reše jednostavne ljudske probleme u sferi porodičnog života i kolektivnih odnosa, niti da uspostave međunarodni mir? Razvijeni svet se nalazi u fazi neverovatnog progressa u kojem proizvodi jedan veoma mehanizovani svet koji omogućava svaki mogući luksuz, lagodnost života i zadovoljstvo. Ali narodi razvijenog sveta trpe prokletstvo kriminala, nasilja, nepravde, bolesti, zaraza, rasturenih domova i porodica. Istovremeno više od polovine stanovnika današnjeg sveta je nepismeno, žive u bednom siromaštvu, prljavštini i smradu. Sve je više nasilja i razaranja, pa mnogi postavljaju pitanje: "Ako ima Boga, zašto dopušta svo to nasilje i ljudsku patnju?"

Jedino što poznajemo je 20. vek u kome smo rođeni, pa zato uzimamo sadašnju civilizaciju zdravo za gotovo, kao da je odvajkada bila ovakva. Međutim i dalje nismo u stanju da objasnimo tu misteriju, kao kad se uključite pred kraj filma i vidite šta se događa u tom trenutku, ali ne znate šta se u filmu dešavalo do tog momenta i jednostavno ne možete da razumete šta gledate. Jedan autor naučne fantastike napisao je priču o vremeplovu. Da imamo vremeplov mogli bismo da putujemo 6000 godina unazad i vidimo šta se desilo u Edenskom vrtu gde je osnovan ovaj svet (Edenski vrt u stvari predstavlja početak današnje civilizacije). Tada bismo bolje shvatili otkud danas tolike priče o kraju sveta.

Kako se naša civilizacija razvila do ovog stanja u kome smo je zatekli u 20. veku - to je tek misterija za sve intelektualce! Većina ljudi, naravno, ne razmišlja o tome, niti postavlja sebi takva pitanja, a oni koji to čine nalaze da je pitanje ljudske civilizacije obavijeno velom tajne. Hajde da shvatimo šta se desilo: u ovoj knjizi smo već objasnili da je Bog stvorio čoveka sa uzvišenim ciljem da se kroz njega reprodukuje, ali taj vrhunski cilj je zahtevao da se u nama stvori vrhunski duhovni karakter koji dolazi od Boga, i to uz naše lično odobrenje, predanost, trud i radost. Zašto je onda Bog, sa tim ciljem na umu, stavio čoveka na Zemlju? Zašto baš na ovu planetu?

Nedovršena planeta

Bog je postavio čoveka na ovu planetu da bi čovek obnovio Božju vlast na Zemlji koju su prvobitno nastanjivali Lucifer i njegovi anđeli. Stavio je Lucifera i njegove anđele na nedovršenu planetu Zemlju jer - ne zaboravite - Bog stvara u dualnim etapama, kao što žena, kada pravi tortu, prvo napravi glavno telo koje nije gotovo dok ne dođe filovanje. Zemljino telo i supstanca su načinjeni pre nego što su anđeli postavljeni na nju. Svrha anđela na Zemlji bila je da poboljšaju i ulepšaju planetu. To je trebalo da anđeli učine i iz tog razloga im je Bog dao njegovu vlast koja je trebalo da uredi njihovo ponašanje i rad u procesu dovršavanja stvaranja planete. Lucifer se pobunio na prestolu sa kog je trebalo sprovesti u delo vlast koja bi imala za posledicu saradnju i sklad u celom tadašnjem svetu anđela. Izvrgao je saradnju i harmoničnu aktivnost u takmičenje, zlo, pobunu i uništenje. Svetlost na Zemlji se pretvorila u tamu, a na površinu naše planete izronila je praznina, raspad i ruševine. Potom je Bog poslao svoj Duh i za šest dana obnovio lice Zemlje (Psalam 104:30) pripremiš je tako za čoveka. Zemlji je još uvek nedostajao "fil". Bog je ovde postavio čoveka da učini to što grešni anđeli nisu uradili - trebalo je da čovek dovrši Zemlju!

Bog nije tvorac zbrke, rugla i raspadanja, nego lepote, savršenstva, karaktera i najboljih kvaliteta. Pogledajte opis Božjeg neba u četvrtoj glavi Otkrivenja - poglavlju o sedištu Božjeg prestola (nebu) za koje se slobodno može reći da je mesto gde Bog živi. Bog je na svom prestolu okružen sjajem, kvalitetom, lepotom i karakterom. Ljudsko oko nikada nije videlo nešto slavnije, lepše, blještavije. Bog je nameravao da čovek radi na Zemlji i da je poboljša, ulepša i podari joj slavan karakter. Čineći sve to čovek bi ugradio u svoj vlastiti život "svetu krasotu" (Prva knjiga Dnevnika 16:29). Bog nikada nije želeo da ljudi žive u siromaštvu, prljavštini, smradu i ruglu. Trebalo je da čovek ulepša našu planetu i u tom procesu razvije svoj ljudski karakter i tako bi njegova civilizacija postala pravi "raj na zemlji".

Šta je učinio čovek?

Šta je učinio čovek koga je Bog postavio na Zemlju? Napravio je od nje ruglo! Zagadio je, oskrnavio i pokvario sve čega se dotakla njegova ruka. Ne samo da je zagadio vodu i vazduh, nego je istrošio zemljište, ogoleo šume (čime je promenio kišne sezone i doprineo širenju pustinjačkih predela); iscrpeo zemlju ne dajući joj njene biblijske subote odmora (godine kada se zemlja ne dira); sagradio gradove i dopustio da se pretvore u hrpu zapuštenih predgrađa, stračara i prljavštine. I sve to zato što su prvi ljudi odbacili i odvrkli se od Boga želeći da se oslone samo na svoje snage. Sva Adamova deca su zauzela isti stav, pa je čovek, pod sotoninim uticajem, sagradio svoju civilizaciju. Čovek ne samo da je razrušio Zemlju koju je trebalo razvijati i poboljšavati, nego je pogrešnim načinom života uništio svoje lično zdravlje, te degradirao i izopačio svoj vlastiti duhovni karakter. Sada, kada se približavamo kraju perioda od 6000 godina u kojem Bog dopušta čoveku njegovu slobodnu vladavinu, čovek je stvorio frankenštajnsko oružje za masovno uništenje koje može da potpuno uništi čovečanstvo... osim ako milostivi Bog ne interveniše da nas spasi od nas samih.

Živimo u eri koju biblijsko proročanstvo naziva "poslednjim danima" - to jest u poslednjem naraštaju uoči Hristovog dolaska. Hrist treba da zavlada Zemljom i ostvari ono što je bilo potrebno da učini čovek. Prema biblijskom proročanstvu doći će do naglog porasta duhovnog i materijalnog znanja u ovim poslednjim danima. Svrha postojanja istinite Crkve Božje bila je da se vrati na pravi put i obnovi slavno znanje o veri koja je u vreme apostola jednom zauvek data svetima. Cela planeta procvetaće u predivnom svetu sutra kada njom zavlada Hrist i njegovi sveti.

Šta bi se dogodilo da je Adam uzeo rod drveta života?

Kako je započela degradacija materije i ljudskog karaktera? Da je Adam uzeo rod sa drveta života, kao što mu je Bog predložio, civilizacija bi išla posve drukčijim tokom. Mir, sreća, radost, zdravlje i izobilje bi se rasprostranili po celoj planeti.

Šta je posledica Adamove odluke? Preuzeo je na sebe znanje o dobru i zlu. Čak i to znanje o dobru odnosi se jedino na ljudsko dobro koje ne ide ništa više od telesnog ljudskog nivoa poimanja, koji čoveku omogućava ljudski duh u njemu. Odbacivši da se oslanja na Boga Adam se oslonio na sebe po pitanju saznavanje, sposobnosti i snage, a sve to je ostalo ograničeno na telesnom ljudskom nivou na kojem sotona vara čoveka, navodi ga na greh i izopačuje njegov um i karakter. Da je Adam uzeo rod sa drveta života nema sumnje da bi u tom slučaju nasledio đavola na prestolu Zemlje i zatim, vođen silom i uticajem Večnog Boga, obnovio vlast Božju. Adam je dopustio sotoni da uđe u njegov um i usled toga ga je sotona kidnapovao i zatočio. Dakle, prvi ljudi koje je Bog stvorio nisu poverovali svom stvoritelju, niti su ga poslušali. Odabrali su da idu **svojim putem** - da rade ono što oni hoće! Adam je svojom voljom odabrao taj put, mada je očigledno da to nije uradio iz zle namere ili svojeglavo. Tako je pao u sotonine kandže povodeći se svojevolumeno za najvećim kidnapom svih vremena!

Zatočeni svet

Adam je stvoren sa potencijalom da bude rođen kao sin **Božji**. Mada u tom času još nije ni bio začet kao sin u **Božjoj porodici**, Bog ga je stvorio upravo sa potencijalom da to postane jednog dana. Kada je podlegao sotoninim **putevima** - izabravši da čini ono što on hoće i buneći se protiv namerne Božje zapovedi - postao je duhovno vlasništvo đavola. U stvari je podlegao sotoninoj **vlasti** odabravši zakon takve vlade - sujetu i egocentričnost - što je, umesto Božjih puteva **davanja**, automatski izazvalo u njemu slavloljublje, priželjkivanje, takmičarski duh i želju za grabljenjem.

Čovečanstvo je nastalo od Adama i Eve, to jest to dvoje ljudi su **osnovali** sadašnji svet. Od trenutka kada su se odvratili od Boga, zatočeni ljudski **svet** je izabrao **put** kidnapera umesto puta svog potencijalnog Roditelja! Ali Bog Otac je trebalo da plati otkupnu cenu i potom vrati sebi svoju potencijalnu duhovnu decu. U tom datom trenutku Bog nije odabrao da iskupi, popravi i vrati čovečanstvo sebi!

Prilikom osnivanja sveta

Nakon Adamovog greha Bog je zatvorio drvo života za ceo svet sve dok poslednji Adam, Isus Hrist, ne zbací sotonu i preuzme presto na Zemlji. Zakon ne može da postoji ako ne sadrži kaznu. Kazna za ljudski greh je **smrt**, pa je smrtna kazna došla na Adama i svu njegovu decu. Kazna je morala da se plati i nije bilo načina da se izbegne. Sotona mora da je sijao od zadovoljstva verujući da je potpuno porazio Božji plan za obnovu božanske vlasti i uklanjanje đavola sa prestola na Zemlji. I zaista, sva Adamova deca su morala da potpadnu pod kaznu smrti pošto bi svako od njih sagrešio. Ali, verovatno ni sam sotona nije shvatao da je Božji plan spasavanja čovečanstva i uklanjanje đavola sa prestola Zemlje tek trebalo da se ostvari. Prilikom samog osnivanja sveta određeno je da Isus Hrist bude zaklan kao "Jagnje Božje", kao plata za kaznu koju zaslužuje svaki ljudski greh (Otkrivenje 13:8). U praksi to znači da su žrtve zamenjene Hristovom žrtvom samo nakon pokajanja i vere u njegovu žrtvu.

Bog je u to vreme odredio i to da sva Adamova deca umru, ali da nakon smrti vaskrsnu na sud (Jevrejima 9:27). Kao što po Adamu svi moraju da umru, po Hristu će vaskrsnuti iz mrtvih da bi došli na sud (Prva Korinćanima 15:22). Ali niko nikada nije mogao da se rodi od Boga sve dok sveti, savršeni, duhovan Božji karakter ne bude usađen u njega po njegovom individualnom izboru i dok se taj karakter ne dokaže na delu. Bog je izdvojio period od 7000 godina da ispuni svoj prvobitan **vrhunski cilj** - da reprodukuje sebe preko čoveka! To je bio i ostao **udarni plan** svevišnjeg uma i sveopšta svrha čovekovog života na Zemlji.

Civilizacija koju zovemo "svet" razvijala se skoro 6000 godina, ali je taj zatočeni svet postao **sotonin svet**, iako su milioni ljudi obmanuti u verovanju da je ovo Božji svet. Sotona sedi na tronu ove planete do današnjeg dana, a u međuvremenu je uticao na sve ljude tako što je delovao u svima i ubacio mnoga **zla** u današnju civilizaciju. Kako je uspeo da ubaci ovakva zla u um svih ljudi, čak i najobrazovanijih, najnaprednijih pojedinaca iz oblasti obrazovanja, nauke, vladinih institucija i svih drugih sfera života u kojima postoje zapanjujuća ljudska dostignuća? Čak je i to misterija koju skoro niko ne može da razume.

Sotona - glavni voditelj

U poslanici Efescima 2:2, sotona je nazvan knezom koji vlada u vetru (vazduhu) i deluje unutar (uma) ljudi. To nikako nisam mogao da razumem sve dok: 1) nisam shvatio na koji način se prenosi zvuk sa radija i televizijske slike kroz vazduh i 2) dok nisam naučio istinu da u ljudskom mozgu postoji ljudski duh. Ako vam je radio stalno podešene na željenu talasnu dužinu, ili uključite televizor na već podešen program, jasno čujete poruku od voditelja. Sotona, knez vazduha, ne emituje reči, zvuke i slike, nego stavove, raspoloženja, impulse. Na primer, u Knjizi Jezdrinog 1:1, persijski car Kir izdaje dekret da se pošalje kolonija Jevreja nazad u

Jerusalim da se izgradi drugi Hram. Car je naveden na taj čin tako što je Bog podigao u njemu ljudski duh - drugim rečima, Bog je stavio sugestiju ili impuls u carev um i on je reagovao na taj podražaj. Na isti način sotona pokreće ljudski duh unutar ljudi i tako ih navodi na osećanja i stavove zavisti, ljubomore, ogorčenosti, nestrljivosti, ljutnje, uvredljivosti i borbe.

Ljudi ne shvataju strahovitu moć koju ima đavo! Ljudski duh u svakom čoveku i ženi je automatski podešen na sotoninu talasnu dužinu. Izgleda da je sotona preopteretio vazduh cele planete svojim stavom egocentričnosti i sujete. Tako je, dakle, od prvih ljudi, Adama i Eve nastao svet - civilizacija. Kada je Bog zatvorio put ka drvetu života taj čin je označio osnivanje sveta koji je sazdan na odbacivanju Boga i nepokornosti Božjem zakonu kojim je definisan pobožan način života. Kao posledica toga nastala su sva zla, žalost, bol i patnja tokom 6000 godina ljudske civilizacije. Bog je zamislio udarni plan od 7000 godina kako bi ostvario njegov fenomenalan cilj. Prvih 6000 godina je dodeljeno sotonini da se zadrži na prestolu Zemlje i čovečanstvu da na svom iskustvu nauči gorku lekciju: da sotonini putevi sebičnosti, suprotni Božjem zakonu, vode samo u bol, patnju, muku i smrt.

Ceo ljudski svet je zaveden u davanju prednosti gramzivom, egocentričnom načinu života. Upravo ovde treba da se prisetimo da svet nikada nije znao da postoji Bog Otac sve dok Isus nije došao da ga otkrije (Jevanđelje po Mateju 11:27). Još od samog svog nastanka svet je odsečen od Boga Oca. Isus je došao da izmiri pokajane vernike sa Ocem (Rimljanima 5:10).

Početak civilizacije

Ukratko ćemo analizirati razvojni put ljudske civilizacije. Bog je stvorio prva ljudska bića, savršene primerke ljudskog roda u fizičkom i mentalnom smislu. Savršeno stvoren par u fizičkom smislu nije patio od hroničnih bolesti, niti bio sklon zarazama i bolestima o čemu delimično svedoči činjenica da je Adam živio 930 godina. Tokom skoro 2000 godina - od Adama do Noja - životni vek čoveka je u proseku iznosio 900 godina. Zamislite! Prvi čovek je živio šestinu vremena koje je proteklo od stvaranja čoveka do danas! Adam i Eva su iznedrili dva sina, Kajina i Avelja. Kada su odrasli, Kajin je, možda u vreme puberteta, postao zavidan i neprijateljski nastrojen prema svom bratu Avelju. Iako su obojica bila odsečena od Boga Oca zbog toga što je pristup drvetu života zatvoren, "Reč" (na grčkom "Logos") je progovorila sa Kajinom i upozorila ga na njegov stav. Međutim, sotona je rukovodio Kajinom. Knez vetra je navodio Kajina da oseća uvređenost, bes i neprijateljstvo. Zaklao je mlađeg brata i kada ga je Logos upitao gde mu je brat - slagao je Boga! Sotona je podstakao prvog čoveka koji se rodio na ovaj svet da postane ubica i lažov. Bog je osudio Kajina na život lualice i begunca.

Iako je ljudska porodica pod sotoninim uticajem odbacila Boga i izabrala da se oslanja na sebe, ljudski um je ostao u stanju da radi sa materijalnom supstancom. Nakon nekoliko generacija jedan od Kajinovih sinova se bavio pravljenjem gudala i svirala. Drugim rečima, usavršio je zanat izrade muzičkih instrumenata (Prva knjiga Mojsijeva 4:21), a drugi kovao predmete od bronce i gvožđa. Čovečanstvo je napredovalo u materijalnom razvoju, iako se duhovno sve više udaljavalo od Boga. Tu se treba opomenuti činjenice da "Ako Gospod neće graditi doma, uzalud se muče koji ga grade" (Psalam 127:1). Isto tako u Jevanđelju po Mateju 7:24-27, piše da je kuća sagrađena na klimavoj osnovi osuđena da se sruši. Civilizacija koju danas imamo nije izgrađena na božanskim temeljima, niti po njegovim uputstvima. Zasniva se na čoveku koji se pod đavolovom varkom i uticajem oslanja na sebe.

Biblija malo govori o ljudskom razvoju pre Noja, ali nakon 1500-1600 godina ljudska civilizacija je postala toliko zla da je samo jedan čovek (Noje) ostao pravedan. U tadašnjem svetu došlo je do eksplozije stanovništva, ali su se ljudi neprestano okretali zlu. Bog je posle stogodišnjeg upozoravanja sveta preko Noja poslao potop da udavi sve živo, osim Noja, njegove žene, tri sina i snaja - sve ukupno osam ljudi!

Zlo - do kojih granica?

Pazite do koje je granice je sotona okrenuo čovečanstvo na zlo - Prva knjiga Mojsijeva 6:5: "I Gospod videći da je da je nevaljastvo ljudsko veliko na zemlji, i da su sve misli srca njihova svagda samo zle..." Zemlja puna nasilja! Ljudske misli, mudrovanja i planovi su stalno egocentrični, požudni, sa zlim ciljevima. Nasilje je postalo toliko univerzalno da je Bog odlučio da poštedi čovečanstvo dalje patnje u sve većoj mizeriji i mučenju. Oduzeo je ljudima njihove mizerne živote poslavši univerzalni potop na celu planetu. U sledećoj sekundi svog svesnog postojanja ti ljudi će da vaskrsnu u svesno stanje pred "velikim belim prestolom" (Otkrivenje 20:11-12). Vratice se u život kada Hrist bude vladao Zemljom u pravdi, miru i sreći. Sotone više neće biti, njihovi umovi biće otvoreni za Božju **istinu** i biće im omogućeno večno spasenje.

Ali Bog je nameravao da sačuva ljudski život - da pruži čovečanstvu potpuno novu šansu za nov početak! Našao je samo jednog čoveka da živi po volji Božjoj među svim tadašnjim milionima. Dvojica ne mogu ići zajedno ako se ne slažu. Samo se Noje slagao sa Bogom i pobožnim načinom života. Bog ga je upotrebio kao propovednika pravde (Druga Petrova 2:5). Sto godina je Noje upozoravao svet koji nije hteo da čuje od njegove 500-te godine života dok nije navršio 600-tu godinu. Noje beše "bezazlen", "savršen" u svom veku, to jest u njegovom poreklu i precima (Prva knjiga Mojsijeva 6:9). Dokaz o tome nalazi se u hebrejskoj reči "bezazlen" čije značenje može da se odnosi na duhovni karakter (Prva knjiga Mojsijeva 17:1), ili fizičke karakteristike (Treća knjiga Mojsijeva 22:21). Stoga je namera Prve knjige Mojsijeve 6:9 da saopšti kako Noje nije imao manu ni nedostatak. Kontekst (Prva knjiga Mojsijeva 6:2) jasno ukazuje da je cilj tog opisa da na taj način predstavi Noja. Stoga bi dobar prevod devetog stiha u šestoj glavi Prve knjige Mojsijeve glasio da je Noje bio "ispravan" u duhovnom karakteru i bez nedostatka u genetskom nasleđu među njegovim savremenicima.

Kraj prepotopnog sveta

Predmet tog poglavlja su generacije koje prethode Noju. Velika grešnost se razvila u tim pokoljenjima, a u Nojevoj generaciji dostigla vrhunsku krizu koja je dokusurila ovaj svet. U čemu se odražavalo to univerzalno zlo i pokvarenost (nevaljalstvo)? Isus ga je opisao kao "jedahu i pijahu, ženjahu se i udavahu" (Jevandelje po Mateju 24:38). Jest i piti nije zlo. Ženiti se i udavati, samo po sebi, nije zlo. Dakle, mora da je postojala pogrešna upotreba i prekomerno jelo, piće, ženidbe i udaje, to jest zlo se ogledalo u načinu i meri jela, pića, udaja i ženidbi. Taj stih može samo da podrazumeva uzimanje nepravilne hrane, lokanje, pijanstva i žderanja (Galatima 5:21), divljanje i nasilje. Da bi udaja ili ženidba bila zlo ona mora da bude ono što piše u Prvoj knjizi Mojsijevoj 6:2, gde ljudi "uzimaše ih za žene koje hteše". Međurasni brakovi bili su uobičajena i veoma rasprostranjena pojava, toliko univerzalna da je samo Noje bio neporočan (savršen) u genealogiji, to jest u njegovom poreklu. Poticao je od izvornog belog kontingenta ljudske rase. Postoje brojni dokazi da su u Nojevo vreme postojale najmanje tri primarne rasne grupe na Zemlji - bela, žuta i crna - mada su međurasni brakovi proizveli mnoštvo rasnih mešavina. Bog ne otkriva precizno poreklo raznih rasa u Bibliji. Evidentno su Adam i Eva stvoreni kao belci, ali je ispravno mišljenje da su u majci Evi stvorene ovarije sa žutim i crnim genima (i belim), tako da su neka njihova deca postala crna, žuta i bela.

Jedini čovek koga je Bog odabrao da **sačuva** ljudski rod u životu nakon potopa bio je savršen u svom veku (generaciji), što znači da su svi njegovi preci od Adama nadalje iste rase. Nema sumnje da je to bela rasa, što uopšte ne znači da je bela rasa nadmoćnija u odnosu na ostale ljudske rase! Ako uzgajate neku vrstu životinja i imate omiljenu jedinku za izložbu, sigurno izlazite na takmičenja sa životinjom čistog pedigreea. Mešanje raznih vrsta menja karakteristike jedne rase. Bog je u početku postavio nacionalne granice sa namerom da **razdvoji** narode i spreči sklapanje brakova među različitim rasama. Obratite pažnju na sledeći tekst u Starom zavetu: "Kad višnji razdade nasledstvo narodima, kad razdeli sinove Adamove, postavi međe narodima..." (Peta knjiga Mojsijeva 32:8). Ali ljudi su želeli da se mešaju u brakovima sve

dok ne načine *jednu rasu!* Ta želja kao da je još uvek nerazdvojni deo ljudske prirode! Noje je imao savršenu lozu u svom naraštaju. Njegova žena i tri sina poticali su od iste loze. Ali Nojev sin Jafet je očito bio oženjen orijentalnom ženom, a Ham crkinjom. O razvoju prepotopne civilizacije ne znamo ništa više od onog što je napisano u Bibliji. Čovečanstvo je trebalo da nauči svoju lekciju pre potopa! Ali ni tada, a ni sada čovek odsečen od Boga pod sotoninom dominacijom nije naučio tu lekciju, jer Isus kaže u biblijskom proročanstvu da "kao što je bilo u vreme Nojevo" i danas postoji eksplozija stanovništva a zlo se umnožava. Ovog puta nuklearni rat preći da zbrise celo čovečanstvo sa lica zemlje, ali zarad "izabranih" u Božjoj istinitoj Crkvi (Jevanđelje po Mateju 24:21-22) Bog će skratiti uništavanje i ovoga puta poslati Isusa Hrista, Cara nad carevima, da zameni sotonu i zasedne na presto Zemlje.

Poreklo gradova

Tek u drugoj generaciji posle svetske poplave čovek po imenu Nimrod ("Nevrod") je organizovao ljude u gradove. Prvi je sagrađen grad Vavilon sa vavilonskom kulom, a zatim Niniva i ostali gradovi koji su postali gradovi-države. Bog je uspostavio međunarodne granice sa namerom da ustanovi geografsku odvojenost rasa. Citiram odlomak iz diplomatskog rada Pola Mereditha (strana 14-16): "Posle potopa svako na Zemlji je znao za Boga i razlog zbog kog su se grešnici utopili. Ljudi su se plašili da čine zlo - u početku... Čovek je živio bez gradova i zakona i svi ljudi su govorili jedan jezik. Ti jedini ljudi na Zemlji (pošto su svi drugi uništeni u velikom potopu) počeli su da migriraju sa planine Ararat (Prva knjiga Mojsijeva 8:4) na koju se nasukala Nojeva barka: "A beše na celoj zemlji jedan jezik i jednake reči. A kad otidoše od istoka, nađoše ravnice u zemlji Senarskoj, i naseliše se onde" (Prva knjiga Mojsijeva 11:1-2). Ti ljudi, danas poznati kao Sumeri, probili su se kroz planine na istok i naišli na blagoslovenu, plodnu ravnice koja je nastala usled nanosa reka Eufrat i Tigar. Zemlja Senar je danas poznata kao "Vavilonija" (Brestid, *Stara vremena*, str. 107). Ta zemlja je mogla da proizvede obilje svega što su poželeli. Poput Adama i Eve, ni ti ljudi nisu poslušali Boga i time su sebi stvarali samo nevolje. Zemlja je bila rodna, ali su se divlje životinje množile brže nego ljudi zato što je veliki potop uništio prethodnu civilizaciju. Pošto su imali samo primitivno oružje pretela im je velika opasnost po život i posede (Druga knjiga Mojsijeva 23:28-29). Šta je moglo da se učini u toj situaciji?

Nimrod, Husov sin, krupan, razvijen crnac, postao je veliki lovac. Upravo je on okupio ljude i organizovao ih u borbu sa krvoločnim zverima. "A on prvi bi silan na zemlji" (Prva knjiga Mojsijeva 10:8-9). Drugim rečima, Nimrodovo ime svuda je bilo poznato zbog njegove snage. Oslobodio je ljude poslepotopne Zemlje straha od divljih životinja. Nimrodov prestiž je rastao. Postao je lider svetskih razmera. Bio je veoma ambiciozan čovek.

Prvi grad - Vavilon

Postojao je bolji način da se ljudi zaštite od divljih životinja koje su tumarale našom planetom, umesto da se neprestano biju sa njima. Nimrod je izgradio grad i opasao ga visokim zidinama unutar kojih je okupio narod. Tako su ljudi zaštićeni, a Nimrod je mogao da vlada nad njima. Takvo uređenje je bilo po volji ljudima, jer rekoše: "Hajde da sazidamo grad i kulu... da steknemo sebi ime, da se ne bi smo rasejali po zemlji" (Prva knjiga Mojsijeva 11:4). Ne samo da su se zaštitili od divljih životinja izgradivši grad opasan zidinama, nego su uspostavili i vlast po svom nahođenju - "da steknemo sebi ime". Grad je trebalo da postane središte ljudskog autoriteta, to jest ljudi nisu nameravali da priznaju da je neophodno pokoravati se Bogu! Nimrod je njihov lider, a vrh kule koju grade trebalo je da stigne "do neba". Sa tako visokom kulom mogli su da čine šta su hteli - da se ne pokoravaju Bogu i ostanu sigurni da ih neće stići kazna koja je udavila prethodne stanovnike Zemlje. Nakon Potopa to je prva otvorena pobuna čovečanstva protiv Boga. Ljudi su mislili da su se stavili van domašaja Boga kome nisu hteli da se pokoravaju. Poput sotone, mislili su da mogu da "izađu na visine nad oblake i izjednače se s

višnjim" (Knjiga proroka Isaije 14:14). Nimrodov otac, Hus, imao je velikog udela u izgradnji kule i samog grada (Aleksandar Hislop, *Dva Vavilona*, str. 26)".

Tadašnji ljudi ne samo da su imali zajednički jezik, nego su poticali od tri rase (familije), bele, žute i crne. Kao što je Bog stvorio raznolikosti u cveću i životinjama zarad veće lepote (recimo, postoje mnoge varijacije i boje ruža), tako je stvorio tri rase, tri boje ljudske kože. Bog je nameravao da spreči međurasne brakove, ali je čovek oduvek žudeo da prekrši Božje zakone, namere i puteve. Ljudi su hteli da postanu jedna rasa (familija) putem sklapanja brakova između različitih rasa. Kao što je gore rečeno, Bog je udario granice među rasama i uspostavio geografsku segregaciju rasa u miru i skladu, bez ikakve diskriminacije protiv bilo koje rase. Ali, ljudi su želeli da se stope u jednu naciju. Jedan od ciljeva izgradnje vavilonske kule bio je da se tadašnji ljudi ujedine i ne raseju u geografski podeljene rasne oblasti. Gradili su kulu "da se ne bismo rasejali po zemlji," što bi ih geografski razdvojilo (Prva knjiga Mojsijeva 11:4). Bog je pogledao na njihovo gradilište i rekao: "Gle, narod jedan i jedan jezik u svih, i to počеше raditi, i neće im smetati ništa da ne urade što su naumili" (Prva knjiga Mojsijeva 11:6).

Šta je "naumilo" tadašnje čovečanstvo? U ovom veku je čovek otišao u kosmos, proputovao Mesec, smislio i proizveo najsloženije mašinerije, kompjuterske instrumente, transplantaciju srca... Čak je pokušao da prozivede život od nežive materije! Kapacitet ljudskog uma u materijalnim dostignućima kao da nema granice, ali njegovi problemi nisu materijalni nego duhovni. Čovek bez Boga stoji nemoćan pred tim problemima.

Dakle, Bog je uneo zbrku u njihov jezik i "rasuo ih odande po svoj zemlji" (Prva knjiga Mojsijeva 11:8). U nastavku rada koji više nije u štampi Pol Meredith kaže sledeće (str. 16-17, 25-29): "Nimrod tada "postade silan" i "dobar lovac pred Gospodom" (Prva knjiga Mojsijeva 10:8-9) u smislu vlasti (hebrejska reč "silan" ovde je "gibor" - što znači "tiranin"). Nimrod je postao tiranin nad njegovim narodom. Donosio je zakone i ne samo to, nego je bio "silan" pred Gospodom (hebrejsku reč "panijm" prevedenu kao "pred" trebalo je prevesti kao "protiv"). Dakle, Biblija kaže da je Nimrod bio protiv Boga...

Nimrod je rastao u sili, ali urođena želja ljudi da budu obožavani morala je da se zadovolji. Nimrod i svi njegovi sledbenici su se okrenuli nasuprot istinitom Bogu. Želeli su da slave Boga na svoj način, pa "pretvoriše slavu večnoga Boga u obličje smrtnoga čoveka i ptica i četvoronožnih životinja i gadova" (Rimljanima 1:23). Drugim rečima, obožavali su zmije i druge stvari koje je Bog stvorio. (Trebalo je da obožavaju Boga u duhu i istini, a ne preko idola - Jevandelje po Jovanu 4:24 i Druga knjiga Mojsijeva 20:4-5). Nimrod je uz pomoć civilne vlasti koju je obavljao postavio sebe za sveštenika nad tim što su ljudi obožavali da bi ih držao u još većoj stezi i postepeno zamenio istinitog Boga sobom... Noje, propovednik pravde (Druga Petrova 2:5), održao se kao veran čovek i stekao vatrenog pristalicu u svom sinu Simu.

Nimrod je ubrzano širio svoje carstvo i predstavljao opoziciju Simu, Nojevom predstavniku. Postao je predstavnik sila zla koje se suprotstavljaju Simu... Tvrdi se da je Sim, inače veoma elokventna osoba, dobio pomoć od grupe Egipćana koji su uspeli da savladaju Nimroda. Nimrodova smrt je naizgled zaustavila krivotvoreni paganski kult koji se rodio u vreme njegove vladavine.

Semiramida

Ako je Nimrod bio osoba beskrajne ambicije, buduća "carica nebeska", Semiramida, nadmašila je i njega samog (Knjiga proroka Jeremije 7:18). Najveći, najsilniji čovek na svetu, Nimrod, sada je bio mrtav, pa je Semiramida jasno uvidela da joj je potrebno nešto što će joj osigurati tu vlast ukoliko hoće visok položaj i moć koju je uživao najsilniji čovek na Zemlji.

Nimrodovo carstvo, koje je sačinjavala većina tadašnje svetske populacije, sada je palo u Semiramidine ruke. Veliki deo Nimrodove moći poticao je od toga što je postavio sebe za ljudskog predstavnika Sunca - koje se smatralo vrhovnim božanstvom. Morala je svim sredstvima da sačuva vladavinu nad svetom, pa je upotrebila kontrolu ljudi putem religije, koja je

Nimrodu dala toliku moć, da sačuva maksimalnu nadmoć nad svojim podanicima... Nimroda su za života slavili kao heroja. Semiramida je naumila da od njega mrtvog načini boga.

Semiramida je zapravo začetnik mnogih paganskih elemenata u svetskim religijama, odnosno kultu lažnih bogova. Čak i takozvane hrišćanske svetkovine: Božić, Novogodišnja noć i Uskrs, ponikle su od pogrešnog religijskog sistema koji je uspostavila Semiramida. O tome detaljno piše knjiga "Dva Vavilona" autora Aleksandra Hislopa.

U današnje vreme engleski postaje vodeći međunraodni jezik. Ljudi sklapaju mešovite brakove i počinju da se vraćaju ideji o jednom svetskom jeziku.

Kako se razvio sadašnji zao svet?

Jedini ljudi koji su preživeli Veliki potop na Zemlji pripadali su istoj - Nojevoj - porodici. U toj grupi se našao Noje, njegova žena i njihova tri sina - Sim, Ham i Jafet sa ženama. Čitava ljudska populacija je nastala iz te porodice. Biblija govori o tri sveta: onom koji je preplavila voda, ovom sadašnjem svetu i svetu koji dolazi. Kada su isparile vode koje su poplavile našu planetu ostala je samo Nojeva porodica. Sim, belac oženjen belkinjom, zasnovao je porodicu. Ham, oženjen crkinjom, izrodio je crnu decu i zasnovao svoju porodicu. Jafet, oženjem ženom žute puti, zasnovao je svoju porodicu od koje je nastala žuta loza. Rana istorija koju beleži Biblija govori o "porodicama" umesto o "rasama". U događajima vezanim za vavilonsku kulu Bog je podelio jezike ljudi, pa je svaki čovek mogao da komunicira samo sa grupom koja je poznavala taj novi jezik. Kako je vreme odmicalo porodice su rasle brojevano i svaka je govorila svojim jezikom. Bog nije zamislio integraciju rasa već njihovu geografsku segregaciju.

Nimrod je sagradio nekoliko gradova: Vavilon, Oreh, Akad ("Arhad"), Halani, Ninivu i druge, koji su se kasnije razvili u gradove-države sa lokalnim vladama. Kako je vreme teklo nastali su narodi koji su oformili nacionalne vlade. Među njima su bili Vavilon (poznat kao Haldejsko carstvo), Egipat i Asirija. Religija koju je pokrenula Semiramida prenet je u razne narode na njihovim maternjim jezicima. Semiramida i Nimrod su identifikovani i po imenu "Isis i Oziris" u Egiptu. Svaki narod je imao svoja imena za svoje bogove, ali je čitavo zamešateljstvo paganskih religija nastalo na temelju onoga što je poteklo od Semiramide.

Kako su dolazila nova pokoljenja razvijala se civilizacija ovog sveta, koja je započela sa sistemom vlasti koju je uspostavio Nimrod i religijskim sistemom koji vuče korene od njega i Semiramide. Sokratov učenik, Plato, začetnik je savremenog sistema akademskog obrazovanja. U ovom svetu se razvio i sistem trgovine, industrije, finansija i bankarstva, ali nijedan ne potiče od Boga nego je nastao pod sotoninim uticajem. Ljudi su sami doneli svoje zakone bilo dekretima careva i despota, ili preko zakonodavnih tela: narodnih skupština, sabora, parlamenata i drugih entiteta. Nastali su narodni običaji i svi drugi oblici civilizacije koji su se održali do sadašnje haotičnosti. U takvom svetu Bog je pozvao poseban narod, svoj vlastiti narod - ne neki omiljeni narod koji uživa nekakve specijalne blagodati, već narod odabran za poseban cilj Bog koji nije ostvario.

Svetska istorija zaključuje da je Sim nakon potopa nastavio da živi po Božjim putevima sa manje-više istom svešću o pravom Bogu. Ali nijedan čovek nije odistinski živeo po Božjoj volji sve do Avrama, kojem je Bog dao svako obećanje od kojeg zavisi konačno ljudsko spasenje, kao i materijalni i ekonomski prosperitet koji je procvetao u Sjedinjenim Američkim Državama i Velikoj Britaniji.

Kratak prikaz ljudske civilizacije

Čovečanstvo je stvoreno na Zemlji sa slavnom, čudesnom svrhom u svom životu - Bog reprodukuje samog sebe! To može da se izrazi i na drukčiji način: Bog je imao za cilj da stvori čovečanstvo koje bi doživelo vrhunsku sreću i radost u miru i savršenoj udobnosti i postalo produktivno, kreativno, razdragano, uspešno i živelo večno. To je podrazumevalo vrhunski, savršen, duhovan karakter od Boga - savršenu utopiju! Taj cilj će se ostvariti, ali čovečanstvo

mora da donese vlastitu odluku da li želi da ga postigne! Bivši heruvim Lucifer je izabrao svoj put, postupke i življenje koje vodi u dijametralno suprotnom pravcu. Prvi čovek je morao da izabere da prihvati i živi putevima koje je Bog namislio za njega, ili sotonine puteve koji vode u suprotnom smeru i na kojima se čovek oslanja na sebe. Adam je odabrao da uzme spoznaju dobra i zla u svoje ruke. Zasnovaio je svoju ljudsku porodicu oslanjajući se na sebe u određivanju dobra na ljudskom nivou, dobra izmešanog sa zlom i oslanjajući se na svoje ljudsko "ja" ne samo u spoznavanju puteva kojima treba ići, nego i u rešavanju svih problema koji na tom putu mogu da se pojave. Odbacio je duhovno znanje koje dolazi od Boga i oslonac na Boga za moć da živi utopijskim načinom života. Čovek je sagradio svoj svet u kojem nema Boga, koji se temelji na samodovoljnosti čoveka.

Bog je pokrenuo ostvarenje njegovog glavnog plana u nameri da postigne svoj cilj u vremenskom periodu od sedam hiljada godina. Sotoni je dopušteno da ostane na prestolu Zemlje tokom prvih šest hiljada godina. Bog je zamislio da se čovek prvo nauči pameti i svojom voljom odluči da prihvati Božje puteve i Božji karakter. Za ovih skoro šest hiljada godina čovečanstvo je ispisalo svoju lekciju, ali čak i u ovaj pozni čas ljudski rod se još nije naučio pameti. Ljudi još uvek nisu odbacili njihove sebične puteve, niti došli na ideju da prihvate Božje puteve koji vode do njihove konačne sreće. Bog dopušta da zakon uzroka i posledice u potpunosti obavi svoj posao. Stanje ljudskog društva koje sotona zavodi i vara još uvek nije navelo čoveka da prizna poraz svojih puteva i svoje samodovoljnosti.

Današnji svet se vuče na nogama. Ratovi, nasilje, razaranja i terorizam zapljusnuli su svaki deo zemaljske kugle. Polovina ljudi u današnjem svetu je neobrazovana, živi u nepismenosti, siromaštvu, prljavštini i smradu. Razvijeni deo sveta boluje od raznih zaraza i bolesti, mentalnog stresa, straha, frustracije, razoren kriminalom, alkoholizmom, narkomanijom, izopačenom zloupotrebom seksa, rasturenim domovima, beznađem u svojoj isfrustriranosti! Čovečanstvo se primiče kraju svog konopca. Ali čak i sada Bog još neće da interveniši i spasi čovečanstvo koje ga izaziva od njega samog sve dok čovek najzad ne dođe do te granice kada će, bude li Bog odlagao intervenciju, istrebiti svoju vrstu! Bog se neće mešati da bi uveo sledeći svet, nad kojim će vladati carstvo Božje, sve dok ostatak ljudske vrste ne bude doveden do toga da potpuno shvata ljudsku nesposobnost da reši čovekove probleme i uvede svetski mir pun sreće i radosti. Čovek mora da bude doveden do tačke svog postojanja kada će shvatiti koliko je bez Boga bespomoćan i bezvredan. Konačno su izmišljena oružja za masovno uništenje koja mogu da zbrišu sav život sa ove planete. Isus predskazuje da će u ovim poslednjim danima, u kojima se čovek bori za dah, sve doći do svog kraja.

Nakon što je Isusovo jevanđelje potisnuto i zamenjeno onim što je smislio čovek - lažnim jevanđeljem o drukčijem Isusu - Isus je rekao: "I propovediće se ovo jevanđelje o carstvu po svemu svetu za svedočanstvo svim narodima. I tada će doći posledak (kraj)". To jevanđelje se sada propoveda u svakom narodu. Tokom pedeset godina koliko se ono proklamuje, čovek je izumeo nuklearnu energiju koja prvi put u istoriji čovečanstva može da uništi svaku živu osobu na Zemlji. Sledeće što Isus predskazuje je velika nevolja, vreme takvog potresa koji neće poštediti nijedno živo ljudsko biće ako Bog ne bude intervenisao. Ali zbog njegove Crkve, Bog će nadprirodno da interveniši pre nego što čovečanstvo bude potpuno uništeno. Čovek će doći u stanje u kojem će priznati sebi da nije celovit bez Boga. Odmah nakon toga Hrist dolazi na oblacima u vrhunskoj sili i slavi da zbaci sotonu i započne novu Božju civilizaciju koja vodi u utopiju (Jevanđelje po Mateju 24:14, 31-41).

Ovo su poslednji dani zlog sotoninog sveta. Utopijska božanska civilizacija započeće sa sadašnjom generacijom.

POGLAVLJE 5

MISTERIJA O IZRAELU

Da li vam je ikada palo na pamet koliko je neobično to što je Veliki Bog podigao stari Izrailj kao svoj izabrani narod? Obratite pažnju na ove naočigled paradoksalne činjenice: Bog kaže da ne gleda ko je ko. Da li onda gleda ko je koje nacije? Ima li Bog svoj omiljeni narod? Da li ste ikada razumeli da je Bog odbio da podari spasenje svom izabranom narodu, osim njegovih proroka, i da su tom narodu data samo materijalna i nacionalna obećanja, ali ne i pristup Svetom Duhu? Da li ste ikada pomislili da je Sveta Biblija knjiga koja govori i odnosi se na samo jedan narod - Izrael - a da ostale narode spominje samo ako dolaze u dodir sa Izraelom? A evo za vas još jednog šoka - nešto što današnje hrišćanstvo, pa čak i judaizam skoro nikako ne razume, niti to piše u istoriji tako da ni sami istoričari ne shvataju: severno izraelsko carstvo nisu naseljavali Jevreji!

Jevreji se prvi put spominju u Bibliji u Drugoj knjizi o Carevima, glava 16, stih 6. Stih opisuje alijansu izrailjske nacije i Sirije u ratu protiv Jevreja! Zaista šokantna istina o Izraelu je potpuno nerasvetljena misterija za svaku hrišćansku religiju, pa čak i za judaizam! Tačno je da je Izrailj izabran Božji narod, ali shvatite jedno: taj narod nije izabran da bi bio "miljenik", ili zarad nekakvih specijalnih blagodati. Izrailjci su odabrani za posebnu **svrhu** - da se pripreme za konačnu uspostavu carstva Božjeg! To je zaista neverovatna priča! Odgovor na naslov ovog poglavlja - "Misterija o Izrailju" - ima velik značaj za Božji plan za sve narode. Bez tog suštinski bitnog znanja o Izrailju čovek ne može da razume stvarnu svrhu i neverovatan potencijal koji se krije u ljudima.

Ključan Božji plan

Bog Stvoritelj se reprodukuje u i preko čoveka! Konačna, sveobuhvatna Božja promisao za ljudski rod oduzima dah i ne može se iskazati rečima. Uspostava starog Izrailja kao naroda integralni je deo vrhovnog udarnog plana. Sedam generacija nakon potopa Večni Bog je pronašao čoveka koji će mu se pokoravati - Avraama koji je živio u Haranu, Mesopotamija. Avraam je trebalo da postane prototip Boga Oca. Od njega je potekla izraelska nacija iz koje je Bog podizao svoje proroke i u kojoj se u određenom trenutku rodio sam Božji Sin, Isus Hrist.

Čovek sudbine

Avraam, kako se ranije zvao, nije tražio Boga, ali je Bog izabrao da ga pozove i stavi na probu. Taj stari patrijarh se kasnije u Svetom pismu naziva ocem vernih. Bog ga je pozivao zarad posebnog cilja, ne sa namerom da ga "spasi" ili "da ga odvede na nebo". Pozivao je Avraama zato što je u tom čoveku video njegov potencijal da se pokorava Bogu i Božjem rukovođenju. Bog je pozivao tog čoveka da ga pripremi za posebnu službu i najviši položaj u carstvu Božjem (svetu sutra). Citiram iz knjige "Sjedinjene Države i Velika Britanija u biblijskom proročanstvu" koju sam napisao pre više od pedeset godina: "Ovom čoveku, Avraamu, Bog je zapovedio: "Idi iz zemlje svoje i od roda svojega i iz doma oca svojega u zemlju koju ću ti ja pokazati. I učiniću od tebe velik narod..." (Prva knjiga Mojsijeva 12:1-2). Ta zapovest bila je uslov i ujedno *obećanje* ako uslov bude zadovoljen. Tako je Bog, kao što je započeo svet samo sa jednim čovekom, započeo svoj osobit narod u svetu sa jednim pojedincem - Avramom. Svet je započeo sa jednim čovekom koji se pobunio protiv Boga i odbacio njegovu vladavinu, čime je i sam svet daleko zastranio od Boga i blagoslova koje donosi služba Bogu i njegova vladavina. Isto tako je fizički Božji narod, iz koga je trebalo da se nanovo rodi carstvo Božje,

započeo s jednim čovekom koji se bespogovorno pokoravao Bogu i prihvatio njegovu božansku vladavinu. Da li je Avraam stao da se prepire i nadmudruje s Bogom? Da li je možda rekao: "Čekaj da mi to lepo razmotrimo: živim u Vavilonu, centru svetske trgovine, društvenog života i radosti. Zašto ne možeš da mi daš to obećanje baš ovde gde je sve tako prijatno i privlačno? Zašto moram da odem iz ovog grada u necivilizovanu zemlju?" Da li je pokušao da okoliša, zapodene svađu ili da se pobuni? Svakako da nije! Nadahnuti izveštaj u Svetom Pismu jednostavno izjavljuje: "Tada pođe Avram". Nema rasprave sa Bogom, niti ljudskog rezonovanja da je Bog u krivu. Nema blesavih pitanja u stilu: "Zašto da idem odavde? Zar ne mogu da učinim kako je meni volja?" Nije bilo zaustavljanja uz komentar: "Koliko ja vidim, ovde je dobro." "Tada pođe Avram" – čista, bespogovorna poslušnost!

I u tom slučaju vidimo princip dualnosti: Avraam je bio u centru svetskih zbivanja tadašnje civilizacije. Upamtite da je to zatočeni svet koji se razvio po đavolovim šablonima. Bog je odabrao Avraama da postane praotac njegovog naroda Izrailja - "zbor" ili crkve u Starom Zavetu. Princip dualnosti je utkan u Božjem radu na ispunjenju njegove velike namisli koju ostvaruje preko zemaljskih ljudi. Fizički izrailjski "zbor" je bio pod Starim Zavetom, a duhovna Crkva Božja je pod Novim Zavetom. Reč "crkva" u Novom Zavetu je prevod grčke reči "eklesia", što znači "ljudi koji su pozvani iz sveta". Kao što je starozavetni Izrailj fizička preteča i prototip novozavetne Crkve Božje, tako je Bog pozvao praoca izrailjskog naroda iz sotoninog sveta. Avram će kasnije smatrati sebe za stranca, saputnika i hodočasnika na ovoj Zemlji, jer to nije bio njegov svet: "U veri pomreše svi ovi ne primivši obećanja, nego ga videvši izdaleka, i poklonivši mu se, i priznavši da su gosti i došljaci na zemlji. Jer koji tako govore pokazuju da traže otačastva. I da bi se oni opomenuli onoga iz kojega izadoše, imali bi vreme da se vrate. Ali sad bolje žele, to jest nebesko. Zato se Bog ne stidi njih nazivati se Bog njihov; jer im pripravi grad" (Jevrejima 11:13-16). Traženje bolje, nebeske zemlje odnosi se na carstvo Božje koje će jednog dana da ispuni celu planetu.

Bog je postavio tog čoveka Avraama, čije je ime kasnije promenio u Avram, kao oca svoje nacije, Izrailja! Sva Božja obećanja data su Avramu i njegovim potomcima. Stoga moramo da postanemo poput Avrama i, posredstvom Hrista, Avramovo dete ako želimo da nasledimo obećanje večnog života u Božjem carstvu. O svom osobenom fizičkom narodu Izrailju Gospod kaže: "Narod koji sazdah sebi, pripovedaće hvalu moju" (Knjiga proroka Isaije 43:21). To proročanstvo će se uskoro obistiniti!

Dvojako obećanje Avramu

Malo ljudi razume da se dualnost provlači kroz Božji plan u svemu što Bog čini da ostvari svoj cilj na našoj planeti. Prvi čovek, Adam, načinjen je kao telesno biće od fizičke materije, dok je poslednji Adam, Hrist, božansko, duhovno biće. Stari zavet se zasniva na čisto materijalnim stvarima, bio je privremenog karaktera, a sada je na snazi Novi - duhovan i večan - zavet. Bog je načinio čoveka od praha zemaljskog kao smrtno fizičko biće u ljudskom carstvu. Međutim, kroz Hrista Bog može duhovno da začne čoveka s ciljem da na kraju postane deo carstva Božjeg kao besmrtno duhovno biće. Po istom principu postoje dve faze Božjeg obećanja Avramu: jedno ima sasvim materijalan i nacionalan karakter, a drugo duhovan i individualan. Duhovno obećanje o dolasku Mesije i spasenja dolazi posredstvom Mesije dobro je poznato i najpovršnijim poznavaočima Biblije. Oni znaju da je Bog dao Avramu duhovno obećanje o tome da će se Hrist, preko koga će nam doći spasenje, roditi od Avramovih potomaka. Ali - ovo će zazvučati neverovatno, ali je svejedno istina - skoro niko ne zna šta znači spasenje i koja to obećanja o spasenju možemo da primimo posredstvom Hrista! Skoro da niko ne zna ni to kako i kada možemo da primimo ta obećanja. Znam da zvuči neverovatno, ali istina o tim obećanjima pripada jednom drugom poglavlju! Ono što je esencijalno za temu ovog poglavlja je činjenica da je Bog takođe dao Avramu jedno posve drukčije, najneverovatnije obećanje nacionalnog i materijalnog karaktera. To obećanje je ovaj svet skoro sasvim ispustio iz vida! Pogledajte opet kako je Bog prvo pozvao Avrama i zapazite dvojaku prirodu njegovih obećanja tom čoveku: "I

reče Gospod Avramu: idi iz zemlje svoje i od roda svojega i iz doma oca svojega u zemlju koju ću ti ja pokazati. I učiniću od tebe **velik narod**... i u tebi će biti blagoslovena sva plemena na zemlji" (Prva knjiga Mojsijeva 12:1-3). Obratite pažnju na dvostruko obećanje: 1) "učiniću od tebe *velik narod*" - obećanje nacionalnog i materijalnog karaktera po kojem će deca koju izrodi Avram postati velik narod, dakle obećanje etničkog karaktera; 2) "u tebi će biti blagoslovena sva plemena na zemlji" - duhovno obećanje o **blagodati**! Isto obećanje se ponavlja u Prvoj knjizi Mojsijevoj 22:18: "I blagosloviće se u semenu tvojem svi narodi na zemlji, kad si poslušao glas moj". To posebno "seme" se odnosi na Hrista, što je jasno potvrđeno u poslanici Galatima 3:8, 16. Upravo su tu upali u grešku i ostali zaslepljeni za Pismo oni koji ispovedaju "hrišćanstvo" i njihovi učitelji, jer nisu primetili dvojako Božje obećanje Avramu! Oni uspevaju da prepoznaju mesijansko obećanje o duhovnom spasenju kroz jedino "seme" - Hrista, čak pevaju pesme u kojima se netačno pretpostavlja da se to obećanje odnosi na odlazak na nebo. No, ovo je ključna poenta gde nominalni "hrišćani" i njihovi učitelji brzo skreću sa puta istine koji bi ih inače odveo do karike koja nedostaje da bi se razumelo biblijsko proročanstvo. Oni izgube iz vida činjenicu da je Bog dao Avramu jedno obećanje koje se odnosi na **naciju** i drugo, duhovno obećanje koje se odnosi na **blagodat**.

Jasno je da se obećanja o "velikom narodu" odnose samo na jednu naciju, a ne na "jedno seme" o kojem govori poslanica Galatima 3:16. "Jedno seme" predstavlja Isusa Hrista, sina Avramovog i Sina Božjeg, a "velik narod" obećava da će biti mnogo ljudi, mnoštvo semena Avramovog koje će se roditi u telu. Dva nezavisna obećanja postala su još izvesnija kada ih je Bog kasnije ponovio, mada je u tom ponavljanju izneo malo više detalja.

Izrael određen da bude mnoštvo naroda

Potpuno se skoncentrišite da biste mogli da razumete ta obećanja: "A kad Avramu bi devedeset i devet godina, javi mu se Gospod i reče mu: ja sam Bog svemogućí, po mojoj volji živi, i budi pošten (u originalu "savršen"). I učiniću zavet između sebe i tebe, i vrlo ću te umnožiti... Od mene evo zavet moj s tobom da ćeš postati otac **mnogim narodima**. Zato se više nećeš zvati Avr(a)am, nego će ti ime biti Avram, jer sam te učinio ocem **mnogih naroda**" (Prva knjiga Mojsijeva 17:1-5). Vidite da je to obećanje sada uslovljeno Avramovom poslušnošću (življenju po Božjoj volji) i savršenosti ("poštenjem"). Vidite da od "velikog naroda" sada postaju mnogi narodi, što znači da ih je više! To znači da ovo obećanje nikako ne može da se odnosi na "jedno seme" - Hrista! Potonji stihovi u tom poglavlju dokazuju tu činjenicu: "Daću ti porodicu vrlo veliku, i načiniću od tebe narode mnoge, i carevi (množina) će izaći od tebe" (6. stih). Primećujete da ti narodi i carevi izlaze od Avrama kao fizičko potomstvo, mnoštvo semena, osim jednog potomka posredstvom koga raštrkani pojedinci mogu postati Avramova deca tako što će biti duhovno začeti kroz Hrista (Galatima 3:29). Nemoguće je da raštrkani individualni hrišćani budu *narodi* koji se spominju u ovom stihu! Doduše o Crkvi se govori kao o "carskom sveštenstvu, svetom narodu" (Prva Petrova 2:9), ali Hristova Crkva nije podeljena na "mnoge narode".

Stihovi u Prvoj knjizi Mojsijevoj govore o jednoj osobitoj naciji, a ne o blagodati koja je došla posredstvom Isusa Hrista. "A postavljam zavet svoj između sebe i tebe i semena tvojega nakon tebe od kolena do kolena..." (Prva knjiga Mojsijeva 17:7). "Seme" je ovde u množini pošto stih kaže "od kolena do kolena". "I daću tebi i semenu tvome nakon tebe zemlju u kojoj si došljak, svu zemlju Hanansku (Palestinu) u državu večnu, i biću **im** Bog" (8. stih). Vidite da je mnoštvu semena obećana zemlja - materijalni posed - i da će istiniti Bog biti njihov Bog. Ne piše "i biću **mu** Bog", nego "i biću im Bog". Dakle, obratite pažnju na to **obećanje** pošto budućnost velikih naroda počiva na obećanjima koja je večni Tvorac dao Avramu. Jedina nada svakog čoveka u život nakon smrti, bez obzira na rasu, nacionalnost i veroispovest, zavisi od duhovne faze koja se krije u obećanjima Avramu, to jest od Božjeg obećanja blagodati koja je trebalo da dođe kroz "jedno seme" - Mesiju Hrista!

Veličina zemlje i naroda

Obećanja nisu slučajna ni nevažna, niti ih je Bog tek tako dao Avramu. Ona su fundamentalna i predstavljaju osnovu najveće svetske sile i lično duhovno spasenje svakog čoveka. Na njima se zasniva jedina nada ljudi u večan život. Čovek samo može da ostane zapanjen pred činjenicom da se po namisli Boga Tvorca budućnost čovečanstva zasniva na tim obećanjima!

Isus Hrist je došao "da utvrdi obećanja ocima" (Rimljanima 15:8) - Avramu, Isaku i Jakovu. Bog je ponovio ista obećanja Isaku, Avramovom sinu, a potom i Isakovom sinu Jakovu. Nakon 430 godina Bog je uspostavio potomke Avrama, Isaka i Jakova kao svoj narod Izrailj, a ime oca dvanaest plemena Izraelovih, Jakova, promenilo se u "Izrael". Bog je pozvao Mojsija, čoveka koji uopšte nije tražio Boga, da pod njegovim rukovodstvom izvede svoj narod Izrael iz egipatskog ropstva i odvede ga u Obećanu zemlju. Bog je dopustio da Mojsije prođe naročitu obuku za taj zadatak budući da je u palati egipatskog faraona vaspitavan kao princ. Nakon što je Mojsije na taj način treniran da postane lider, Bog ga je pozvao iz sveta i postavio mu zadatak da izvede potomke Avrama, Isaka i Jakova iz egipatskog ropstva.

Zabrana međurasnih brakova

Ponovo dolazimo do pitanja **zašto** je Bog odredio da ovaj poseban jevrejski narod bude "izabran"? **Zašto** kada im nikada nije omogućio pristup njegovom Svetom Duhu? Ovde je bitno imati u vidu verovatnoću da su svi, ili skoro svi pripadnici tog naroda bili belci čija se rasna loza nije menjala od stvaranja prvog čoveka. Nakon što su, na Josifovu molbu, Jakov i njegovi sinovi doputovali u Egipat, naselili su zemlju Gesemsku koja je geografski bila odvojena od Egipta. Izraelci su međusobno sklapali brakove i s tim u vezi treba odmah da se prisetimo Avrama koji je sprečio svog sina Isaka da se oženi nekom tamnoputom Hanankom iz naroda koji je tada naseljavao Obećanu zemlju. Avram je poslao glavnog slugu u svoju rasu i porodicu da pronade Isaku ženu. Slugu je ispratio rečima: "Nećeš dovesti žene sinu mojemu između kćeri ovih Hananeja, među kojima živim" (Prva knjiga Mojsijeva 24:3). U sledećoj generaciji se Jakov oženio Lijom i Rahiljom, kćerima Avramovog nećaka Lavana, iz zemlje Harana u kojoj je ostao da živi Avramov brat. Čitava haranska zajednica u kojoj je živeo Lavan imala je isto porodično poreklo kao Avram.

Jakov je dobio šest sinova sa Lijom i dva sa Rahiljom. Svi su njegovi sinovi bili iste rase, a osim njih je dobio još dva sina: jednog sa Rahiljinom, a drugog sa Lijinom sluškinjom. Jakov je imao ukupno 12 sinova. Nema sumnje da su čak i Lijine i Rahiljine sluškinje bile od čiste hebrejske loze. Dvanaest Jakovljevih sinova su praoci dvanaest plemena koja su sačinjavala izraelski narod. Bog je na poseban način pripremao Mojsija još od njegovog rođenja da bi ga kasnije pozvao zajedno sa njegovim bratom Aronom, koji mu je pomagao kao glasnogovornik (Mojsije je imao problem sa mucanjem).

Puštajući razne pošasti na Egipat, Bog je zapravo okretao božanstva i predmete obožavanja tog naroda protiv njega samog pokazujući Egipćanima da to nisu nikakvi bogovi. Poslao je čak i ta zla iz **ljubavi** prema Egipćanima a ne iz mržnje. Poslednje zlo došlo je na Egipat nakon što su Izraelci prineli Pashalnu žrtvu 14. dana u prvom mesecu po svetom Božjem kalendaru. Prvi mesec po Bogu počinje na proleće. Izraelci su izašli iz Egipta noću, 15. dana tog meseca i stigli do Crvenog mora, ali se faraon u međuvremenu predomislio i krenuo sa vojskom za njima. Sinovi Izraelovi stajali su kao ukopani na obali Crvenog mora. Nije bilo mosta, a more je bilo preveliko da bi mogli da ga preplivaju, tim pre što je među njima bilo mnogo žena i dece. Iza njih se približavala besna egipatska vojska. Stajali su **bespomoćno** na obali mora. Upravo u tom času morali su da se oslone na **Boga!** Još u Egiptu je Bog pokrenuo njihovo izbavljenje iz ropstva poslavši seriju nadprirodnih zala. Sada je učinio da se voda Crvenog mora povuče i stvori vodene **zidove** između kojih se prostirala široka suva staza preko koje su prešli. Osvrnuli su se na drugoj strani i videli da Egipćani polaze istom stazom. Kada su

se našli u prolazu opkoljenom vodenim zidovima, Bog je pustio da se voda vrati na svoje mesto i egipatska armija se udavila.

Neispunjena obećanja

Nakon izvesnog vremena Izraelci su se ulogorili u podnožnju planine Sinaj. Bog nije hteo da ih učini svojim narodom pod njegovom teokratskom vladavinom ako na to sami ne pristanu. Zato im je preko Mojsija predložio sledeće: ako budu slušali zakone **Njegove vlade** blagosloviće ih materijalnim blagostanjem i postaće najbogatiji i najmoćniji narodi na svetu. Ta Božja **obećanja** po pravu rođenja (onih koji se rode kao Izraelci) su nacionalnog i materijalnog karaktera i ne predstavljaju obećanje o duhovnom spasenju! Narod je pristao i postao izabrani Božji narod. Zbog čega? Poznate su nam sledeće činjenice: krajnji Božji cilj za Izrael bio je da sa tim narodom ostvari definitivnu vezu koja bi ga pripremala za konačno uspostavljanje **Carstva Božjeg** u kojem će **Božja vlast** ponovo zavladati nad celom našom planetom, a duhovno spasenje biti ponuđeno **svima!** Nesumnjivo je jedan od razloga za podizanje tog naroda kao izabranog i fizičko očuvanje jedne rase, ali to je zanemarljiv razlog u odnosu na mnogo veće i bitnije razloge.

Narodi su umnožili znanje. Nakon Adamove pobune čovečanstvo je ograničeno na sticanje fizičkog i materijalnog znanja. Tadašnji ljudi su, poput obrazovanih pojedinaca i naučnika današnjice, govorili: "Dajte nam dovoljno znanja i rešićemo sve probleme, uništićemo svako zlo. Stvorićemo od sveta utopiju!" Do tog vremena čovečanstvu je odbijena mogućnost da stiče duhovno znanje i duhovnu ispunjenost koja dolazi od Boga. Sada je Bog odlučio da podari čoveku znanje o Božjem zakonu - svojoj vladi - svom načinu života, sa namerom da dokaže svetu da svi njegovi umovi bez Božjeg Svetog Duha ne mogu da prime i iskoriste takvo znanje o **istinitim životvornim putevima**. Bog je hteo da dokaže svetu da ljudski um, sa svojim jedinim duhom kojem nije dodat Sveti Duh od Boga, ne može duhovno da rasuđuje, niti da reši ljudske probleme i iskoreni sva zla koja muče čoveka. Izraelski narod je "zamorče" uz pomoć kog je trebalo dokazati tu činjenicu. Bog je odabrao narod sa skoro savršenim izvornim, etničkim poreklom u naraštajima i precima, narod koji poseduje kvalitetne gene Avrama, Isaka i Jakova (Izraela). Tako je sklopio svoj zavet sa njima i učinio ih **svojim narodom**. Zavet je istovremeno predstavljao **bračni** zavet između Boga i Izraela u kojem Izrael igra ulogu žene koja se obavezala na poslušnost svom mužu - **Bogu!** Stari zavet je fizički prototip **novog** - duhovnog - **zaveta** koji je trebalo da usledi kasnije. Šta je dokazano starim zavetom?

Genetika i životna sredina Izraela

Izrael je bio narod skoro čistog rasnog porekla, sa genima ljudi koji su verovali u Boga - Avrama, Isaka i Izraela. Dva preduslova utiču na to šta će čovek da postane u svom životu: genetsko nasleđe i životna sredina. Urođeno genetsko nasleđe se prvenstveno odnosi na fizičko zdravlje, inteligenciju i karakterne sklonosti. Životni uslovi predstavljaju sve spoljašnje uticaje i samoodređenu motivaciju, bilo da su uticaji i motivacija dobri ili zli. Genetski nasleđeno dobro i jako zdravlje može da omogući pojedincu početan zamah i prednost u odnosu na druge ljude. Nadahnuti uticaji životne sredine uzdižu i pružaju ispravnu samomotivaciju i doprinose sve većem poboljšanju ličnosti. Takva životna sredina može da načini osobu inferiornijih gena čovekom koji uživa pravi životni uspeh. Međutim, obeshrabrujuća životna sredina, zao uticaj i pogrešno usmerena samomotivacija mogu da naprave od osobe odličnog genetskog nasleđa pravi propalitet i zlu prirodu. Bog je uspostavio svoj odabrani narod (iako ga je tek izveo iz ropstva) sa svim prirodnim prednostima superiornog genetskog nasleđa. Izvukao je pripadnike tog naroda iz sužanjstva i pružio im šansu za novi početak. Moglo bi se reći da im je Bog dao sve što se poželeti moglo.

I opet se postavlja pitanje - **zašto?** Zašto je Bog na takav način pripremio i podigao svoj izraelski narod? Razmislite **zašto** je na prvom mestu stvorio ljudski rod? **Bog se reprodukuje**

preko čoveka! Stvara u čoveku pravi božanski, sveti, pravedan i savršen duhovni **karakter!** S druge strane to čini s ciljem da obnovi **vladu Božju** nad celom Zemljom i, štaviše, da stvori **milijarde božanskih bića koja će da dovrše stvaranje ogromnog, nezavršenog svemira!** A onda? Eh, Bog još nije otkrio šta smeru da učini posle toga! Sve što je učinio od kako je stvorio prve ljude predstavlja po jedan progresivan korak u svekolikom Božjem **savršenom planu!**

Preteča Carstva Božjeg

Momentalni cilj u trenutnoj istoriji ljudskog roda je da se izvrše pripreme za **Carstvo Božje** koje će **obnoviti Vladu Božju na prostoru cele naše planete!** Zapravo, Carstvo Božje biće **porodica Božja** koja se sastoji od onih koji su prvo začeti Božjim Duhom, a potom će se roditi u tu porodicu. Božja porodica će se u stvari prvi put pojaviti u vaskrsenju prilikom Drugog Hristovog Dolaska, u kojem će istog trenutka da pređe u to Carstvo! Ističem da pod pojmom "začeti i **rođeni**" sinovi Božji ne mislim na ljude koji su prevareni današnjim učenjem o "**ponovnom rođenju**", koje tvrdi da ko god ispoveda da je "primio Hrista" rođen je ponovo već u sadašnjem životu. **Tom vrhunskom prevarenom** đavo i sotona je **obmanuo** ljude koji su "prihvatili" lažno obraćenje (mnogi u takozvanom "hrišćanstvu"). Ti ljudi možda imaju dobre namere, ali su ipak prevareni! Naravno, prevarena osoba uopšte ne zna da je prevarena i može da bude sasvim iskrena u svojim namerama. Ali uključite mozak! **Koju** ulogu igra starozavetni narod Izrael u progresivnoj pripremi za **Carstvo Božje?**

Vlada u Carstvu Božjem

Pre svega, Avram je bio čovek izvanrednih sposobnosti i kvaliteta. Nema sumnje da će u Carstvu Božjem, zajedno sa svojim sinovima Isakom i Izraelom, zauzeti položaj odmah iza samog Hrista kada dođe vaskrsenje mrtvih. Carstvo Božje biće duhovno! Ono podrazumeva da će postojati Crkva i Država na celoj planeti. Tim koji se sastoji od Avrama i njegovih sinova verovatno će po autoritetu biti odmah ispod **Hrista**, upravljajući crkvom i državom. Mojsije iz naroda izraelskog, koga je Bog podigao za lidera i zakonodavca u Izraelu (mada je izvorni i stvarni Zakonodavac Bog Otac), po svoj prilici će se naći ispod tima Avram-Isak-Jakov kao glava nacionalnih vlada u svetu (u budućem milenijumu postojaće vlade nad pojedinim zemljama). Isus Navin, Mojsijev naslednik, verovatno će mu biti pomoćnik i u tom kabinetu za nacionalne vlade u celom svetu. Šta će se desiti sa izraelskim narodom u celini?

Uprkos nasleđu punom prednosti, izraelski narod je potpuno pao na ispitu kvalifikacije. Kada im je Bog predložio da ih oformi kao svoj narod odgovorili su: "Što je god kazao Gospod činićemo" (Druga knjiga Mojsijeva 19:8). Potpuno su prekršili to što su rekli i pobunili se protiv Boga. Njihov odnos sa Gospodom Bogom predstavljao je odnos "muža i žene", jer kasnije Gospod govori o njima: "Doista kao što žena izneveri druga svojega, tako izneveriste mene, dome Izraelov, veli Gospod" (Knjiga proroka Jeremije 3:20).

Izraelski narod pod Mojsijem bio je **jedne rase**. Bilo je vrlo malo međurasnih brakova koji su mogli da poremete njihovu rasnu nacionalnost. Obećana zemlja se u to doba zvala "Hanan", gde su živeli tamnoputi Hananci. Bog je međutim dao tu zemlju svojim **obećanjem** rasnim potomcima, Avramovom potomstvu. Stoga ta zemlja nije pripadala Hanancima ni bilo kojoj drugoj rasi koja je tu živela. Kada je Bog naselio zemlju svojim narodom Izraelom, koji je u tom trenutku brojao više od dva miliona ljudi, zapovedio je preko Mojsija: "Kad pređete preko Jordana u zemlju Hanansku, oterajte od sebe sve koji žive u onoj zemlji, i potrite sve slike njihove rezane, i sve slike njihove livene potrite, i sve visine njihove oborite. A kad ih isterate iz zemlje, naselite se u njoj; jer sam vama dao onu zemlju da je vaša. Ako li ne oterate od sebe one koji žive u onoj zemlji, onda će oni koje ostavite biti trnje očima vašima i ostani vašim bokovima, i pakostiće vam u zemlji u kojoj ćete živeti (Četvrta knjiga Mojsijeva 33:51-53, 55).

Odvojeni – rasno, nacionalno i verski

Vreme je da napokon shvatimo da je izraelski narod **Božji narod**, ali ne duhovni nego fizički Božji narod. I pored toga Bog im je dao *Svoju* Crkvu i njihovu nacionalnu vladu i nacionalnu religiju. *Božja namera bila je da sačuva Izraelce fizički odvojene od ostalih naroda*, ne samo kao naciju (rasu), već i u religijskom smislu. Posledice njihovih mogućih brakova sa drugim rasama ispoljile bi se na dva načina: svoju rasu bi izmešali sa drugim rasama i pomešali bi se sa drukčijim, idolopokloničkim religijama!

Izraelci **nisu poslušali Boga!** Mnogo godina nakon što su Izrael i Juda odvedeni u ropstvo, Bog šalje nazad u Jerusalim jevrejsku koloniju iz porobljene jevrejske zajednice u Vavilonu. Povratnike vodi Zerovavelj koji postaje upravnik kolonije. Cilj povratka tih Jevreja bio je da izgrade drugi Hram. Među stanovnicima kolonije bili su Jezdra i Nemija. Uprkos Božjoj zapovedi kolonisti su stupali u bračne veze sa Hanancima, Hetejima, Perezejima, Jevusejima i ostalim rasama, "te se pomeša sveto seme s narodima zemaljskim ("sveto" u smislu rasne čistoće pošto ti kolonisti nisu imali Sveti Duh)..." (Knjiga Jezdrina 9:2). Prorok Jezdra se razbesneo zbog tih brakova, pa je ustao na saboru i rekao: "Vi sagrešiste što se oženiste tuđinkama, te umnožite krivicu Izraelovu. Zato sada... odvojte se od naroda zemaljskih i žena tuđinki" (Knjiga Jezdrina 10:10-11). Isus Hrist se rodio u judinom plemenu i bilo je neophodno da vodi poreklo od čiste rasne loze, kao što je slučaj sa Nojem.

Uprkos svemu Bog je sklopio stari zavet sa Izraelom na gori Sinajskoj, preteču **novog zaveta** koji će kasnije da sklopi sa novozavetnom hrišćanskom **Crkvom** - duhovnim Izraelom i duhovnim Judom (Knjiga proroka Jeremije 31:31; Jevrejima 8:6, 10). U intervalu između dva zaveta nekoliko pojedinaca u starozavetnom Izraelu je poslušalo Boga. Oni su postali Božji proroci, a time i sam temelj za novozavetnu **Crkvu Božju**. Ta Crkva je sagrađena na čvrstom **temelju** proroka (stari zavet) i apostola (novi zavet), a sam Isus Hrist je njen "kamen od ugla" (Efescima 2:20). Među prorocima je i prorok Ilija, koji će verovatno biti načelnik Crkve širom sveta pod autoritetom Isusa, Avrama, Isaka i Jakova, a moguće je da će Jovan Krstitelj služiti pod Ilijinim rukovodstvom. Postoje indicije da će prorok Danilo biti načelnik svih neznabožackih naroda i to pod Mojsijevim i Hristovim rukovodstvom.

Odigrali ulogu uprkos samima sebi

Na koji način je drevni izraelski narod odigrao svoju ulogu u pripremi za **Carstvo Božje**? Već sam spomenuo da intelektualci i obrazovani ljudi ovog sveta smatraju da je telesni *čovek*, uz dovoljno *znanja*, kadar da reši sve svoje probleme. Tokom nekoliko hiljada godina Bog je dopustio mnogim generacijama starog Izraela i Jude da svojim ljudskim iskustvom **dokažu** da ni najbolji sinovi i kćeri ljudskog roda, bez Božjeg Svetog Duha, **nisu u mogućnosti da reše ljudske probleme i zla koja muče čoveka!**

U poslednjih 20 godina razgovaram sa mnogim šefovima vlada u Evropi, Aziji, Africi i Južnoj Americi. Mislim da komunističke glavešine u kineskoj vladi veruju da će komunistička ideologija, kada ovlada svetom, rešiti sve probleme i sva zla sveta. Mnogi kraljevi, imperatori, predsednici i premijeri sa kojima sam se sastao privatno sada shvataju da ti problemi prevazilaze ljudske moći. To sam otvoreno rekao mnogim liderima Narodne Republike Kine. Problemi i zla sa kojima se suočavamo su po svojoj prirodi duhovni, a telesni um koji nema Božji Duh ne može da se uhvati u koštac sa duhovnim problemima, što *dokazuje* višedecenijska i viševjekovna istorija starog Izraela! Sve do nastanka te nacije Bog je uskratio čovečanstvu znanje o ispravnim putevima ljudskog življenja. Upravo je Izraelu dao svoje uredbe, sudove i svoj duhovni zakon. Ali ti savršeni zakoni, bez Božjeg Svetog Duha, nisu rešili probleme tog naroda! Bog je mogao da kaže: "Ja sam **Bog**. Verujte mi na reč!" Umesto toga je preko Izraela *dokazao* da je **čovek bespomoćan bez Svetog Duha!** Stari Izraelci su čak imali Boga kome su mogli da upute sve njihove primedbe i žalbe, ali u sebi nisu imali njegov Duh!

Želim da naglasim sledeće: kada je prvi čovek, Adam, odbio drvo života i preuzeo na sebe znanje dobra i zla, ograničio je svoju moć i sposobnosti da čini dobro samo do nivoa do kog može da ide ljudski duh. U ljudskoj prirodi postoji dobro, ali i zlo. Dobro je duhovni atribut, ne fizička ili materijalna akcija. Da je Adam uzeo rod sa drveta života, od Boga bi Sveti Duh ušao u njega i združio se sa Adamovim duhom, što bi ga sjedinilo sa Bogom i učinilo sinom Božjim. Sveti Duh je bilo nešto više od duhovnog znanja o dobrom. Neće se opravdati oni koji slušaju zakon (dobro), nego oni koji ga tvore (postupaju kako zakon nalaže) (Rimljanima 2:13). Ljubav (ali ne ljudska ljubav) predstavlja ispunjenje zakona. Taj zakon zahteva "ljubav Božju (koja se) izli u srca naša Duhom svetim" (Rimljanima 5:5).

Bog je otkrio njegov zakon izraelskom narodu. Jedan od razloga što su Izraelci postali, pa još i narod Božji, bio je da ljudsko iskustvo pokaže da čovek bez Duha Božjeg u sebi ne može da bude pravedan. Zato pogledajmo kratak prikaz stvarne istorije ovog i neznabožičkih naroda. Najvažnija deklaracija i obećanje dato izraelskom narodu zapisano je u Trećoj knjizi Mojsijevoj 26. Sledi još jedan citat iz moje knjige "Sjedinjene Države i Velika Britanija u biblijskom proročanstvu":

Ključno proročanstvo

U ovom centralnom proročanstvu Bog potvrđuje obećanje prvenštva narodu koji je živio u Mojsijevo vreme - ali pod određenim uslovima! Prvenci među plemenima - Jefrem i Manasija - živeli su do tada sa drugim plemenima kao jedan narod. Pokornost Božjim zakonima mogla je da donese ogromno nacionalno bogatstvo i blagoslove prvenštva, ne samo za Jefrema i Manasiju. Celokupan *narod* bi automatski imao udela u tim blagoslovima. Posebno obratite pažnju da je Bog, kada se obratio narodu, istakao dve među Deset svetih zapovesti, odnosno vodeće "test" zapovesti koje su imale za cilj da ispituju pokornost, veru i lojalnost Bogu. Bog je rekao: "Nemojte graditi sebi idola ni likova rezanih, niti stupova podižite, ni kamenja sa slikama mečite u svojoj zemlji da mu se klanjate; jer sam ja Gospod Bog vaš. Držite subote **moje**..." (stihovi 1-2). Postojao je uslov - veliko "ako" - po kojem su Jefrem i Manasija u to vreme mogli da prime pravo ispunjenje zapanjujućeg Božjeg obećanja prvencima! Bog reče: "Ako uživite po mojim uredbama i zapovesti moje uzdržite i učinite, Davaću vam kišu na vreme i zemlja će rađati rod svoj..." (stihovi 3-4).

Svo bogatstvo dolazi iz zemlje. Izraelski narod je mogao iz godine u godinu da uživa obilan urod, dobre žetve stizale bi jedna drugu... Šesti stih: "Jer ću dati mir zemlji, te ćete spavati a neće biti nikoga da vas plaši... i mač neće prolaziti preko vaše zemlje". Kakav blagoslov! Koji narod danas uživa u stalnom miru, bez straha od napada nekog drugog naroda? Naravno, svaki narod u ovom svetu ima svoje neprijatelje. A šta bi se dogodilo da su neprijateljski narodi napali stare Izraelce? Stihovi 7-8: "Nego ćete terati neprijatelje svoje, i padaće pred vama od mača. Vas ćete petorica terati stotinu, a vas stotina teraće deset tisuća..." Budući da su mnogi narodi ovog sveta oduvek bili agresori, to obećanje je značilo da će Izrael svakako biti napadnut od strane nekog drugog naroda. Ali narod koji poseduje vojnu premoć da porazi svakog napadača (što je Bog obećao Izraelcima) uskoro bi postao dominantan, najmoćniji narod na planeti, naročito sa resursima i velikim bogatstvom koje dolazi iz zemlje. Stih 9: "I obratiću se k vama, i učiniću vam da rastete, i umnožiću vas, i utvrdiću zavet svoj s vama".

To veliko "ako"

Alternative u slučaju da uslovi ne budu ispunjeni: "Ako li me ne uzaslušate, i ne učinite sve ove zapovesti... I ja ću vama učiniti ovo: pustiću na vas strah, suhu bolest, i vrućicu, koje će vam oči iskvariti i dušu ucveliti; i zaludno ćete sejati seme svoje, jer će ga jesti neprijatelji vaši. I okrenuću lice svoje na suprot vama, i seći će vas neprijatelji vaši, i koji mrze na vas biće vam gospodari i bežaćete kad vas niko ne tera" (stihovi 14-17).

Drugim rečima, Izraelci bi doživeli invaziju, vojni poraz i opet bi postali roblje kao što su bili u Egiptu pre nego što ih je Bog oslobodio.

Sedam proročanskih vremena

Nastavljamo u Trećoj knjizi Mojsijevoj 26: "Ako me ni tada ne stanete slušati, ukoriću vas još sedam puta više za grehe vaše" (stih 18). Kad dođemo do ovakve izjave da će ih Bog ukorevati još sedam puta više od njihovih greha, postaje očigledno da sam taj izraz, kao i činjenica da se to proročanstvo ispunilo, govori o sedam proročanskih perioda (**godina**). Na osnovu principa po kojem "'dan' ili 'put' predstavlja jednu godinu" imamo sedam puta 360 dana u svakoj godini. Ukupan zbir dana iznosi 2520. Kada svaki dan simboliše jednogodišnju kaznu, pod tim se podrazumeva povlačenje i oduzimanje obećanih blagoslova tokom 2520 godina! To se upravo i dogodilo".

Svenacionalna kazna - povlačenje obećanja prvencima o nacionalnom blagostanju i dominaciji svetom - odnosi se samo na Dom Izraelov na čelu sa Jefremovim i Manasijinim plemenom. Način na koji su se ta obećanja ispunila tačno na vreme (u periodu od 1800-1804) predstavlja jedno od najneverovatnijih ispunjenja biblijskog proročanstva u istoriji ljudskog roda. Knjiga "Sjedinjene Države i Velika Britanija u biblijskom proročanstvu" živopisno objašnjava kako se to proročanstvo ispunjavalo korak po korak.

Izraelski narod je obećao Bogu poslušnost, ali nikada nije ispunio obećanje. Već u toku Mojsijevog sastanka sa Večnim na vrhu gore Sinajske (gde je Mojsije trebalo da primi od Boga dalja uputstva) narod je istopio zlatne predmete i salio tele koje je hteo da obožava umesto Večnog Boga. Zbog gundanja, nedostatka vere i nepokornosti, Bog nije dopustio Izraelcima da uđu u Obećanu zemlju u narednih 40 godina. Kada se navršila četrdeseta godina Mojsije je umro, a Isus Navin poveo Izraelce preko reke Jordan u Obećanu zemlju. Za života Isusa Navina taj narod se manje-više pokoravao Bogu, mada nikada u potpunosti. Nakon njegove smrti svako je činio što je izgledalo pravo u njegovim očima. Zbog svoje neposlušnosti Bogu izraelski narod je padao u ruke okolnih careva, pa bi tada vikao Gospodu koji mu je slao vođe da ga oslobode. Jedan isti proces neprekidno se ponavljao: narod biva porobljen zbog svojih grehova, onda više Bogu i Bog šalje one koji će ga izbaviti iz ropstva.

Izrael traži ljudskog cara

Nakon nekoliko generacija Bog je dao Izraelcima jednog proroka da ih vodi i vlada nad njima - proroka Samuila! Nakon izvesnog vremena narod je zatražio ljudskog cara po uzoru na sve druge narode. Bog je rekao Samuila da Izraelci nisu odbacili njega kao proroka, već samog Boga. Samuilo je vladao nad njima samo kao Božji sluga, čime je zapravo predstavljao božansku vlast koju je Bog uspostavio nad izraelskim narodom. Bog im je dao ono što su želeli – visokog, ogromnog cara Saula. Ali Saul nije poslušao Boga, pa ga je Večni zamenio Davidom. Sam David nije bio bez greha, ali se kajao svaki put kada bi sagrašio i ostavljao svaki svoj greh okrećući se Bogu. Zbog toga je postao "čovjek po srcu Božjemu" koji je napisao jednu od najvažnijih knjiga u Bibliji - zbirku Psalama.

Bog je sklopio sa Davidom bezuslovan, nepromenljiv zavet kojim je osigurao njegovoj dinastiji da zauvek vlada nad Izraelom u neprekinutoj liniji naslednika na Davidovom prestolu. Davidov presto najzad treba da preuzme Isus Hrist prilikom njegovog Drugog dolaska na Zemlju u vreme koje je Bog odredio.

Cepanje Izraela na dva naroda

Davidov sin Solomon je postao najveći mudrac (osim Hrista) koji je ikada živio na Zemlji. Njegovi nameti bili su preveliki. Posle njegove smrti presto je nasledio njegov sin Rofoam. Narod je hteo da služi Rofoamu samo pod uslovom da novi car smanji poreske stope,

a u slučaju da to ne učini narod je bio spreman da ga odbaci kao cara. Po savetu mladih saradnika Rovoam objavljuje da će nametnuti još veće poreze. Istog trenutka je narod odlučio da odbaci Davidov kraljevski dom i postavi sebi za cara Jerovoama, koji je za života Solomona zauzimao položaj koji se danas zove "premijer". Budući da je Rovoam sedeo na jerusalimskom prestolu izraelski narod je odabrao za svoju novu prestonicu grad severno od Jerusalima, a kasnije je car Amrije tu sagradio novu prestonicu koju je nazvao "Samarija". Pleme Judino i Venijaminovo odlučilo je da ostanu verni Rovoamu i odvojiše se od pobunjeničkih izraelskih plemena, pa je od tog naroda kasnije nastala judejska nacija.

Nakon što je preuzeo presto Jerovoam ukida levitsko sveštenstvo bojeći se da sveštenici ne odvrte srce naroda od njega i da se narod ne vrati Rovoamu čime bi izgubio tek stečeni presto. Takođe menja svete praznike, pa je narod, umesto sedmog meseca po svetom kalendaru, počeo da drži praznike u osmom mesecu. Postoje jake indikacije da je taj car zamenio sedmi dan - subotu - prvim danom u sedmici (nedeljom). Sam Bog je učinio subotu zavetom večnim između njega i Izraela da bi taj narod mogao da bude identifikovan među svim ostalim narodima kao narod Božji (Druga knjiga Mojsijeva 31:12-18) i da se svake sedmice podseti da je Večni Gospod njihov stvoritelj. Jer je za šest dana Bog obnovio lice zemlje - ponovo je stvorio svet - a tvorevina (priroda i čovek) predstavlja dokaz da Bog postoji.

Deset izgubljenih plemena

Tako je izraelski narod ostao poznat kao "deset izgubljenih plemena" koja su izgubila zavetni znak (identifikaciju naroda Izraela) i znanje da je Bog njihov stvoritelj. Ubrzo su izgubili čak i svoj maternji jezik - hebrejski!

Izraelsko carstvo - deset plemena - nastavilo je da živi u grehu za vreme vladavine devetnaest careva iz sedam dinastija koje su vladale nad njim. Narod je odbacivao preklinjanje proroka koje im je Bog slao. Godine 721-718. pre naše ere Asirci opkoljavaju Dom Izraelov i nakon poraza je Izrael odveden u ropstvo. Asirci su preselili u Asiriju ceo izraelski narod zajedno sa kućama, farmama i selima. Asirska država se prostirala na južnoj obali Kaspijskog mora. U narednih sto godina deset plemena migrira sa tog područja ka severozapadu gde im se gubi svaki trag. Zato su danas poznata u istoriji kao "deset izgubljenih plemena".

Svet nikada nije saznao šta se dogodilo sa izgubljenim plemenima. Generalno se smatra da su svi Izraelci jevrejske narodnosti, mada je to pogrešna pretpostavka. Termin "Judejac" ("Jevrejin") upotrebljava se u Bibliji samo kada je reč o plemenu Judinom, Venijaminovom i Levijevom. Leviti su prešli u judejsko carstvo nakon što je Jerovoam ukinuo sveštenečke dužnosti i obrede i izbacio ih iz izraelskog carstva.

Kazna u trajanju od 2520 godina

Počev od porobljavanja Izraela (721-718. godine pre Hrista) taj narod ulazi u "izdržavanje" svoje kazne koja je trajala 2520 godina, kao što predskazuje Treća knjiga Mojsijeva, 26. glava. U tom periodu su povučena obećanja koja je Bog dao Avramu o nacionalnom bogatstvu, blagostanju i dominaciji svetom. Kazna je potrajala sve do 1800-1804. godine kada Izraelci stiču nacionalnu nadmoć i ekonomsku dominaciju. To se, naravno, moralo dogoditi zato što je Bog bezuslovno dao Avramu takva obećanja. Kako su od 1800. godine Izraelci najzad ponovo stekli nacionalnu nadmoć i bogatstvo, koje je Bog bezuslovno obećao Avramu, zapisano je u knjizi o Sjedinjenim Američkim Državama i Velikoj Britaniji u biblijskom proročanstvu.

U međuvremenu vavilonski car Nabuhodonosor nanosi poraz Jevrejima i odvodi ih iz judejskog carstva u ropstvo 585. godine pre naše ere. Među jevrejskim zatočenicima zatekao se sjajan mladić Danilo, prorok, autor knjige u Bibliji koja po njemu nosi naziv. Bog je upotrebio proroka Danila kao posrednika između Večnog Boga i cara Nabuhodonosora. Taj veliki neznabožački car je organizovao prvo svetsko carstvo ujedinivši nekoliko nacija pod jednu vlast.

Bog je upotrebio Danila da obznani vavilonskom caru da je da je Stvoritelj Bog taj koji vlada celom Zemljom i da car ima svoj presto samo zahvaljujući Božjoj volji. Bog je zapravo pružao mogućnost tom neznabožačkom caru da se prikloni Božjoj vladavini i kao rezultat primi Božje blagoslove. U drugoj glavi njegove knjige prorok Danilo opisuje strašan lik, prikaz Nabuhodonosorovog Haldejskog carstva iza kojeg dolazi Persijsko carstvo, zatim Grčko-makedonska imperija i najzad Rimsko Carstvo i čitav sistem ljudskih vlada koje će biti uništene i zamenjene carstvom Božjim na čelu sa Hristom, Carem nad carevima koji će vladati celom Zemljom.

Svetska neznabožačka vlada

Isti događaji predskazani su u proročanstvima zapisanim u Knjizi proroka Danila 7 i Otkrivenju 13 i 17. Iako je, naravno, Nabuhodonosor priznao da Bog postoji, nikada mu se nije pokoravao. Bog se u međuvremenu držao podalje od ostalih naroda u svetu.

Persijsko carstvo je nasledilo Nabuhodonosorovu haldejsku imperiju. Sedamdeset godina nakon Judinog odlaska u ropstvo i uništenja Solomonovog hrama, Bog stavlja u srce persijskog cara Kira namisao da vrati koloniju Jevreja u Jerusalim s ciljem da izgrade Drugi Hram. Nadzornik Zorovavelj predvodi koloniju kojoj se pridružuju proroci Jezdra i Nemija. Zorovavelj je sagradio Drugi Hram u koji Isus dolazi 500 godina kasnije. Potom Jevrejima vladaju Rimljani u čijoj službi se nalazio i jevrejski car Irod koji, pred samo Isusovo rođenje, proširuje i renovira Drugi Hram. Jevrejska kolonija na čelu sa Zorovaveljem stigla je u Jerusalim nekih 500 godina pre Hrista i rasprostranila se po celoj Judeji. Nijedan pripadnik izraelskog carstva nije se vratio u Jerusalem sa tom jevrejskom kolonijom. Izraelci su migrirali na zapad i izgubili svoj hebrejski jezik, pa čak i pravi identitet. Svet ih danas naziva "deset izgubljenih plemena". Više o njima nešto kasnije. Tokom tih 500 godina Bog je slao takozvane "minorne" proroke Jevrejima u Judeji. U tom periodu jevrejski rabini menjaju određene odredbe svoje religije čiji je začetnik Mojsije, pa nastaje judaizam koji vlada u jevrejskom narodu u vreme kada je rođen Isus. Nakon svih tih događaja put je popločan za dolazak Isusa Hrista.

Vratimo se na deset izgubljenih plemena izraelskog carstva. Kao što smo rekli, ta plemena su migrirala ka severozapadu pre nego što je Juda porobljen. Asirci su se nastanili u srednjoj Evropi i zato nema sumnje da su Nemci delimično potomci starih Asiraca. Međutim, takozvanih deset izgubljenih plemena - izraelsko carstvo - nastavilo je da se kreće prema zapdanoj Evropi i Velikoj Britaniji. Ne možemo apsolutno da tvrdimo bilo šta o današnjem identitetu raznih plemena, ali je verovatno da su Francuzi (ili barem severna Francuska) Ruvimovo (Rubenovo) pleme. Jefrem i Manasija su otputovali na britanska ostrva. Ta dva naroda su postala kolonizatori sveta. Prema jednom biblijskom proročanstvu bilo im je suđeno da izgube svoju prvu koloniju.

Ime "Izrael" preneto je na Josifove sinove. Jakov (čije je ime promenjeno u "Izrael") na samrtnom odru je preneo pravo prvenštva i obećanje Božjih blagoslova koji prate to pravo na dva Josifova sina, Jefrema i Manasiju. Mada je Jakov (sada Izrael) bio toliko slep da nije mogao da vidi mladiće pred sobom, ukrstio je ruke kada ih je položio na njihove glave: "A Izrael pruži desnu ruku svoju metnu je na glavu Jefremu mlađemu, a levu na glavu Manasiji, tako namesti ruke navlaš, ako i jest Manasija bio prvenac. I blagoslovi Josifa govoreći: Bog, kojemu su svagda ugađali oci moji Avram i Isak, Bog koji me je hranio otkako sam postao do današnjega dana, Anđeo koji me je izbavljao od svakog zla, da blagoslovi decu ovu, i da se po mojem imenu i po imenu otaca mojih Avrama i Isaka prozovu, i da se kao ribe namnože na zemlji!" (Prva knjiga Mojsijeva 48:14-16).

Nastavak citata iz knjige "Sjedinjene Države i Velika Britanija u biblijskom proročanstvu":

"Ko je trebalo da se namnoži u obećano veliko mnoštvo? Čiji su potomci trebali da postanu seme koje broji milijarde ljudi? Da li uvidate da to nije Juda - otac Jevreja - nego **Jefrem i Manasija!** Zašto su oči i umovi crkvenih starešina i studenata Biblije zatvoreni da ne vide tu jasnu činjenicu koja stoji u Svetom Pismu? Zapazite da Izrael nije preneo njegove blagoslove samo na jednog, nego na oba mladića rekavši: "da blagoslovi decu ovu". Taj blagoslov je došao i na Jefrema i na Manasiju. "I da se po mojem imenu... prozovu" glasi jedan deo tog blagoslova. Jakov se zvao Izrael. Stoga su potomci tih momaka nazvani Izraelom, a ne potomci Judini odnosno Jevreji. Dakle, ime "**Izrael**" je jasno preneto na **Jefrema i Manasiju** i to se ne može promeniti!

Šokantna činjenica koju je lako dokazati upravo stoji pred vašim očima! Ne zaboravite da Pismu nije potrebno "tumačenje", "posebno značenje" i "skrivena simbolika" da ga razumete! Imate jasnu, jednostavnu izjavu da će Jakovljevo ime (promenjeno u ime "Izrael") postati **svojina** - oznaka - Jefremovog i Manasijinog naroda! Ko je onda po vašoj Bibliji pravi Izrael u rasnom i nacionalnom smislu? Jefrem i Manasija! Oni su zajednički primili pravo da nose ime "**Izrael**", što je trebalo da postane i nacionalno ime njihovih potomaka. Potomci Jefrema i Manasije nikada nisu bili Jevreji - dobro to upamtite! Stoga treba imati u vidu i to da se mnoga biblijska proročanstva o Izraelu i "Jakovu" ne odnose na Jevreje, niti na današnje narode koji potiču od drugih izraelskih plemena! Danas veoma malo sveštenih lica, teologa i nominalnih proučavalaca Biblije zna ove biblijske činjenice. Mnogi odbijaju da bilo šta znaju o tome!

Potomci dva momka, Jefrema i Manasije, zajedno je trebalo da narastu po broju u obećano mnoštvo koje će sačinjavati jedan narod i jednu zajednicu naroda (Komonvelt). Nacionalni blagoslovi koje je Bog obećao izlili su se na obojicu. Trebalo je da kolektivne blagoslove mladići prime zajedno, ali samo oni a ne i ostala izraelska plemena sa njima!

Jakov ukršta ruke

U tom trenutku Josif primećuje da Jakov nije položio desnu ruku na prvenca i traži od njega da je stavi na Manasijinu glavu rečima: "Ne tako, oče, ovo je prvenac, metni desnicu njemu na glavu. Ali otac njegov ne hte, nego reče: znam, sine, znam; i od njega (Manasije) će postati narod, i on će biti velik; ali će mlađi brat njegov biti veći od njega, i seme će njegovo biti veliko mnoštvo (komonvelt) naroda. I blagoslovi ih u onaj dan i reče: tobom će Izrael blagosiljati govoreći: Bog da te učini kao Jefrema i kao Manasiju. Tako postavi Jefrema pred Manasiju" (Prva knjiga Mojsijeva 48:18-20). Sada Božja obećanja više nisu bila kolektivna, odnosno nisu se odnosila na obojicu. Jakov tu proriče blagoslove koji će doći svakome od njih pojedinačno.

Blagoslovi obećani Velikoj Britaniji i Sjedinjenim Državama

Ne zaboravite da bi, u slučaju da je poslušao Boga u Obećanoj zemlji (da ne krši subote i ne odaje se idolopoklonstvu, o čemu specifično govori Treća knjiga Mojsijeva 26), Izrael nasledio nacionalne i materijalne blagoslove prvenštva koje je Bog obećao Avramu još u vreme Mojsija i Isusa Navina. A sećate se da bi im u slučaju da se ne pokoravaju Bogu ta obećanja bila uskraćena tokom 2520 godina (to jest sve to 1800. godine). Sada, dakle, postaje jasno i nema nikakve dileme o tome da su se Josifovi potomci podelili početkom 1800-tih, nakon što je isteklo 2520 godina. Razdvojili su se na dva naroda koja su nastala od Jefrema i Manasije. Upravo ta dva naroda bila su određena da postanu najbogatiji i najmoćniji narodi na Zemlji.

Sjedinjene Američke Države - Manasija

Iz proročanskog blagoslova, koji je Jakov na samrti preneo na Jefrema i Manasiju, jasno je da je trebalo da ta dvojica u velikoj meri zajedno naslede prvenaštvo i ostanu u etničkoj zajednici za duži vremenski period, a potom da se konačno razdvoje. U Prvoj knjizi Mojsijevoj 48, Jakov prvo istovremeno prenosi pravo prvenaštva na oba Josifova sina i govori o njima kao o jednom narodu. Zatim počinje da govori o njima odvojeno: Manasiji biva određeno da postane jedan **veliki** narod, a Jefremu da bude **zajednica** nekoliko naroda. U tom proročanstvu za ove poslednje dane Jakov kaže: "Josif je rodna grana, rodna grana kraj izvora, kojoj se ogranci raširiše svrh zida" (Prva knjiga Mojsijeva 49:22). Drugim rečima, Josif - Jefrem i Manasija - zajedno će postati kolonizatorski narodi u kasnijim godinama, a sa britanskih ostrva će se njihove kolonije razgranati po celoj Zemlji. Jefrem i Manasija su zajedno postali veliko mnoštvo ljudi da bi se potom razdvojili, baš kao što stoji u Jakovljevom proročanskom blagoslovu u Prvoj knjizi Mojsijevoj 48. Britanski i američki narod predstavljaju ispunjenje tog proročanstva.

Kako S.A.D. može da bude Manasija kada je veliki deo američke populacije došao iz mnogih naroda, ne samo iz Engleske? Evo u čemu se krije odgovor: veliki deo Manasijinog plemena je ostao da živi sa Jefremom sve do odvajanja **Nove** Engleske. Međutim, trebalo je da naši preci budu rasejani po mnogim narodima, kao što se žito razmetne u situ a opet se nijedno zrno ne izgubi, niti padne na zemlju (Knjiga proroka Amosa 9:9). Izraelci su se razmetnuli među mnogim narodima, a Jefrem i dobar deo Manasijinog plemena je na kraju migrirao u Englesku. Dobar deo Manasijinog plemena se rasejao u druge narode i preko drugih naroda, napustivši ih tek kada su članovi tog plemena došli kao emigranti u Sjedinjene Države **nakon** što je kolonija Nova Engleska stekla nezavisnost. To naravno ne znači da su svi stranci-emigranti u Americi od Manasijine loze, ali mnogi nesumnjivo jesu.

Izrael je oduvek asimilovao neznabošce koji su postajali Izraelci živeći u Izraelovoj zemlji i stupajući u bračne veze sa njima. Sjedinjene Američke Države su poznate kao najveća svetska "topionica naroda". Ta činjenica umesto da pobije dokaz da su Sjedinjene Države od Manasije zapravo ga potvrđuje. Nepobitni su dokazi da su Sjedinjene Američke Države Manasijin potomak. Trebalo je da se Manasija odvoji od Jefrema i postane najveći i najbogatiji narod u celoj ljudskoj istoriji. Samo je Amerika ispunila takvo proročanstvo.

Manasija je u stvari trinaesto izraelsko pleme. U početku je bilo dvanaest plemena u Izraelu, a Josif je jedan od dvanaestorice njihovih otaca. Kada se podelio na dva plemena, čime se Manasija odvojio kao zaseban narod, Josif je automatski postao otac novonastalog trinaestog plemena. Stoga, da li je puka koincidencija to što je novu naciju - Sjedinjene Američke Države - osnovalo trinaest bivših britanskih kolonija koje su istovremeno stekle nezavisnost od Engleske? Šta se desilo sa drugim plemenima u takozvanoj grupi "deset izgubljenih" izraelskih plemena? Mada je Josifu pripalo pravo prvenaštva, a njegovi blagoslovi pali na britanski Komonvelt (zajednicu naroda) i Sjedinjene Američke Države, ostalih osam izraelskih plemena su takođe bila izabran Božji narod. Ta plemena su isto tako uveliko blagoslovena materijalnim blagostanjem, ali ne i blagoslovom koji pripada prvencu - dominacijom u svetu! Nemamo prostora za detaljno objašnjenje specifičnog identiteta svih drugih izraelskih plemena u današnjim narodima. Neka bude dovoljno to što postoje brojni dokazi da je osam plemena otišlo u zemlje severozapadne Evrope: Holandiju, Belgiju, Dansku, severnu Francusku, Luksemburg, Švajcarsku, Švedsku i Norvešku. Narod Islanda je takođe od vikinške loze. Današnje političke granice u Evropi ne predstavljaju pravilno razgraničenje potomaka prvobitnih izraelskih plemena.

Proročanstvo za današnje Sjedinjene Države i Veliku Britaniju

Kao što je podario tim narodima materijalne blagoslove koji nikada nisu dati nijednom drugom narodu, a imajući u vidu da ne umemo da uživamo u tim blagoslovima, Bog će kao ukor našim narodima navući na njihovu glavu takvu nacionalnu nesreću kakvu nijedan narod na svetu nikada nije doživeo! Mnoga biblijska proročanstva opisuju tu nacionalnu tragediju!

Dodatan važan dokaz o identitetu savremenog Izraela zapisan je u Knjizi proroka Miheja 5:7-15 - fantastično, detaljno i najspecifičnije biblijsko proročanstvo koje govori o "ostatku" Izraela - savremenog Izraela, to jest današnjih potomaka starog Izraela, ma gde se nalazili. Proročanstvo opisuje bogatstvo, prednost i dominaciju nad drugim narodima, a potom govori do detalja o padu američkog naroda i Britanskog Komonvelta! Zapazite: "I ostatak će Jakovljevi biti usred mnogih naroda kao rosa od Gospoda i kao sitan dažd (kiša) po travi, koja ne čeka čoveka niti se uzda u sinove čovečje" (7. stih). Znamo da su kiša i rosa apsolutno neophodni za produktivnost agrikulturnih površina i da kišne padavine predstavljaju simbol nacionalnog **blagoslova** i **bogatstva** koje dolazi od Boga. U nastavku proročanstva stoji: "I ostatak će Jakovljevi biti među narodima, usred mnogih naroda, kao lav među zverima šumskim, kao lavić među stadima ovaca, koji kad ide tlači i rastrže, i nema nikoga da izbavi" (8. stih). U tom stihu se ponovo javlja simbolizam koji opisuje poslednju generaciju Izraela kao **veliku silu** - poput lava među ostalim narodima na Zemlji. "Ruka će ti se uzvisiti nad protivnicima tvojim, i svi će se neprijatelji tvoji istrebiti (biće poraženi)" (9. stih). Izraelovi neprijatelji poraženi su još od samog početka ispunjavanja Božjih blagoslova prvenaca. Ti blagoslovi su se ispunili na Americi i Britaniji oko 1803. godine. Naime, svi njihovi neprijatelji su poraženi u Prvom i Drugom svetskom ratu i doživljavali su poraze sve do preokreta 1950. godine, kada je izbio Korejski rat. Od tada je sasvim sigurno da su blagoslovi postepeno oduzimani pošto od tog trenutka ni Amerika ni Britanija nisu izašle kao pobednice iz bilo kog većeg sukoba!

To proročanstvo takođe pokazuje da smo bili neviđeni **blagoslov** za ostale narode na Zemlji u vreme kada smo primali Božje blagoslove. Naši narodi su spasavali druge narode u svetu pomoću mnogih humanitarnih akcija. U negdašnja vremena Josif je sačuvao zalihe žita i hrane u Egiptu i davao drugima. I **savremeni** Josif je činio isto. Ali, za razliku od našeg praoca Josifa, koji je služio Bogu i pokoravao mu se svim srcem, mi smo tvrdovrat narod koji se pobunio protiv Boga i njegovog zakona. Upravo su naši narodi bili poput "lava" među drugim narodima na Zemlji kada su u dva velika svetska rata uspeli da sačuvaju svetski mir i stabilnost za celo čovečanstvo!

Iznenadna pogibao

Bog u ovom detaljnom proročanstvu kaže: "I u *ovo* ću *vreme*, govori Gospod, istrebiti konje usred tebe i potrcu (borna) kola tvoja (tenkove, brodove, rakete), I zatrcu gradove u tvojoj zemlji (nuklearnim bombama?), i razvaliću sva tvrda (utvrđena) mesta tvoja" (10. i 11. stih). Zapazite da će sve utvrde biti uništene! Bog kaže da će sve to učiniti zato što je on taj koji određuje ishod ratova (Psalam 33:10-19).

Ima li išta jasnije od ovoga? Bog u Bibliji identifikuje velike narode, najbogatije, najnaprednije, **najveće svetske sile** - i u trenutku kada njihova moć dostiže zenit, iznenada "potire" ponos njihove sile (Treća knjiga Mojsijeva 26:19), razara njihovu oružanu mašineriju, uništava njihove gradove! Ali zašto? Zato, objašnjava prorok u daljem tekstu, što među nama ima mnogo "vračara", previše "gatara" (astrologije) i lažnih propovednika u našim krajevima koji odbijaju da sa autoritetom propovedaju zapovesti i puteve živog Boga! Na američkom novcu stoji parola: "U Boga verujemo!" Umesto na Boga oslanjamo se na naše strane saveznike i ljudski genij!

Potkradanje Boga

Bog ima jedan finansijski zakon za naše narode. On kaže da deset posto uroda i prinosa, odnosno deset posto bruto zarade svakog od nas pripada njemu i namenjeno je za njegove svrhe i njegovo delo. U Knjizi proroka Malahija 3:8-10 piše: "Eda li će čovek zakidati Boga? a vi mene zakidate; i govorite: u čemu te zakidamo? u desetku i u prinosu. Prokleti ste, jer me zakidate, vi, sav narod. Donesite sve desetke u spremljeno da bude hrane u mojoj kući, i okušajte me u tom veli

Gospod nad vojskama, hoću li vam otvoriti ustave nebeske i izliti blagoslov na vas da vam bude dosta".

Nakon 1800-te doživeli smo prosperitet zbog Avramove pokornosti Bogu i neborivih obećanja koja mu je Bog dao. Sada, međutim, primivši to lično i nacionalno blagostanje činimo greh potkradajući Boga, čime smo navukli prokletstvo na naše narode. Svoju poslednju ratnu pobedu doživeli smo sa završetkom Drugog svetskog rata, a sada nas na našem putu ne očekuje ništa drugo do nevolja koja će trajati sve dok se ne budemo pokajali za naše grehe.

Božji desetak je svetinja Bogu (Treća knjiga Mojsijeva 27:30). Za Boga je svetinja subota Gospodnja, sedmi dan u svakoj nedelji. A mi? Mi ne razlikujemo sveto od oskvrnjeno (Knjiga proroka Jezekilja 22:26).

Javno prihvaćen greh

Grešimo kao pojedinci i kao nacija. Štaviše, javno prihvatamo takvo sagrešenje. Početkom 1927. godine, kada sam prvi put u životu počeo da se bavim proučavanjem Biblije (što je dovelo do mog preobraćenja), moja supruga i ja smo često posećivali razne crkve tražeći istinu. Jednog nedeljnog jutra prisustvovali smo bogoslužju u vodećoj baptističkoj crkvi u centru Portlanda, država Oregon. Na službi su objavljeni rezultati takmičenja, a nagrada za pobjednika bila je veoma elegantna nova Biblija. Nagradno pitanje bilo je: "Koji je greh najuniverzalniji?" Odgovor koji je trebalo da donese pobjedu glasio je: nezahvalnost. Biti nezahvalan je svakako jedan od preovlađujućih grehova današnjice. Drugi greh koji takođe preovlađuje je jedan od najstarijih - pogrešno upražnjavanje seksualnosti. O prostituciji se često govori kao o "najstarijem zanatu". Sotona je ugrabio taj greh i učinio ga mnogo univerzalnijim nego što to obično shvatamo. Sam đavo nema seksualnost. Uvređen je činjenicom da je Bog podario ljudima seks, pa stoga utiče na čovečanstvo da upražnjava seksualne grehove koji su za ljudski život najuniverzalniji i najrazorniji gresi!

U takozvano "doba crkve" u Engleskoj i Sjedinjenim Državama je još od Viktorijanskog doba seks bio zabranjena tema za razgovor po rimokatoličkom učenju. O tome se retko zapovedao razgovor u javnosti. Sotona se postarao da ljudi počnu da smatraju seks "sramotom" i zlom o kojem ne treba ni pričati. Pred kraj devetnaestog veka osnivač psihoanalize, Frojd, menja tu situaciju. Sve do Prvog svetskog rata u Sjedinjenim Državama je bilo ilegalno štampati, prodavati, pa čak i pozajmiti knjigu o seksualnim saznanjima. Nakon Prvog svetskog rata srušene su legalne prepreke za prenošenje informacija o seksu. Nastupila je poplava knjiga, pamfleta i novinskih članaka o toj temi. Međutim, u svemu tome i dalje nedostaje najvitalnija dimenzija u ljudskom saznanju.

Karika koja nedostaje u seksu

Autor ove knjige je napisao i knjigu pod naslovom "Karika koja nedostaje u seksu" u kojoj govori o tome šta manjka u poznavanju seksualnih odnosa. Sredinom prošlog veka nastala je "nova moralnost" koja je potpuno promenila stanovišta o seksu u javnosti. Danas se otvoreno diskutuje o seksualnosti u javnim medijima, naročito na televiziji koja je navela javnost da prihvati promiskuitet kao nešto normalno. Pitanje je danas da li čak i dva odsto mladenaca ostanu device pre nego što stanu "pred oltar"? Za velik deo društva brak više nije "u modi". Broj razvoda već dostiže broj sklopljenih brakova. Porodični život je rasturen usled raspada porodice - osnovne ćelije svake stabilne civilizacije. Sve veći broj majki rađa neželjenu decu. Abortus se sve više javno odobrava!

Bog je stvorio seks ne samo da održi ljudski rod, nego i zarad uživanja, radosnog zadovoljstva i sreće u čistoj i celovitoj ljubavi između muža i žene, kao sredstvo za čvrst spoj srećno venčanih parova. Pod udarom današnjih trendova u društvu, ta veza, koja je trebalo da čvrsto spoji muža i ženu, polako preseca brak na dva razdvojena dela. Vreme je da saznate tu

kariku koja nedostaje u seksu. O njoj se otvoreno i bez straha govori u malopre spomenutoj knjizi, kako sa racionalne i duhovne tačke gledišta, tako i sa fizičke.

Bog osuđuje homoseksualnost. Zbog tog greha je uništio čitave gradove (Sodomu i Gomoru). Homoseksualnost je osuđena i u poslanici Rimljanima (prva glava), gde kaže da nijedna takva osoba neće ući u carstvo Božje. A mi pokušavamo da promenimo ružno i nakaradno ime "homoseksualac", pa one koji to upražnjavaju nazivamo "gej". Javni mediji i cela javnost polako rade na tome da ta perverzija postane prihvatljiva kao "seksualna preferenca" i tome slično. Istovremeno polako postajemo nacija pijandura. Zbog pripitih vozača hiljade ljudi gubi život na našim putevima. I pored toga TV reklame na koje se troše milioni dolara ohrabruju prekomerno konzumiranje alkohola. Gresima navlačimo na sebe bolesti kao što su alkoholizam, sida, herpes i venerična oboljenja, a onda pokušavamo da sprečimo kaznu za te grehe pomoću medicinskih i naučnih studija u kojima se traga za lekovima koji će omogućiti nesmetano nastavljanje sa istim gresima.

Nastavljamo da citiramo iz Knjige proroka Malahija 5. Zbog svih ovih grehova našeg naroda Bog će nas kazniti i uništiti ukoliko se ne pokajemo - i to će nas uništiti pre samog potpunog uništenja koje dolazi na "narode" (15. stih). Uništenje naših naroda dovešće do uništenja ostalih naroda pred sam kraj nacionalne kazne Sjedinjenih Država i Velike Britanije, prilikom drugog povratka Isusa Hrista koji dolazi kao Car nad carevima! Nijedan drugi narod ni izbliza ne ispunjava to veliko proročanstvo! Amerika i britanski narodi ga ispunjavaju do tančina! Kako se polako potire "ponos naše sile", dok Britanija postepeno gubi kapije na morima i posede širom sveta a Amerika se odriče vlasništva nad Panamskim kanalom (samim tim i kontrole nad tom vitalnom pomorskom kapijom) i kako se iscrpljuje dotok zlata, a vremenske nepogode pogađaju letinu - ovo ključno proročanstvo samo po sebi predstavlja gigantski **dokaz** o tome gde se danas nalazi savremeni "ostatak" izraelskog naroda!

Kazna svim narodima

Preko samih biblijskih proročanstava u kojima Bog upozorava Britaniju i Ameriku razjasnićemo kako će višestruka, snažna, prekorna kazna pasti na te nacije, uključujući britanske narode u Komoveltu, kao i činjenicu da će ti narodi prvi da osete Božju kaznu na svojim plećima! Oni nisu jedini koji će postradati u toj prekorevajućoj katastrofi. Bog je Stvoritelj i svih drugih naroda! On se brine o ljudima i rasama koje Biblija naziva "neznabošcima", "narodima", pa čak i "bezbožnicima". I ti ljudi su načinjeni po Božjem obličju i sa potencijalom da se pretoče u duhovno i karakterno **obličje** samog Boga! Bog je poslao apostola Pavla u neznabožacke narode!

Sav ljudski rod se pobunio protiv Boga, odbacio ga i okrenuo se svojim putevima! Mir nikada ne može da zavlada na našoj planeti sve dok se svi narodi ne okrenu Bogu i njegovim putevima i dok nad njima ne zavlada njegova vrhovna vlast! Upravo sada je ceo ljudski rod uhvaćen u vihor krize koja se ubrzano razvija i najavljuje potpuno uništenje ove civilizacije koju je čovek sagradio pod sotoninom inspiracijom. Bog govori preko proroka Jeremije: "Proći će graja do kraja zemlje, jer raspru ima Gospod s narodima, sudi se sa svakim telom..." Kako se to Bog sudi sa svakim telom? Upravo sada mirno šalje svoja preklinjanja i apele, ali svet ne sluša njegovu "parbu". U nastavku tog teksta piše da se Bog sada sprema da se sudi sa narodima: "bezbožnike će dati pod mač, govori Gospod. Ovako veli Gospod nad vojskama: evo, **nevolja** će poći od naroda do naroda, i velik će se vihor podignuti od krajeva zemaljskih" (Knjiga proroka Jeremije 25:31-32).

Bog će da upotrebi ujedinjenu Evropu da kazni Britaniju i Ameriku! Zatim će komunističke horde da zbrišu rimsku Evropu sa lica zemlje. U ovom trenutku ulazimo u vreme svetske nevolje, *opštesvetskog* haosa! Mnogo je nasilja u Aziji, Africi, Južnoj i Centralnoj Americi, Irskoj, Bliskom Istoku, Evropi i Severnoj Americi. Eksplozija stanovništva širom sveta pretilo da ugrozi ljudsku egzistenciju. Kriminal, nasilje, bolesti, zaraze, nejednakost, siromaštvo,

prljavština, smrad, degeneracija i patnja pogađaju *svaki* narod! No, kao što je spasenje prvo dato Izraelu takav je slučaj i sa popravnom kaznom!

Naša velika nevolja

Zapazite šta kaže Jeremijino proročanstvo: "Jer ovako veli Gospod: čusmo viku od prepadanja, straha, a mira nema. Pitajte, i vidite, eda li muško rađa? zašto dakle vidim gde se svaki čovek drži rukama svojim za bedra svoja kao porodilja i u svih se promenila lica i pobledela? Jaoh! jer je velik ovaj dan, nije bilo takvoga, i vreme je **muke (nevolje)** Jakovljeve i ipak će se izbaviti iz nje (nakon što u njoj izvuče pouku)" (Knjiga proroka Jeremije 30:5-7).

Ne zaboravite da je prenoseći pravo prvenštva na Josifove sinove, Jefrema i Manasiju, Jakov rekao za njih u Prvoj knjizi Mojsijevoj 48:16: "Da se **po mojem imenu** prozovu". Ta izjava se odnosi na Jefrema i Manasiju, današnju Britaniju i Ameriku i to kazuje **na koga** će pasti te najžasnije nacionalne nesreće. Na Britaniju i Ameriku! Kada će se to dogoditi? Nemojte ni da pretpostavljate da se to biblijsko proročanstvo odnosi na nešto što se već dogodilo starom Izraelu. Čitajte dalje tekst i sami pogledajte **kada** treba da se ispuni to proročanstvo - osmi i deveti stih u Knjizi proroka Jeremije 30: "Jer u taj dan, govori Gospod nad vojskama, slomiću **jaram** njegov s vrata tvogega (jaram ropstva), i sveze tvoje pokidaću; i neće ga više tuđini nagoniti da im služi. Nego će služiti Gospodu Bogu svojemu i Davidu caru svojemu, koga ću im podignuti" (car David treba da se pojavi u vreme **vaskrsenja** - u trenutku samog Hristovog **dolaska!**) Dakle, vreme britanske i američke nacionalne nesreće prethodi samom Hristovom dolasku; Hrist dolazi da oslobodi naše narode, kao što je Mojsije oslobodio stari Izrael iz egipatskog ropstva.

Isus predskazuje nevolju

Druga biblijska proročanstva govore o istom vremenu u kojem će ti narodi biti pogođeni nacionalnom tragedijom, strašnijom od ičega što se ikada dogodilo u ljudskoj istoriji. Isus je izrekao ključno novozavetno proročanstvo na gori Maslinskoj, koje su zabeležili apostoli u Jevanđelju po Mateju 24, Marku 13 i Luki 21. Apostoli su nasamo upitali Isusa **kada** će biti njegov drugi dolazak i **kraj** ovome svetu, kojim će se označiti početak srećnog sveta sutra. Isus je rekao da će znak po kojem će znati da je sve to vrlo **blizu** biti propovedanje njegovog izvornog Jevanđelja o carstvu Božjem po celom svetu za svedočanstvo svim narodima (Jevanđelje po Mateju 24:14).

Šta će se još dogoditi pred sam Hristov dolazak? Isus nastavlja priču: "Jer će biti **nevolja velika** kakva nije bila od postanja sveta do sada, niti će biti; I da se oni dani ne skrate, niko ne bi ostao; ali izabranih radi skratice se dani oni" (Jevanđelje po Mateju 24:21-22). Ti stihovi opisuju vreme najveće **nevolje** u celoj ljudskoj istoriji, nevolje kakva se nikada više neće dogoditi. Tu nevolju opisuje prorok Jeremija kao "muku Jakovljevu" kakve nikada nije bilo. I prorok Danilo opisuje tu najžešću nevolju u celoj istoriji ljudske civilizacije. Govoreći o vremenu u našoj skoroj budućnosti, Danilo predskazuje: "A u to će se vreme podignuti Mihailo veliki knez (arhandel), koji brani tvoj narod; i biće **žalosno vreme**, kakvog nije bilo otkako je naroda do tada" (Knjiga proroka Danila 12:1). Dakle, reč je o istoj žestokoj kazni za Britaniju i Ameriku! **Kada?** Isti stih u nastavku daje odgovor: "i u to će se vreme izbaviti tvoj narod (iz te nevolje u kojoj će biti porobljen), svaki koji se nađe zapisan u knjizi. I mnogo onih koji spavaju u prahu zemaljskom (mrtvi) probudiće se (*vaskrsenje*), jedni na život večni..." (1. i 2. stih).

Vreme te nevolje uslediće pred samo **vaskrsenje** pravednih koje se odigrava prilikom Hristovog dolaska. Hristov Drugi dolazak označiće kraj ove civilizacije i početak predivnog, mirnog i presrećnog sveta sutra.

POGLAVLJE 6

MISTERIJA CRKVE

Možda se na prvi pogled većini čitalaca neće učiniti nimalo misterioznom najveća od svih misterija! To je zato što ljudi uglavnom ne shvataju istinski razlog postojanja Crkve, niti njeno značenje. Slabo razumeju i samu Bibliju. Verovatno će otkrivenje istine o ovoj misteriji biti šokantno! Prava istina o Crkvi, razlog njenog nastanka i svrha njenog postojanja ostali su sakriveni čak i od dela sveta koji je formalno hrišćanski. Sva pitanja o Crkvi usko su povezana sa Jevanđeljem Isusa Hrista. Čitaocima će zaprepastiti činjenica da Jevanđelje Isusa Hrista nije proklamovano svetu od 50. godine naše ere sve do 1953. Apostol Pavle je predskazao takvo stanje kada je napisao: "Ako li je pak pokriveno jevanđelje naše, u onima je pokriveno koji ginu, u kojima Bog sveta ovoga oslepi razume nevernika, da im ne zasvetli videlo jevanđelja slave Hristove, koji je obličje Boga, koji se ne vidi" (Druga Korinćanima 4:3-4). Milioni ljudi su pročitali te stihove, ali nisu shvatili šta zapravo znače.

Isključivo deo hrišćanskog sveta

Termin "crkva" postoji samo u hrišćanskoj religiji. Generalno se smatra da je ta religija najrasprostranjenija u svetu sudeći po broju sledbenika koji ispovedaju hrišćanstvo. U drugim religijama postoje džamije, sinagoge i hramovi. Da li je Crkva građevina? Mnogi pretpostavljaju da jeste, što zapravo dokazuje da ne znaju svrhu postojanja Crkve, ni šta znači Crkva. Naša glavna briga u ovoj knjizi je upravo Crkva, jer kada se sa te misterije podigne veo tajne koji je prekriva Crkva će postati najpretežnija preokupacija svih naroda na našoj planeti. Crkva koju je osnovao Isus Hrist je od najvažnijeg značaja za svako ljudsko biće koje je ikada živelo! I pored toga, skoro niko nikada nije doznao zbog čega je Crkva toliko značajna! Čak je i unutar hrišćanskog sveta došlo do otpada, podela, prevrata i promena koje su zatomile pravo izvorno značenje i svrhu Crkve, tako da je sada zaista postala prava pravcata misterija!

Reč "crkva" je prevedena od grčke reči "eklesia" i znači "oni koji su pozvani da izađu". Biblija obično opisuje starozavetni Izrael terminom "zbor" ili "sabor", a to je u neku ruku sinonim reči "crkva". Ali, postoji jasna razlika između ta dva termina! Zbor Izraelov bio je odvojena i zasebna nacija. Izraelci u duhovnom smislu nisu bili pozvani iz sveta na karakterističan način, kao što je slučaj sa novozavetnom Crkvom. Prava svrha postojanja Crkve je ostala sakrivena čak i od nominalnog hrišćanskog sveta koji ne zna stvaran razlog zbog kojeg je ta Crkva osnovana od strane onoga koji ju je utemeljio, a to je poslednji Adam, Isus Hrist.

Stvarna svrha postojanja Crkve

Verovatno će skoro svaki čitalac ove knjige biti šokantno iznenađen kada prvo izložim činjenice o tome šta Crkva nije i šta nikada neće biti. Crkva nije oruđe kojim Bog pokušava da "spasi svet". Veoma mali broj ljudi shvata da Isus nikada nije pokušavao da stekne preobraćenike, niti da pozove ljude da mu "predaju svoje srce" ili da ga "prihvate za ličnog spasitelja". Naprotiv! "Pozvao" je, to jest regrutovao dvanaest učenika. Reč "učenik" u stvari podrazumeva da je osoba sa tom titulom student. Isus je podučavao dvanaest učenika istinitom Jevanđelju o carstvu Božjem, koje samo po sebi obuhvata celokupnu svrhu stvaranja ljudske vrste na našoj planeti. Adam, prvi stvoreni čovek je odbacio sve što je vezano za Boga i tako izgubio razumevanje o toj misteriji. Evo rezimea onoga što smo do sada rekli:

Bog je Stvoritelj i Vrhovni Vladar nad celom njegovom tvorevinom. Postavio je arhanela Lucifera na presto Zemlje da sprovodi vlast Božju. Božja vlada se zasniva na božanskoj ljubavi. Božji zakon je životni put koji oličava nesebičnu ljubav. Lucifer, koji je

postao sotona, odrekao se Božje vlade i vlada suprotnim načinom života - pobunom, egocentrizmom, sukobima. Adamu, prvom stvorenom ljudskom biću, data je šansa da primi večni božanski život posredstvom pokoravanja Bogu i potpunom predajom Božjem zakonu i Božjoj vladi. Adam je mogao da zamene sotonu na prestolu Zemlje, ali je odbacio vladu i pobožan način života. Zbog toga je sotona ostavljen na prestolu sa koga vlada do današnjeg dana, tako da je kidnapovao Adama i celu ljudsku familiju i prevario je da živi egocentričnim životom punim neprijateljstva koje potiče od sotone. Nakon Adamove pobune Bog je zatvorio drvo života, a time i put do Svetog Duha, sve dok Isus Hrist, poslednji Adam, ne pobedi i ne zamene satanu na prestolu ove planete. Hrist je prvi put došao na Zemlju kao čovek po imenu Isus. Cilj njegovog dolaska nije bio da ugrabi zemaljski tron od sotone, već da ga pobedi i da se kvalifikuje da u datom trenutku smeni sotonu sa prestola i svojom prolivenom krvlju otkupi ovaj kidnapovani svet.

Dakle, zašto postoji Crkva? Hrist je takođe došao da pozove odabranu, probranu grupu ljudi iz sotoninog sveta, ljude koji će se odvratiti od sotoninih puteva i okrenuti putu Božjeg zakona čime će se kvalifikovati da vladaju sa Hristom kada ponovo dođe, ovoga puta da zamene sotonu na prestolu Zemlje. Pojedinci pozvani u Crkvu nisu pozvani samo zarad svog spasenja i večnog života, već da nauče puteve Božje vlasti i razviju u sebi božanski karakter tokom svog smrtnog života u sadašnjoj eri Crkve.

Bog je dao starozavetnom Izraelu sedam godišnjih Praznika koje je ustanovio zauvek. Pravo značenje tih svetkovina dugo je ostalo prekriveno velom tajne. Biblijski Praznici u stvari predočavaju božanski plan za iskupljenje čoveka - plan po kojem Bog reprodukuje samog sebe. Pasha je slika Hristove smrti - plata za kaznu okajanih ljudskih grehova. Sedmodnevni Praznik beskrasnih hlebova predstavlja Crkvu koja napušta greh na način na koji je stari Izrael izašao iz Egipta. Dan Pedesetnica (Pentekost), koji se prvobitno zvao "Dan prvina", predstavlja samu Crkvu - prvu grupu začete i rođene dece Božje koja nastaju u eri Crkve. Praznik Truba oslikava Drugi Hristov Dolazak prilikom kojeg preuzima presto nad Zemljom i počinje da vlada svim narodima. Dan očišćenja prikazuje uklanjanje sotone. Praznik koliba (senica) predstavlja hiljadugodišnju vladavinu Isusa Hrista i rođene Božje dece. Poslednji veliki dan je slika Suda - o toj temi govori sedma glava ove knjige. Sada se vraćamo na temu ovog poglavlja - Crkvu!

Institucija Crkve

Šta je Crkva i zašto postoji? U prvi mah institucija Crkve možda neće izgledati misteriozno. Savremeni zapadni svet uglavnom smatra da je postojanje raznih crkava uobičajena stvar i rezultat civilizovanog života. **Zašto** je Crkva ustanovljena u svetu, **zašto** je uopšte počela da postoji i sa kojom svrhom? Ako to pitanje postavite ljudima u nehrišćanskom svetu gde su prihvaćene druge religije, verovatno ne bi znali odgovor budući da veoma malo znaju o Crkvi. Stanovnici u nešto modernijim i liberalnijim sredinama u kojima dominira tradicionalno hrišćanstvo verovatno bi vam rekli da Crkva postoji samo zarad emotivnog uzdizanja i psihološkog uticaja na one koji nisu prigrlili teoriju evolucije koju prihvata savremeni sistem obrazovanja. Ako isto pitanje postavite sledbenicima evanđeoskih hrišćanskih konfesija, oni bi vam verovatno odgovorili da je Crkva Božje oruđe pomoću kojeg Bog radi na spasenju sveta od večnog ognja u paklu. Pretpostavka tih ljudi je da je Crkva kao neka stanica za spasavanje duša u kojoj ljudi mogu da se "spasu". Ako je Crkva postala da bi služila kao sredstvo za "spasavanje ljudi", onda postavljamo pitanje kojim sredstvom je Bog pokušao da spasi ljude pre nego što je Hrist osnovao Crkvu? Isus se pojavio tek 4000 godina nakon Adama i prvog ljudskog greha. Ako je Bog pokušavao da preobrati svet, kojim sredstvom se služio tokom tih 4000 godina od Adama do Hrista? Kao što smo videli u trećoj glavi, Bog je prilikom osnivanja ovog sveta zatvorio put ka drvetu života. Tokom svih tih godina svet je ostao odsečen od Svetog Duha i spasenja!

Sve pomenute pretpostavke su pogrešne u svetlu činjenica koje Bog Svemogući otkriva u njegovoj Reči i o kojima smo govorili u prethodnim poglavljima. Te pretpostavke samo glasno

potvrđuju i svedoče činjenično stanje o kojem piše Otkrivenje 12:9, gde kaže da je đavo i sotona prevario sav vasioni svet. Čovekov um je zaslepljen pa da ne vidi istinu o planu koji Bog ima za čovečanstvo, kao što je Pavle napisao u Drugoj Korinćanima 4:3-4. Zato je svrha postojanja Crkve prava pravcata misterija za skoro sve ljude na kugli zemaljskoj. Često se u dnevnim novinama ili na vestima pojavi informacija o nekoj crkvi. Kada je reč o crkvi ljudi imaju predstavu o zgradi u blizini njihovog naselja, ili nekoj denominaciji, ali činjenica da je sam razlog postojanja crkve misteriozan nikome na pada na pamet. A kada se pitamo zašto crkve postoje, kako je i sa kojim razlogom nastala institucija Crkve i da li je uopšte bitno pripadati i ići u neku crkvu, onda pitanje Crkve zaista postaje misterija! Prosečan čovek nema odgovor na takva pitanja. Činjenice o poreklu i svrsi postojanja Crkve otkriva ta knjiga svih misterija - sveta Biblija. Da bi se razjasnila upravo ta misterija potrebno je mnogo više prostora u ovoj knjizi u odnosu na sve druge teme koje se u njoj obrađuju.

Lično iskustvo

Prisećam se u ovom trenutku mog ličnog iskustva koje je verovatno tipično za mnoge ljude. Moji roditelji su bili članovi kvekerske zajednice. Generacije naših starih pripadale su toj crkvi. Još kao bebu vodili su me u crkvu, a kasnije je to postao normalan deo mog života. Odlazio sam u crkvu svake nedelje zato što su me tamo vodili roditelji. Nastavio sam da živim po toj rutini i navici dok nisam navršio osamnaest godina. Nikada mi nije palo na pamet da se zapitam zašto treba da idemo u crkvu, kako je crkva nastala u prvom redu, a još manje šta u stvari znači crkva i koja je svrha njenog postojanja?! U tim godinama nikada nisam doživeo "preobraćenje".

Kada sam stasao u tinejdžerske godine rekli su mi da po rođenju imam pravo da pripadam toj crkvi i naveli me da uzmem zdravo za gotovo da sam besmrtna duša, te da nakon smrti neću zaista umreti, nego ću preći na nebo gde neću imati nikakvu odgovornost, osim da zauvek i zanevek vodim život pun izležavanja i lakoće u veličanstvenoj slavi. U to vreme nisam imao nikakvo interesovanje u pogledu religije i doktrine. Jednostavno sam odlazio u crkvu i shvatao religioznu fazu ljudskog života kao nešto što se podrazumeva. Međutim nisam imao naročito duboko religijsko i duhovno interesovanje, pa sam sa 18. godina počeo da radim na reklamama i izgubio svako interesovanje za religiju i bilo šta što ima veze sa Bogom. Prestao sam da redovno odlazim u crkvu, mada sam i dalje verovao u Boga, odnosno smatrao sam da se podrazumeva da Bog postoji pošto su me tako učili još od malih nogu.

Potom sam u 25-oj godini sreo svoju buduću suprugu, tu jedinu posebnu devojkicu. Ona se mnogo ozbiljnije zanimala za stvari vezane za Boga. U jednom trenutku smo zaključili da je potrebno da se pridružimo nekoj crkvi. Preci moje supruge bili su delom Kvekeri, delom Metodisti. Pošto u predgrađu Čikaga gde smo stanovali nije postojala kvekerska crkva, pridružili smo se metodističkoj pošto smo do nje stizali pešice, a i dopadali su nam se tamošnji propovednik i ljudi. Verujem da je naše iskustvo tipično za milione drugih. No, u svemu tome nikada u životu mi nije palo na pamet da se zapitam, pa čak ni da malo dublje promislim zašto treba da idemo u crkvu i zašto je uopšte institucija crkve morala da zaživi!? Pretpostavljao sam, poput miliona drugih ljudi, da "dobri ljudi" idu u crkvu, pa zato i mi treba tamo da idemo.

Crkva i istorija

Zato sada postavljam pitanje: da li iko postavlja sebi pitanje šta je razlog i svrha postojanja crkve kao institucije? Želim da pitam da li **iko zna zašto** postoje crkve? Postoji li ijedan **razlog** za njihovo postojanje? Samo postojanje crkve koja je poznata kao "hrišćanstvo" predstavlja jednu od najvećih misterija našeg vremena. Sama tema me ponovo navodi na pomisao da, budući da naš život nije toliko dug da bismo mogli da vidimo sve što se zbivalo u ovih 6000 hiljada godina (a što je dovelo do sadašnjeg stanja), ne shvatamo pravo značenje ni

svrhu Crkve! U ovom poglavlju posmatraćemo istinsku vezu koju Crkva ima sa svim događajima koji su opisani u prethodnih pet poglavlja. Dakle, šta je Crkva?

Većina ljudi ima predstavu o **crkvi** kao zgradi nakrivljenog krova na kojoj stoji zvonik uperen ka nebu i krst na pročelju. Međutim, kada je prvi put osnovana crkva je bila nešto sasvim drugo. Ljudi pretpostavljaju da je crkva neka zgrada u kojoj se okupljaju (neki) ljudi nedeljom ujutru da bi prisustvovali "službi" ili liturgiji. Dakle, njihova predstava o crkvi je da je to zgrada u koju dolaze ljudi! Crkva je zaista odlazila u zgrade u vreme kada je tek osnovana u Novom zavetu (u početku to behu privatne kuće) i nije se okupljala nedeljom nego u subotu. Današnje crkve su se drastično promenile u odnosu na onu koju je Hrist ustanovio! Doslovno niko ne shvata ni tu činjenicu koju takođe obavlja veo misterije! Ali iz kog *razloga* je Hrist osnovao Crkvu i šta se događalo sa tom Crkvom od trenutka kada je osnovana? Poneko možda i zna da je Hrist započeo hrišćansku Crkvu, ali se onda postavlja pitanje ko i šta je bio Isus Hrist? I, ako je on osnivač hrišćanske Crkve, s kojim ciljem je ta crkva uopšte zaživela? Jer Isus je osnovao samo jednu Crkvu, a u današnjem svetu postoje razne crkve: katolička, protestantske, nezavisne, a u okviru tih parametara postoji još mnogo denominacija sa različitim verovanjima, naukama, ritualima i programima.

Kada je osnovana, Crkva je delovala kao jedna jedinstvena Crkva, jer u Prvoj Korinćanima 12 piše da se Crkva sastoji od mnogih članova, ali da je samo jedno telo - jedna Crkva - čija je glava Isus Hrist! Već na početku ovog poglavlja naša prevashodna briga se svela na četiri osnovna pitanja koja čine misteriju koju je potrebno otkriti i razumeti:

- 1) Ko i šta je Hrist? Zašto se pojavio na Zemlji?
- 2) Šta je Crkva i zašto je zaživela kao institucija?
- 3) Šta je Jevandjelje koje Crkva ima zadatak da objavi?
- 4) Kakva je istorija te Crkve? Zašto je današnje hrišćanstvo toliko različito od onog koje je nastalo u prvom veku?

U današnje vreme se smatra da je Crkva u institucionalnom smislu neka religijska organizacija, asocijacija ili društvo. U nekim društvenim zajednicama se podrazumeva da "dobar" čovek treba da se pridruži "crkvi po vlastitom izboru". Naravno, uvek postoje "dobri i loši" ljudi. "Dobri" odlaze u crkvu. Da li je važno u koju crkvu ili denominaciju ljudi idu? Da li je uopšte važno u kojoj smo crkvi i koje smo veroispovesti?

Propovednik bez pastve

Sećam se slučaja koji se desio pre više od 50 godina. Tada sam stanovao u gradu Judžin, država Oregon. Jedan bivši propovednik koji se tek oženio došao je da me poseti. Njegova supruga je imala novca, ali je bio isuviše ponosan da dopusti da ga žena izdržava. Izvesno vreme nije obavljao svoj propovednički posao, pa mu je bilo potrebno radno mesto.

"Da li znaš za ijednu praznu propovedaonicu u ovom okrugu?" upitao je. "Želim da izdržavam ženu, a ona hoće da živi baš u ovom okrugu".

"Pa, znam jedno mesto", odgovoro sam "ali ti to nije ni od kakve koristi pošto je to jedna hrišćanska crkva, a ti si metodista i imaš drugačija verovanja i običaje".

"Ah, nema to nikakve veze" ubeđivao me je. "Propovedaću šta god oni žele da propovedam".

Da li ima veze u šta verujemo? Neka Reč Božja da odgovor na to pitanje. Crkva izgleda kao nešto što navodno ima veze sa klanjanjem Bogu u zajednici sa drugim ljudima. No, ako **Bog** ima ikakve veze sa Crkvom, kakav je to odnos? Kako je Crkva započela sa svojim radom? Sve to je misterija za današnji svet! Početkom 1927. godine, kada sam počeo da intenzivno proučavam Bibliju (što je dovelo do mog preobraćenja), postavio sam sebi upravo takva pitanja. Pretpostavio sam da pitanja takve prirode nikada ne padaju na um prosečnom čoveku.

U novozavetnom grčkom jeziku Crkva se zove "eklesia", što znači pozvani iz sveta - sabor, zbor, skup ili grupa. Ta reč nije vezana ni za kakvu svetost. Ali pravo ime Crkve spominje se dvanaest puta u Novom Zavetu i glasi: "Crkva Božja". To ime Crkve ukazuje da je

ta Crkva **Božja** i da je njeno **ime** povezano sa svetošću. Starozavetna Crkva je "zbor Izraelov"- drugim rečima zbor jednog čoveka (Jakova kasnije preimenovanog u "Izrael").

Zašto je Isus osnovao Crkvu?

Reč "crkva" se prvi put spominje u Novom zavetu u Jevanđelju po Mateju 16:18, gde Isus kaže Simonu Petru: "Sazidaću crkvu svoju". Kao što rekosmo, Bog je nadahnuo da grčka reč za "crkvu" u Novom zavetu bude "eklesija", što znači "pozvani da izađu". Prostim narodnim jezikom rečeno, Isus je u stvari izjavio: "Pozvaću iz sotonskog sveta učenike, da uzrastu i postanu jedan potpuno drukčiji, novi svet koji će biti Božje carstvo". U Efescima 5:23, nalazimo izjavu da je Hrist Glava Crkve. Dakle, sigurno znamo jednu stvar: šta god bila, Crkva pripada **Bogu** i njeno ime je **Crkva Božja**. Isus Hrist je njen osnivač i njena živa **Glava**. Ali, ako je ta Crkva **Božja**, ako ju je osnovao Isus Hrist (njen današnji vođa), to onda znači da je Crkva **važna Bogu**, pa je zato od **suštinske važnosti da shvatimo šta je zapravo Crkva!** Dakle, moramo imati na umu događaje iz prošlosti i uzroke koji su doveli do osnivanja Crkve, te da shvatimo *zašto* ju je stvorio živi Hrist, *šta* je Crkva i kako se uklapa u božanski **plan** koji se odvija na ovoj Zemlji!?

Crkva u Starom zavetu

Funkcija Izraela u Starom zavetu bila je da se taj narod pripremi za konačnu uspostavu **Carstva Božjeg**. Činjenica da je Crkva postojala još u to vreme prvi put se spominje u Bibliji u Delima apostolskim 7:38. Tu se govori o "crkvi u pustinji" na gori Sinajskoj, u vreme kada je na njenom čelu bio Mojsije. Dakle, starozavetni Izrael je bio "Crkva". Kao Crkva u generalnom smislu Izrael je opisan u Starom zavetu terminom "zbor Izraelov". Ali, kao što ćemo videti kasnije, Crkva u Novom zavetu se potpuno razlikuje i ima drukčiju funkciju od starozavetnog "zbor Izraelovog". Skoro niko ne shvata da Jevanđelje nije moglo da se objavi svetu, niti je zbor ljudi koje je Bog pozvao mogao da poseduje Sveti Duh **sve dok** se Isus: a) ne kvalifikuje tako što će nadvladati sotonu i b) ne bude proslavljen nakon što se vaznese na nebo (Jevanđelje po Jovanu 7:37-39). Upravo te činjenice ne razumeju čak ni teolozi ni crkvene starešine našeg doba. To je stvarna misterija koju treba otkriti i razumeti. Prvo da jasno shvatimo ko i šta je Isus Hrist.

Već smo uočili u prvom poglavlju da je pre nastanka sveta večno postojao "Logos", koji je takođe bio Bog, a koji se rodio kao Isus i tako postao Sin Božji. Šta je zapravo bio Isus kao Sin Božji? Prva poslanica Korinćanima 15:46 ga naziva poslednjim Adamom. Zašto? Prvi Adam je imao šansu da uzme rod sa drveta života koje je označavalo božanski život - pokornost Bogu - i da usled toga smeni sotonu sa prestola Zemlje. Isus je upravo došao da to i učini: da se kvalifikuje da smeni sotonu sa prestola i otpočne vladu Božju na Zemlji posredstvom onih koje je pozvao iz sotoninog sveta. Takođe je doneo poruku od Boga koja se zove "Jevanđelje". Reč "jevandelje" znači "dobre vesti". U stvari, Isusovo Jevanđelje - Jevanđelje koje je Bog poslao preko njega - je dobra vest o carstvu Božjem. Kao što ćemo videti, to Carstvo treba da bude obnova vlasti Božje na Zemlji i zbacivanje sotone sa prestola Zemlje. Isus je takođe došao da sagrađi njegovu Crkvu i plati otkupninu za kidnapovani svet, te da otkupninom - svojom smrću - plati kaznu koju su svi ljudi navukli na glavu zbog njihovih grehova.

Isus - Vladar i Car Zemlje

Zatim dolazi nešto što skoro svi "hrišćani", uključujući teologe, nisu shvatili: Isus je rođen da bi postao **car!** Na sudu pred Pilatom kada mu je život visio o koncu upitan je: "Dakle ti si car?" U nastavku teksta "Isus odgovori: ti govoriš da sam ja car. Ja sam za to rođen, i zato dođoh na svet da svedočim istinu" (Jevanđelje po Jovanu 18:37). Isus takođe kaže u 36. stihu: "Carstvo moje nije od ovoga sveta; kad bi bilo od ovoga sveta carstvo moje, onda bi sluge moje

branile da ne bih bio predan Jevrejima; ali carstvo moje nije odavde" - čime je pokazao da je ovo sotonin svet. Isus je došao da pozove narod iz ovog sveta koji će biti spreman da podučava i vlada pod njegovom vlašću kada postane Car i preuzme presto na Zemlji. Pre nego što je Isus začet i rođen, Bog je preko svog anđela rekao njegovoj budućoj majci Mariji: "I evo zatrudnećeš, i rodićeš sina, i nadeni mu ime **Isus**. On će biti veliki, i nazvaće se Sin najvišega, i daće mu Gospod Bog presto Davida oca njegova; i carovaće u domu Jakovljevu va vek, i **carstvu** njegovom neće biti kraja" (Jevandjelje po Luki 1:31-33).

Krajnje je važno razumeti da je tokom njegovog ljudskog života Isus bio i Bog i čovek. Knjiga proroka Isaije 7:14, proriče da će Isusova majka Marija kao devica doneti sina na svet. Prema tom proročanstvu Sinovljevo ime trebalo je da bude "Emanuilo", što znači "Bog s nama". Drugim rečima, Isus je bio Bog isto koliko i ljudsko biće. Nije imao biološkog oca. Bog Svemogući, njegov otac, začeo ga je posredstvom Svetog Duha. Iako je Isus zapravo bio "Bog s nama", istovremeno je bio čovek poput svih drugih ljudi, što znači podložan iskušenjima koja ima svako ljudsko biće. Iako zapravo Bog u ljudskom telu, Isus je u svojoj službi ipak funkcionisao kao čovek. Ne zaboravite da je on poslednji Adam i da mu je kao čoveku bilo neophodno da odbaci "zabranjeno drvo" i prihvati drvo života. Bilo je neophodno da, kao što je mogao da učini prvi Adam, odabere da se u potpunosti oslanja na Boga Oca. Zapravo, Bog je bio u Hristu, a Isus se u potpunosti pokoravao Ocu i kvalifikovao se da oduzme sotoni presto nad Zemljom.

Isus beše Bog

Zašto je u stvari bilo potrebno da Isus postane Bog u ljudskom telu? Zašto je bilo neophodno da bude Bog i zašto je bilo potrebno da bude čovek? Pošto je Bog, Isus je Tvorac celog čovečanstva! Efescima 3:9 otkriva da je Bog stvorio sve kroz Isusa Hrista. Kad je rođen kao ljudsko biće, Isusov život je - budući da je naš Stvoritelj - bio veći od ukupnog zbira svih ljudskih života. Pošto su ljudi ti koji su sagrešili i potpali pod smrtnu kaznu, Božji zakon je zahtevao ljudsku smrt kao kaznu za ljudski greh. Naš Tvorac Isus je bio jedino ljudsko biće čija je smrt mogla da plati cenu za grehe svih ljudi. Nije postojao nijedan drugi način da Bog Tvorac iskupi ogroman broj ljudi osuđenih na smrtnu kaznu.

Premlaćen zarad našeg isceljenja

Potrebno je stalno imati na umu da je Isus, iako Bog u ljudskom telu, bio ljudsko biće kao što vi i ja. Stoga je mogao da pati od fizičkih bolova od kojih mi patimo. Rimski guverner Pilat je osudio Isusa na smrt kada su Jevreji to zatražili od njega povcima iz mase. Isus je bio snažan i energičan mladić, star oko 33 godine, na vrhuncu snage. Pošto nikada nije prekršio nijedan zakon za dobro zdravlje, u procesu umiranja je propatio kao nijedno ljudsko biće na svetu. Cele noći je ostao budan dok su mu sudili pred Pilatom. Pilat ga je ujutru predao na šibanje pre nego što je usmrćen. Bičevanje se izvršavalo tako što osuđenika skinu do pojasa i u sagnutom položaju ga vežu za stub. Bičevi su bili izrađeni od kožnih kaiševa koji sadrže parčiće žice, krhotine životinjskih kostiju i oštre metalne šiljke nanizane na kožne kaiševe koji su udaljeni jedan od drugog četiri do pet inča. Svrha šiljaka bila je da se duboko zariju u meso kad kaiševi obujme telo. Isusa su bičevali sve dok mu se meso nije toliko razdralo da su čak i rebra mogla da se vide. Bičevanje je imalo za cilj da oslabi žrtvu kako bi što brže izdahnula na stubu na kojem je razapeta. Kao što je predskazano u Knjizi proroka Isaije 52:14: "Kako se mnogi začudiše tebi, što beše nagrđen u licu mimo svakog čoveka, i u stasu mimo sinova čovečjih".

Isus je podneo to neopisivo bičevanje zato da vernici mogu da budu isceljeni od njihovih fizičkih prestupa, bolesti i zaraza (Knjiga proroka Isaije 53:5; Prva Petrova 2:24). Kakva stravična cena koju je platio naš sopstveni Tvorac da bismo, ako verujemo, mogli da se iscelimo. Međutim, skoro svi nominalni vernici potpuno ignorišu ono što im je omogućio njihov Spasitelj. Umesto da se oslanjaju na njega oni veruju u ljudske lekare, lekove, medicinu i hirurške nožve.

Isus je bio toliko oslabljen tim užasnim kažnjavanjem da nije bio u stanju da ponese svoj krst, kao što je morao da učini. Svoj krst je nosio samo u jednoj maloj deonici puta do mesta gde su ga konačno razapeli. Vojnici su morali da uzmu drugog čoveka da mu ponese krst.

Najbolnija i najnesnosnija smrt

Isus je prikovan na krst izvan gradskih zidina, na mestu zvanom "Koštarnica" ili "Golgota". Prethodno je ponižen, ispljuvan, ismejan i izložen poruzi. Da sve bude još strašnije, u trenutku kada je uzeo na sebe naše grehe da umesto nas plati kaznu koju su izazvali, napustio ga je čak i Bog Otac! Dok je bespomoćno visio na krstu, jedan vojnik ga je proburazio kopljem, nakon čega je bolno vrisnuo (Jevanđelje po Mateju 27:50) i izdahnuo. Sve se to tako dogodilo zato što smo vi i ja prestupili Božji zakon. Hrist je platio za vas i mene najvišom mogućom žrtvom!

Još jedna istina od prevashodne važnosti je to da je Isus vaskrsnuo iz mrtvih kao ljudsko biće i jedini čovek koji može da omogući ljudima da nakon smrti vaskrsnu u besmrtnost.

Evo još jednog značajnog proročanstva iz Knjige proroka Isaije 9:6-7: "Jer nam se rodi dete, sin nam se daje, kojem je vlast na ramenu, i ime će mu biti: divni, savetnik, Bog silni, otac večni, knez mirni. Bez kraja će rasti vlast i mir na presolu Davidovom i u carstvu njegovom da se uredi i utvrdi sudom i pravdom od sada do veka. To će učiniti revnost Gospoda nad vojskama". Primetićete da će vlast biti na njegovim ramenima. Jedan od razloga za njegov dolazak bio je da objavi to carstvo. Isusovo Jevanđelje nije bilo samo dobra vest - već objava ili obznana dobrih vesti o dolazećem Božjem carstvu. Kakva tragedija za "tradicionalno hrišćanstvo" što je napustilo i izgubilo tu životvornu, slavnu jevanđeosku poruku koju je zamenilo svojim sopstvenim jevanđeljem o ličnosti Isusa Hrista! Isus je rođen kao čovek zato da bi postao **car** i konačno uspostavio **Carstvo Božje** na čelu sa **Božjom Vladom** koja će vladati celom planetom! Međutim ta **vladavina** je zahtevala više od samog **Isusa** koji je bio samo jedan čovek.

Svaki car, predsednik, premijer i vladar bilo kog naroda upravlja sa i preko manje-više ogromne organizacije drugih ljudi koji vladaju u raznim odeljenjima i ministarstvima pod njegovom upravom. Na isti način Hrist mora da poseduje organizovanu vladu koju čine brojne druge ličnosti koje su prošle obuku i kvalifikovale se da vladaju pod njegovom upravom. Isus reče: "Sazidaću crkvu svoju" (Jevanđelje po Mateju 16:18). Crkvu je trebalo da sačinjavaju mnogi ljudi koji će biti pozvani iz sotoninog sveta s ciljem da se nauče i obuče za mnogobrojna mesta u vladi koja će, pod Hristovom kontrolom, da se uspostavi kada Hrist dođe da zavlada svim narodima.

Isus - duhovni Spasitelj

Isus je takođe došao kao duhovni Spasitelj da u svoje vreme spasi Božji narod od njegovih greha, čime će mu omogućiti da se rodi u samu Božansku porodicu (Jevanđelje po Mateju 1:21). Ne zaboravite da je pristup drvetu života (simbolu Svetog Duha) zatvoren ljudima još prilikom osnivanja ovog sveta, nakon što je Adam sagrašio. Ono što svet ne razume je činjenica da Božji Duh ostaje u potpunosti odsečen od čovečanstva sve **do** trenutka kada poslednji Adam doslovno ne ukloni sotonu i ne obnovi vladu Božju na Zemlji. U vreme kada je Adam sagrašio celokupnom čovečanstvu je određena ista "sudbina": da svaki čovek umre jednom i da nakon smrti dođe na sud tako što će vaskrsnuti iz mrtvih (Jevrejima 9:27).

Bog nije dao Sveti Duh narodu starog Izraela. Budući da je iz specifičnih razloga pozvao i podigao proroke (kao pripremnu fazu za spasenje čovečanstva), bilo je neophodno da učini izuzetak u njihovom slučaju i osnaži ih Svetim Duhom kako bi ispunili funkciju na koju su pozvani. Isto tako je bilo neophodno da učini izuzetak na isti način u današnje vreme kada je reč o Crkvi! Pošto sada kroz Hrista poziva svoju Crkvu iz sotonskog sveta zarad specifične funkcije - pripreme za uspostavu njegovog carstva i vlade nad svim narodima - bilo je neophodno da

Sveti Duh osnaži članove Crkve. Jasno je da Bog nije osnažio proroke njegovim Duhom samo zato da im podari spasenje. Isto tako nije pozvao svete iz ovoga sveta samo zato da im da spasenje i "propusnicu" za njegovo carstvo! Da je to učinio onda bi gledao ko je ko zato što je u sadašnje vreme pozvao samo nekolicinu članova njegove Crkve na spasenje, a odbio da pozove i ostale ljude. Ako Bog otvara put ka spasenju samo nekolicini članova njegove Crkve samo zato da im da spasenje, a istovremeno isključuje preovlađujući deo sveta do nekog kasnijeg perioda, onda to svakako znači da je Bog pristrasan (da gleda ko je ko) i da diskriminiše protiv celog sveta. Isus jasno kaže da niko ne može doći k njemu ako ga Bog Otac ne dovuče (Jevanđelje po Jovanu 6:44). Formalno hrišćanstvo veruje upravo suprotno. To lažno hrišćanstvo uči da Bog u ovom trenutku svakog poziva i svakog pokušava da spasi. Kada bi to stvarno bilo tako ispostavilo bi se da sotona svakako odnosi veliku pobedu nad Bogom budući da ogromna većina ljudi zna malo ili nimalo o Hristu i spasenju koje dolazi posredstvom Hrista.

Kako teče spasenje?

Udarni Božji plan poziva na ponudu spasenja i večnog života svakoj osobi koja je ikada rođena, ali nalaže da se to učini u određenim vremenskim intervalima. Oni koji su pozvani iz sveta u Crkvu u sadašnjem trenutku pozvani su iz specifičnih razloga i na specifično delo koje ima za cilj da im obezbedi duhovnu obuku u kojoj će se pripremiti da pomognu u preobraćanju celog čovečanstva. Pozvani su u ovo vreme u kojem su progonjeni i suočeni sa sotonom i ostatkom sveta koji se bore protiv njih. Ostatak sveta biće pozvan kada sotona bude uklonjen i kada Bogu bude pomagao Hrist i sveti koji će tada - u carstvu Božjem - ući u život večni.

Sotona je oslepeo um neverujućeg sveta i tradicionalnog nominalnog "hrišćanstva", pa usled toga ne mogu da vide gore iznetu činjenicu (Druga Korinćanima 4:4). Sotona je prevario ceo svet, uključujući formalno, tradicionalno "hrišćanstvo" (Otkrivenje 12:9). Danas ni nominalni hrišćani ni njihovi učeni teološki rukovodioci ne shvataju šta je glavna svrha Hristovog prvog dolaska na Zemlju!

Zašto je Isus došao?

Isus nije došao da spasi sotonin svet u vreme kada sotona sedi na svom prestolu i vara taj isti svet. Isus će spasiti ovaj svet prilikom svog Drugog Dolaska - kada sotona bude uklonjen! Zašto je onda Isus došao pre više od 1900 godina? Nije došao da vlada, da se zacari nad svim narodima, da spasi svet nad kojim još uvek vlada sotona! Njegovo ljudsko rođenje označilo je dolazak "poslednjeg Adama". Došao je da se 1) kvalifikuje tamo gde Adam nije uspeo, s ciljem da smeni bivšeg arhanđela Lucifera sa **prestola ove Zemlje** i vlada sa **Vladom Božjom**; 2) da objavi buduću uspostavu **Carstva Božjeg** i poduči njegove izabrane buduće apostole toj proročanskoj dobroj vesti (Jevanđelju); 3) da, kao naš neposredan Stvoritelj, svojom smrću na krstu preuzme na sebe kaznu za naše grehe, usled čega možemo da sudelujemo u tom svetu; 4) da ga Bog vaskrsne iz mrtvih i time omogući **večan božanski život** narodu Božjem prilikom Hristovog dolaska i svima (to jest celom čovečanstvu) koji nakon njegovog Drugog Dolaska budu voljni da žive večno - svim ljudima koji su ikada živeli na našoj planeti; 5) najzad, da osnuje **Božju Crkvu** koja će se obučiti da vlada pod njegovim nadzorom.

U međuvremenu vlada sotona

U međuvremenu prepeden, zao sotona nevidljivo utiče i vlada nad čovečanstvom koje je **odsečeno** od svake veze i saznanja o **Bogu** već 4000 godina nakon prvog Adama. Sotona još uvek sedi na tom prestolu **moći** sa kog više ne sprovodi Božju vlast, nego suptilno navodi celo čovečanstvo da živi upravo suprotno zakonu Božje vlade, u skladu sa sujetom, priželjkivanjem tuđeg, takmičenjem, borbom i nasiljem umesto Božjeg puta nesebične ljubavi, saradnje, mira, sreće i radosti. Odmah nakon rođenja Hrista deteta, sotona je pokušao da ubije budućeg **cara**

preko cara Iroda koga je Rim postavio da vlada nad Jevrejima (Jevanđelje po Mateju 2:13-15). Bog je poslao upozorenje Josifu i Mariji da pobjegnu sa detetom u Egipat gde će ostati do smrti cara Iroda.

Kada mu je bilo oko 30 godina Hrist je bio spreman da započne odabir njegovih apostola i da im objavi i poduči ih njegovom Jevanđelju - njegovoj poruci koju je Bog poslao ljudima! Ali je pre svega toga za Hrista bilo imperativno da se **kvalifikuje** da bi smenio sotonu i osnovao **carstvo Božje** na taj način što će nadvladati samog đavola. To je možda najvažnija i za sada najznačajnija i najodlučnija konfrontacija i bitka koja se odigrala u celokupnoj istoriji svemira. Ta bitka je detaljno opisana u Jevanđelju po Mateju, glava četvrta.

Divovska bitka svih vekova

Isus je postio četrdeset dana i noći tokom kojih nije jeo ni pio. U svojoj fizičkoj slabosti ojačao je duhovno. Sotona je nakon njegovog posta upotrebio najpodliju, najlukaviju i najmoćniju silu svoje prevare, verovatno misleći da će zaista uspeti da nadmudri i duhovno obori Isusa Hrista. Sotona je dobro znao da se sada bori da spreči svoj pad sa zemaljskog trona! Usmerio je prvi udarac tamo gde je smatrao da će biti najslabija fizička i duhovna tačka Isusa Hrista.

Jasno je da čovek toliko oslabi bez hrane i vode tokom punih četrdeset dana da će popustiti pred bilo kojim iskušenjem za hranom. A najslabija duhovna tačka svakog čoveka je njegova lična **sujeta!** "Ako" podrugljivo primećuje sotona mučeći Hrista... Upotrebio je tu efikasnu rečcu "**ako**" rekavši: "Ako si sin Božji". Na to bi se normalan čovek uvredio, ozlojedio i definitivno brecnuo: "Šta hoćeš da kažeš time **ako** sam sin Božji. Sada ću ti ja pokazati ko je Sin Božji!" U svom prvom ataku sotona kaže: "**Ako** si sin Božji, reci da kamenje ovo hlebovi postanu". Drugim rečima: "Sin Božji može da čini čuda. **Dokaži** mi da si Sin Božji! Očajno si gladan. Učini čudo! Nahrani se tako što ćeš učiniti čudo!" Isus je samo odgovorio citatom i pokoravanjem Reči Božjoj: "Pisano je: ne živi čovek o samom hlebu, no o svakoj reči koja izlazi iz usta Božjih".

Prvi, najefektivniji sotonin udarac je odbijen. Ali on se nikada ne predaje! Nakon prvog udarca odvodi Isusa u Jerusalim, na vrh Hrama i nastavilja da ga **ispituje** da li je Sin Božji: "**Ako** si sin Božji, skoči dole; jer u pismu stoji da će anđelima svojim zapovediti za tebe, i uzeće te na ruke, da gde ne zapneš za kamen nogom svojom". Sada đavo citira Sveto Pismo, ali u pogrešnom i izvrnutom kontekstu, baš kao što često utiče na učene ljude da čine isto. Isus mu uzvraća loptu: "Ali i to stoji napisano: nemoj kušati Gospoda Boga svojega". To je citat iz Pete knjige Mojsijeve 6:16, a odnosi se na iskušavanje YHVH (hebrejsko ime za Boga) koji je postao Hrist. Sotona i dalje ne popušta, nego odvodi Isusa na vrh visoke gore da mu pokaže sva carstva ovoga sveta i njihovu slavu: "Sve ovo daću tebi ako padneš i pokloniš mi se". Isus nije porekao da sotona vlada narodima ovoga sveta u sadašnjem trenutku. To iskušenje se odnosilo na sticanje momentalne moći. Sotona je dobro znao da će Isus naslediti sva ta carstva nakon 1900 i plus godina. Ali mu je cilj bio da stavi Isusa na iskušenje da **odmah** uzme sotonski svet koji bi mu predao i dao mu svu moć nad njim. Isus međutim odlučuje da je vreme da prestane ta džinovska bitka za vladavinu nad ovom planetom i zato izdaje *nalog (zapovest)* kojom je pokazao da je *gospodar* nad sotonom: "Idi od mene, sotonu!" naredio mu je svojim vrhovnim **autoritetom!** Poraženi sotona se odšunjaio daleko od Isusa. Ali kao što se nije predao tada, ne predaje se ni u ovom trenutku. I dan danas se bori protiv Božje **Crkve!**

Isus se kvalifikovao

Isus Hrist, poslednji Adam, položio je kvalifikacioni ispit! Do tog trenutka **dobre vesti** o dolazećem **Carstvu Božjem** nikada nisu mogle da budu obznanjene svetu. Sin Božji se odupro i pobedio sotonu i time se *kvalifikovao* da ponovo ustanovi **Božju Vladu** i **Carstvo Božje** na Zemlji! Međutim, sada **Crkva** mora takođe da se kvalifikuje kako bi mogla da zavlada sa njim!

Isus je, između ostalog, došao na svet da iz njega pozove svoju **Crkvu**. Pozvani su došli iz ovog sveta, a i sami su nekad bili deo istog. Svaki od njih je grehom navukao na sebe konačnu **smrtnu kaznu**. Ali Bog je stvorio sve posredstvom **Reči** koja je kasnije postala čovek - Isus Hrist. Zato je Isusov život bio vredniji od ukupnog zbira svih ljudskih života!

Zamislite da najbogatiji, najsilniji čovek na kugli zemaljskoj, recimo neki industrijski magnat, ima sina, naslednika ogromnog bogatstva koje mu već sada umnogome stoji na raspolaganju dok je samo naslednik sveg tog blaga. Taj mladić oseća veliku samilost prema drugom mladiću. Njegov prijatelj je počinio zločin, navukao na sebe dug od nekoliko miliona dolara koji ne može da isplati. Iako se taj prijatelj duboko kaje, nije u stanju da se spasi od zatvora u koji mora da ode zbog krađe. Iz samilosti prema prijatelju bogati sin plaća multimilionski dug svojim novcem. Dug njegovog okrivljenog prijatelja je *isplaćen u celosti*. Krivica, ogromna obaveza, više ne visi nad glavom njegovog prijatelja koji biva oslobođen te obaveze i teške kazne!

Celokupno čovečanstvo je krenulo putem oca Adama, odnosno navuklo na sebe krunsku **smrtnu kaznu**. Pre nego što je Isus (nekada "**Reč**" a sada Sin **Božji**) mogao da osnuje svoju **Crkvu**, oni koji su pozvani iz sveta u tu **Crkvu** morali su da budu oslobođeni te krunske *smrtno kazne* da bi mogli da naslede **večni život**! Jedan od razloga što je Isus kao čovek došao na Zemlju bio je da **plati tu kaznu** - vrhunsku *smrtnu kaznu* - ne samo za one koje je pozvao u svoju Crkvu, nego u krajnjem smislu za **celo čovečanstvo** - za svakog čoveka u određeno vreme! Međutim, usled te *smrtno kazne* koju je trebalo da plati za grešno čovečanstvo, Isusov ljudski život je morao da se *okonča*. Plaćanje tog duga je njegovo završno ljudsko delo koje je učinio pre nego što su se okončali svi drugi razlozi za njegov ljudski život. Ipak, to omogućava čitaocu da shvati **veličinu** Isusa koji je došao da osnuje **Crkvu Božju**! Neka vam uvek bude na umu da je Isus, iako je njegova zemaljska služba započela kada je imao jedva 30 godina u njegovom *ljudskom* životu, bio **večan**, to jest da je i tada bio biće koje je *oduvek* postojalo. Kako je samo bio **velik** taj tridesetogodišnji ljudski život i taj Isus koji je odrastao u gradiću Nazaretu i od svog rođenja se odupirao **satani** i napokon ga nadvladao! Odbacio je sotonine egocentrične puteve "*grabeži*" i u konačnoj džinovskoj bici *kvalifikovao* se da **obnovi Vladu Božju** i uspostavi **Carstvo Božje** koje će preko te Vlade vladati na Zemlji! Poslednji Adam, Isus, uspeo je tamo gde je prvi Adam omanuo!

"Petar" - titula koja označava rukovodeći položaj

Odmah nakon te odlučne bitke za prevladavanje sotone, dva učenika Jovana Krstitelja vide Isusa u društvu sa Jovanom. Isus je zatražio da pođu u njegovu kuću. Jedan od te dvojice je bio Andrija, sin Jonin, koji zatim poziva svog brata Simona bar-Jonu. Isus je pogledao Simona i rekao mu: "Ti si Simon, sin Jonin; ti ćeš se zvati Kifa koje znači (na grčkom) **Petar**" (Jevanđelje po Jovanu 1:42). Reč "Petar" znači "kamen". U Jevanđelju po Marku 3:14, 16 čitamo: "I postavi dvanaesticu da budu sa njim i da ih pošalje da propovedaju... Prvoga Simona, i nadade mu ime Petar". Ime Petar vekovima označava **titulu** vezanu za *verskog poglavara, glavešinu* ili *sedište religije*.

Petar je prvi apostol koji je u svoje vreme bio glavni među apostolima. Reč "apostol" znači "Onaj koji je poslat da objavljuje ili propoveda". Dakle, još na samom početku njegove zemaljske službe, kada je pripremao **kamen temeljac** za Crkvu, Isus Hrist je odabrao svog vrhovnog ljudskog apostola, a sa njim i prvu jedanaesticu. Apostoli su određeni da budu deo same **osnove** Božje **Crkve**, zajedno sa prorocima čiji su spisi sačuvani od nastanka prvog "zboru" (naroda) Izraela kog je Bog odabrao. Sam Isus je trebalo da bude ne samo Osnivač, nego i **Glava** i "kamen od ugla" **Crkve** (Efescima 2:19-21; 5:23).

Važan je jak temelj

Isus je bio drvodelja i graditelj (u to vreme su se kuće gradile od kamena i drveta) pre nego što je navršio tridesetu godinu. Dobro je znao da je potrebno prvo postaviti **osnovu** pre nego što se izgradi sama građevina. Sam je izabrao svoje apostole kojima će kasnije reći: "Vi mene ne izabrate, nego ja vas izabrah" (Jevanđelje po Jovanu 15:16, 19). Tek tada je započeo da objavljuje jevanđeosku poruku koju je Bog Otac preko njega - kao božanskog Vesnika - poslao u svet (Knjiga proroka Malahije 3:1). O tome čitamo u prvom poglavlju Markovog jevanđelja: "Početak jevanđelja Isusa Hrista, sina Božjega... A pošto predadoše Jovana, dođe Isus u Galileju propovedajući (objavljujući, učeći) jevanđelje o **carstvu Božjem**. I govoreći: izade vreme i približi se carstvo Božje; pokajte se i verujte jevanđelje" (Jevanđelje po Marku 1:1, 14-15), a u Matejevom jevanđelju: "I prolaziše po svoj Galileji Isus učeći po zbornicama njihovim, propovedajući jevanđelje o carstvu i isceljujući svaku bolest i svaku nemoć po ljudima" (Jevanđelje po Mateju 4:23).

Proročanska poruka (jevanđelje) o **Carstvu Božjem** biće detaljno objašnjena u sedmom poglavlju. Ta poruka predstavlja **dobru vest** o budućoj uspostavi **Vlade Božje** na Zemlji koju će obnoviti i sprovesti božanska porodica - **Carstvo Božje** - da zameni sadašnji zao sotonin svet. Isusova objava zapanjujuće *vesti* o budućnosti, zajedno sa čudesnim isceljenjima koja je izveo, pretvaranjem vode u vino i drugim stvarima, izazvala je veliko uzbuđenje. Mase ljudi išle su za njim i njegovim učenicima. Međutim, on je podučavao svoje učenike kojima je bilo namenjeno da postanu apostoli, a istovremeno u javnosti propovedao pomenutu poruku.

Zašto su se fariseji suprotstavili Isusu?

Dobra vesti se proširila po Jerusalimu, što je uznemirilo fariseje, književnike i Sadukeje. Fariseji su jevrejska verska sekta čiji su članovi zauzimali minorne, ali njima veoma važne položaje u vlasti. U to doba je Palestina pod upravom Rimskog Carstva. Rimljani su poslali regionalnog cara i ograničen broj okupatorskih vojnika da nadziru rimsku vladavinu u Judeji. Postavili su jevrejske fariseje na niže položaje civilne vlasti kojom je upravljao rimski car. Ta politička radna mesta su bila dobro plaćena, pa fariseji nisu hteli da ih izgube, kao ni svoju vlast nad narodom. Ti jevrejski vlastodršci i njihovi rukovodeći sveštenici su potpuno *pogrešno* protumačili Isusovu jevanđeosku poruku. Bilo im je jasno da objavljuje vladu koja će preuzeti i vladati **svim narodima** na Zemlji, ali su pogrešno razumeli *vreme dolaska i prirodu* carstva Božjeg. Nominalno "hrišćanstvo" i dan danas pogrešno shvata vreme i prirodu carstva Božjeg. Farisejska pretpostavka bila je da je Isus subverzivni element koji namerava da za života sruši Rimsko i uspostavi svoje sopstveno carstvo. Zato su se istog časa pobojali da će ih Rimljani optužiti za poziv na ustanak i neloyalnost, da će izgubiti radna mesta i verovatno biti osuđeni na smrt zbog subverzivnih delatnosti. Zbog toga su se suprotstavili Isusu i dostavili ga rimskoj vlasti. Tradicionalno hrišćanstvo zaista nikada nije shvatilo osnovni razlog farisejskog otpora i progona Isusa Hrista.

U redovima fariseja bilo je beskrupuloznih političara. U vreme kada je pala prva Pasha tokom Isusove zemaljske službe, u proleće 28. godine naše ere (skoro tačno 100 periodičnih ciklusa od po 19 godina, odnosno 1900 godina pre nego što sam održao moju prvu Pashu), Isus je otišao u Jerusalim da održi taj praznik. Tokom noći ga je tajno posetio ugledni farisej Nikodim, koji se plašio da njegove kolege fariseji ne saznaju da je lično razgovarao sa Isusom. Nikodim mu je rekao: "Ravi! znamo (mi fariseji) da si ti učitelj od Boga". Dakle, fariseji su **znali da je Isus Mesija** budući da su dobro poznavali stihove u Knjizi proroka Isaije 7:14, 9:6-7 i 53. poglavlje u Isaiji. **Znali** su da je Isus prorečeni Mesija! Ali, razumeli su samo toliko da dolazi jednom, ne da će dva puta doći na Zemlju i zbog toga su pretpostavljali da Isus već tada planira da sruši Rimsko carstvo! Naravno, on je znao šta se "kuva" u njihovim glavama, pa je odmah krenuo da objašnjava Nikodimu činjenicu da **Carstvo Božje** koje će vladati svim

narodima ne može da se osnuje *pre* nego što dođe **ново духовно рођење**, odnosno време **vaskrsenja!**

Pitanje "ponovnog рођења"

Isus je bez razmišljanja odgovorio: "Zaista, zaista ti kažem: ako se ko nanovo ne rodi, ne može videti carstva Božjega". Nikodim nije razumeo te reči. Znao je da biti рођен podrazumeva pravo рођење - izlazak iz majčine utrobe! Današnji teolozi čak ni to ne znaju! Oni opovrgavaju stvarno drugo рођење u kojem човек može da se rodi kao духовно биће. Spiritualizuju pravu istinu pretpostavkama da puka izjava nekog човека ili žene da prihvata Hrista kao Spasitelja predstavlja ponovno рођење. Time ih je prevario sotona, a oni su potom prevarili milione drugih ljudi. Nikodim zatim kaže: "Kako se može човек roditi kad je star? eda li može po drugi put ući u utrobu majke svoje i roditi se?" Isus sada *pojašnjava* značenje svojih reči, ali Nikodim ne zapaža *jasnoću* njegovih reči, kao što je ne zapažaju teolozi i verski poglavari današnjeg vremena.

"Zaista zaista ti kažem ako se ko ne rodi vodom i Duhom, ne može ući u carstvo Božje" odgovara Isus. "Što je рођено od tela, *telo je*; a što je рођено od Duha, **duh je**" (Jevanđelje po Jovanu 3:5-6).

Fariseji su znali za krštenje vodom koje su godinama koristili kada su preobraćali neznabožacke prozelite u judaizam. Takođe su poznavali krštenje Jovana Krstitelja - krštenje pokajanja "za oproštenje greha" (Jevanđelje po Marku 1:4). Stoga je značenje Isusovih reči trebalo da bude *jasno* Nikodimu, to jest trebalo je da zna da je вођено krštenje pripremni obred za **рођење** Duhom. Isus to dvostruko naglašava u svom objašnjenju rečima: "Što je рођено od tela, **telo je**". Ono što je рођено od ljudi je smrtno ljudsko telo od krvi i mesa - zemljane **materije**. "A što je рођено od Duha, **duh je**" - dakle više nije ljudsko nego se sastoji od **duha** i ima večni život; više se ne sastoji od materije, tela. Isus čak odlazi korak dalje i objašnjava: "Ne čudi se što ti rekoh: valja vam se nanovo roditi". Potom poredi onog ko je nanovo рођен sa **nevidljivim ветром** (nevidljivim za ljudsko oko): "Duh diše gde hoće i glas njegov чујеš, a ne znaš otkuda dolazi i kuda ide; tako je svaki човек koji je рођен od Duha" (Jevanđelje po Jovanu 3:8).

Međutim, Nikodim nije razumeo te jasne reči, niti ih razumeju verski poglavari današnjeg vremena! Tom predstavniku fariseja Isus je objasnio "spasenje" ili "duhovnu" fazu carstva Božjeg, koje se neće sastojati od smrtnih ljudi. Carstvo ne čine smrtni ljudi od krvi i mesa koji su "prihvatili Hrista" i pridružili se nekoj crkvi po ličnom izboru! Danas su milioni članova crkve prevareni po tom pitanju: ne razumeju *šta* je Crkva, ni *zašto* postoji - koja je njena uloga, razlog njenog nastanka! Uporedite Isusovo objašnjenje i biblijsko "poglavlje o vaskrsenju" u Prvoj Korinćanima 15: "Tako je ipisano: prvi човек Adam postade u telesnom (smrtnom) životu, a poslednji Adam u duhu koji oživljuje. Ali духовно telo nije prvo, nego telesno, pa onda духовно. Prvi je човек od zemlje, zemljan; drugi je човек Gospod s neba. Kakav je zemljani takvi su i zemljani; i kakav je nebeski takvi su i nebeski. I kako nosimo obličje zemljanoga tako ćemo nositi obličje nebeskoga. A ovo govorim, braćo, da telo i krv ne mogu naslediti carstva Božjega, niti raspadljivost neraspadljivosti nasleduje" (Prva Korinćanima 15:45-50).

Stalno to govorim, a ponoviću još jednom: Bog **reprodukuje samog sebe!** Popularno učenje današnjih crkava kaže da je *hrišćanska crkva* carstvo Božje. Ali, "krv i telo (smrtni ljudi) ne mogu naslediti carstva Božjega" (Prva Korinćanima 15:50).

I opet - zašto Crkva?

Dobro onda *šta* je Crkva i *zašto* postoji? Zašto je potrebno da postoji Crkva Božja? Za mnoge - verovatno većinu ljudi - Crkva ne igra nikakvu ulogu u njihovom životu. I zaista, Bog ne igra nikakvu ulogu u njihovom životu. Nisu svesni da Bog postoji u njihovom svetu, ljudi i

materijalne stvari su jedino što ih zanima. Naravno, negde duboko u sferi podsvesti mnogih ljudi leži uspavana pretpostavka da Bog postoji, ali im nije **realan**. To podrazumeva da prosečna osoba nema predstavu o tome šta je kao čovek, zašto živi i šta je svrha i značenje njenog života. I *Crkva* postoji i živi, ali i dalje ostaje pitanje - zašto? *Šta* je stvarno crkva? Čemu služi?

Videli smo da zaista postoji plan koji se odvija na Zemlji, kao što je izjavio Winston Čerčil pred američkim Kongresom. Postoji **razlog** zašto ljudi žive na ovoj planeti, a taj udarni plan ima svoju svrhu. **Crkva** je važan činilac u tom planu. Nikada ne gubite iz vida atmosferu koja je dovela do ustoličenja Crkve. Neka vam je uvek na umu *ko i šta* je Bog - božanska, stvaralačka familija koja se sada reprodukuje u čoveku. Imajte na umu i ovo: da bi Hrist **obnovio** Božju vlast na ovoj planeti bilo mu je potrebno da pod svojom kontrolom ima kvalifikovano, organizovano osoblje **božanskih bića** koja su sva odreda odbacila sotonine lažne puteve i dokazala svoju lojalnost Božjoj vlasti i pravednim **Božjim** putevima! U tom vrhunskom, udarnom planu Božja **Crkva** je zamišljena kao priprema posvećenog, organizovanog osoblja **božanskih bića**. Tako je Crkva postala oruđe u Božjim rukama koje mu pomaže u izvršenju spasavanja čovečanstva. Ne zaboravite da je Bog ustanovio udarni plan u trajanju od 7000 godina da izvede ono što je naumio.

Već smo jasno rekli da je Božji cilj i plan samoreprodukcija. Taj proces reprodukcije samog sebe zapravo znači obraćenje sveta od greha u Božju pravednost, kao i uvreženje savršenog duhovnog karaktera koji dolazi od Boga u potencijalnu Božju decu koja će se najzad roditi u Božansku familiju kao Božji sinovi i kćeri. I kao što nije sve stvorio odjednom nego u uzastopnim etapama, tako Bog privodi svet spasenju u sukcesivnim fazama. Crkva je neophodno oruđe koje predstavlja pripremu i metod spasavanja čovečanstva. Stoga da opet naglasimo da svrha postojanja Crkve nije samo u tome da pruži spasenje onima koji su u nju pozvani, već da podučava i trenira one koji su predodređeni i pozvani u Crkvu kao oruđe koje će Bog upotrebiti da donese svetu spasenje.

Crkva - "Učiteljska škola"

Pokušajmo da ilustrujemo Crkvu pomoću jedne analogije. U svakoj zemlji postoje učiteljske škole pošto nijedna država ne može da osniva i vodi škole ako prethodno ne obučiti učitelje koji će u njima da rade. Crkva bi se mogla nazvati učiteljskom školom u kojoj se pripremaju vladari i učitelji za carstvo Božje, kada će Bog ponuditi iskupljenje i večan život celom svetu. Crkva u božanskom planu ima ulogu da bude oruđe u Božjim rukama za pozivanje predodređenih ljudskih bića iz ovog sveta da prođu obuku za rukovodeće položaje u svetu sutra u kome će podučavati i obučavati druge. Zato se Crkva u Novom zavetu naziva prvinom Božjeg spasenja. Za sve to bilo je potrebno preduzeti izvesne ključne korake i to jedan po jedan u proceduri ostvarivanja Božjeg vrhunskog plana!

Podsećamo čitaoca da je Sveti Duh zatvoren za čovečanstvo u vreme kada je Adam sagrašio, to jest prilikom samog osnivanja današnjeg sveta. Sveti Duh ostaće zatvoren za čovečanstvo *sve dok* Hristos, poslednji Adam, ne obnovi vladu Božju i ne svrgne sotonu sa prestola na Zemlji. Ta činjenica se jasno ističe u Isusovoj izjavi u Jevanđelju po Jovanu 6:44, koja se odnosi na sadašnju eru Crkve i koja kaže da niko ne može doći k njemu (Hristu) osim ako ga Otac koji je poslao Hrista ne dovuče. Upravo zato Novi zavet stalno opisuje one koji su deo Crkve kao ljude koji su "pozvani" ili "izabrani". Upravo zbog toga se Crkva naziva izabranim rodом. Zato se u Novom zavetu dva puta spominje predodređenje (predestinacija)! Pozvani su bili predodređeni da budu pozvani. Oni su stvarno privučeni - nisu došli u Crkvu kao dobrovoljci.

Istiniti hrišćani - regruti a ne dobrovoljci

Grešno čovečanstvo može da se pomiri sa Bogom Ocem samo posredstvom Isusa Hrista. Ljudi prvo moraju da dođu Hristu, ali mu niko ne može doći osim ako ga Bog Otac ne odabere i

ne privuče posredstvom svog Svetog Duha. To je možda zapanjujuća istina, ali što više budete proučavali Novi zavet uvidećete da se svuda neprestano pojavljuje ta istina koja će vam postajati sve jasnija. Nikakvo čudo što je Crkva i svrha njenog postojanja bila i ostala misterija. Sotona je zaslepio um prevarenog, krivotvorenog hrišćanstva.

Ko god se "pridruži crkvi koja mu najviše odgovara" nije došao u istinitu Božju Crkvu. Čovek ne može da "pristupi" **istinitoj** Božjoj Crkvi zato što prvo mora da bude odabran i privučen od strane Boga Oca posredstvom njegovog Duha, potom doveden do potpunog pokajanja iz srca i promene u svom celokupnom stilu života i ne samo da mora da veruje u Isusa Hrista i prihvati ga za svog ličnog Spasitelja, već da veruje samom Hristu. Ne zaboravite da je Hrist Reč Božja. On je bio Reč Božja oličena u ljudskom biću. Biblija je danas ista ta Reč Božja, samo u pisanom obliku. Verovati Hristu znači verovati tome što kaže - drugim rečima, to znači verovati Božjoj Reči, Svetoj Bibliji.

Dakle, ponovo pitanje: šta je **Crkva** i zašto postoji? Crkva su začeta deca Božja, pozvana (iz ovog sveta). Crkva je Telo Hristovo (Prva Korinćanima 12:27; Efescima 1:23), duhovni organizam koji će postati "Hristova mlada" kada vaskrsne u večni život, nakon čega će se venčati sa Hristom! Crkva je duhovni **Hram** u koji Hrist dolazi kada se pojavi po drugi put (Efescima 2:21). Crkva zapravo nije mogla da bude osnovana sve *dok* se Isus ne vaznese i ne proslavi (Jevandelje po Jovanu 7:37-39). Ali Bog je u izvesnom smislu započeo da poziva neke ljude iz sveta sa ciljem da stvori temelj Crkve, kao recimo Avrama, proroke u Starom zavetu, pa možda čak i Avelja, Enoha i Noja (Efescima 2:20). Isus je počeo da poziva svoje buduće apostole iz sveta čim se kvalifikovao savladavši sotonu. Apostoli su zajedno sa prorocima oformili samu **osnovu** hrišćanske Crkve koja je pod Hristovom kontrolom, čiji stvaran temelj i **Glava** Crkve je upravo Hrist (Prva Korinćanima 3:11; Efescima 5:23). Prosečan čovek nema nikakvu predstavu o tom famoznom, vrhunskom, natprirodnom uspehu koji je Svemogućí Bog preduzeo u **samoreprodukciji**, reprodukciji koja će u krajnjem smislu imati za posledicu milijarde **božanskih bića**, niti je svestan višestrukih aspekata razvojnih etapa koje su neophodne u tom vrhunskom božanskom dostignuću!

Božji plan - korak po korak

Bog ništa nije mogao da požuruje. Udarni plan je morao da se ostvaruje korak po korak, za šta je bilo potrebno *strpljenje* i da naš Stvoritelj nikad ne izgubi odlučnost da svoj plan sprovede do kraja! Malo ljudi to *razume*! Kada sam imao pet godina Bog mi je stavio u srce i um da bukvalno umirem od želje da *shvatim* sve u svetu koji me okružuje! Solomon je priželjkivao mudrost, što mu je Bog dao, pa čak i više nego što je dao ijednom čoveku na planeti.

Šta je, dakle, preduslov da bi čovek mogao da **razume**? U Psalmu 111:10, piše da su dobrog razuma svi koji "ih tvore" (misli se na zapovesti Božje). Od svih Božjih zapovesti glavna test zapovest je četvrta koja govori o držanju Božje subote. Moje preobraćenje je došlo kao rezultat borbe da se oduprem upravo toj zapovesti! Kada me je milostivi Bog pobedio i u tom trenutku doveo do toga da mu se predam, takođe mi je otkrio neophodnost držanja njegovih **godišnjih** subota (praznika) koji oslikavaju sedam ključnih duhovnih koraka u velikom udarnom Božjem planu. Preko tog i drugog saznanja koje je otkriveno u Svetoj Bibliji, Bog mi je podario da **razumem** način na koji se ostvaruje njegov veliki *cilj*, kao i neophodnu ulogu njegove **Crkve** u ostvarivanju tog slavnog cilja! Nakon što se Adam odmetnuo od Boga, dok je sotona istovremeno sedeo na zemaljskom prestolu, samo je Bog mogao da zna da će ta procedura da bude postepena, oprezna i da će se odvijati korak po korak.

Bog je nesumnjivo upotrebio pravednike kao što su Avelj, Enoh i Noje da odigraju neku ulogu u konačanom stvaranju **Carstva Božjeg**. Ali Večni je započeo da postavlja stvarni temelj za konačnu **Božansku porodicu** sa patrijarsima Avramom, Isakom, Jakovom i Josifom koji sada sačinjavaju deo te preliminarne osnove. Potom je preko Mojsija podigao narod Izrael - prvi Božji "sabor" ili Crkvu. Toj starozavetnoj Crkvi je dao Božju vladu, ali **ne** i njegov Sveti Duh! Izraelci nisu začeti da postanu buduća **božanska bića**, ali je drevni Izrael ispunio neophodnu

funkciju u vrhunskom božanskom programu. U svakom slučaju, Bog je tih godina nastavio da poziva i priprema pojedince - **proroke** - koji će postati deo **temelja** njegove **Crkve**.

Crkva - prva žetva

Šta je onda *Crkva* trebalo da bude? Kao što se vidi u trećem Božjem godišnjem prazniku, Crkva je trebalo da obezbedi **prvu stvarnu žetvu** smrtnih bića koja će se pretvoriti u **božanska bića** sastavljena od duha! Dakle, ponovo vidimo da je Crkva oruđe koje se priprema da bude upotrebljeno sa i pod kontrolom Isusa Hrista za kompletiranje Božjeg fenomenalnog cilja - spašavanje čovečanstva i reprodukovanje njega samog. Međutim, **Crkva** se sastoji od *začete* dece **Božje** (još nerođene), a postaće Crkva prvo **RODNE** žetve (Jevrejima 12:23) prilikom Hristovog Drugog Dolaska u **sili i slavi** (Hrist je pionir rođenja u večni život)! U vremenu od Avrama do Hrista Bog je pozvao iz sotoninog sveta začete i spremne **proroke** da postanu preliminaran deo temelja Božje **Crkve**! Glavni temelj Božje Crkve je sam Isus. Tokom troipogodišnje zemaljske službe za početak je pozvao, odabrao i obučio svojih dvanaest izvornih apostola, drugi deo temelja hrišćanske Crkve.

Tokom zemaljske službe Isus je javno obznanio dolazak budućeg **Carstva Božjeg**. Objavljujući tu vest istovremeno je podučavao i obučavao svoje apostole, ali **nije pozvao** na spasenje javnost kojoj je propovedao, nego je često govorio u pričama (parabolama). *Zašto* u pričama? Zato da javnosti zamagli i od nje sakrije značenje istih (Jevanđelje po Mateju 13:10-16) koje je odabranim apostolima dao da razumeju. Postoji sveobuhvatan razlog zašto Božji plan, koji se odvija korak po korak, u to vreme nije predviđao spasenje celog sveta. Bog je prvo pozvao Crkvu da se preobrati i promeni kako bi njeni članovi postali carevi i sveštenici (Otkrivenje 5:10) pod Isusovom kontrolom **kada** dođe da spase ceo svet. Prema tome mnogo istine je otkriveno Crkvi koja je tada bila u procesu obuke kako bi jednog dana asistirala Hrista u spasavanju sveta. No, još nije bilo došlo vreme da se te istine otkriju svetu. A crkve ovog sveta uče doktrine dijametralno suprotne ovoj istini.

Završetak Isusove zemaljske službe

Pred kraj zemaljske službe Isus je dovršio pripreme za polaganje temelja njegove Crkve. Obavio je delo koje je došao da izvrši kao čovek. Onda je predao život na krstu uzevši na sebe našu ljudsku krivicu za naše grehe. Ali, pokušajte da shvatite da Hrist **nije** uzeo na sebe primarni udeo u svim ljudskim gresima za koje krivicu snosi sam sotona. Sotona će nastaviti da plaća svoju sopstvenu kaznu u celoj večnosti! Tako je postavljen **temelj** za Crkvu Božju. Sam Hrist je Glava i kamen krajeugalan Crkve, to jest njena glavna osnova. Njegovi apostoli i proroci su ostatak njenog temelja. Apostoli su bili pomalo razdraženi da *krenu* u propovedanje jevanđeoske poruke, ali ih je Bog mudro obuzdavao strpljivo povlačeći ispravne poteze u određeno vreme. Zato je Isus upozorio apostole da *pričekaju*: "A vi sedite u gradu Jerusalimskome" zapovedio im je u Jevanđelju po Luki 24:49, "**dok** se ne obučete u silu s visine". Deset dana nakon toga došao je godišnji Praznik Pedesetnica (Pentekost) koji se izvorno zvao "Praznik prvina" (Četvrta knjiga Mojsijeva 28:26). Tog dana je došao Sveti Duh i **osnovana je hrišćanska Crkva**! Taj Praznik je bio simbol prvina za Božje carstvo. Božji praznični dani predstavljaju duhovnu Božju žetvu. **Crkva** je sam prvi deo Božje duhovne žetve ljudi koji će se konačno roditi kao Bogovi - pretvoriti u **božanska bića**! To je razlog zbog kojeg su ljudi koji će se roditi u carstvo Božje prilikom Hristovog povratka, počev od drevnih proroka, deo **Crkve Božje**. Čak su i proroci iz starozavetnih vremena sastavni deo **temelja hrišćanske Crkve** (Efescima 2:19-21).

Svako u kome je stanovao Sveti Duh - proroci, apostoli i braća i sestre iz Crkve - vaskrsnuće i/ili se promeniti u večan život prilikom Hristovog dolaska, koji će se odigrati u *slavi* i *sili*! Stoga **celu Crkvu** upravo čine **prvi** ljudi koji će se konačno **roditi nanovo** u carstvo

Božje. Svi oni postaće **božanska bića!** *Kako su prevareni* svi koji misle da su se već "nanovo rodili" (Otkrivenje 12:9).

Spasenje sada samo za grupicu ljudi

Pre nego što nastavimo, pokušajte da *razumete* zašto je samo **mrvice** ljudi sada pozvana na spasenje i *zašto* je svet u celini **odsečen** od Boga, zašto još nije pod sudom, to jest zbog čega nije ni spasen ni "izgubljen"! Ako ili sve **dok** se neki Adamov sin nije kvalifikovao tamo gde Adam nije uspeo - to jest dok neki čovek nije mogao da pobedi **sotonu** i plati kaznu za ljudski greh i otkup sveta od sotone - niko nije bio u stanju da obnovi **vladu Božju**, niti da podari večan **božanski** život! Vrhovni udarni plan za sprovođenje *božanskog cilja* - da se Bog reprodukuje - predviđao je da se samopostojeća "**Reč**" rodi u ljudskom telu kao jedan od Adamovih sinova. Plan je **takođe** zahtevao da se Reč rodi kao (za sada) jedini začeti Sin **Božji!** Mesija i samo Mesija je bio u stanju da prevlada i pobedi sotonu, to jest da se **kvalifikuje** da smeni sotonu sa *prestola Zemlje!* Jedino su kroz njega Adamovi sinovi mogli da se pomire sa **Bogom**, prime Božji Duh i postanu **Božji sinovi i kćeri** - *božanska bića* kroz koja će se Bog najzad reprodukovati! Kakav vrhunski, neverovatan, glavni plan sa tako *uzvišenim ciljem!* **Kako je veliki večan Bog koji je sve to smislio!** Zbog toga je predivan Božji plan neminovno zahtevao da Adamovi sinovi u globalu još uvek **ne budu** pod sudom! Bog ih je prepustio njihovim zamislama dobro znajući da će svojom voljom, željom i odlukom automatski krenuti sotoninim putevima "**grabljenja**". U međuvremenu, dok se konačno ne nađu pod sudom za sve što čine, oni "žanju to što su posejali". Žive ovim grešnim životom i umiru, a Bog će ih **vaskrsnuti** u posebnom vaskrsenju kako bi došli na **sud** na kraju remek plana koji će potrajati 7000 godina.

Kada ljudi budu vaskrsli na sud sačekaće ih sledeće okolnosti: Hrist je već platio cenu za njihove grehe čime im je omogućio da se pomire sa Bogom, sotona je uklonjen, a carstvo Božje obnovljeno preko vlade Božje koja vlada na Zemlji. Tada vaskrsnuti ljudi biti **pozvani** na pokajanje i pomirenje s **Bogom** sa ciljem da tada svojim sasvim slobodnim izborom postanu **božanska bića!** Iz **tog razloga** je Bog ostavio ceo svet u stanju **odsečenosti** od sebe, kao što je praotac sveta Adam odsekao sebe i svoju ljudsku porodicu od njega.

Zašto misterija za svet?

Apostol Pavle je bio nadahnut da napiše u Rimljanima 11 da "neće zatajiti tajne ove" (a to jeste tajna odnosno misterija za ovaj svet) i da je "slepoća" od koje se ne mogu videti te misterije pogodila ceo svet, pa čak i svetske "hrišćanske teologe" i da će se takvo stanje održati sve **dok** se carstvo Božje ne uspostavi i ne zavlada na Zemlji! Pavle nastavlja: "Jer kao što i vi (hrišćani) što se nekad suprotiste Bogu a sad biste pomilovani njihovoga radi suprotstavljanja, Tako i oni sad ne hteše da veruju vašega radi pomilovanja da bi i oni bili pomilovani. Jer **Bog** zatvori sve u neverstvo da **sve** pomiluje". U tom trenutku Pavle u pismu počinje da viče: "O dubino bogatstva i premudrosti i razuma Božjega! kako su neispitivi njegovi sudovi i neistraživi njegovi putevi!"(Rimljanima 11:25, 30-33).

Tačno je da je apostol napisao taj deo poslanice Rimljanima misleći na **Izrael** i da sam primenio taj odeljak na celo čovečanstvo koje sada nije pozvano. To sam učinio zato što se taj deo Svetog pisma o Izraelu u svakom slučaju može primeniti upravo na sav ljudski rod. Bog je pozvao i pripremio starozavente proroke. Pozvao je i još uvek poziva i priprema **Crkvu** da prevlada sotonu, dok ljudi koji su sada zaslepljeni, nepozvani i odsečeni od Boga **ne** moraju da ga pobeđu. **Zašto? Zašto** postoji Crkva? Zato da bismo se **kvalifikovali** da vladamo *sa i pod kontrolom Isusa Hrista* u carstvu Božjem; da pripreмимо put za **konačan poziv i spasenje celog sveta!**

Dopustite da direktno citiram Isusa iz dva odeljka u Svetom pismu u kojima govori **samo** o **Crkvi**. Hrišćanskoj Crkvi ovog veka Isus kaže: " Koji pobedi daću mu da sedne sa mnom na prestolu mojem, kao i ja što pobedih i sedoh s ocem svojim na prestolu njegovom" (Otkrivenje

3:21). I ponovo obraćajući se **Crkvi** Isus kaže: "I koji pobedi i održi dela moja do kraja, daću mu vlast nad neznabošcima; I pašće ih gvozdеном palicom..." (Otkrivenje 2:26-27). U tim odeljcima Svetog Pisma Isus jasno pokazuje zašto su neki ljudi u sadašnjem trenutku pozvani iz ovog sveta u Crkvu. Ne zato što Bog pokušava da spasi ceo svet čiji smo i mi deo i ne zato da se spasemo i uđemo u njegovo carstvo, nego, kao što Isus kaže u Otkrivenju 5:10, da postanemo carevi i sveštenici i zavladaemo sa Hristom pod njegovom kontrolom kada on počne da donosi spasenje celom svetu.

Crkvi neophodno potpuno preobraćenje

Ne mogu dovoljno da naglasim činjenicu da ljudi koji su sada pozvani u Crkvu nisu pozvani samo zarad pukog spasenja, niti samo na spasenje. Ipak, da bi postali carevi i sveštenici, stvarna božanska bića koja će pomagati Hristu u spasavanju celog sveta, sami pojedinci koji su deo Crkve moraju da budu istinski preobraćeni. Nema načina da dovoljno jasno izložim tu istinu! Bojim se da mnogi, čak i u Crkvi, ne shvataju u potpunosti šta je to pravo preobraćenje.

Preobraćenje se događa u ljudskom umu i aspektu tog uma koji nazivamo "srcem". To se nikada ne može potpuno razumeti ako čovek ne shvata stvarni sastav ljudskog uma koji smo objasnili u trećoj glavi ovog dela. Čovek to nikada ne može da razume sve dok ne sazna šta Biblija otkriva o ljudskom duhu u čoveku i stvarnim komponentama našeg ljudskog uma. Kako se ljudski um razlikuje od životinjskog mozga usled toga što mu je dodat duh čovečji, tako se i preobraćena osoba razlikuje od nepreobraćene usled Svetog Duha koji joj je dodat. Koliko je veći kapacitet i učinak ljudskog uma u odnosu na životinjski mozak? Ako shvatamo tu razliku onda bi trebalo da nam je jasna i velika razlika koja postoji između preobraćenog uma koji se vodi po Svetom Duhu i uma neke nepreobraćene osobe.

Čovek ne može da primi Sveti Duh dok se najpre ne pokaje. Bog je taj koji daruje čoveku pokajanje (Dela apostolska 11:18). Drugi uslov da čovek primi Sveti Duh je vera. Vera ne znači samo verovati u Boga i Hrista! Pošto je Hrist Reč ili Glasnogovornik Božanske familije, vera znači verovanje onome što on govori. Pokajanje pak podrazumeva promenu uma. Žalost po Bogu je mnogo dublja od obične griže savesti. Pobožna žalost dovodi do pokajanja - pod takvom žalošću se podrazumeva ne samo srceparajuća tuga za grehe iz prošlosti, već potpuna promena stava, uma, pravca kretanja i svrhe življenja. Zapravo, pokajanje više ima veze sa budućnošću negoli sa prošlošću.

Pokajanje ne znači pokoru. Ne postoji ništa što sami možete da učinite da nadomestite krivicu iz prošlosti. Krv Hristova je potpuno platila cenu za prošlu krivicu i ostavila vas bez ikakve krivice. Preobraćena osoba je ona koja poseduje potpuno promenjen (preobraćen) um. Preobraćen um je onaj u kojem se sam Božji um sjedinjuje sa ljudskim, kao što Bog reče preko apostola Pavla: "Jer ovo da se misli među vama što je i u Isusu Hristu" (Filipljanima 2:5). Sveti Duh je duh zdravog razuma koji se nalazi u jednom potpuno promenjenom umu i dovodi do korenitih promena želja, ciljeva i namera tog uma.

Greška tradicionalnog hrišćanstva

"Spasenje", po onome što se naziva tradicionalnim hrišćanstvom, zapravo ne čini nikakvu promenu čoveka u novu, drukčiju ličnost. Isuviše često propovednici i evanđelisti govore ljudima da će, ako samo "prime Hrista", "prihvate Hrista" i "predaju svoje srce Isusu", biti spaseni i istog trenutka "ponovo rođeni". Kao da se pokrene nekakav mistični prekidač koji čoveka momentalno baci na nebo nakon smrti za koju mnogi veruju da, nakon svega, i nije stvarna smrt. Bog nigde u Bibliji ne uči o takvim stvarima. On otkriva da po Adamu svi umiru, a da će "svi" po Hristu oživeti u vaskrsenju iz mrtvih. Bog otkriva da se mrtvi nalaze u potpuno besvesnom stanju sve do trenutka njihovog vaskrsenja.

Bog je dao starom Izraelu da zna Božji zakon, ali mu nije dao i svoj Duh. Umovi starih Izraelaca se nisu preobratali (izmenili), nego su ostali telesni. A prirodan um je neprijateljski

nastrojen prema Bogu (Rimljanima 8:7). U starom Izraelu nije bilo preobraćenja, a samim tim ni spasenja. Knjiga proroka Jezekilja 37, otkriva da će pripadnici starog Izraela primiti Duh od Boga (ako budu hteli) prilikom suđenja pred Velikim belim prestolom. Ko god primi Sveti Duh i povodi se za njim, postaje promenjena ličnost koja doživljava obnovu svog uma. Dok nije bilo otkriveno da u čoveku postoji duh čovečji, kao i to da se Božji Duh može sjediniti sa duhom čovečjim, niko nije mogao da u potpunosti razume šta je istinsko spasenje. Jedan hrišćanin mora da uzraste i razvija se u blagodati, duhovnom saznavanju i pobožnom karakteru.

Zašto je Crkva prva pozvana?

Upravo ovde dopustite da objasnim malo bolje zašto je Crkva pozvana kao prvina Božjeg spasenja. Daleko da je reč o bilo kakvoj diskriminaciji protiv ogromne većine sveta koji još uvek nije pozvan na spasenje. Prvine Božjeg spasenja postoje upravo zato da bi ostatak sveta bio pozvan na spasenje. Još jednom želim da vas podsetim na činjenicu da u Božjem planu za spasavanje ovog sveta postoji definitivan sled događaja (u kojima Bog ima cilj da se reprodukuje).

Isus Hrist je prvenac među prvinama, prvorođeni među mnogobrojnom braćom koja tek treba da se rode (Prva Korinćanima 15:23; Rimljanima 8:29). Crkva je pozvana da se promeni, karakterno razvija i da se njeni članovi konačno rode kao Bogovi prilikom Hristovog Drugog dolaska nakon koga će se on latiti posla na spasavanju našeg sveta. Zato će članovi Crkve u nekom smislu da postanu ko-spasitelji sa Hristom. Da bi Hrist faktički mogao da spase svet bile su potrebne dve osnovne pretpostavke: prvo, bilo je nophodno da on, Tvorac svih nas, umre za sve i tako zadovolji pravednu smrtnu kaznu umesto nas. Niko osim samog Isusa Hrista nije mogao to da učini, ali mnogi još ne shvataju da nismo spaseni Hristovom krvlju! U Rimljanima 5:10, pročitacete da smo Hristovom smrću izmireni sa Bogom Ocem, ali ćemo se spasiti njegovim životom - to jest zbog toga što je vaskrsao iz mrtvih. Ovo naročito pišem zbog onoga što svet naziva "Uskrsnjom nedeljom". Današnje crkve i evanđelisti dosta govore o Hristovom vaskrsenju, ali bukvalno ne spominju nijednu reč o vaskrsenju svih koji će se spasiti, niti o vaskrsenju usled kojeg ljudi mogu da se spasu. Samo je Isus mogao da učini žrtvu koja bi platila cenu naših prošlih grehova. Ali ovaj svet mora da traži spasenje u Hristovom životu koji je došao nakon što je vaskrsao iz mrtvih. Crkva je zaručena Hristova Mlada koja će se udati za Sina Božjeg kada se vrati i nakon što pojedinci koji čine Crkvu vaskrsnu. Po vaskrsenju mrtvih postaćemo ne samo naslednici i sunaslednici sa Hristom kao žena Sina Božjeg i članovi Božje porodice, nego u neku ruku i pomoćni spasitelji sveta.

Božja porodica rašće brojčano. Kao carevi i sveštenici, članovi Crkve će u vaskrsenju postati i ko-vladari sa Hristom u toku obnove Božje vlade nad svim narodima. Kao sveštenici bićemo ko-spasitelji sa Hristom u procesu spasavanja celog sveta.

Zašto su potrebne prvine?

Dakle, zašto je bilo apsolutno neophodno pozvati Crkvu iz sveta da primi spasenje u sadašnjoj eri Crkve, dok je ostatak sveta ostavljen u duhovnoj tami i obmani? Pre nego što je mogao da prođe kvalifikacije da postane naš Spasitelj i budući Car, Isusu je bilo neophodno da kao poslednji Adam učini ono što prvi Adam nije učinio: nadvlada sotonu i umesto njega odabere um i vladu Božju. Ako Crkva hoće da vlada sa Hristom i pod njegovom kontrolom - ako Crkva spasava svet - onda je neophodno da se i pojedinci koji su deo Crkve takođe kvalifikuju tako što moraju da se odupiru i savlađuju sotonu, što se neće zahtevati od ogromne većine drugih ljudi kada im dođe spasenje.

Spasenje neće doći drugim ljudima sve dok sotona ne bude uklonjen sa scene. Dakle, kao što vidite daleko da je reč o bilo kakvoj diskriminaciji protiv ostatka sveta, kao što Isus reče: "Niko ne može doći k meni ako ga ne dovuče otac koji me posla" (Jevanđelje po Jovanu 6:44). Bilo je neophodno pozvati Crkvu u vreme kada svaki njen član mora da se odvrati, suprotstavlja

i nadvlada sotonu. U protivnom mi u Crkvi ne bismo mogli da se kvalifikujemo za čudesne položaje careva i sveštenika tokom onih hiljadu godina carstva Božjeg. U tome se krije objašnjenje *zašto* postoje članovi Crkve, kao i važna *svrha* današnjeg postojanja same institucije Crkve.

Da li je i kako organizovana Crkva?

No, **šta** je Crkva, kako je organizovana i na kojim principima funkcioniše? Kada sam došao u društvo braće i sestara Crkve Božje među njihovim liderima su postojali problemi u vezi za prirodom crkvene organizacije. U to vreme (1927. godina) Crkva je organizovana po principu generalne konferencije koja se održavala svake druge godine. Svaka lokalna crkva slala je jednog člana iz svojih redova na konferenciju, a svaki član je imao pravo glasa za izbor službenika, u raspravama o crkvenoj doktrini i donošenju odluka. Lokalnom crkvom smatrala se sredina koja može da ima tako mali broj članova kao što je recimo njih petoro. Ali već 1930. dolazi do podele oko crkvene organizacije i uprave u Crkvi. Godine 1933. Crkva se pocepala na dva dela. Dva rukovodoca organizuju novu Crkvu, odvajaju se od centrale u Stanberiju, država Misuri i uspostavljaju novo sedište u Salemu, država Zapadna Virdžinija. Oni prihvataju sistem organizacije koji su pogrešno definisali kao "biblijski". Nova organizacija se sastojala od dvanaest ljudi koji su nazvani apostolima i bili poznati kao "dvanaestorica". Sedmorica su postavljena za đakone, dok je predsednik ujedno obavljao i funkciju blagajnika. Potom su tu bila "sedamdesetorica" - sedamdeset rukovodećih starešina. Takav sistem uprave je kopija starog Sanhendriona koji je nekada postojao u judaizmu. Međutim, u toj crkvi nije bilo dovoljno rukopoloženih pastora da bi "sedamdesetorica" mogla da zadovolje čak i polovinu tog broja.

Rimokatolička crkva je organizovana po principu hijerarhije u kojoj papa ima vrhovni autoritet, a iza njega se na lestvici autoriteta nalazi skup kardinala - Kurija - u sedištu te crkve Vatikanu, zajedno sa nadbiskupima, biskupima i sveštenstvom. Prezbiterijanska crkva je organizovana po sistemu prezvitera (pastora) koji je kontrolišu. Kongregaciona crkva delegira vrhovni autoritet lokalnim crkvama, odnosno "upravlja" uz saglasnost onih kojima se upravlja". I tako postoje još mnoge metode crkvene organizacije.

Crkve ovog sotonskog sveta organizovane su u skladu sa ljudskim inovacijama, ali Biblija daje jasna uputstva o upravljanju Crkvom. Isus Hrist je Glava Crkve. Božji vid crkvene uprave zaista je hijerarhijski. Bog Otac je glava Hristu - jedini Zakonodavac i vrhovni autoritet. Bog objašnjava u Prvoj Korinćanima 12, sve funkcije, položaje, administraciju i njihove službenike onako kako ih je **on** postavio u svojoj Crkvi: "A za duhovne darove neću vam, braćo, zatajiti... Darovi su različiti, ali je Duh jedan. I različite su službe, ali je jedan Gospod. I različite su sile, ali je jedan Bog koji čini sve u svemu... A ovo sve čini jedan i taj isti Duh razdeljujući po svojoj vlasti svakome kako hoće. Jer kao što je **telo jedno** i ude ima mnoge, a svi udi jednoga tela, premda su mnogi, jedno su telo: tako i Hristos. Jer jednim Duhom mi se svi krstismo u jedno telo, bili Jevreji, ili Grci, ili robovi, ili sami svoji; svi se jednim Duhom napojismo" (Prva Korinćanima 12:1, 4-6, 11-13).

Jedna Crkva sa jednom crkvenom upravom

Naročito obratite pažnju na činjenicu da postoji samo **jedna Crkva** a ne *mnogo* crkava. **Crkva** nije podeljena. Ne postoji majka crkve i mnoštvo malih crkava koje je ona iznedrila a koje su se otcepile zbog neslaganja sa njom. Podele i grupe koje se odvajaju ne mogu i dalje da ostanu u Crkvi. Ta Crkva je određena da pođe za Hrista u vaskrsenju prilikom njegovog dolaska! Nema nekoliko crkava koje međusobno nisu saglasne, ili gurpa koje su se otcepile! Hristova nevesta, dakle, neće biti majka crkva i kćerke koje su od nje otpale, što će vam postati jasno iz daljeg teksta.

Takođe uočite da Crkva ima *različite operacije*. Za one koji su deo te **jedne** Crkve postoje različite službe ili izvršna odeljenja koja rade sa onima koji tim odeljenjima upravljaju

(stihovi 4-6). Ne zaboravite da šefovi raznih odeljenja *ne donose odluke, procedure i doktrine*. Oni su administratori, što će reći sprovode i upravljaju onim što je već odlučeno "na vrhu". Čak i u ovom svetu predsednici država nisu ti koji **donose zakone**, već sprovode odluke sa funkcija koje su im date od strane narodnih skupština i sprovode u delo zakone koje donosi skupština. Administratori u Crkvi su postavljeni samo da nadziru, upravljaju i izvršavaju odluke, procedure i doktrine koje su im određene "odozgo". Stih 20. još jednom naglašava da je Crkva **jedna** i nepodeljena: "Sad su pak mnogi udi a **jedno telo**" - **jedna nepodeljena Crkva!** Čak se i **Bog** sastoji od više Ličnosti, a opet je **jedan Bog!** **Bog** je - ne zaboravite - **božanska porodica**. Pojedinci u Crkvi su već začeti sinovi i kćeri - začeti članovi te **Božje porodice** koji se još nisu *rodili* kao *božanska bića!* Pogledajte 25. stih: "Da ne bude rasprave u telu, nego da se udi jednako brinu jedan za drugoga".

Da bi se mnogobrojne delatnosti Crkve sprovele u delo, Bog je - a ne glasovi članova - "dao jedne apostole, a jedne proroke, a jedne jevanđeliste, a jedne pastire i učitelje". Apostol znači "onaj koji je poslan" sa Hristovom jevanđeoskom porukom, a njegova funkcija podrazumeva i nadzor nad objavljivanjem te poruke svetu posredstvom drugih osoba. Apostolu je takođe bilo određeno da nadzire sve lokalne crkve (Prva Korinćanima 16:1). Apostol Pavle je, na primer, upravljao crkvama u neznabožačkom svetu (Druga Korinćanima 11:28).

Proroke ugrađene u temelj Crkve nalazimo u Starom zavetu. Njihovi spisi su upotrebljeni da se sastavi značajan deo Starog zaveta, pored učenja i funkcija četiri jevanđelja. Biblija ne spominje da je ijedan prorok imao administrativne, izvršne ili propovedničke funkcije u novozavetnoj Crkvi.

Jevanđelisti su vodeći propovednici koji javno objavljuju jevanđelje, pa čak i obrazuju lokalne crkve i, pod upravom apostola, nadziru neke lokalne crkve. Stoga jevanđelista danas može da obavlja izvršne funkcije pod upravom apostola u središtu Crkve ili Božjeg Dela. Jevanđelista ne mora da živi u određenom mestu za razliku od lokalnih pastora koji nadgledaju lokalnu crkvu ili grupu lokalnih crkava. U Crkvi su postavljeni i učitelji, kao što piše u prvoj poslanici Korinćanima. Učitelji ne moraju da budu propovednici. Doduše, svi propovednici i učitelji se u drugim novozavetnim tekstovima nazivaju "starešinama". Prema tome, danas u Božjoj Crkvi postoje starešine koje propovedaju i one koje ne propovedaju. Starešine koje propovedaju su ujedno pastori lokalnih crkava, dok neke starešine koje ne propovedaju se danas nazivaju i "lokalne starešine" u Crkvi.

Hram u koji će doći Hrist

Evo još nekih detalja o **crkvenoj organizaciji**. **Crkva** je duhovno Hristovo Telo. Dakle, to nije nekakva sekularna, opštesvska organizacija, klub ili institucija. Pa ipak, Crkva je *veoma dobro organizovana*. Primetite njenu celovitu organizovanost: "Tako dakle više niste tuđi i došljaci, nego živite sa svetima i domaći ste Bogu". Uvidate li da je Crkva **familija**, baš kao što je i **Bog** u stvari božanska **familija** - "domaćinstvo" Božje. U nastavku tog stiha piše: "Nazidani na temelju apostola i proroka, gde je kamen od ugla sam Isus Hristos, na kome sva građevina" - (**dobro organizovana** građevina u kojoj su svi delovi spojeni i zajedno funkcionišu u harmoniji i tamskom radu) "sastavljena raste za crkvu svetu u Gospodu; Na kome ćete se i vi sazidati za stan Božji u duhu" (Efescima 2:19-22). Ovo Pismo jasno otkriva u koji hram dolazi proslavljeni vladar sveta Hrist prilikom njegovog Drugog dolaska. Nijedno Pismo ne predskazuje da će u Jerusalimu biti izgrađen fizički hram pre nego što se Hrist pojavi. Međutim, 40. poglavlje u Knjizi proroka Jezekilja opisuje izgradnju hrama nakon Hristovog povratka.

Crkva je ta koja treba da raste u **sveti hram** - duhovni **hram** - u koji će Hrist doći, baš kao što je prvi put došao u fizički hram sagrađen od kamena, metala i drveta. Primetite šta još kaže Biblija: "Nego vladajući se po istini u ljubavi da u svemu uzrastemo u onome koji je glava, Hristos. Iz kojega je sve telo sastavljeno i sklopljeno svakim zglavkom, da jedno drugome pomaže dobro po meri svakoga uda, i čini da raste telo na popravljjanje samoga sebe u ljubavi" (Efescima 4:15-16). Iz ovoga se vidi da je Crkva **organizovana**. Poslanica Efescima kaže da je

telo sklopljeno, što znači da su mu delovi spojeni, kompresovani kao zavareni, a to ukazuje na **organizovano jedinstvo i sklad!** Ljudima u Crkvi je zapovedeno da "svi jedno govore" (Prva Korinćanima 1:10). Način na koji je Bog organizovao starozavetni Izrael, Crkvu Starog zaveta, bio je da to bude jedan narod u svetu, ali ne **od** ovog sveta. **Vlada** tog naroda je po svom ustrojstvu **hijerarhijska** - teokratska - organizovana "odozgo na dole", potpuno suprotno od "demokratije". I **Crkva** je organizovana pod teokratskom vladom i po svom obliku je hijerarhija. Članovi Crkve ne postavljaju odgovorna lica u Crkvi. Bog čak sam **postavlja članove laike** u samu Crkvu (Prva Korinćanima 12:18). Jasne su Isusove reči koje kažu: "**Niko** ne može doći k meni ako ga ne dovuče otac koji me posla" (Jevanđelje po Jovanu 6:44).

Osim specijalno pozvanih, ovaj svet je **odsečen** od Boga! Upravo smo govorili o istini da **Bog** postavlja odgovorna lica da na ljudskom nivou služe u Crkvi pod Hristovim autoritetom. Članovi Crkve nisu ti koji biraju ljude na te funkcije. Ali neki ljudi u crkvama današnjeg sveta veruju u vladavinu celokupne kongregacije (lokalne crkve), odnosno u "demokratiju", pa zato sebe nazivaju "kongregacionalistima". Drugi organizuju upravu pastora ili presvitera, pa sebe nazivaju "prezbiterijancima". Neki slede Lutera, pa se zovu "luteranima". Drugi slede učenja Veslija koji naglašava "metod", pa su se prozvali "metodistima". Neki uče Božju istinu o krštenju i zato svoje crkve nazivaju "baptističkim" po grčkoj reči za tu specifičnu doktrinu. Jedna crkva je želela da ima potpunu, univerzalnu dominaciju, pa je sebe nazvala "katoličkom", što u stvari znači "univerzalna". Kako se zove Crkva koju je osnovao Isus?

Pravo ime Crkve

Isus se molio za njegovu Crkvu: "Oče sveti! sačuvaj ih u ime svoje, one koje si mi dao, da budu **jedno** kao i mi. Dok bejah sa njima na svetu, ja ih čuvah u ime tvoje; ... A sad k tebi idem... Ja im dadoh reč tvoju; i svet omrznu na njih, jer nisu **od** sveta, kao ni ja što nisam **od** sveta. Ne molim te da ih uzmeš sa sveta, nego da ih sačuvaš oda zla. **Od** sveta nisu, kao ni ja što nisam **od** sveta. Osveti ih **istinom svojom: reč je tvoja istina**" (Jevanđelje po Jovanu 17:11-17).

Isus je rekao da njegova istinita Crkva treba da bude **sačuvana** u ime Oca -u ime **Boga**. U Novom Zavetu se dvanaest puta pojavljuje **ime** te jedne istinite Crkve i glasi - **Crkva Božja!** Ta Crkva je **Božja**, Hrist je njena **Glava** i kao takav je vodi, podržava i usmerava! U pet odeljaka Novog zaveta spominje se istinito **ime** kao indikacija da je reč o celokupnom Hristovom telu - Crkvi kao celini. Dakle, kada Biblija govori o celoj Crkvi, o svim njenim pojedinim članovima na Zemlji, njeno ime je - "**Crkva Božja**". Evo tih pet odeljaka:

- 1) Dela apostolska 20:28 – upozorenje starešinama da "pasu crkvu Gospoda i Boga".
- 2) Prva Korinćanima 10:32: "Ne budite na sablazni ni Jevrejima, ni Grcima, ni **Crkvi Božjoj**".
- 3) Prva Korinćanima 11:22: "... Ili ne marite za **Crkvu Božju**, i sramotite one koji nemaju?"
- 4) U Prvoj Korinćanima 15:9, Pavle piše: "... jer gonih **Crkvu Božju**".
- 5) U Galatima 1:13, Pavle opet piše slično prethodnom stihu: "... da sam odviše gonio **Crkvu Božju** i raskopavao je".

Kad god se spominje specifična lokalna crkva, istinita Crkva se naziva "Crkva Božja", a neretko joj je dodato ime lokaliteta ili geografskog područja na kojem se nalazi. Evo još četiri stiha o toj Crkvi:

- 6) Prva Korinćanima 1:2: "**Crkvi Božjoj** koja je u Korintu...".
- 7) Druga Korinćanima 1:1: "Od Pavla, apostola Isusa Hrista po volji Božjoj i brata Timotija **Crkvi Božjoj** u Korintu, sa svima svetima koji su u svoj Ahaji..."
- 8) Prva Timoteju 3:5 - govoreći o lokalnim starešinama u crkvama Pavle piše Timoteju: "A ako ko ne ume svojim domom upravljati, kao će se moći starati za **crkvu Božju**?"
- 9) Prva Timoteju 3:15: "Ako li se zabavim, da znaš kako treba živetu u domu Božjemu, koji je **Crkva Boga** živoga, stup i tvrđa istine".

10) Prva Korinćanima 11:16: "Ako li je svadljiv, mi takvoga običaja nemamo, niti **Crkve Božje**."

Kada se govori o lokalnoj crkvi kolektivno, ne kao o opštem telu nego skupu svih lokalnih kongregacija, biblijsko ime za Crkvu je "**Crkve Božje**". Poslednja dva stiha koja spominju ime Crkve su:

11) Prva Solunjanima 2:14: "Jer vi, braćo, prođoste kao **Crkve Božje** koje su u Judeji u Hristu Isusu;"

12) Druga Solunjanima 1:4: "Tako da se mi sami hvalimo vama **Crkvama Božjima**..."

Niko nije stvarno u Crkvi koja je od **Boga**, osim ako to nije **Božja Crkva** koja nastavlja doktrinu, praksu i organizaciju i na svim svojim putevima sledi izvornu biblijsku šablon; Crkva kojoj je glava Isus Hrist, ali koja i dalje pripada Bogu Ocu; osnažena Svetim Duhom, poseduje **božansku istinu**, ispunjava zadatak koji joj je Hrist dao - proklamuje celom svetu **dobre vesti o Carstvu Božjem**. Postoji samo jedna **jedina** takva Crkva koja *ne može da bude podeljena* već ostaje **jedna**. U prvoj poslanici Korinćanima Pavle je nadahnut da zapovedi da svi u Crkvi "**jedno govore**". U onome što se veruje, podučava i propoveda ne sme da bude podela.

Tradicionalno hrišćanstvo

Ali šta sa mnogim organizovanim crkvama koje su klasifikovane kao "hrišćanske", od kojih neke imaju višemilionsko članstvo? Sve one su opisane u Otkrivenju 17:5: "Tajna, Vavilon veliki, mati kurvama i mrzostima zemaljskima". Da li to znači da su te crkve oličenje zla? Ne, to se ne bi moglo reći, barem ne u smislu da su svesno i namerno zle. Naš svet u kojem živi celo današnje čovečanstvo je **odsečen** od Boga. Sotona još uvek vlada sa svog zemaljskog prestola odmah iza samog **Boga**, a sotona je *prevario* ceo svet (Otkrivenje 12:9). Prevareni ljudi nisu svesni da se nalaze u varci - da su toga svesni ne bi bili prevareni! Naprotiv! Mogu da budu vrlo iskreni u svom verovanju da su u pravu! Da li su te crkve osuđene? Nipošto! Jednostavno **sada nisu pod sudom**, što će reći nisu mi "osuđene" ni "spasene".

Zaista malo ljudi shvata razmere sotonine sile i meru u kojoj **vara** sav vasioni svet. **Sotona** je taj koji je zao i đavolski nastrojen, a ne ljudi. Međutim, on je **nevidljivo** biće, nevidljiva sila koju smrtni ljudi ne vide i ne priznaju da postoji. Sotona je vešt **simulant**! Pojavljuje se kao anđeo svetla (Druga Korinćanima 11:13-15), a ima i svoje krivotvorene *crkve*! Svoje sluge (propovednike) vara da veruju da su "sluge pravde" i sluge Hristove (Druga Korinćanima 11:15; Jevandjelje po Mateju 24:5). "Ali se bojim da kako kao što zmija Jevu prevari lukavstvom svojim tako i razumi vaši da se ne odvrate od prostote koja je u Hristu. Jer ako onaj koji dolazi drugoga Isusa propoveda koga mi ne propovedasmo, ili drugoga Duha primite koga ne primiste, dobro biste potrpeli... Jer takvi lažni apostoli i prevarljivi poslanici pretvaraju se u apostole Hristove. I nije čudo, jer se sam sotona pretvara u anđela sveta. Nije dakle ništa veliko ako se i sluge njegove pretvaraju kao sluge pravde, kojima će svršetak biti po delima njihovim" (Druga Korinćanima 11:3-4, 13-15).

Primetićete da prevarene, lažne crkve veruju da su jedna istinita crkva i da se njihovi propovednici "pretvaraju kao sluge pravde" (drugim rečima, pojavljuju se kao pravi službenici Isusa Hrista). I zaista mnogi od njih su verovatno potpuno iskreni, mada i sami prevareni, a niti su spoznali niti propovedaju pravo Isusovo Jevandjelje o **Carstvu Božjem** (Jevandjelje po Mateju 24:14), niti shvataju ovo što ova knjiga piše o **Crkvi Božjoj**.

Delimična istina

Mnoge protestantske konfesije i pojedini "propovednici" citiraju delove Svetog pisma, naročito one vezane za hrišćanski život, veru, ljubav i tako dalje. Svi njihovi citati jesu ispravni, ali oni ignorišu brojne druge bazične biblijske stihove citirane u ovom delu. Sotona kao da je

spreman da dopusti prevarenim ljudima da poseduju deliće prave istine, ali da promaše po pitanju stožernih istina. Obično nemaju pravilno ime za njihove crkve - Crkva Božja, ne proklamuju carstvo Božje, niti uopšte znaju šta je carstvo Božje! To znači da niti imaju niti objavljuju istinito Hristovo Jevanđelje. Kod njih takođe ne postoji Božja vlada čija je glava Isus Hrist, sa apostolima, jevanđelistima, pastorima i ostalim starešinama. Ne znaju šta je spasenje, ne razumeju božanski cilj i Božji plan za čovečanstvo.

Jedina izvorna Crkva, uveliko progonjena i suočena sa velikim otporom (uprkos kojem i dalje postoji), ima ove dokaze koji je čine izvornom istinitom Crkvom. Pa čak i ta Crkva je sve do 1933. izgubila mnoge vitalne istine o kojima piše u ovoj knjizi. Ako ništa drugo, osamnaest osnovnih, suštinskih istina je obnovljeno u toj istinitoj Crkvi počev od 1933. godine.

Sam ljudski um ne može znati

Sve do sada nisam bio u stanju da vam jasno i koncizno objasnim **šta** je tačno Crkva i zašto postoji. Zašto nisam mogao to da učinim? Za ljude je prirodno i normalno da misle samo na i o materijalnim, fizičkim stvarima. Ne shvataju činjenicu da su **odsečeni** od Boga! Ljudski um, ako i sve dok od **Boga** ne primi Sveti Duh ne može da razmišlja duhovno, da spoznaje duhovno znanje, razume ljudske probleme, nevolje, zla i svrhu ljudskog života. Ali *Crkva* je *Božja* Crkva, a ono što je od Boga je misterija neshvatljiva prirodnom telesnom umu. Stoga ljudi mogu da imaju nekakvu predstavu o tome šta je Crkva i zašto postoji, ali ta njihova predstava nije **božanska**. Bog komunicira sa čovekom u našem vremenu preko svoje štampane Reči, Svete Biblije, ali pravo, centralno značenje u Bibliji je duhovne prirode, a prirodan um bez Božjeg Duha ne može da razmišlja duhovno ni da shvati duhovno znanje. Da **misterija** bude veća - ponavljam - Biblija je kao slagalica od hiljada delića koji, da bi se razumeli, moraju da se slože tako da "zapovest po zapovest, pravilo po pravilo, ovde malo, onde malo" dođu na svoje mesto (Knjiga proroka Isaije 28:9-10, 13). Da se ta duhovna "slagalica" ispravno složi ljudskom umu je potrebno dodati Sveti Duh. Pa i tada potrebno je vreme, trud i strpljenje. Zato nisam bio u stanju da odmah odgovorim čitaocu na pitanja "šta i zašto" kada je u pitanju Crkva, niti da prezentujem odgovor u najkraćim tezama. Ali želim da u potpunosti otkrijem tu **misteriju!** Dakle, **šta je Crkva?**

Zašto "prvine"?

Prvine predstavljaju telo koje je Bog specijalno pozvao iz sotoninog sveta zarad posebnog cilja - da se obuči kako bi njegovi članovi postali vladari i učitelji kada Bog krene da preobraća ovaj svet. To telo se obučava da bude osposobljeno da vlada i podučava svet sa Hristom i pod Hristovim nadzorom. Takođe je neophodno da se članovi tog tela prvo preobrate iz ljudskih bića u prava božanska bića, čime će postati članovi božanske porodice. To objašnjava zašto se članovi tog tela stalno nazivaju "prvinama" ili "prvencima" (Efescima 1:11; Rimljanima 11:16; Otkrivenje 14:4). Dan Pedesetnica se u početku zvao "Dan prvina", što je služilo kao slika Crkve koja je pozvana i trenirana za njenu specijalnu misiju pre nego što dođe vreme da Bog otvori spasenje celom svetu. Čitalac treba jasno da shvati da još nije došlo vreme da Bog otvori pristup drvetu života sotonskom svetu. Umesto toga je odabrao one koji su predodređeni za naročitu pripremu da postanu carevi i učitelji, stvarna Božanska bića koja će biti pod Hristovom kontrolom kada Bog otvori drvo života celom svetu. Kao što piše u Knjizi proroka Joila 2:28, to je vreme kada će Bog da izlije njegov Duh na svako telo. Novozavetni stih u Drugoj Korinćanima 6:2, "Evo sad je dan spasenja!", pogrešno se tumači, a ujedno predstavlja nepravilan citat Knjige proroka Isaije 49:8, gde se spominje samo "dan spasenja" i ništa više! Rečenica u poslanici Korinćanima 6:2 je ubačena od strane prevodilaca koji su prevareni da veruju da je ovo jedini dan spasenja svih ljudi. Sama je istina da Crkva nije pozvana samo i jedino da se spase, odnosno da samo uđe u Carstvo, kao što mnogi rekoše. Jasna potvrda da to nije jedini cilj zbog kog je Bog pozvao Crkvu nalazi se u priči o trgovcima i talantima.

Priča o trgovcima

U toj priči iz Jevanđelja po Luki Isus je predstavljen kao mladi bogataš koji ide pred Božji presto na nebu da primi carstvo Božje. Svakome u Crkvi dao je po kesu novca koja predstavlja porciju Božjeg Svetog Duha. Ta parabola ilustruje činjenicu da tokom našeg hrišćanskog života moramo da uzrastemo u Duhu (blagodati i znanju). Kada se Hrist vrati na Zemlju nakon što primi carstvo, budući da je već krunisan za cara, pozvaće na odgovornost članove Crkve. Osoba koja je deset puta umnožila porciju primljenog Svetog Duha (desetostruko uzrasla i razvila se u blagodati i znanju), biće nagrađena tako što dobija na upravu deset gradova. Osoba koja se kvalifikovala samo upola svojim duhovnim napretkom i razvojem imaće kao nagradu vladavinu nad pet gradova. Ne zaboravite da ćemo biti nagrađeni prema delima ili duhovnom razvoju, ali spasenje i dalje ostaje besplatan dar od Boga.

Šta će se dogoditi sa osobom koja misli da je "uspela da uđe u Carstvo" bez duhovnog razvoja i napretka? Od nje će se uzeti ta prva porcija Svetog Duha - izgubiće spasenje za koje pogrešno misli da ga je dobila. **Takva osoba neće ući u Carstvo, jer nije ni bila pozvana tek da se spase, nego da se kvalifikuje** da vlada i podučava u Carstvu pod Hristovom kontrolom, kada Bog bude otvorio spasenje svima koji žive na Zemlji! Dobro je primetiti i to da spasenje tada neće biti pristupačno ljudima koji žive u sotoninom svetu zato što će tadašnji svet (Carstvo nebesko) biti **Božji** svet - svet sutra! Parabola o talantima naglašava istu istinu (Jevanđelje po Mateju 25).

Priča o sejaču

U Bibliji postoji i priča o sejaču i semenu u Jevanđelju po Mateju 13:1-9. Isusovi učenici nisu razumeli tu parabolu, pa su upitali Isusa (10. stih) zašto je mnoštvu naroda govorio u pričama? Na to je odgovorio svojim učenicima, koji su pozvani iz sveta na specijalnu misiju: "Vama je dato da znate tajne carstva nebeskoga, a njima nije dato". To je još jedan primer iz kog se vidi da Bog sada ne poziva svet da razume istinu i da se spase.

Isus je govorio nepozvanom svetu u pričama da bi sakrio značenje svojih reči (13. stih). Tu parabolu je objasnio svojim pozvanim učenicima (stihovi 18-23). Neki koji su pozvani u ovo doba Crkve čuju Reč Božju kada se propoveda, ali je ne razumeju i sotona od njih otrže ono što biva zasejano u njihovim srcima. Neki sa radošću prime istinu kada se ona propoveda, ali im nedostaje dubina uma i karaktera, pa pobegnu sablažnjeni kada dođe progon. Drugi čuju i isprva reaguju, ali su toliko upleteni u zarađivanje za život i zadovoljstva ovog sveta da ne rađaju nikakav rod (kao onaj čovek u parabolli koji je primio kesu srebrenika i nije uzrastao u duhovnom karakteru i znanju). A od drugih ljudi koji su pozvani iz sveta u Božju Crkvu neki proizvedu stostruki duhovni rod, neki šezdesetostruki, drugi opet tridesetostruki. Oni su spaseni nezarađenom Božjom blagodaću, ali će u sledećem životu, u Božjem Carstvu, biti nagrađeni tako što će dobiti odgovorne položaje i moć u skladu sa njihovim delima. To znači da će nagrada biti prema tome koliko je ko rodio roda! Rađanje roda podrazumeva redovno čitanje Biblije, molitvu, redovno prisustvo u Crkvi ili dobrovoljna crkvena zaduženja. Rađanje roda takođe podrazumeva "rod duhovni" objašnjen u Galatima 5:22-23 - iskazivanje više ljubavi i nesebične brige za druge, uzrastanje u radosti (znači da osoba postane presrećna), uzrastanje u miru sa sopstvenom porodicom, komšijama, bližnjima i svim drugim ljudima, a isto tako i razvijanje strpljenja, veću ljubaznost i snishodljivost prema drugima, dobrotu i veru, kao i krotkost i samokontrolu.

Crkva je i telo pozvano iz sotoninog sveta koje se priprema da obnovi **vladu** Božju sa Hristom i pod njegovom kontrolom, budući da će u to vreme sotona biti **uklonjen** a svi živi pozvani na pokajanje i spasenje uz večan život koji dolazi posredstvom **Božjeg** Svetog Duha! Besmrtna **Crkva** tada će zavladati sa Hristom i tako smeniti sadašnju sotoninu vladavinu!

Isto tako **Crkva** je telo ljudi pozvanih iz sveta, koji će prilikom vaskrsenja sačinjavati **prvine** Božje žetve. Ta žetva predstavlja ubiranje materijalnih ljudi od krvi i mesa koji se preobraćaju u **božanska bića** koja imaju večni život - ljude u kojima se Bog zapravo reprodukovao!

Crkva još uvek telesna

Zašto Bog u njegovoj mudrosti ide tako sporo, tek po jedan korak u datom trenutku? Malo ljudi shvata veličinu Božjeg *plana*! Nakon svih ovih godina sagrađenja ljudi **odsečeni** od Boga, čak i sa Božjim sopstvenim Svetim Duhom koji je dat onima koji su se promenili prilikom inicijalnog preobraćenja, u početku su "bebe u Hristu". To znači da su i dalje mnogo više telesni negoli duhovni. **Shvatite!** **Crkva**, kada je inicijalno pozvana u ovom životu, još uvek nije u stanju da **vlada** Zemljom - da sedi sa Hristom na **prestolu** na kojem je Bog prvo ustoličio Lucifera, niti da sprovodi **Božju vlast**. Upravo zato je Bog postavio **njegov model uprave (vlade)** u njegovoj Crkvi. Upravo je zato božanska vlast teokratska a ne demokratska! Zato je Bog uspostavio različite položaje vlasti u njegovoj Crkvi: apostole, jevandeliste, pastore, starešine koje propovedaju i ne propovedaju "dokle dostignemo svi (mi u Crkvi) u jedinstvo vere i poznanje sina Božjega, u čoveka savršenog, u meru rasta visine Hristove" (Efescima 4:13). To nije stvar "stizanja do Carstva" nakon što se neko krsti, već duhovnog sazrevanja i razvoja u znanju i pravednom karakteru. Iz tog razloga je Crkva po obliku uprave hijerarhijska - vlast od **Boga** odozgo na dole, a ne odozdo na gore. Da nije tako oni dole vladali bi nad *Bogom*! Po istom načinu uprave vladaće Hrist nad svim narodima kada počne milenijum! I to je razlog zašto je sotona izvršio uticaj na disidente u Božjoj Crkvi koji su postali ogorčeni i kivni na Božju vladu, zbog čega su neki otišli iz Crkve!

Crkve ovog sveta - "tradicionalno hrišćanstvo" - *ne govore* o modelu vladanja kojim se **Bog** koristi. Nemaju sliku o Isusu kao dolazećem svetskom **Vladaru**. Ne propovedaju da dolazi kao **Car**, nego samo kao Spasitelj. Crkve u svetu previđaju - odbacuju - Pisma koja govore o Hristu kao Caru i dolazećem Vladaru i vladavini jedne vlade u Carstvu Božjem! Zato se može reći da u njihovim učenjima i propovedanju namerno **odbacuju i preskaču poruku** Hristovog Jevandjelja! Uče da su već spasene kada "prihvate" (**zgrabe**) Hrista! Ponavljam: osoba koju Bog poziva i dodaje u svoju Crkvu prilikom inicijalnog preobraćenja nije ni izbliza u stanju da dobije vladarsku **moć** nad narodima! Tu osobu Biblija naziva "bebom u Hristu". Ako se pokaje i zaista preobrati u ovom preliminarnom ljudskom stadijumu, ta osoba zapravo prima od Boga porciju Svetog Duha, kao što čitamo u poslanici Rimljanima 8:16: "Ovaj Duh svedoči našem duhu da smo deca Božja". Ali, pre nego što se kvalifikujemo da vladamo gradovima i narodima i podučavamo one koji se obraćaju Bogu, potrebno je da duhovno sazrimo. Apostol Pavle je napisao članovima Crkve u prvom veku, koji nisu sazrevali u duhovnom smislu: "Da ne budete lenjivi, nego da se ugledate na one koji verom i trpljenjem dobijaju obećanja. Jer kad Bog Abraamu obeća, ne imajući ničim višim da se zakune, zakle se sobom, Govoreći: zaista blagosiljajući blagosloviću te, i umnožavajući umnožiću te" (Jevrejima 6:12-14).

Već sada smo začeta, mada ne i rođena deca Božja. Ako to direktno uporedite sa začetim embrionom ili fetusom u utrobi buduće majke možete da zaključite da je fetus već u tom stadijumu dete svojih roditelja, iako se još nije rodilo. Zato želim da samo uzgredno primetim da je abortus **ubistvo!** No, ovo nas dovodi do najvažnije **svrhe i funkcije** zbog koje Crkva postoji! Od 22. stiha u poslanici Galatima 4, počinje alegorija o dva zaveta - Zavetu sklopljenom sa izraelskom nacijom na gori Sinajskoj i Novom Zavetu koji će biti sklopljen prilikom Hristovog povratka. Međutim, propovednici u Crkvi su "vrsni da budu sluge novom zavetu" (Druga Korinćanima 3:6). **Crkva** je deo i preliminarni uvod za konačnu pretpostavku za uspostavu **Novog Zaveta**. Alegorija o dva zaveta naziva Crkvu "**mati svima nama**" - to jest, majka ljudima unutar Crkve. Obratite pažnju na direktno poređenje. Bog se reprodukuje preko ljudi. Podario nam je moć da sebe reprodukujemo, a ljudska reprodukcija direktna je slika Božje **duhovne reprodukcije!**

Ljudska reprodukcija - slika duhovnog spasenja

Pogledajte i pokušajte da **shvatite** na koji način ljudska reprodukcija predstavlja duhovno **spasenje!** Celokupan ljudski život dolazi od malenog jajeta ovarije koja se proizvodi unutar ljudske majke. Ovarija je otprilike veličine vrha špenadle. Kada je uvećate pod mikroskopom možete da vidite malo jezgro u njoj. Međutim, sama ovarija ima ograničen životni vek. Neki doktori i naučnici pretpostavljaju da ovum može da živi samo 24 sata ukoliko ga ne oplodi sperma muškarca. Ljudski život može da se začne pomoću ćelije u spermi koja se proizvodi u telu ljudskog oca. Spermalna ćelija je najmanja ćelija u ljudskom organizmu, oko pedeset puta manja od ovuma. Kada sperma (tehnički nazvana "spermatozoid") uđe u ovariju, krči sebi put do jezgra ovarije, stapa se sa njom i tako je začet fizički ljudski život u ovariji. Ali to još uvek nije rođeno ljudsko biće. Ljudski život u toj fazi tek je na svom početku. Tokom prvih četiri meseci svog postojanja taj oblik života se zove embrion. Nakon toga ga sve do konačnog rođenja nazivaju "fetus".

Ljudski život započinje u veoma malom obliku - veličine vrha špenadle - a sperma koja ga proizvodi je najmanja ćelija u ljudskom organizmu! Kada je ljudski život začet on mora da se hrani i održava fizičkom hranom koja mu sa zemlje dolazi preko majke. Usled fizičke ishrane ljudski život mora da se razvija, razvija i **razvija** sve dok ne postane fizički dovoljno krupan da se rodi - nakon devet meseci. Kako se ljudski život razvija, dolazi do postepenog formiranja fizičkih organa i karakteristika. Uskoro se pojavljuje kičmeni stub, srce koje počinje da kuca i drugi unutrašnji organi. Tada i ljudsko telo postepeno dobija svoj oblik u procesu razvoja glave, nogu i ruku. Najzad počinje da raste kosa i nokti na rukama i nogama, pa se tako postepeno izgrađuju crte lica. Oko devetog meseca prosečan normalan fetus teži približno šest do devet funti i spreman je da dođe na svet. Ljudsko biće mora da bude začeto od strane svog ljudskog oca. Da bi se čovek nanovo rodio od Duha, odnosno **od Boga**, prvo mora da bude začet od strane jedinog **duhovnog Oca** - Svemogućeg Boga!

Zapanjujuća paralela

Sada vidite kako su **ljudsko** začeeće, period gestacije i rođenja zapanjujuća identična **slika** duhovnog spasenja - **rođenja** od Boga u kojem ljudsko biće dobija **večan život** u Carstvu Božjem - *Božanskoj familiji* u kojoj je čoveku moguće da se rodi! Svaka odrasla osoba je u duhovnom smislu "jaje" ili "ovarija" u kojoj postoji jezgro - ljudski um sa čovečjim duhom! U odnosu na *večni život* ta duhovna "ovarija" ima veoma kratak životni vek kada živi sama - njen prosečan životni vek je nekih sedamdeset godina. Ali, može joj se dodati duhovan, božanski, besmrtni život ako u nju uđe **Sveti Duh** koji dolazi od same Ličnosti **Boga Oca**. Taj *božanski Duh* od Oca se sjedinjuje sa jezgrom ljudske ovarije - duhom čovečjim i ljudskim umom i daje nam božansku prirodu (Druga Petrova 1:4). Do tog trenutka posedujemo samo ljudsku, telesnu prirodu. Kao što je ćelija sperme najmanja ćelija u ljudskom organizmu, tako i mnogi novozačeti hrišćani kreću u duhovni život sa veoma malom merom Božjeg Svetog Duha i karaktera. Mnogi od njih su na početku po svojoj prirodi još uvek 99.44 posto telesni! To je očigledno bio slučaj sa članovima Crkve Božje u Korintu (Prva Korinćanima 3:1-3). Apostol Pavle im je napisao da još uvek mora da ih hrani duhovnim mlekom umesto odraslom duhovnom "hranom". Ti Korinćani sasvim izvesno nisu bili "**nanovo rođeni**".

Elem, kao što fizička muška sperma prokrči sebi put do jezgra u ovariji i sjedinjuje se sa njom, tako Božji Duh ulazi i stapa se sa ljudskim duhom i **umom!** Kao što je ranije objašnjeno, u čoveku postoji jedan specifičan duh - "duh čovečji" koji živi u zajednici sa ljudskim mozgom sa kojim sačinjava ljudski **um**. Božji Duh se sjedinjuje sa našim duhom i zajedno sa njim svedoči da smo sada deca **Božja** (Rimljanima 8:16). Božji Sveti Duh, koji sada živi u našem **umu** u zajednici sa našim čovečjim duhom, pruža našem umu moć da shvati **duhovno znanje** (Prva Korinćanima 2:11) - znanje koje telesni um nema mogućnost da razume. Sada je

posredstvom Božjeg Duha u nama prisutan **večan život**, božanski život, na isti način na koji se stvara ljudski embrion koji je u tom stadijumu još uvek nerazvijen ljudski život. Ali u ovom stadijumu još uvek nismo besmrtna duhovna bića, to jest nismo se **rodili od Boga**, kao što majka ne rađa odmah ljudski "ovum". Drugim rečima još nismo naslednici ni vlasnici Zemlje, nego smo samo fizička bića koja su njeni budući naslednici (Rimljanima 8:17). Ali **ako** u nama stanuje Sveti Božji Duh, Bog će prilikom vaskrsenja "oživeti" naša smrtna tela u večan život **svojim** Duhom koji "živi u nama" (Rimljanima 8:11; Prva Korinćanima 15:49-53).

Sada vidimo nastavak te zapanjujuće analogije! Još uvek se nismo rodili kao božanska bića i još uvek se ne sastojimo od duha nego od fizičke materije. Božanski život je tek začeti u nama. Božanski **karakter** u nama započinje u veoma malom obliku da je zaista pitanje ima li mnogo dokaza da u našem životu uopšte postoji takav karakter, osim onog sjaja koji dolazi usled ekstaze duhovne "romanse" kojom, duhovno govoreći, možda zračimo dok smo u "prvoj ljubavi" našeg preobraćenja. No, kada je reč o duhovnom **znanju** i razvijenom duhovnom **karakteru**, u tom trenutku toga baš nema mnogo.

Duhovni embrion

Dakle, kada smo duhovno začeti predstavljamo samo jedan duhovni embrion. U tom stadijumu moramo da se hranimo i napajamo **duhovnom** hranom! Isus je rekao da čovek neće živeti samo od hleba (fizičke hrane), nego **od svake reči koja je od Boga** (duhovne hrane)! Tu hranu upijamo iz Biblije. Ali duhovno znanje i karakter takođe upijamo preko ličnog, intimnog, neprekidnog odnosa sa Bogom kroz **molitvu** i hrišćansko druženje sa Božjom decom u njegovoj Crkvi, kao i preko stalnog podučavanja koje pruža Crkva.

Fizički embrion i fetus hrani se preko majke fizičkom hranom. Biblija naziva Božju **Crkvu** gornjim Jerusalimom "**koji je mati svima nama**" (Galatima 4:26). Obratite pažnju na tačnu paralelu tog fizičkog i duhovnog fenomena: **Crkva** je duhovna **majka njenih članova**. Bog je postavio njegove pozvane i odabrane propovednike u njegovu Crkvu da **hrane pastvu** - "da se sveti pripreve za delo službe, na sazidanje tela Hristova (**Crkve**); **Dokle** dostignemo svi u jedinstvo vere i poznanje sina Božjega, u čoveka savršena, u meru rasta visine Hristove" (Efescima 4:11-13). Dužnost Hristovih **pravih** službenika (kojih je danas tako malo) je da **štite** začete, još nerođene svete od lažnih doktrina i lažnih propovednika. **Ljudska** majka nosi njenu još nerođenu bebu u delu svog tela u kojem je beba **najzaštićenija** od fizičkih opasnosti. Ta zaštita je deo materinske funkcije, kao i ishrana njenog nerođenog deteta! Isto tako i Crkva preko Hristovih pastora, instruktora i učitelja komunicira, savetuje i štiti nerođene članove od duhovnih opasnosti! *Predivna* slika ljudske reprodukcije u duhovnom **spasenju**!

Analogija se dalje nastavlja: kao što fizički fetus mora da se razvija fizički kako bi dostigao dovoljnu veličinu da se rodi kao dete, tako i začeti hrišćanin mora da sazre u blagodati i znanju Hristovom (Druga Petrova 3:18) - mora da nadvlada i razvija duhovni **karakter** tokom ovog života da bi mogao da se **rodi** u carstvo **Božje**! Kao što fizički fetus malo po malo postepeno razvija svoje fizičke organe, crte lica i telesne karakteristike, tako i začeti hrišćanin neprestano mora da postepeno razvija **duhovni** karakter: ljubav, veru, strpljenje, blagost, samokontrolu. Mora da živi po Reči Božjoj i da bude osoba koja tvori (živi) tu Reč. Hrišćanin ili hrišćanka mora da u sebi razvije božanski **karakter**!

I najzad - večnost!

Potom, u vreme koje je Bog odredio - mada se može desiti da osoba u međuvremenu umre - vaskrsenjem ili momentalnom **promenom** u besmrtnost prilikom Hristovog dolaska osoba će se roditi od Boga u **carstvo Božje** zato što je **Bog** to Carstvo! Tada više neće biti materijalno telo od zemljanog praha, nego će se sastojati od duha, baš kao što je i Bog Duh (Jevanđelje po Jovanu 4:24). **Kakva predivna Božja istina!** Ali sotona je podlim, kukavičkim obmanama prevario čitav **svet**, zaslepio čovečanstvo da ne vidi činjenicu da je **Bog to Carstvo**

koje je Isus proklamovao, u koje **mi ljudi** možemo da se rodimo kao duhovne jedinke, članovi božanske **familije** i postanemo deo tog **Božjeg Carstva!**

Kako je dragocena **božanska istina!** Bog je smislio reprodukciju kao prasluku njegove istine po fizičkom principu i da bi nas **stalno održavao u spoznaji o njegovom čudesnom planu spasenja!** To i jeste funkcija **Crkve**, duhovne **majke** hrišćana u njoj - da razvija sveti, pravednički, savršen pobožan **karakter** u onima koje je Bog pozvao i dodao njegovoj Crkvi. Ne zaboravite da niko ne može da dođe Hristu, osim ako je pozvan i privučen od Boga Oca (Jevanđelje po Jovanu 6:44). Novoobraćeni članovi Crkve nisu dovedeni u duhovno preobraćenje "prodajom robe široke potrošnje" koju nude trgovački putnici sa titulom ljudskih evanđelista, niti su "nagovoreni" da se "obrate", a još manje da su se preobratali pod pritiskom žestokih emotivnih apela raspaljenih evanđeoskih oratora i "pozivima sa oltara", nabijenih emocijama, u kojima se pozivaju da predaju svoje srce Hristu na evanđeoskim krusadama tokom kojih hor u pozadini stenjućim glasom peva pesmice o Isusu Hristu. U Novom zavetu ne možete da nađete tu vrstu savremenih evangelizacija po modelu američkog "staromodnog Jevanđelja". Novi zavet ne uči o takvim delatnostima, niti se bilo ko u Novom zavetu koristio takvom metodom kao primerom koji treba da sledimo! No, ljudi danas i dalje imaju u svesti lažnu pretpostavku da je to put koji je Hrist želeo da hrišćanstvo sledi, pa čak i da je Hrist taj koji je započeo takvu praksu.

Isus **nije** došao da organizuje pohod za "spas ljudskih duša", odnosno da u ovom trenutku pokuša da spasi sve koji žive u *đavolovom* svetu. Došao je da pozove iz sotoninog sveta jedan predestiniran i na poseban način pozvan narod koji je Bog privukao k sebi. Isus reče da je nemoguće ostalim ljudima u **đavolovom svetu** da dođu k njemu da se spasu, osim ako su pozvani od Boga da postanu carevi i učitelji kada božanski **svet sutra** zameni sadašnji **sotonin svet**. Isus nikada nije preklinjao ni umoljavao bilo koga da mu "preda svoje srce". U Samariji je na Jakovljevom studencu razgovarao sa ženom o Svetom Duhu u smislu "žive vode". Rekla mu je: "Gospode! daj mi te vode da ne žednim niti da dolazim ovamo na vodu". To je bio lični zahtev jedne nepreobraćene žene za spasenje i dar Svetog Duha. **Ali Isus joj je samo rekao koji su njeni gresi, to jest od čega mora da se pokaje!** Nije rekao: "Dođi k meni, takva kakva jesi, u tvojim gresima".

Niko *ne može da dođe* k Isusu osim ako ga Bog Otac ne dovuče! Svi ljudi su sagrešili, a greh je upravljen protiv **Boga Oca**. Čovek najpre mora da se pokaje od greha tako što se odvrati od njega! To podrazumeva mnogo više od griže savesti koja se rađa u čoveku kao posledica krivice za nešto što je učinio. Pokajanje je u stvari osećanje **žalosti** dovoljno jake da se čovek **okane** greha i nadvlada ga, čime se izmiruje sa Bogom na temelju vere u Hrista. **Bog Otac** je taj koji dodaje u Crkvu takve pokajane ljude koje poziva da budu spaseni (Dela apostolska 2:47). **Bog** je taj koji dovodi i stavlja članove u Crkvu (Prva Korinćanima 12:18), a ne emotivne oratorske veštine evanđelista koji sa oltara šalju emotivne pozive! Bog postavlja individualne članove u njegovu Crkvu da bi u njima mogao da se razvije njegov sveti, pravedan, savršen **karakter**. **A zašto?** Da ih pripremi da postanu **božanska bića** u **Carstvu** (porodici) **Božjem**, da bi sa vladom Božjom *vladali* i *upravljali* celom planetom! **Kako Crkva**, kao duhovna **majka** njenih članova, *razvija u njima taj duhovni karakter?* To pitanje nas dovodi do stvarne **svrhe** postojanja Crkve i konačnog **razumevanja** o tome *zašto* neko ne može da se **rodi nanovo** van Crkve.

Stvarna svrha postojanja Crkve

Sada dolazi najvažnije pitanje: šta je *stvarna svrha* postojanja Crkve? **Zašto** su Bog i Hrist obrazovali Crkvu? **Crkva** je duhovna **majka** ljudskih obraćenika. Oni su duhovni embrioni i fetusi koji se još *nisu rodili*, iako ih je Božji Sveti Duh začeo usled čega su već u ovom trenutku deca **Božja**. **Crkva** je Božji duhovni **organizam** dobro organizovan za davanje duhovne hrane, obuku i razvoj pravednog duhovnog **karaktera** budućih **božanskih bića** - sinova i kćeri Boga Oca! Zarad te obuke - duhovnog razvoja Božjeg **karaktera** - Bog je dao njegovoj

Crkvi **dvostruku** odgovornost: 1) "Idite po svemu svetu" i obznanite **dobre vesti** - proglas o dolazećem carstvu Božjem i 2) "Pasi ovce moje". U procesu **napasanja** "ovaca" (razvijanju Božjeg duhovnog **karaktera** u hrišćanima), Bog je i "ovcima" odredio **njihovu ulogu** u podršci i potpomaganju velikog zadatka koji glasi: "Idite po svemu svetu". Taj prvi veliki zadatak je poveren apostolima. U nešto manjoj meri su i jevanđelisti upotrebljeni da se ta poruka prenese svetu. Drugi rukovodioci - rukopoloženi službenici - stacionirani su u lokalnim područjima, ali čak i lokalni pastor neke crkve može da održi evangelističku službu u svojoj oblasti, koja neće biti tipa pohoda za "spas ljudskih duša", već u vidu predavanja na kojima **objavljuje** za svedočanstvo buduće **Carstvo Božje** (istinito Jevanđelje!). *Ceo taj veliki zadatak* - proklamovanje dobrih vesti o dolazećem carstvu i "napasanje ovaca" - predstavlja **kombinovanu** administraciju i funkciju Crkve.

Individualni članovi laici imaju ključnu ulogu u objavi **dobrih vesti** (Jevanđelja) svetu. **Koja je njihova uloga?** Ne to da sami idu i proklamuju Hristovu poruku po komšiluku ili u svetu. Tu ulogu imaju pre svega apostoli, u izvesnoj meri evanđelisti i u još manjoj meri čak i lokalni pastori u lokalnim sredinama. (Glavna odgovornost lokalnih pastora je da nadziru i propovedaju u lokalnoj crkvi). Ali *celokupan rad Crkve* kao **celine** organizovan je u različite administracije i službe (Prva Korinćanima 12:5-6).

Udeo članova laika

Kakav udeo ima, recimo, individualni lokalni član u pronoenju Jevanđeoske poruke **celom svetu**? Pre svega tu dužnost direktno obavlja **apostol**. U današnje vreme se ona takođe obavlja putem radija, televizije i *štampane* reči! U prvom veku naše ere to se činilo ličnim objavama. *Kakvu onda ulogu* ima individualni laički član u toj delatnosti? **Ogromnu!!!** Apostolu su ruke vezane ako ne postoji šire telo članova laika! Obratite pažnju na primer u Svetom Pismu: Petar i Jovan objavljuju poruku u jerusalimskom Hramu. Petar izvodi čudo i okuplja veliki broj ljudi. Usled toga su obojica bačena u tamnicu gde provode noć, da bi ujutru bili pušteni uz veliku pretnju. Život im je bio ugrožen, bili su obehraćeni. Odmah nakon što su oslobođeni odlaze do braće i sestara, laičkih članova (Dela apostolska 4:23). Petru i Jovanu je bila potrebna potpora, podrška i ohrabrenje braće i sestara. Članovi laici su uputili **vatrenu** molitvu Bogu! Petru i Jovanu je veoma bila *potrebna* ta lojalnost, podrška i molitve članova laika. **Svi su zajedno bili jedan tim!** Uzmite u obzir i primer iz sadašnjeg vremena.

Kancelarija državnog tužioca najmnogoljudnije američke države - Kalifornije - iznenada je izvršila masovni oružani napad na sedište Crkve Božje u Pasadeni, Kalifornija, tvrdeći, suprotno američkom Ustavu, da sva crkvena imovina i fondovi pripadaju državi. Sud je tajno imenovao sudskog izvršitelja da **preuzme, vodi i radi** u Crkvi živog **Boga!** Taman kada je izvršitelj nameravao da u pratnji svog osoblja i šerifa uđe u predvorje Administracije i zauzme sve zgrade nekadašnjeg sedišta, oko 5000 članova laika sa decom i bebama okupilo se pred tim zgradama zarad duge, neprestane molitvene službe. Vrata su bila zaključana, a naoružani policajci se nisu usudili da ih obiju i time uzme masovnu molitvenu službu koja se odvijala u najvećem redu i miru. Nakon tri dana su odustali od ulaska u sedište Crkve. Sudski izvršitelj, bivši sudija iz jedne nehrišćanske konfesije, podneo je ostavku. Građanska parnica bačena je u "zapećak" i **Crkva je nastavila sa radom!** Viši apelacioni sud je kasnije doneo odluku da tužba nije utemeljena na činjenicama i da nikada nije smela da bude podneta. Autor ove knjige, Hristov apostol, sasvim slobodno može da kaže da apostoli, evanđelisti, pastori i starešine nisu mogli da nastave Delo Božje bez lojalne podrške i neprestanog ohrabrenja članova laika. Ni članovi laici kao pojedinci nisu mogli da razvijaju i grade unutar sebe sveti, pravedan, savršen božanski **karakter** bez rada apostola, evanđelista, pastora i starešina. Svi ti raznoliki članovi koje je **Bog postavio** u njegovu Crkvu međusobno zavise jedni od drugih, obrazuju jedan **tim, organizovani duhovni organizam** koji se potpuno razlikuje od bilo koje sekularne organizacije u svetu! Kako ta uzajamna međuzavisnost dolazi do izražaja u specifičnom smislu?

Bog obezbedio savremene metode

Gledano u celini, celokupan rad Crkve košta u ovom materijalističkom svetu. Objekti i metodi koje Crkvi stoje na raspolaganju za izvršenje njenog zadatka nisu postojali u prvom veku naše ere. Bez desetka i velikodušnih dobrovoljnih priloga koje laički članovi svojevolejno daju, zadatak Crkve ne bi mogao da se obavlja u današnjem svetu. Bez mnoštva neprestanih vatrenih molitvi svih članova ne bi moglo da se ostvari Božje Delo. Bez neprestanog **ohrabrenja** laičkih članova i onih koji ih nadziru u lokalnim sredinama, zaposleni u sedištu ne bi mogli da izdrže progone, suprotstavljanja, iskušenja i frustracije. Isto tako, u obrnutom smislu, laičkim članovi imaju neodložnu potrebu za ohrabrenjem, poukom, savetovanjem i rukovodstvom iz središta i od strane lokalnih pastora. Primer: često dobijam velike razglednice sa lepim ilustracijama i ukrasima u kojima su potpisi stotina članova lokalnih crkava koji mi pružaju ohrabrenje i govore o njihovoj lojalnosti, podršci i potpori. Laički članovi raštrkani po svetu prosto ne mogu da zamisle kakvo je to ohrabrenje i nadahnuće za onog koga je Hrist odabrao da vodi ovu ogromnu svetsku aktivnost, Božju **Crkvu!** Potvrda iskrenih **molitvi** koje hiljade tih ljudi iz celog sveta neprestano prilažu Bogu ulivaju samopouzdanje u **veri** da istrajem na ovom putu i nadzoru velikog Dela!

Kako je Božja Crkva danas organizovana u specifičnom smislu? **Kako** radi u ovom savremenom dobu? Hristova Jeavndeoska poruka - carstvo Božje - ide dinamičnom **snagom** u svet posredstvom radija, televizije i masovne distribucije časopisa. Oglasi za časopis štampani su u milionima primeraka vodećih svetskih listova. Kao ohrabrenje lokalnim članovima crkve i propovednicima šalju se pisma koja govore o napretku Dela, trenutnim aktivnostima i potrebama. Tu je i bilten. Treba spomenuti i lična putešestvija ovog autora koji je obišao sve delove sveta da bi lično predstavio Hristovu poruku pred carevima, kraljevima, predsednicima, premijerima i liderima pod njihovom kontrolom. Sve to je dobro organizovano i izvršava **funkciju** Crkve koja je: 1) proklamovanje dolazećeg carstva Božjeg svetu i 2) napasanje stada.

"Vuk samotnjak" - hrišćanin "individualac" - koji želi da se popne do carstva nekim drugim putem osim preko **Hrista i njegovog puta** (njegove **Crkve**) - ne učestvuje u obuci koja je u *Hristovom maniru obučavanja* i kojom se osoba podučava da caruje i vlada sa Hristom u njegovom carstvu!

Hrišćani individualci - bivši članovi Crkve

Reč-dve o "privatnim" ili "individualnim" hrišćanima koji kažu da ne žele da budu deo Crkve, nego da direktno od Hrista i samo u zajednici sa njim traže svoje spasenje. Odgovor na tu dilemu glasi: Sam Bog izlaže plan i metod po kojem ljudi nakon začeca, obuke i pripreme mogu da postanu deo božanskog osoblja koje će činiti rođena **božanska bića** koja obrazuju **Carstvo Božje!** Carstvo Božje biće **Božja porodica** - vrhunski obučena i organizovana familija **bogobića**. Crkva Božja je specijalna škola za obuku odabranih i pozvanih za trening u njegovoj Crkvi sa ciljem da postanu carevi i sveštenici, da vladaju i podučavaju, to jest da se uče za svoju ulogu koju će odigrati u Božjem carstvu. Samo oni koji su na taj način obučeni u Crkvi postaće carevi i sveštenici u carstvu Božjem. Ko god smatra da će sam moći da stekne spasenje van Crkve potpuno je obmanut. Ovo nije doba u kojem je spasenje pristupačno ljudima koji žive u đavolovom svetu. Ponovo ističem da oni koji su u ovom trenutku pozvani nisu pozvani samo zarad spasenja! Pozvani su na specijalnu obuku koja je omogućena samo u Božjoj Crkvi. Ljudi u sotoninom svetu ne mogu da se obuče van Crkve za to specijalno zvanje vladara i učitelja u Božjem carstvu, kada će sotona biti uklonjen a svet postati božanski! Crkva je **organizovana po božanskim** principima tmskog rada i saradnje kako bi njeni članovi savršeno funkcionisali zajedno. Oni će u vreme Hristovog Drugog dolaska da postanu božanska porodica za celu večnost. Ne zaboravite da je **Bog** ta božanska **familija!**

Uzmite u obzir analogiju iz sataninog sveta. Neki fudbalski igrač kaže: "Želim da učestvujem na svim utakmicama, ali ću sam da treniram. Ne želim da budem deo **tima** sve dok

ne počne meč". Da li će trener da dopusti takvom igraču da igra u timu ako nije trenirao sa **timom**? Ni Bog prilikom vaskrsenja u njegovu familiju neće dopustiti da u njoj bude neko ko u ovom trenutku odbija da bude deo te familije - ko je odbio da bude u **Crkvi** u sadašnjoj sezoni "duhovnog treninga". Govoreći o samoj **Crkvi** Isus je rekao onima koji su odabrani da budu apostoli na početku **Crkve**: "Ja sam čokot a vi loze". Oni koji nisu pridruženi drugima da budu loze koje su sve vezane za čokot **nisu ni bili deo Crkve**. Bog Otac izbaciće ih kao **mrtve** grane ili loze. **Život** (duhovni život koji je sada začet) prima se od tog istog glavnog čokota - Hrista, Glave **Crkve** - zajedno sa svim drugim "lozama".

Šta se dešava sa pojedincem koji je bio **unutar** Hristovog "duhovnog **Tela**" - Crkve - pa je iz opravdanih razloga isključen zato što je unosi razdor, ili se pobunio i suprotstavljao crkvenoj upravi? **Crkva** je nalik na trudnu ženu. Prilikom abortusa **ljudski život** potpuno napušta fetus. U toj analogiji možda postoji samo jedna razlika: pojedinac koji odlazi, ili je isključen iz Božje Crkve, može nakon pokajanja i obnovljene vere da ponovo bude vraćen u to telo.

Crkve u svetu

Šta će biti sa milionima članova drugih crkava i religija? **Satana** je veliki krivotvorac. On ima svoje crkve, svoje religije i svoje propovednike u svojim religijama i crkvama (Druga Korinćanima 11:13-15). Šta će se dogoditi milionima ljudi u tradicionalnim i zvaničnim "hrišćanskim" crkvama?

Dvanaesto poglavlje u Otkrivenju predstavlja **istinitu** Crkvu kao progonjeno "malo stado" u kojem je palo mnogo mučenika (usmrćenih zbog njihove vere). To "malo stado" je moralo da potraži spas u **bekstvu** od progona, torture i smrti. U 17. poglavlju iste biblijske knjige vidimo sliku velikih političkih crkava koje dominiraju svetom na čelu sa "majkom" o kojoj kaže: "Vavilon veliki, mati kurvama i mrzostima zemaljskima" (5. stih). Drugim rečima, reč je o drevnoj religiji "vavilonskih tajni", koju su iz protesta napustile kćerke-crkve. Ta velika politička crkva je progonitelj "svetih" (6. stih). Lažna, politički moćna crkva jaše na "zveri", koja je u 13. glavi Otkrivenja opisana kao civilna vlada kojom upravlja "aždajina" sila. "Aždaja" je u stvari đavo i sotona (Otkrivenje 12:9). Šokantna, ali potpuno jasno otkrivena činjenica u Božjoj Reči!

Dakle šta će biti sa onima koji su deo takvih crkava, koji ispovedaju da su "nanovo rođeni hrišćani"? **Prevareni su!** Verovatno su sasvim iskreni u njihovim ubeđenjima i ne znaju da su u grešci i prevari kada je reč o njihovim verovanjima. Sada nisu pod sudom zbog njihovih verovanja i ubeđenja! Niti su osuđeni na ognjeno jezero niti su "spaseni". Nalaze se u grupi ljudi koju Biblija opisuje kao "**sav vasioni svet**" pod uticajem sotoninih obmana. **Odsečeni** su od Boga! Moram da ponovim: njihove oči će se otvoriti da vide božansku **istinu** ako budu živi kada Hrist dođe i sotona bude uklonjen sa scene; ili, ako budu mrtvi pre njegovog dolaska, videće istinu kada vaskrsnu i budu pozvani na istinu i spasenje na sudu pred Velikim Belim Prestolom (Otkrivenje 20:11-12).

Da, čitav svet je **prevaren**. Ali slava **Bogu** pošto će sotona uskoro da bude uklonjen sa Zemlje i ljudske oči ugledaće *zapanjujuću istinu*. Na kraju cele priče **svako** ko je ikada živeo biće pozvan na spasenje i večni život! Kada budu pozvani svaka osoba mora da donese svoju ličnu odluku. Nažalost, neki se neće pokajati, neće poverovati i neće biti spaseni. Ova knjiga, iznad svega, ne uči da postoji univerzalno spasenje. Neki ljudi će na kraju da skončaju u ogjenom jezeru. U međuvremenu **slavni** Božji **plan** mora da se izvrši na našoj planeti u skladu sa svim božanskim zamislama i ciljevima, i to korak po korak u datom trenutku!

Učenja i verovanja

Sada moramo da rezimiramo učenja i verovanja Božje istinite Crkve. Prirodno, ona se direktno odnose na svrhu njenog postojanja koja se ogleda u tome da iz sadašnjeg sotoninog

sveta pozove učenike (studente) na obuku koja ima za cilj da ti učenici postanu carevi i sveštenici (učitelji) u Božjem svetu sutra u kojem će Bog da otvori pristup drvetu života (spasenju, večnosti) svakom telu. Ali nemojte zaboraviti da je Crkva u doktrinalnom smislu pozvana da potpomogne obnavljanje Božjeg carstva, vlade i karaktera. Šta je uzeto sa ovog sveta? Božji zakon, osnova njegove vlade i sama srž božanskog karaktera i života. Drugim rečima, ključna poenta svega je pitanje **greha**. Greh je prestupanje duhovnog Božjeg zakona (Prva Jovanova 3:4). Sotona je prevario crkve ovoga sveta verovanjem da je Božji zakon ukinut. Po tom verovanju, namesto da Isus umesto ljudi plati cenu zbog prekršaja zakona, on je ukinuo taj zakon "prikovavši ga na krst". Izraz koji Protestanti upotrebljavaju - "prikivanje zakona na Hristov krst" - može da ima samo jedno značenje: to je đavolovo učenje da je Hrist ukinuo Božji zakon tako što ga je prikovao na krst i time omogućio ljudima da nekažnjeno greše. Zapravo, to što je ostalo prikovano na krstu bio je Hrist, nosilac naših greha, koji je uzeo na sebe naše grehe i tako platio smrtnu kaznu umesto nas, usled čega smo oslobođeni te neizbežne kazne za sagrešenja, ali nismo slobodni da nekažnjeno grešimo.

Stoga se samo osnovno učenje, verovanje i **doktrina** Božje istinite Crkve zasniva na pravednosti koja dolazi od zakona i pokoravanja zakonu Božjem. Taj zakon je **ljubav**, ali ne ljudska ljubav. Ljudska ljubav ne može da se izdigne iznad nivoa ljudske egocentričnosti. Ta ljubav mora da bude "ljubav Božja (koja se) izli u srca naša Duhom svetim koji je dat nama" (Rimljanima 5:5). Stari Izrael nije mogao da se u stvarnosti pokori Božjem zakonu, ali je mogao da se drži striktnog slova tog zakona. Budući da je ljubav ispunjenje zakona, a Izraelci su imali samo sebičnu ljudsku ljubav, nisu mogli da održe zakon u skladu sa duhom pošto Sveti Duh još uvek nije bio dat čoveku. Zato osnovna učenja Crkve podrazumevaju sve "rodove Duha Svetog": ljubav, radost, mir, trpljenje, dobrotu, milost, veru, krotkost, uzdržanje i tako dalje. Učenje Božje istinite Crkve je da se jednostavno "živi po svakoj reči" Svete Biblije.

Prvi čovek Adam je odabrao da sam za sebe odlučuje šta je ispravno a šta pogrešno i koja učenja, verovanja i načine života da praktikuje. Evo, već 6000 godina svet sledi isti put. Crkva je pozvana iz ovog sveta da živi po putevima koje Bog uči preko Biblije.

Sinoptička istorija Crkve

Napokon dolazimo do kratke istorije Crkve koja počinje sa njenim osnivanjem 31. godine naše ere i traje do današnjeg dana. Crkva je započela na Dan privina, koji se zove i Dan Pedesetnica ili Pentekost, u junu 31. godine naše ere. Uz čudesni prikaz koji nikada ranije nije viđen niti se ikada više ponovio, Sveti Duh se spustio sa neba na 120 učenika okupljenih u Jerusalimu. Učenici "bejahu zajedno" i "jednodušno". Odjedanput "postade huka sa neba kao duvanje silnoga vetra" (Dela apostolska 2:2). Ne znam da li ste ikada doživeli oluju ili tornado kao što sam ja. Vetar može da nosi veoma snažan zvižduk. Zvižduk vetra ispunio je "svu kuću gde sedahu". Potom "pokazaše im se razdeljeni jezici kao ognjeni; i sede po jedan na svakoga od njih. I napuniše se Duha svetoga, i stadoše govoriti drugim jezicima, kao što im Duh davaše te govora". Nikada se takva natprirodna predstava nije dogodila do tog trenutka, niti se ikada kasnije desilo išta slično. I pored toga, moderne sekte koje sebe nazivaju "pentekostalnim" tvrde da ponavljaju te događaje na svojim seansama. Međutim, tokom njihovih službi sa neba ne dolazi takav zvuk, niti se pojavljuje natprirodno razdeljivanje ognjenih jezičaka iznad glava okupljenih. Neki od prisutnih počnu da mrmljaju nerazumne besmislice koje liče na strani jezik, ali je sasvim jasno da se ništa slično tome nije dešavalo na Dan Pentekosta 31. godine naše ere. Obratite pažnju kojim se jezicima govorilo u trenutku kada je Crkva osnovana.

Mnogi drugi ljudi, osim 120 Hristovih učenika, došli su u Jerusalim iz mnogih krajeva sveta i govorili različitim jezicima. Naročito primetite da ti stranci "svaki od njih slušao je gde oni (120 učenika) govore njegovim jezikom. I divljahu se i čuđahu se govoreći jedan drugome: nisu li ovo sve Galilejci što govore? Pa kako mi čujemo svaki svoj jezik u kome smo se rodili?" Pazite sad! Svi prisutni, dakle svaki pojedinac, čuli su kako svih 120 učenika govore na njihovim maternjim jezicima. Grci su čuli da tih 120 ljudi govori grčki, Parčani su ih čuli na

svom jeziku, Miđani su pak čuli da govore njihovim jezikom! Svi prisutni su jasno i razgovetno primili poruku! Na današnjim "pentekostalnim" sastancima neko može da progovori nerazgovetne besmislice koje drugi ne razumeju (Prva Korinćanima 14:28). Taj biblijski stih kaže da onaj ko govori stranim jezikom mora da ima tumača kako bi drugi razumeli šta je rečeno: "Ako li ne bude nikoga da kazuje (tumači), neka čuti u crkvi, a sebi neka govori i Bogu". U 33. stihu tog poglavlja piše i to da Bog nije Bog nereda i zabune. U 19. stihu Bog pokazuje relativnu nevažnost "jezika" rekavši: "Ali u crkvi volim pet reči umom svojim reči, da se i drugi pomognu, nego li hiljadu reči jezikom". Kada sam se obraćao publici u Japanu ili nekoj drugoj zemlji, uvek sam imao kraj sebe tumača da prevodi ono što govorim. Tumač je prenosio reč po reč moje poruke na njihov jezik. Kada se takvim "jezikom" obraćam ljudima koji ga ne znaju, govorim jasno i razumljivo i ljudi shvataju šta je pisac hteo da kaže.

Krštenje Svetim Duhom

Savremeni "pentekostalni" pokret se zasniva na sasvim pogrešnoj postavci i đavolovoj prevari u vezi sa pravim značenjem krštenja, tačnije rečeno krštenja Duhom Svetim. Hrist je preko apotola Pavla rekao da smo svi kršteni jednim duhom u jedno telo - Crkvu (Prva Korinćanima 12:13). Reč "krstismo" u tom tekstu dolazi od grčke reči "baptiso" koja znači "uroniti, ili potopiti u vodu". "Pentekostalci" su zavedeni da misle da osoba koju nazivaju "spasenom" to postaje kada primi Isusa Hrista kao ličnog Spasitelja. Smatraju da se "krštenje Duhom Svetim" dokazuje kada čovek progovori strane "jezike" kao rezultat sile Duha koji silazi na "spasenu" osobu.

Imam bogato iskustvo sa ljudima iz tog pokreta. To "krštenje", kako ga oni nazivaju, izgleda oslobađa njihov jezik u nečemu za šta smatraju da je moć i sila Duha, a što u njihovoj praksi podrazumeva moć da govore emocionalno, često samohvalisavim tonom. Gornje objašnjenje neće promeniti one koji su već upali u klopku te prevare, ali se nadam da će sprečiti druge da ne postanu zavedeni tom krivotvorenom emotivnom "duhovnošću".

Prema današnjem uobičajenom jevanđelju o Hristu veruje se da jednostavno "verovanje u Hrista" (koje podrazumeva priznavanje Hrista za ličnog Spasitelja) znači da je neko odmah spasen. Međutim, Jevanđelje po Marku 7:7-9, pokazuje da mnogi, koji čak idu do toga da služe Hristu, sve to čine uzalud zato što se ne pokoravaju Božjim zapovestima - naročito onoj o suboti - nego slede ljudske tradicije kojima je sotona prevario ceo svet. U Jevanđelju po Jovanu 8:30-44, nalazimo da Isus naziva Jevreje koji su "verovali u Hrista", ali nisu verovali Hristu niti držali njegove zapovesti, decom njihovog oca, đavola. Iz Prve poslanice Jovanove 2:4, vidi se da onaj ko tvrdi da poznaje Hrista kao Spasitelja a ne drži njegove zapovesti je lažov i istine nema u njemu.

Na prvi Dan Pedesetnica, kada je Sveti Duh došao na učenike, kršteno je oko tri hiljade Jevreja iz drugih zemalja koji su došli u Jerusalim povodom tog praznika. Oni su kršteni tog istog dana nakon što su se stvarno pokajali i poverovali u Hrista i njegovu Reč. Dan-dva kasnije, kada je Petar iselio doživotnog bogalja na kapiji Hrama, krstilo se još 2000 ljudi. Mlada Crkva nije rasla pojedinačno, već se broj učenika koje je Bog dodavao njegovoj Crkvi poprilično umnožavao. Ali, nije bilo određeno da se ta neverovatna stopa rasta nastavi. Ne zaboravite da svi koji su postali deo Crkve bili su naročito pozvani iz sotoninog sveta od strane Boga. Sotona je i dalje sedeo na svom prestolu ove Zemlje i đavolski se borio da zaštiti svoju vladavinu i poremeti Božji plan za iskupljenje čovečanstva. Tražio je da ubije Bogomladenca Hrista kada se rodio! Potom je, kada je Bogomladencu bilo 30 godina, očajnički pokušao da ga iskuša i diskvalifikuje. Sotona ni tada nije odustao od svojih namera, kao što ne odustaje do današnjeg dana. Sada je tražio da uništi Crkvu, a ako već ne može da je uništi ono bar da načini patvorinu prave Crkve i prevari svoj svet lažnim hrišćanstvom.

Na samom početku satana pokreće Jevreje da se bore sa Crkvom ubijajući Isusa, prorečenog Mesiju. Na samom početku njenog života Crkva je po svom sastavu bila skoro sasvim jevrejska. Nepreobraćeni Jevreji su se borili da zadrže svoje fizičke rituale i životinjske

žrtve u skladu sa Mojsijevim zakonom. Uskoro zatim, dok se članstvo Božje Crkve umnožavalo (Dela apostolska 6:1), izbija veliki progon protiv Crkve (Dela apostolska 8:1) i članovi se rasturaju po celoj Judeji i Samariji, izuzev apostola koji ostaju u Jerusalimu.

Proklamovanje lažnog jevandelja

Ubrzo izbija žestoka borba oko toga da li jevandelje koje treba objaviti je jevandelje Hristovo (Isusovo Jevandelje - dobra vest o Carstvu Božjem), ili treba propovedati jevandelje o Hristu, odnosno isključivo propovedati da Hrista treba prihvatiti za Spasitelja. Kako je otpadanje od Hristove istine uzelo maha, mnogi u Crkvi su se okretali drukčijem, falsifikovanom jevandelju i proklamovali Hrista kao Spasitelja, ali potpuno preskačući da objave da je greh kršenje Božjeg duhovnog zakona, dobru vest o carstvu Božjem, da će sotona biti uklonjen, vlada Božja obnovljena na Zemlji i da će se konačno otvoriti spasenje celom čovečanstvu koje će se, kada mu se bude sudilo, pokajati, poverovati i primiti večni život kao Božji sinovi i kćeri, odnosno prava božanska bića. Apostol Pavle piše u Drugoj Korinćanima 11:3: "Ali se bojim da kako kao što zmija Jevu prevari lukavstvom svojim tako i razumi vaši (u ranoj Crkvi) da se ne odvrte od prostote koja je u Hristu. Jer ako onaj koji dolazi drugoga Isusa poropoveda kojega mi ne propovedasmo, ili drugoga duha primite kojega ne primiste, ili drugo jevandelje koje ne primiste, dobro biste potrpeli". Pavle zatim nastavlja da opisuje lažne propovednike koji su, kao što ranije rekosmo, u to vreme dolazili i menjali Jevandelje Hristovo. Potom idemo u poslanicu Galatima 1:6-7, gde Pavle piše: "Čudim se da se tako odmah odvrćate na drugo jevandelje od onoga koji vas pozva blagodaću Hristovom" - Pavle ističe da je svako od njih morao da bude pozvan da bi postao član Crkve, jer niko osim pozvanih ne može da dođe Hristu - "Koje nije drugo, samo što neki smetaju vas, i hoće da izvru jevandelje Hristovo". Jevandelje Hristovo je poruka o dolasku carstva Božjeg! Članovi Crkve su se već tada okretali drugom jevandelju.

Krivotvorina pod nazivom "hrišćanstvo"

U to vreme spustila se zavesa na istorijskoj pozornici istinite Crkve. U Delima apostolskim čitamo samo o počecima Crkve i ništa više od toga. Kada se zavesa najzad ponovo podigla, uspevamo da dobijemo malo informacija o istoriji Crkve iz perioda oko 150. godine naše ere. Na sceni vidimo crkvu koja se naziva hrišćanskom, ali je reč o potpuno drukčijoj crkvi koja se od izvorne razlikuje kao što se dan razlikuje od noći i crno od belog. Ali ta crkva sebe naziva hrišćanskom. Evo citata iz istorijske knjige "Propast i pad Rimskog carstva", tom I, poglavlje 15: "Oskudna, sumnjiva građa o crkvenoj istoriji retko nam omogućava da odagnamo tamne oblake koji stoje nad istorijom rane hrišćanske Crkve u prvom veku naše ere". Često sam definisao taj vek kao "izgubljeno stoleće" zato što je istorija prave hrišćanske Crkve izgubljena upravo u tom periodu. Stručnjaci i istoričari crkve priznaju da se događaji u ranoj hrišćanskoj Crkvi u periodu od 50-150. godine naše ere naziru samo u nejasnim konturama, kao da su pokriveni gustom maglom.

Zapaženi engleski naučnik Samjuel Grin u "Priručniku za crkvenu istoriju" piše: "Trideset godina nakon što je zaključen Novozavetni Kanon i uništen Jerusalim svakako predstavljaju najzamračeniji deo u istoriji Crkve. Kada se Crkva ponovo pojavila na sceni u drugom veku naše ere, odjednom se nalazimo u prilično izmenjenoj atmosferi".

U predavanjima o crkvenoj istoriji Vilijam Ficdžerald piše: "U ovom prelaznom periodu, koji dolazi odmah nakon ere koja je ispravno definisana kao "apostolska", leži gusta tmina..."

U kursevima o hrišćanskoj istoriji Vilijam Mekglotlin piše: "Ali samo hrišćanstvo je doživelo preobražaj koji je već bio u progresu, pa na kraju tog perioda transformacije to hrišćanstvo se u mnogim pogledima prilično razlikovalo od apostolskog hrišćanstva".

U "Istoriji hrišćanske crkve" Filip Šaf navodi sledeće: "Poslednjih tridesetak godina prvog veka obavijene su misterioznom tminom koju osvetljavaju samo spisi apostola Jovana. O tom periodu crkvene istorije najmanje znamo, a o njemu bismo u stvari hteli da znamo najviše".

Ako pažljivije pogledamo u tu tminu, počinjemo da naziremo šta se događalo poslednjih godina prvog veka hrišćanske crkve. Hrist je osnovao njegovu Crkvu u svetu u kojem je dominantnu ulogu imalo Rimsko Carstvo, najveće i najsilnije svetsko carstvo u istoriji ljudske civilizacije. To carstvo se protezalo od Britanije na severu do krajnjeg juga gde je današnja Turska. Teritorija carstva obuhvatila je mnoge narode različitog porekla u jedinstven sistem vladavine. Rimski vladavina je bila čvrsta, ali su potčinjeni narodi po Rimskom zakonu uživali značajne slobode. Ukoliko su svi građani i pobeđeni narodi odavali počast rimskom imperatoru, bilo im je dozvoljeno da praktikuju svoja religiozna verovanja i služe bogovima svojih predaka.

Nakon Pentekosta apostoli kreću da sporovode u delo Hristovo uputstvo da krenu po celom svetu i propovedaju Jevanđelje o Carstvu. Kada se hrišćanstvo prenelo iz Judeje na sever u nejevrejske zemlje, susrelo se sa ljudima koji praktikuju paganske religije Vavilona, Persije i Grčke. Apostoli dolaze u dodir sa Simonom Magom, samozvanim vođom kulta duboko ukorenjenog u tajanstvenu religiju drevnog Vavilona. Apostol Petar je poremetio namisao Simona čudotvorca da kupi uticajan položaj u ranoj Crkvi (Dela apostolska 8). Ubrzo dolaze i drugi lažni učitelji.

U svojim ranim poslanicama Pavle upozorava novoosnovane crkve u Grčkoj i Galatiji na opasnost u kojoj su se našle. Opasnost se ogledala u tome da su mogle da se okrenu jednom drugom jevanđelju, lažnom konceptu o Hristu i njegovoj poruci. Kako su lažni učitelji, pod jakim uticajem vavilonskih i persijskih verovanja, postojano ubacivali svoja učenja u lokalne hrišćanske crkve, Hristovo jevanđelje se polako razvodnjavalo. Kako se prvi vek bližio kraju prvi apostoli su ohrabivali članove hrišćanske crkve da ostanu verni istini. Juda, Isusov brat, u poslanici podstiče članstvo da se bori za veru koja je jednom data svetima (Judina poslanica, stih 3). Apostol Jovan upozorava braću i sestre u Crkvi da ne stupaju ni u kakve odnose sa onima koji donose lažnu doktrinu (Druga Jovanova poslanica, stih 10). Mnogi koji su se nazivali hrišćanima nisu bili stvarno preobraćeni, ali su baš u tom periodu svi koji su se nazivali hrišćanima grdno postradali od rimskih vlasti zato što su odbijali da obožavaju rimskog imperatora kao nekakvo božanstvo. Godine 64. ludak Neron je okrivio hrišćane za spaljivanje Rima i usled toga ih divljački progonio. U tom progonu hiljade hrišćana je izgubilo život mučeničkom smrću. Nedugo potom su Jevreji u Palestini digli ustanak protiv rimske vlasti. Pobuna je ugušena, a Jerusalim uništen 70-te godine naše ere. Mali broj istinitih hrišćana iz Jerusalima je uspeo da pobjegne u sigurnu planinsku oblast po imenu Pela.

Sedam Crkvenih era

U Otkrivenju su zabeležene poruke upućene crkvama koje su nekada postojale u Maloj Aziji u prvom veku naše ere. Sedam crkava: u Efesu, Smirni, Pergamu, Tijatiri, Sardisu, Filadelfiji i Laodikeji locirane su duž trgovačkog puta u starom Rimskom Carstvu. U to vreme su konjanici raznosili poštu tim gradovima upravo po redosledu koji spominje Otkrivenje. Poruke upućene tim crkvama sadrže ohrabrenja i ukore i jasno pokazuju preovlađujuće karakteristike u svakoj lokalnoj crkvi tog vremena. Međutim, te poruke su bile namenjene široj publici, ne samo hrišćanima koji su živeli u tim malim gradovima. Pisma tim crkvama u stvari predstavljaju seriju naročitih proročanstava kojima je predskazana i predočena budućnost istinite Crkve od trenutka kada je nastala na Dan prvina 31. godine naše ere pa sve do Drugog Hristovog dolaska. Istorija Crkve trebalo je da se odigra u sedam određenih era. U svakoj eri postoje jake i slabe strane, svaka ima naročita iskušenja i probleme. Kao što su se poruke na tom poštanskom putu mogle isporučivati duž puta od Efesa do Laodikeje, tako se i istina Božja prenosila iz jedne Crkvene ere u drugu, kao baklja koja se prenosi iz ruke u ruku, od jednog do drugog maratonca sve dok ne stigne na cilj.

Tokom prvih decenija drugog veka baklja je predata iz efeske ere ljudima koje je Bog pozvao u smiranskoj eri njegove Crkve. Ti hrišćani nisu imali mnogo snage, često su dolazili pod udar progona, odbačeni kao jeretici, pa ih je svet izgubio iz vida. Umesto toga, iz izgubljenog prvog veka izranja crkva čija popularnost stalno raste, ali koja se sve više udaljava

od Jevanđelje koje je Isus učio. Progon Crkve nastavio se u različitim periodima Rimske dominacije i trajao sve do četvrtog veka, kada Konstantin priznaje degenerisanu Crkvu tog doba kao zvaničnu religiju carstva. Crkva koju je priznao umnogome se razlikovala od Crkve koju je osnovao Isus. Doktrine i učenja koja su podučavali Isusovi apostoli sada su bili sahranjeni usred zamki, ceremonija, tajni i rituala crkve koja je se nazivala Hristovim imenom. Po svojoj suštini bila je to misteriozna vavilonska religija koja se sada nazivala hrišćanskom, koja je prihvatila Hristovu doktrinu o blagodati, ali ju je pretočila u dozvolu ljudima da čine šta god im je volja. Drugim rečima, bila je to stara paganska vavilonska religija tajni obučena u novo ruho - "hrišćanstvo".

Kada je Konstantin priznao hrišćane, ta Crkva je sa novim žarom krenula da nosi svoju poruku u svet. Njeni učitelji i propovednici su otišli u sve delove Rimskog Carstva sa porukom o Hristu. Hiljade (možda čak i milioni) ljudi čuli su to jevanđelje i poverovali u njega, ali to nije bilo Jevanđelje Hristovo - njegova proročanska poruka o budućem Carstvu Božjem!

Imperatorski dekret o doktrini lažne crkve

Šta se dogodilo sa istinitom Crkvom tokom vekova u kojima je ugušeno Jevanđelje? Imperator Konstantin umire 337. godine naše ere, nešto više od 300 godina nakon što je Hrist razapet na krst. Svoj blagoslov je dao crkvi koja je tvrdila da ju je Hrist osnovao. Sada više nije bilo straha od ugnjetavanja, pa su progonjeni postali progonitelji. Ljudi u Crkvi koji bi se usudili da se ne saglase sa njihovom doktrinom žigosani su kao jeretici zaslužni kazne. Oko 365. godine katolički Koncil u Laodikeji piše jedan od najčuvenijih katoličkih kanona: "Hrišćani ne smeju da 'judaišu' odmarajući se u subotu. Tog dana moraju da rade, a da se odmire u nedelju. Ko god se nađe da judaiše neka se u ime Hristovo proglašava za anatemu". To je značilo doslovnu presudu na mučenje i/ili smrt. Lažna crkva nije sama usmrćivala vernike, nego je prouzročila da budu pobijeni (Otkrivenje 13:15). Taj dekret iz 365. godine naše ere predstavlja definitivni dokaz da su istiniti hrišćani svetkovali Subotu.

Mali ostatak hrišćana smiranske ere opet je pobegao da potraži religijsku slobodu koja mu je potrebna da praktikuje svoja verovanja. Nisu ostavili iza sebe mnogo tragova. Povremeno se pojavljuju u fusnotama istorijskih knjiga u kojima su opisani kao oni koji su odbačeni kao jeretici, izloženi poruzi i progonu od strane njihovih neprijatelja. Ali njihovo najjače svedočanstvo dolazi od samog Isusa koji ohrabruje Crkvu u Smirni rečima: "Znam tvoja dela, i nevolju i siromaštvo (ali si bogat)... Ne boj se ni od čega što ćeš postradati... Budi veran do same smrti, i daću ti venac života" (Otkrivenje 2:9-10). Tako se baklja prenela sa smiranskih hrišćana na hrišćane u pergamskoj Crkvenoj eri.

Hrišćani pergamske ere pozvani su da pronesu istinu kroz jedan od najtežih istorijskih perioda - Srednji vek. Moć i uticaj velike univerzalne crkve rasprostranio se posvuda, potiskujući sve dalje u pustinje one koji su prionuli za istinu Božju. Gde god da su se nalazili ti hrišćani nikada nisu bili daleko od pretnje da će ih progoniti i ubijati. Tako je nekolicina pergamskih hrišćana ostala verna Bogu. Hiljadu godina nakon što je Isus osnovao svoju Crkvu iscrpljeni ostatak pergamske crkve predaje baklju sledećoj eri.

Tijatirska era je vrlo energično krenula da propoveda pokajanje u celom regionu Alpa u južnoj Francuskoj i severnoj Italiji. Mnogi su čuli poruku i preobratili se Bogu. Religijski autoriteti brzo reaguju na taj izazov i hapse lidere istinite Crkve, a neke i ubijaju. Posle smrti njenog prvog vođe, Crkva doživljava privremeno opadanje, ali ponovo izranja pod dinamičnim rukovodstvom Petra Valda. Tokom nekoliko godina u 12. veku Valdežani cvetaju po alpskim kotlinama i propovedaju onoliko istine koliko imaju. Ispisivali su i prepisivali brošure i članke duhovne prirode zato što u to vreme još nije izumljena štampa.

Kao što je Isus prorekao za tijatirsku eru, njeni članovi su imali veru i vredan rad. Njihova kasnija dela bila su veća od prvih. Ponovo je usledio progon. U mirnim alpskim kotlinama osetilo se puno prisustvo Inkvizicije koja je upala u nekad sigurnu luku za Delo Božje. Mnogi koji su preživeli taj događaj počinju da prihvataju običaje i tradicije sveta koji ih

okružuje. U to vreme je u Evropi bilo mnogo raštrkanih grupa koje su se nazivale hrišćanima. U međuvremenu je i tadašnji svet doživeo promene. Izumljena je štampa i znanje je počelo da se umnožava. Protestantska reformacija razbija monopol crkve u Rimu.

Usled verskih ratova, koji su prohujali evropskim kontinentom u Srednjem Veku, mnoge izbeglice se sklanjaju u relativno bezbednu i tolerantnu Englesku. Među njima su i članovi istinite Crkve koji u tu zemlju donose svoje doktrine i verovanja, posebno saznanje o suboti. Puritanci, strogi poklonici nedelje, odupiru se tim hrišćanima. Uprkos rastućoj opoziciji u ranom 17. veku u Engleskoj postoji nekoliko malih kongregacija koje drže subotu. Isus je podizao petu eru njegove Crkve – Sardis.

Protestantska Engleska postajala je sve netolerantnija prema „sektašima”, uključujući i ljude koji drže subotu kao dan odmora. Istinita Crkva u Engleskoj počinje da kopni. Istovremeno preko velikog okeana ljudi otkrivaju Novi svet. Stiven Mamford, član crkve u Londonu koja drži subotu, napušta Englesku 1664. i odlazi u Njuport na ostrvu Rod. Njuport, jednu od najmanjih nekadašnjih američkih kolonija, osnovao je Rodžer Vilijams, baptista koji je pobeo u državu Masačusets zbog progona od puritanaca. Ostrvo Rod je prvo mesto u svetu gde je sloboda religije postala zagarantovana kao osnovna postavka lokalnog ustava. Ne našavši nikog ko svetkuje subotu, Mamford sa ženom odlazi u baptističku crkvu u Njuportu. U njoj nije pokušavao da pridobije ljude za svoju veru, nego je svoja verovanja držao za sebe. Nekoliko članova te kongregacije koja je svetkovala nedelju postali su ubeđeni da i oni treba da drže subotu. Tako nastaje prva kongregacija koja u Americi drži subotu. U početku su se ti ljudi sastajali po svojim kućama. Knjiga o njima se i danas čuva u Istorijskom muzeju u Njuportu. U njoj su zapisana imena, pa čak i novčani prilozi i zapisi o rukopoloženjima tih ljudi. Takođe je sačuvana jednostavna ali elegantna sala koju su izgradili u ranim godinama 18. veka. Drugi ljudi su im se pridruživali u njihovom verovanju kako je Bog pozivao sve više ljudi u Novom svetu na svoje Delo. Osnovana je druga lokalna crkva u Hopkintonu, koja brzo napreduje i stiče nekoliko stotina članova. Danas se na jednom mostu nalazi oznaka za mesto na kome se nekada nalazila kuća u kojoj su se sastajali. Nekoliko hiljada ljudi se tu krstilo na obalama reke Povkatuk. Zatim je usledilo duhovno opadanje.

Sredinom 19. veka u Americi nastaju nove energične lokalne crkve koje drže subotu. One se pojavljuju kao rezultat propovedničkog rada Vilijama Milera u periodu od 1831-1849. Tada se crkva proširila na celom području američkog srednjeg zapada. Godine 1860. hiljade ljudi u Batl Kriku, država Mičigen, bivaju ubeđeni da prihvate verovanja sledbenika Elen G. Vajt. Napuštaju istinito ime - Crkva Božja, a istinito Jevanđelje, Carstvo Božje, zamenjuju doktrinama Elen G. Vajt o "odlukama iza zatvorenih vrata", "istražnom sudu", "doktrinom o 2300 dana" i "duhom proroštva" koje identifikuje gospođu Vajt kao proročicu crkve koja je postavila crkvenu doktrinu. Takođe prihvataju ime "Adventisti sedmoga dana" po kojem su poznati do današnjeg dana.

Oni koji su ostali verni istinitoj Crkvi Božjoj odbacuju da prihvate takva učenja i doktrine i obnavljaju neke istine koje su pale u zaborav usled nehata iz prethodnog stoleća. Svoje sedište sele u Marion, država Ajova, a potom u Stanberi, država Misuri. U to vreme se štampa časopis "Biblijski advokat". Trud tih ljudi doneo je neke rodove: male lokalne crkve niču širom Amerike. Tako je negde u 19. veku osnovana mala kongregacija istinite Crkve Božje u mirnoj dolini Viljamet, država Oregon. Njeni članovi bili su zemljoradnici bez nekog velikog školskog obrazovanja kojima su nedostajali obučeni pastori da ih vode i podučavaju. Ali imali su pravo ime - Crkva Božja i verno se držali suboe kao dana odmora.

Božja Crkva je prošla sito i rešeto u hirovitim vekovima koji su usledili od dana kada je osnovana na Dan Pedesetnica. Bila je slaba i neuticajna. Višegodišnji progon i kompromisi sa istinom uzeli su svoj danak. Izgubljeno je dosta istine kako je vreme odmicalo. Ali njeni članovi su ostali na pravom putu. Živeli su u dolini Viljamet i čekali. Bližio se čas kada je baklja opet trebalo da promeni ruke da bi je preuzeli oni koje će Bog pozvati da obave njegovo Delo u poslednje vreme.

Obnavljanje Božje Istine u Crkvi

Od 1931. godine, tačno 1900 godina (jedan vek vremenskih ciklusa) od kako je osnovana Crkva, taj mali ostatak izvorne istinite Crkve Božje počinje da dobija novi oblik života i izranja kao filadelfijska Crkvena era. Nastupilo je "poslednje vreme" ili "vreme posletka". U Crkvu je ubrizgana nova vitalnost. Došlo je vreme da se ostvari Isusovo proročanstvo iz Jevanđelja po Mateju 24:14 - da će se "ovo jevanđelje o carstvu propovedati po svom svetu za svedočanstvo svim narodima. I tada će doći posledak (kraj ove civilizacije)". Ta ključna zagubljena istina se postepeno otkrivala i objavljivala.

Filadelfijska Crkvena era opisana je u trećoj glavi Otkrivenja, stihovi 7-13. U to vreme Sardijska era (Otkrivenje 3:1-6) polako zamire duhovno i postaje impotentna u širenju istinitog Hristovog jevanđelja. Njeni članovi u to vreme zaista gube znanje o pravom značenju tog Jevanđelja. Znaju da se približavaju Drugom Hristovom dolasku, ali ne i šta će se dogoditi za vreme Milenijuma, osim činjenice da će Hrist tada da vlada na Zemlji.

O Filadelfijskoj eri Božje istinite Crkve čitamo u Bibliji: "I anđelu Filadelfijske crkve napiši..." Reč "anđeo" je tu prevedena od grčke reči "angelos" koja znači "vesnik ili posrednik". Ta reč se ne odnosi uvek na duhovnog anđela, već podrazumeva i ljudskog posrednika. Upravo zato je ovde moguće primeniti božanski princip dualnosti. Dakle, ta reč može da se odnosi na nekog anđela koji se sastoji od duha i koji je određen da bude sveukupan posrednik ili pomagač u ovoj posebnoj Crkvenoj eri; a može da se odnosi na ljudskog vesnika ili posrednika koga je Bog podigao da povede tu eru njegove Crkve.

Istovremeno se princip dualnosti može primeniti na stihove 7-13, koji mogu da se odnose na Crkvu te ere u celini, mada isto tako i na ljudskog lidera koga je Bog podigao za ovu eru njegove Crkve. U 8. stihu tekst kaže: "Znam tvoja dela; gle dadoh pred tobom vrata otvorena, i niko ih ne može zatvoriti jer imaš malo sile, i držao si moju reč, i nisi se odrekao imena mojega". Ova era Crkve trebalo je da proizvede rod. Toj eri (ili njenom ljudskom predvodniku) Bog otvara vrata. U Drugoj Korinćanima 2:12 i Delima apostolskim 14:27, zabeleženo je da je Hrist otvorio vrata Pavlu da ode u druge zemlje i propoveda Jevanđelje. Ova Crkva i/ili njen lider su imali malo snage. Takođe nisu imali veliki i moćan položaj u sotoninom svetlu, ali su članovi u toj Crkvenoj eri verni Reči Božjoj. Iako je bio izgubljen veliki deo izvorne jevanđeoske istine koju je Hrist lično predao prvim apostolima, ona je preko Biblije obnovljena u tu eru Božje Crkve koja je verna u držanju istine.

Knjiga proroka Malahija 3:1-5 i 4:5-6, otkriva da će Bog podići čoveka u sili i duhu proroka Ilije pred sam Drugi Hristov Dolazak. U Jevanđelju po Mateju 17:11, Isus kaže da će čak i nakon završetka misije Jovana Krstitelja taj prorečeni Ilija "doći najpre i urediti sve". Iako je jasno otkriveno da je Jovan Krstitelj došao u Ilijinoj sili i duhu, on nije ništa uredio ni obnovio. Ljudski lider koji će kasnije biti podignut negde pred Hristov Drugi dolazak trebalo je da pripremi put - Crkvu - za Hristov dolazak i obnovi istinu koja se u prethodnim Crkvenim erama izgubila. Tom lideru i/ili filadelfijskoj Crkvenoj eri takođe je određeno da vrata budu otvorena da bi se ispunilo Jevanđelje po Mateju 24:14: "I propovedaće se ovo jevanđelje o carstvu po svom svetlu za svedočanstvo svim narodima. I tada će doći posledak". To je trebalo da se ostvari u vreme kada je prvi put u istoriji čovečanstva napravljeno oružje za masovno uništenje koje može da zbrise ljudski rod sa lica zemlje (Jevanđelje po Mateju 24:21-22). To proročanstvo je takođe trebalo da se ostvari pred sam Drugi Hristov dolazak (stih 29. i 30).

Ova proročanstva su se sada definitivno ispunila. Istinito Jevanđelje je obnovljeno. Otišlo je u sili u svaki narod na kugli zemaljskoj. Crkva, osnažena Duhom Božjim, uplovila je u novi život. Sva tehnološka čuda su upotrebljena u svrhu propovedanja tog Jevanđelja. Prva radio stanica koja je upotrebljena sa tim ciljem imala je najmanji domet - pokrivala je samo gradić Eugen u državi Oregon. Potom je došla i štampana reč. Ta delatnost je počela sa drugorazrednim geštetnerom, a onda je u dogledno vreme došla štamparska presa. Pojavom televizije odmah nakon Drugog svetskog rata (1945. godine) Crkva je počela da se koristi i tim medijem u leto 1955.

Istinoto Jevanđelje je napokon objavljeno i publikovano u svim narodima na našoj planeti prvi put nakon 1900 godina. Crkva je narasla. U prvih 25 godina prosečna godišnja stopa njenog rasta je iznosila 30 posto. Prvi apostoli bi zanemeli da mogu da vide veličinu i domet sadašnjeg Dela. Sredstva komunikacije, tehnološki uređaji i savremeni resursi koje je Bog dao ovom Delu za poslednje vreme zaista bi bili strani ljudima koji su pre 2000 godina prvi dobili zadatak da odnesu Jevanđelje u ceo svet. Međutim neke stvari im ne bi bile toliko čudne, kao na primer: Subota i Sveti praznici, pravo ime - Crkva Božja i Jevanđelje o Carstvu! Ti elementi istine prenosili su se kroz vekove, od vremena u kojem je živeo Isus Hrist pa sve do poslednjeg vremena. Apostoli bi svakako prepoznali te aspekte biblijske istine.

POGLAVLJE 7

MISTERIJA CARSTVA BOŽJEG

Šta se podrazumeva pod „carstvom Božjim“? I ono je jedna nerešena misterija ne samo za ovaj svet, nego i za crkve, teologe i „stručnjake za Bibliju“ u ovom svetu. Zapravo, ta misterija je povezana sa srodnom joj misterijom - jevanđeljem Isusa Hrista.

Zašto crkve su nesaglasne po pitanju toga šta je u stvari „jevanđelje Isusa Hrista“? U prvih 20-30 godina posle osnivanja Crkve u 31. godini naše ere, izbila je žustra borba po pitanju šta je to „jevanđelje Isusa Hrista“. Usledilo je sto godina tokom kojih je uništena celokupna istorija novozavetne crkve, pa se taj period naziva „izgubljen vek u istoriji Crkve“. Kada je zavesa na istorijskoj pozornici podignuta sredinom drugog veka pojavila se potpuno drukčija vrsta crkve koja se naziva hrišćanskom, ali uglavnom propoveda svoje vlastito jevanđelje O Hristu, umesto Jevanđelja Hristovog. Jevanđelje Hristovo bilo je ono koje je Hrist proklamovao. Isus, Glasnik od Boga, poslat je sa porukom, a ta poruka bila je CARSTVO BOŽJE. Hristova poruka bilo je Hristovo jevanđelje – jevanđelje koje je došlo od Hrista – koje nije obznanjivano svetu sve do prve sedmice 1953. kada je prvi put nakon 1.900 godina – vremenskog ciklusa od jednog veka – krenulo u svet sa najjače svetske radio stanice, Radio Luksemburga.

Izgleda da su sve današnje crkve ovog sveta izgubile jevanđelje Isusa Hrista pošto prevashodno propovedaju njihovo jevanđelje O Isusu Hristu. Isus Hrist je došao propovedajući jevanđelje o carstvu Božjem. Danas malo ljudi propoveda o Božjem carstvu budući da su ljudi izgubili svo znanje o tome šta je carstvo! Da li iko, osim istinite Božje Crkve, danas proklamuje istinito jevanđelje o carstvu Božjem?

Istaknuti jevanđelista je izjavio radio slušateljstvu širom sveta da se jevanđelje o carstvu Božjem ne odnosi na nas danas. Neke konfesije proklamuju „jevanđelje milosti“, druge ono što nazivaju „jevanđeljem spasenja“, a većina jevanđelje o Hristu; neke proklamuju posebno jevanđelje; neke „Nauku Uma“ ili „Religijsku Nauku“.

Nijedna nije u pravu!

Neke crkve tvrde da njihove naročite denominacije, ili „hrišćanstvo“ u celini čine carstvo Božje. Istaknuti televizijski evanđelista je izjavio: „Carstvo Božje je u vama“. Neki čak citiraju iz Jevanđelja po Luki 17:21: „carstvo je Božije unutra u vama“. Međutim, na marginama nekih prevoda Biblije na engleskom (na srpskom u Novom Zavetu u prevodu Emilijana Čarnića) stoji ispravan prevod: „među vama“, to jest Isus Hrist je bio među njima. On je Car budućeg carstva Božjeg. U knjizi proroka Danila 7 i na drugim mestima Biblija se koristi izrazima „car“ i „carstvo“ naizmenično, to jest car jeste ili predstavlja carstvo kojim vlada.

Nijedna crkva nije u pravu! Ima li išta neverovatnije od toga? Da! Za razum vaspitan prema idejama ovog sveta postoji zaista još jedna neverovatnija stvar, a to je prava istina o tome šta je zaista Božje carstvo! Istina ne samo da je iznenađujuća, ona je šokantna! Predstavlja jednu veliku misteriju! A opet, to su zaista DOBRE VESTI – najveličnastvenija DOBRA VEST koja je ikada dospela do ljudske svesti!

HRISTOVO Jevanđelje

Koje je to jedno, jedino jevanđelje Isusa Hrista? SVET TO NE ZNA! To jevanđelje se nije propovedalo 19 stoleća, ma kako to čudno zvučalo. Pogledajte u svoju BIBLIJU. Pogledajte je od samog njenog početka!

“Početak evanđelja o Isusu Hristu” pročitacete u Jevanđelju po Marku 1:1. “A pošto predadoše Jovana, dođe Isus u Galileju propovedajući EVANĐELJE BOŽIJE i govoreći da se ispunilo vreme i približilo carstvo Božije; pokajte se i verujte u evanđelje” (Jevanđelje po Marku 1:14, 15, Čarničev prevod). Neophodno je verovati to JEVANĐELJE da biste se spasili, a kako možete da verujete ako ne znate šta je ono!? Svet nije znao tokom 1.900 godina. Jevanđelje je potisnuto i zamenjeno ljudskim jevanđeljem o Hristu.

Isus je svuda išao propovedajući DOBRE VESTI o CARSTVU BOŽJEM. U pričama je učio o CARSTVU BOŽJEM. Poslao je sedamdesetoricu da propovedaju i zapovedio im da propovedaju CARSTVO BOŽIJE (Jevanđelje po Luki 10:9). Poslao je apostole na kojima se zasniva Crkva Božija da propovedaju isključivo CARSTVO BOŽIJE (Jevanđelje po Luki 9:1-2). Nakon što je vaskrsao iz mrtvih, pre nego što će se vazneti na nebo, Hrist je podučavao svoje učenike o carstvu Božijem (Dela apostolska 1:3).

Nije li zapanjujuće to da je ceo svet IZGUBIO znanje o tome šta je carstvo Božije?

Apostol Pavle propovedao je CARSTVO BOŽIJE (Dela apostolska 19:8; 20:25; 28:23, 31), a Bog Svemogući je preko njega izrekao dvostruko prokletstvo na čoveka ili anđela koji bi se USUDIO da propoveda bilo koje drugo jevanđelje! (Galatima 1:8-9). Zašto se onda mnogi USUĐUJU da propovedaju tako mnogo drugih jevanđelja? Dobre vesti o CARSTVU BOŽJEM su nešto što morate da razumete i da u to VERUJETE da biste se spasili - tako je rekao Isus Hrist! Stoga bolje otkrijte šta je jevanđelje!

Jevanđelje – carstvo Božje – tema je ovog poglavlja. Ona sledi iza poglavlja o misteriji Crkve zato što carstvo Božje sledi Crkvu. Svrha Crkve, ne zaboravite, jeste da pripremi “pozvane” da podučavaju i vladaju u carstvu Božjem.

Prorok Danilo je znao!

Niste li čuli kako ljudi govore o carstvu Božjem u sledećem smislu: “Rad Hrišćana svuda na uvođenju mira u svetu, tolerancije i bratske ljubavi konačno će u srcima ljudi uspostaviti carstvo Božije”. Zato što je odbacio Hristovo jevanđelje pre 1.900 godina, svet je morao da ga zameni nečim drugim. Ljudi su morali da izmisle patvorinu! Tako smo čuli da se o carstvu Božjem govori kao o nekoj običnoj, lepoj trivijalnosti – lepom osećanju u ljudskim srcima – koja ga svodi na vazdušasno, nerealno NIŠTA! Drugi su pogrešno predstavljali ideju da je „CRKVA“ carstvo. Neki ga brkaju sa milenijumom. A drugi su ranije u našem veku tvrdili da je Britansko carstvo u stvari carstvo Božje. Danas to niko više ne tvrdi. KOLIKO OBMANUT MOŽE DA POSTANE OVAJ SVET?

Prorok Danilo, koji je živio 600 godina pre Hrista, znao je da je carstvo Božje stvarno carstvo – vlada koja doslovno upravlja nad narodima zemaljskim. Isus Hrist je doneo dodatno saznanje o onome što Danilo možda nije znao. Pa ipak, Danilo je znao da će na zemlji postojati stvarno, doslovno carstvo Božje. Bio je jedan od četvorice izvanredno inteligentnih, sjajnih jevrejskih mladića u judejskom ropstvu. Ta četvorica su smeštena u palatu cara Nabuhodonosora, vladara Haldejskog carstva i obučavana za posebne odgovornosti u vavilonskoj vladi. Danilo je prorok kome je dato posebno razumevanje u vizijama i snovima (Knjiga proroka danila 1:17).

Nabuhodonosor je prvi stvarni svetski vladar. Osvojio je veliko carstvo, a i judejski narod. Usnio je san koji je ostavio takav utisak da ga je mučio – doveo do neizmerne brige. Zahtevao je od svojih magova, astrologa i čarobnjaka da mu kažu šta je usnio i šta san znači. Nisu mogli, bili su zbunjeni. Tada su doveli caru Danila. Danilo je opovrgnuo bilo kakvu ljudsku sposobnost da tumači snove, pa i onu haldejskih magova, „ALI“ rekao je „ima Bog na nebu koji otkriva tajne i javlja caru Navuhodonosoru šta će biti do kraja” (Knjiga proroka Danila 2:28).

Pre svega, cilj Božji bio je da ljudskom vladaru ovog sveta otkrije da postoji BOG na nebu – da je BOG VRHOVNI VLADAR nad svim narodima, vladama i carevima – da BOG VLADA KOSMOSOM! Bog je taj koji je na zemaljski presto postavio heruvima Lucifera, pa

Lucifer, koji je postao sotona i đavo, ostaje na zemaljskom prestolu samo zato što Bog to dopušta i samo do trenutka kada će Bog poslati Isusa Hrista da zasedne na taj presto i tada ukloni sotonu. Haldejski car je poznavao samo mnoštvo paganskih, demonskih bogova. Nije znao ništa o istinitom živom SVEMOGUĆEM BOGU. Čak i poput današnjih vladara i naroda nije znao da je BOG živa, STVARNA, aktivna, VLADARSKA I VLADAJUĆA PERSONA koja zapravo stvarno upravlja ne samo onim što je na zemlji, već CELIM KOSMOSOM!

Sva svrha tog SNA bila je da otkrije BOŽJU VLAST, činjenicu da Bog VLADA, istinu o CARSTVU BOŽJEM – jednom jedinom istinitom JEVANĐELJU ISUSA HRISTA! Potom, da otkrije – sačuva u zapisu za nas DANAS – šta treba da se dogodi “do kraja” – zapravo u naredne dve decenije – OVE POSLEDNJE POLOVINE DVADESETOG VEKA!

Za NAS danas!

To nije suvoparan, dosadan, mrtav zapis za ljude od pre 2.500 godina. To je ŽIVA, NEVEROVATNA, VELIKA VEST za NAŠE VREME! To je unapred vest za nas DANAS. Vest pre nego što se desi – o najkolosalnijem događaju svih događaja u istoriji Zemlje, koji će se sigurno odigrati tokom vašeg života – u narednih nekoliko godina!

To je ISTINITO JEVANĐELJE, jevanđelje koje je Hrist propovedao! Namenjeno je vama I meni DANAS! Od vitalne je važnosti da ga RAZUMETE!

U svojoj vlastitoj Bibliji pročitajte drugo poglavlje u Knjizi proroka Danila, od 28. do 35. stiha. U tom snu je car video ogromnu statuu – veću od bilo kog lika ili kipa koji je čovek ikada sagradio – tako moćnu da ga je užasavala čak i u snu. Glava kipa bila je od finog zlata, grudi i ruke od srebra, stomak i butine od bronzine, noge od jakog gvožđa, stopala mešavina gvožđa i gline. Postojao je i vremenski element. Nabuhodonosor je video statuu do trenutka kada je natprirodni KAMEN pao s neba i skršio kip. Cela statua se izlomila u paramparčad, a zatim ju je oduvao vetar – nestala je! Tada se KAMEN čudesno proširio i brzo postao velika PLANINA – tako velika da je ispunila celu Zemlju!

Šta to znači? Da li ima bilo kakvog značenja? Jete, zato što je to Božje delo. Za razliku od uobičajenih snova Bog je ovaj prouzročio da prenese poruku Nabuhodonosoru o Božjem suverenitetu - i zato što je to deo pisane Božje Reči za nas danas – da nam otkrije važne činjenice o ISTINSKOM JEVANĐELJU!

“To je san” rekao je Danilo “a sada ćemo kazati caru šta znači” (stih 36). Stoga je ovo božansko tumačenje, nikako tumačenje Herberta Armstronga. Ljudi nikada ne treba da tumače Bibliju. Biblija nam daje SAMO BOŽIJE TUMAČENJE! Evo tumačenja:

“Ti si, care, car nad carevima” – Nabuhodonosor je prvi stvarni VLADAR SVETA nad jednom svetskom imperijom! “...jer ti Bog nebeski dade carstvo, silu i krepost i slavu”. Bog se otkrivao tom ljudskom diktatoru sveta kao NAJVIŠI Vladar svih.

Današnji ljudi, poput haldejskog cara, izgleda ne misle o Bogu kao VLADARU – kao Vrhovnom koji VLADA kao Šef VLADE. Večni se otkrivao preko Danila Nabuhodonosoru – a preko Biblije meni i vama DANAS – kao SUVEREN, SVEMOĆNI, VLADAJUĆI BOG kome se treba pokoravati!

“Ti si ona glava zlatna” nastavio je Danilo da govori ljuskom imperatoru. “A nakon tebe nastaje drugo carstvo, manje od tvog; a potom treće carstvo, bronzano, koje će vladati po svoj zemlji” (37-39 stiha).

Šta predstavlja jedno carstvo?

Zapazite! Govori se tu o CARSTVIMA. Te reči se odnose na carstva koja vladaju nad narodima zemaljskim. Govore o VLADAMA, ne o vazdušastim osećanjima „koja žive u srcima ljudskim“. Ne govori o crkvama. Govori o vrsti VLADE koja sprovodi VLAST i AUTORITET nad narodima LJUDI ove Zemlje. Reč je o doslovnom carstvu koje je specifično. Ovde ne postoji pogrešno shvatanje o tome šta se podrazumeva pod rečju „carstvo“.

Nema pogrešnog razumevanja tumačenja. Bog daje svoje tumačenje posredstvom proroka Danila. Veliki metalni kip predstavlja nacionalne i međunarodne VLADE – stvarna, doslovna CARSTVA: sukcesiju vlasti koje vladaju svetom. Prva je zlatna glava koja predstavlja Nabuhodonosora i njegovo carstvo – haldejsku imperiju. Nakon njega – kasnije, u istom poretku – nastupilo je drugo, potom treće CARSTVO „koje će vladati po svoj zemlji” – svetska imperija! Potom, u 40. stihu gvozdene noge predstavljaju četvrto svetsko carstvo koje je trebalo da bude jako kao gvožđe – vojno jače od svih svojih predhodnika. A opet, kao što srebro manje vredi od zlata, bronza od srebra, gvožđe od bronz, iako je svaki od tih metala jači i čvršći, sukcesivna svetska carstva su duhovno i moralno nazadovala. Dve noge označavaju da će četvrto carstvo da bude podeljeno.

Nakon Haldejske impersije došla je još prostranija Persijska, zatim Grčko-makedonska i četvrta, Rimsko imperija. Rimsko carstvo se podelilo, njegove prestonice bile su Rim i Konstantinopolj.

Sada – stih 44! Pročitajte ga! Uzmite vašu Bibliju. Vidite to svojim očima u vašoj Bibliji. JASNIM REČIMA Bog objašnjava šta je BOŽJE CARSTVO:

“A u vreme tih careva...” – govori o deset prstiju na nogama kipa koji su mešavina gvožđa i gline. Kada se poveže sa proročanstvima u Knjizi proroka Danila 7 i Otkrivenju 13 i 17, to se odnosi na nove SJEDINJENE EVROPSKE DRŽAVE koje se sada oformljavaju iz Evropske Ekonomske Zajednice pred samim vašim očima! Otkrivenje 17:12 pojašnjava detalj da će to biti unija DESET CAREVA ILI CARSTAVA (Otkrivenje 17:8), koja će da vaskrsnu staro RIMSKO CARSTVO. Stoga, pažljivo označite vremenski element! “...u vreme tih careva” – u vreme kada tih deset naroda ili grupa naroda koji će U NAŠE VREME na kratko da vaskrsnu Rimsku imperiju – obratite pažnju šta će se dogoditi: “Bog će nebeski podignuti carstvo koje se do veka neće rasuti, i to se carstvo neće ostaviti drugom narodu; ono će satrti i ukinuti sva ta carstva, a samo će stajati do veka!”

Da, u NAŠE VREME!

Ovde smo opisali ČETIRI univerzalna svetska carstva – jedina četiri koja su ikada postojala! Otkrivenje 13 i 17, pokazuje da će nakon pada originalnog Rimskog Carstva doći do deset oživljavanja istog – nad SEDAM će vladati neznabožačka CRKVA, „kćerka“ drevnog VAVIONA, crkva koja tvrdi da je hrišćanska, ali je Bog zapravo naziva „TAJNA VAVILON veliki“ – jasnijim rečima rečeno, VAVILONSKE MISTERIJE! Šest tih carstva je došlo i prošlo, sedmo se sada formira – poslednje, kratko vaskrsnuće Rimskog carstva od strane sedam evropskih grupa ili naroda. Oni su u Knjizi proroka Danila 2, otkriveni kao deset prstiju od gvožđa i gline. U njihovo vreme – a potrajće veoma kratko, možda čak ne više od dve do tri i po godine – Bog NEBESKI PODIGNUĆE CARSTVO koje neće biti uništeno - stoga će to biti CARSTVO BOŽJE!

Uporedite to sa Otkrivenjem 17. Tu je opisana crkva, ne neka mala crkva nego VELIKA crkva. Ona vlada nad „mnogim vodama“ (1. stih) koje su opisane u 15. stihu kao raznoliki narodi koji govore raznim jezicima. Predstavlja se kao Crkva Božja – za koju Sveto Pismo (Efescima 5:23, Otkrivenje 19:7, Jevanđelje po Mateju 25:1-10 i tako dalje) kaže da je zaručena „nevesta“ Isusa Hrista koja će se duhovno UDATI za njega prilikom Njegovom Drugog dolaska. Ali ta crkva se kurva. Kako? Direktnom političkom unijom sa mnogobrojnim LJUDSKIM VLADAMA OVOG SVETA! „Sedi“ (Otkrivenje 17:3) na svih sedam vaskrsnuća Rimskog carstva – koje se naziva „Sveto Rimsko carstvo“. VLADALA je nad ljudskim carstvima – kao što nevenčana „supruga“ vlada nad njenim zanesenim „suprugom“ – u jednom potpuno neprirodnom i bezbožnom odnosu. Zato će da sedne na poslednju „glavu Zveri“ – završno vaskrsnuće Rimskog carstva koje će predstavljati uniju države i crkve. To carstvo treba da se održi veoma kratko vreme i BORIĆE SE PROTIV HRISTA PRILIKOM NJEGOVOG DRUGOG POVRATKA! To će biti KRAJ.

Vidimo da je ta zver sada u procesu formiranja. (Članovi Evropske Ekonomske zajednice verovatno nisu tih deset koji će vaskrsnuti Sveto Rimsko carstvo). Zbog toga smo BLIZU Hristovog dolaska! Sada se nalazimo veoma blizu KRAJA ovog sveta!

Hrist će vladati svim narodima

Kada Hrist dođe stići će kao Car nad carevima koji vlada celom Zemljom (Otkrivenje 19:11-16), a NJEGOVO CARSTVO – CARSTVO BOŽJE – prema rečima proroka Danila UKINIĆE sva svetska carstva. Otkrivenje 15:11, to izjavljuje ovim rečima: „vladavina nad svetom pripade GOSPODU NAŠEM I NJEGOVOM MESIJI, i vladace u sve vekove!” To je CARSTVO BOŽJE. Ono je KRAJ sadašnjih vlasti – da, čak i Sjedinjenih Država i britanskih naroda – koje će tada postati carstva – VLADE – Gospoda ISUSA HRISTA koji će biti CAR nad carevima nad celom Zemljom.

Isus Hrist je rođen da bi postao KRALJ-VLADAR! Dok je stajao pred Pilatom na suđenju za svoj život i smrt: „Na to mu reče Pilat: ipak si car? Isus odgovori: ti kažeš da sam car. Ja sam se za to rodio, i za to došao na svet, da posvedočim za istinu”. Takođe je odgovorio Pilatu: “Moje carstvo nije od ovoga sveta” – (Jevanđelje po Jovanu 18:37, 36). Kako čudesno – kakva tragedija – da na crkvenim bogoslužjenjima i propovedanju jevanđelja danas čovek retko, ako ikada, čuje o Hristu kao dolazećem caru i svetskom vladaru. Duhovna poglavarstva i sile zla (Efescima 6:12) vladaju današnjim svetom. Zemaljske sotonine vlasti uništiće i zameniće Hrist prilikom Njegovog Drugog dolaska. Hristovo carstvo je SUTRAŠNJI SVET!

Niste li pročitali šta je anđeo rekao Mariji, Isusovoj majci, pre nego što je On rođen? Isus je rekao Pilatu da je rođen da postane CAR. Anđeo Božiji je rekao Mariji: “I gle, začćeš i rodićeš sina, i nadenućeš mu ime Isus. On će biti velik i zvaće se Sin Svevišnjega, i daće mu Gospod Bog presto njegovog oca Davida, te će vladati nad domom Jakovljevim doveka, i njegovom carstvu NEĆE BITI KRAJA”.

Zašto crkve ovoga sveta nikada ne spominju te delove Svetog Pisma? Milioni ljudi odlaze u crkvu celog života i nikada ne čuju nijedan stih o Hristu koji dolazi kao car, ili da dolazi carstvo Božje. Ti stihovi JASNO vam govore da je Bog vrhovni VLADAR. Na najjasniji mogući način vam kažu da je Isus rođen da bi postao CAR – da će VLADATI SVIM NARODIMA – da će Njegovo carstvo večno vladati.

Sve to je samo deo fantastične, neverovatne, štaviše ŠOKANTNE ISTINE o CARSTVU BOŽJEM. CARSTVO BOŽJE vladace nad svim ljudima i narodima zemaljskim, ali ti smrtni ljudi i narodi NEĆE biti carstvo, čak ni u carstvu Božjem, već će samo da se nalaze pod NJEGOVOM VLADAVINOM!

Kako će doći utopija?

Pređimo na specifične stavke. Pogledajmo kako će biti uspostavljena sutrašnja utopija. Ne zaboravite da ta čudesna svetska država neće biti postignuta odjednom. Svi ključni koraci za uspostavu tih dešavanja koja uskoro nastupaju jasno su nam predočena u biblijskom proročanstvu.

Isti Isus Hrist, koji je išao brdima i dolinama Svete zemlje i ulicama Jerusalima pre više od 1.900 godina, dolazi opet. Rekao je da će doći opet. Nakon što je razapet na krst Bog ga je podigao iz mrtvih nakon tri dana i tri noći (Jevanđelje po Mateju 12:40, Dela apostolska 2:32, Jevrejima poslanica 1:3, 8:1, 10:12, Otkrivenje 3:21). On je „plemić“ iz priče, onaj koji je otišao do Prestola Božjeg – „u daleku zemlju“ – da se kruniše kao Car nad carevima nad svim narodima i potom da se vrati na Zemlju (Jevanđelje po Luki 19:12-27). Nalazi se na nebu do „vremena odmaranja, do vremena kada će se uspostaviti sve što je Bog od davnih vremena rekao ustima svojih svetih proroka” (Dela apotolska 3:19-21). Reč je o vremenima obnove kada će sve biti obnovljeno u prethodno stanje. U ovom slučaju reč je o obnovljenju Božje vlasti na Zemlji, a usled toga i obnovi svetskog mira i utopijskih uslova života.

Sadašnji svetski haos, eskalacija ratova i napetosti doživeće vrhunac u tako velikoj svetskoj nevolji u kojoj, ako Bog ne bi intervenisao, nijedno ljudsko telo neće preživeti (Jevanđelje po Mateju 24:22). Na samom njenom vrhuncu, kada bi zakašnjenje imalo za ishod uništenje celokupnog života na planeti, vratiće se Isus Hrist. Ovoga puta dolazi kao božanski Bog sa svom silom i slavom Stvoritelja koji vlada kosmosom (Jevanđelje po Mateju 24:30, 25:31), kao „Car nad carevima i Gospodar nad gospodarima“ (Otkrivenje 19:15, 12:5). Zašto nominalne hrišćanske crkve izostavljaju te citate iz Svetog Pisma o Hristovom dolasku i njegovom vladanju na zemlji? Samo Isusovo Jevanđelje ticalo se carstva Božjeg koje će uspostaviti na Zemlji. Milioni članova crkve nikada ne čuju citiranje tih pisama, niti stvarno jevanđelje Isusa Hrista.

Mislite o tome. Proslavljeni Hrist – u svom sjaju, natprirodnoj sili i slavi Boga Svemogućeg – dolazi da spase život čovečanstva, zaustavi eskalaciju ratova, masovno nuklearno uništenje, ljudski bol i patnju, da uvede mir, izobilno blagostanje, sreću i radost za celo čovečanstvo. Da li će mu narodi ovog sveta poželeti dobrodošlicu?

Svetski priznati naučnici sada otvoreno govore da je jedina nada za preživljavanje na Zemlji jedna vrhovna svetska vlada koja će kontrolisati vojne sile. Oni priznaju da je čoveku nemoguće da postigne tako nešto. Hrist dolazi da nam pruži upravo nešto tako. Da li će biti dobro došao?

Vodeći američki nedeljnik objavio je iznenađujuću procenu jedine ljudske nade: nekada optimistična nada Amerikanaca, piše u članku, o dobro uređenom, stabilnom svetu polako nestaje. Troškovi koji se bliže cifri od trilion dolara nisu uspeli da obezbede stabilnost. Naprotiv, stvari se pogoršavaju. Ova ocena ukazuje na to da među zvaničnicima preovlađuje stav da tenzije i svetski problemi postaju suviše ukorenjeni da se mogu razrešiti, „osim jakom rukom sa nekog mesta“. „Jaka ruka sa nekog mesta“. Bog Svemogućí poslaće veoma jaku Ruku sa „nekog mesta“ da spase ljudski rod!

Hrist nije dobro došao

Da li će čovečanstvo vikati od radosti i poželeti dobrodošlicu Hristu frenetičnom ekstazom i entuzijazmom? Hoće li se tako osećati čak i crkve tradicionalnog hrišćanstva? Neće! Verovaće, zato što su ih lažni sotonini propovednici (Druga Solunjanima 11:13-15) obmanuli, da je to Antihrist. Crkve i narodi biće besni na njegov dolazak (Otkrivenje 11:15 sa 11:18) i vojne snage će zapravo pokušati da se bore sa Njim ne bi li ga uništile (Otkrivenje 17:14)!

Narodi će se upustiti u poslednju bitku budućeg Trećeg svetskog rata, koja će se povesti na bojnopolju Jerusalimu (Knjiga proroka Zaharije 14:1-2) i onda će se Hrist vratiti. U natprirodnoj sili “vojevaće na narode” koji ustaju na njega (treći stih). Potpuno će ih poraziti (Otkrivenje 17:14)! “I noge će Njegove stati u taj dan na gori Maslinskoj” nedaleko od Jerusalima, na njegovoj istočnoj strani (Knjiga proroka Zaharije 14:4).

Kako će se pokoriti narodi

Kada proslavljeni, svemogućí Hrist prvo dođe na Zemlju narodi će biti besni. Vojne snage okupljene kod Jerusalima pokušaću da se bore sa njim! Kažem “pokušaću”. Ali mnogo nadmoćnije vojske slede Hrista sa neba – svi sveti anđeli (Otkrivenje 19:14, identifikovani u Jevanđelju po Mateju 25:31).

Želite da vidite opis bitke – i šta će se dogoditi neprijateljskim ljudskim vojskama? U Otkrivenju 17, vojske Sjedinjenih Evropskih Država koje se sada konstituišu – vaskrslo Rimsko carstvo – spomenute su u 14. stihu: “Ovi će se pobiti s Jagnjetom i Jagnje će ih pobediti, jer je Gospodar nad gospodarima i Car nad carevima;” Kako će ih pobediti? To nalazimo u 14. poglavlju Knjige proroka Zaharija: “A ovo će biti zlo kojim će Gospod udariti sve narode koji bi vojevali na Jerusalim: telo će svakom posahnuti dok još stoji na nogu, i oči će svakom posahnuti u rupama svojim, i jezik će svakom posahnuti u ustima” (Knjiga proroka Zaharija 14:12).

Usahnuće njihovih tela na kostima desiće se skoro momentalno – dok su još na nogama. Kakva božanska odmazda protiv vojski koje će se boriti protiv Hrista! Kakva demonstracija božanske sile kojom će proslavljeni Hrist vladati svim narodima! Pobuna protiv Božjeg zakona i Božje vlasti mora i ubrzano će biti ugušena!

Da li možete da razumete da je svaka nesreća, svako zlo koje je zadesilo čovečanstvo došlo kao posledica prestupanja Božjeg zakona? Da niko nikada nije imao bilo kog drugog boga iznad istinitog Boga; da su sva deca podizana da odaju čast, poštuju i slušaju roditelje, a svi roditelji vaspitali svoju decu u pobožnom načinu života; da niko nikada nije dopustio da duh ubistva uđe u njegovo srce, da nije bilo ratova i ubistava ljudskih bića od strane drugih ljudskih bića; da su svi brakovi ostali srećni i da se nije prestupala čistota pre i nakon braka; da su svi imali toliko brige za dobro i blagostanje drugih, tako da niko ne krade – pa da možemo da pobacamo sve katance, ključeve i sefove; da je svako govorio istinu – da je svačija reč bila dobra – da su svi bili poštteni; da niko nikada nije žudeo za onim što mu s pravom ne pripada, već da je imao toliko brige za dobrobit drugih da veruje da je zaista blagoslovenije davati nego uzimati – kakav bismo tek život živeli u jednom srećnom svetu! U jednom svetu u kojem svi vole i služe Bogu svim svojim umom, srcem i silom – gde svi imaju brigu za dobrobit drugih jednako koliko i brigu za sebe – ne bi bilo razvoda brakova – ne bi bilo rasturenih domova i porodica, niti mladih delikvenata, kriminala, pritvorskih jedinica, zatvora, a ni policije osim da mirno usmerava i nadzire javne službe koje su na usluzi svima, niti ratova, niti vojnih establišmenata.

Nadalje, Bog je pokrenuo fizičke zakone koji funkcionišu u našem telu i umu i duhovne zakone. Ne bi postojale bolesti, narušeno zdravlje, bol i patnja. Naprotiv, postojalo bi snažno pucanje od zdravlja ispunjeno dinamičnim interesovanjem za život, entuzijastičnim interesovanjem za konstruktivne aktivnosti koje donose sreću i radost. Postojala bi čistoća, izražajne aktivnosti, stvaran napredak, bez udžerica, zaostalih i nazadnih rasa i oblasti na Zemlji.

Vaskrsnuti sveti

Kako se vaskrsnuti Hrist bude spuštao sa neba na oblacima, sa oblacima će se i vratiti na Zemlju (Dela apostolska 1:9-11, Jevanđelje po Mateju 24:30). Dok se vraća (Prva Solunjanima 4:14-17) mrtvi u Hristu – oni koji su primili i bili vođeni Božjim Svetim Duhom (Rimljanima 8:11, 14) – ustaće u jednom gigantskom vaskrsenju i biće učinjeni besmrtnima, uključujući sve stare proroke (Jevanđelje po Luki 13:28). Oni koji imaju Duh Božji i tada su živi, momentalno će se promeniti iz smrtnog u besmrtno (Prva Korinćanima 15:50-54) i, zajedno sa onima koji vaskrsnu, podići će se u vazduh da sretnu spuštajućeg, proslavljenog Isusa Hrista (Prva Solunjanima 4:17) na oblacima. Biće zauvek sa njim gde god je On (Jevanđelje po Jovanu 14:3). Oni će se – sa Njim- spustiti sa oblaka i stati tog istog dana na goru Maslinsku (Knjiga proroka Zaharije 14:4-5).

Promenjeni, preobraćeni sveti, sada učinjeni besmrtnima, zavladaće tada narodima – narodima smrtnika – pod Hristom (Knjiga proroka Danila 7:22, Otkrivenje 2:26-27, 3:21).

Sotona konačno uklonjen!

Najslavniji događaj u celoj istoriji Zemlje – natprirodno veličanstveno spuštanje na oblacima proslavljenog svemogućnog Hrista na Zemlju – konačno će okončati suptilnu, obmanjujuću, nevidljivu sotoninu vladavinu. Hristov dolazak u vrhunskoj slavi Cara nad carevima i Gospodara nad gospodarima zabeležen je u Otkrivenju 19. Koji će se drugi veliki događaji odigrati pre nego što bude mogućan mir, SREĆA i RADOST na Zemlji? SOTONA đavo mora da bude uklonjen sa prestola Zemlje. U Otkrivenju 20:1-3, zapisane su avangardne vesti: „I videh anđela kako silazi sa neba, koji je imao ključ od bezdana i veliki lanac u svojoj ruci. I savlada aždaju, staru zmiju, koja je đavo i satana, i sveza je na hiljadu godina, pa je baci u bezdan i zaključa i zapečati nad njom, da više ne dovodi u zabludu narode - dok se ne navrší hiljadu godina; posle toga treba da bude odrešena na kratko vreme”.

Doba čoveka, obmanutog, zavedenog pod uticajem sotone tokom 6.000 godina biće završeno. Sotona više neće biti u stanju da putem vazduha emituje u duh čovečiji i ubrizgava svoju satansku prirodu u ljude koji toga nisu svesni, prirodu koju smo pogrešno navedeni da nazivamo “ljudskom”.

Ljudska priroda neće nestati odjednom

To ne znači da će stečen satanistički stav smesta da nestane iz ljudskog razuma. Nebrojani milioni stećiće takav stav do tog trenutka. Pa iako će sotona tada biti obuzdan da ne može da nastavi emitovanje njegove prirode, to što je stečeno kao navika neće automatski da nestane.

Bog je učinio ljude slobodnim moralnim agentima. Dao nam je kontrolu nad našim umom, osim ako je zaslepljen sotoninim obmanjujućim, zlim uticajem. Ali ljudski smrtnici na Zemlji neće više da budu obmanuti! Sada će svemogućí Hrist i besmrtni sveti koji pod Njim vladaju početi da uklanjaju skrame koje su zaslepile ljudske umove. Zato sam rekao da potpuna utopija ne može odjednom da zavlada. Mnogi milioni ljudi će se i dalje držati pobunjeničkog stava – sujete, požude i pohlepe. Sa Hristovim dolaskom započeće proces reobrazovanja – otvaranja obmanutih umova – razobmanjivanje umova, vođenje umova ka dobrovoljnom pokajanju.

Od vremena Hristovog natprirodnog preuzimanja kontrole i izгона sotone, Božji zakon i reč Večnog izaćiće iz Siona i proširiće se po celoj Zemlji (Knjiga proroka Isaije 2:3). Završiće se osuda Adamovog sveta, duga šest hiljada godina, da je odsečen od Boga. Hrist će započeti da poziva sve smrtnike na Zemlji na pokajanje i duhovno spasenje! Božji Sveti Duh potećiće iz Jerusalima (Knjiga proroka Zaharija 14:8). Kakva slava! Osvanuće novi dan. Mir uskoro dolazi. Ljudi će se okrenuti od puta “grabeži” putu “davanja” – Božjem putu ljubavi. NOVA CIVILIZACIJA tada će okovati Zemlju!

Kakav će se svet sutra razviti od tog vremena? U Knjizi proroka Isaije 2:2-4 i proroka Miheja 4:1-3 piše: “Biće u potonja vremena gora doma Gospodnjeg utvrđena u vrh gora i uzvišena iznad humova, i stićeće se k njoj svi narodi. I ići će mnogi narodi govoreći: Hodite da idemo na goru Gospodnju, u dom Boga Jakovljevog, i učiće nas svojim putevima, i hodićemo stazama Njegovim. Jer će iz Siona izaći zakon, i reč Gospodnja iz Jerusalima. I sudiće među narodima, i koriće mnoge narode, te će raskovati mačeve svoje na raonike, i koplja svoja na srpove, neće dizati mača narod na narod, niti će se više učiti boju”. Mislite o tome! Nema više ratova. Nema straha od ljudi i zveri. Konačno mir u celom svetu. Nešto će morati da bude uzrok tog mira. Zakon Božji za koji nominalno “hrišćanstvo” uči da je ukinut, izaćiće iz Jerusalima i Zemlja će biti puna znanja Božjeg načina života kao što je more puno vode.

Čak će i divlje životinje da se pripitome i živeće u miru: “vuk će boraviti s jagnjetom, i ris će ležati s jaretom, tele i lavić i ugojeno živinče biće zajedno, i malo dete vodiće ih. I krava i medvedica zajedno će pasti, mlad njihova ležaće zajedno, i lav će jesti slamu kao vo. I dete koje sisa igraće se nad rupom aspidinom, i dete odbijeno od sise zavlaciće ruku svoju u rupu zmije vasilinske” (Knjiga proroka Isaije 11:6-9).

Zamislite sada promenjene okolnosti! Pogledajte sada kako su rešeni problemi! Vidite obrise sveta u kojem nema nepismenosti, siromaštva, gladi i preglednjivanja, sveta gde kriminal naglo opada, ljudi se uče poštenju, čistoti, ljudskoj ljubaznosti i sreći – svet mira, blagostanja, izobilne dobrobiti.

Rešenje za eksploziju stanovništva

Bog predviđa ogromne reforme svuda u predivnoj utopističkoj eri za koju kaže da će uskoro da se rascveta na Zemlji. Da li možete to da zamislite? Svet koji krupnim koracima rešava najključnije probleme sa kojima se suočava čovečanstvo.

Danas je najveći i najstrašniji problem eksplozija stanovništva u svetu. Sve veći broj

ljudi u svim narodima ubrzano nadmašuje sposobnost sveta da ga izdržava.

Oblasti gde dolazi do velikog porasta broja stanovnika su nerazvijeni delovi sveta koji nemaju materijalne resurse, gde narodi žive u siromaštvu, nepismenosti, zarazama i sujeverju. Ne zaboravite da je više od 10 posto zemljine površine obradivo. Najnovija statistika Ujedinjenih nacija ukazuje da će se svetska populacija udvostručiti za kratke 34 godine. Dnevno, zloslutno prisustvo ljudi je jedan od istinski neshvatljivih današnjih problema. Bog, međutim, ima rešenje i to veoma jednostavno rešenje. Naprosto učiniti veći deo zemlje obradivom. Smanjiti besplodne, snegom prekrivene stenovite planine, izdići neke duboke, bezvodne pustinjske doline, izmeniti godišnja doba. Ozeleniti sve pustinje i učiniti ih plodnim. Otvoriti ogromne komade zemlje - pustinju Kalahari, basen jezera Čad, Saharu u Africi, pustinju Gobi u Aziji i velike američke pustinje. Ozeleniti i zasaditi ogromne puste oblasti u Mongoliji, Sibiru, Saudijskoj Arabiji i veći deo zapadnih Sjedinjenih Država. Odmrznuti duboko zaledene ogromne, skoro beskrajne krajeve i tundre u ogromnim, nepreglednim prostranstvima Antarktika, Severne Amerike, Grenlanda, Severne Evrope i Sibira. Izravnati ogroman čvor Pamira, gigante Himalaja, Atlas, Taurus, Pirineje, Stenovite planine, venac Siera i Hindu Kuš, izravnati ogromne provalije Anda i sve druge nepristupačne, bukvalno nenaseljene planine na Zemlji. Zatim obezbediti dobru, blagu kišu u tačnoj količini i u pravo vreme. I šta se onda dešava?

Bezbrojni milioni ara neverovatno plodne, produktivne, predivne obradive zemlje odjednom su na raspolaganju – samo čekaju da ih otkrijemo i naselimo. Nemoguće? Svakako nije moguće u rukama ljudi, ali pogledajte šta Bog obećava: “Ne boj se, crviću Jakovlje, narodiću Izrailjev, ja ću ti pomagati, govori Gospod i Izbavitelj tvoj, Svetac Izrailjev. Gle, učiniću te da budeš kao sprava za vršenje nova sa zupcima: vreći ćeš gore i satrćeš ih, i brda ćeš obratiti u plevu. Vijaćeš ih, i vetar će ih odneti i vihor će ih rasuti, a ti ćeš se veseliti u Gospodu i hvalićeš se Svecem Izrailjevim. Siromahe i uboge, koji traže vode a nje nema, kojima se jezik osušio od žeđi, njih ću uslišiti ja Gospod, ja Bog Izrailjev neću ih ostaviti. Otvoriću reke na visovima, i izvore usred dolina, pustinju ću obratiti u jezero vodeno, i suhu zemlju u izvore vodene. Posadiću u pustinji kedar, sitim, mirtu i maslinu; posadiću u pustoj zemlji jelu, brest i šimšir, Da vide i poznaju i da promisle i razumeju da je to uradila ruka Gospodnja, i Svetac Izrailjev da je to stvorio” (Knjiga proroka Isaije 41:14:20).

Čista voda – plodne pustinje

Da li možete da zamislite tu bajnu scenu? Pustinje postaju zelene, plodne, bašte drveća, žbunja, potoci i izvori žubore; planine su smanjene i sada mogu da se nastane. Pogledajte kako Bog opisuje te uslove života u mnogim delovima Biblije:

“Tada će hromi skakati kao jelen, i jezik nemog pevaće, jer će u pustinji provreti vode i potoci u zemlji sasušenj. I suvo će mesto postati jezero, i zemlja sasušena izvori vodeni, u stanu zmajevskom, po ložama njihovim, biće trava, trska i sita” (Knjiga proroka Isaije 35:6-7).

Pročitajte celo 35. poglavlje u Knjizi proroka Isaije.

Bog kaže: “Radovaće se tome pustinja i zemlja sasušena, veseliće se pustoš i procvetati kao ruža. Procvetaće obilno, i veseliće se radujući se i popevajući; slava livanska daće joj se i krasota karmilska i saronka; ta će mesta videti slavu Gospodnju, krasotu Boga našeg” (1. i 2. stih).

Pre nekoliko godina dogodio se mali zemljotres u suvoj, prašinom prekrivenoj udolini dubokoj kao kanjon u brdima između Bejkersfilda i Los Anđelesa u Kaliforniji. Vlasnici malog motela, tada potpuno zaboravljenog i skoro napuštenog zbog suve klime, razmišljali su da zatvore posao i da se odsele. Iznenada je zatutnjao zemljotres kao struja kroz suva brda. Nedugo zatim čuli su slab žubor. Pojurili su do suvog, prašnjavog korita potoka koji je usecao kroz njihovo imanje – i ostali zatečeni kada su videli vodu kako brzo teče. Kada se potočić iščistio otkrili su da je voda kristalno čista, slatka i osvežavajuća. Nepotrebno je reći da im se posao ponovo razvio. Zemljotres je nekako otvorio podzemni izvor vode i poslao je da u

kaskadama poteče kroz njihovo imanje.

Razmišljajte o velikim pustinjama na Zemlji. Da li zvuči neverovatno, da li nije moguće poverovati da Bog može da učini da se pustinje rascvetaju kao ruže? Zašto bi to bilo nemoguće? Planine su se oformile. Velike sile su izazvale gigantske poremećaje, ili ogromne pukotine i provalije u zemljinoj kori. Masivni blokovi granita su pohrlili ka nebu – Zemlja se zaljuljala i uskovitlala u grču najvećeg zemljotresa u njenoj istoriji. Planine su načinjene – nisu se tek tako dogodile. Bog svih sila, koji je načinio brda i planine (Knjiga proroka Amosa 4:13, Psalam 90:2) reformisaće planine, preoblikovaće površinu ove Zemlje.

Pročitajte o velikim zemljotresima koji će tek doći i direktno postići veći deo rehabilitacije zemljine površine. (Vidi Otkrivenje 16:18 i Knjigu proroka Zaharije 14:4). Bog kaže: “Gore se tresu od Njega, i humovi se rastapaju” (Knjiga proroka Nauma 1:5).

Povraćaj zemlje ispod mora

Ljudi shvataju da veliki deo svetskog blaga leži ispod mora. Nafta, zlato, srebro i desetine minerala danas su van domašaja i leže neiskorišćeni duboko ispod ogromnih okeana. Morske vode sadrže velike količine zlata i većinu svetskih zaliha tog metala.

Mnoge oblasti na Zemlji su opustošene usled nadolaska plime – neprestanog spiranja koje postepeno odnosi dodatne količine tla. Nizije u Evropi, naročito Holandija, sastoje se od velikih delova zemlje otete od mora. Pomislite samo na višestruke milione dodatnih ari koji bi stajali na raspolaganju čovečanstvu ako bi se smanjila veličina nekih okeana. Bog kaže da će tako biti! Obratite pažnju: “I Gospod će presušiti zaliv mora misirskog, i mahnuće rukom svojom svrh reke sa silnim vetrom svojim, i udariće je po sedam krakova da se može prelaziti u obući” (Knjiga proroka Isaije 11:15). Zvuči neverovatno, ali je istinito!

Kada Isus Hrist postane velik Vladar ove Zemlje, upotrebiće veliku silu. Jovan je u viziji video da anđeli slave Hrista prilikom Njegovog dolaska da zavlada ovom Zemljom rečima: “Zahvaljujemo ti, Gospode Bože Svedržitelju, koji jesi i koji si bio, što si uzeo svoju veliku silu i zacario se” (Otkrivenje 11:17).

Kombinovane snage ispravnog obrazovanja o istinskom zdravlju i isceljenju od svih bolesti, kada se od njih pokajemo, značiće savršeno utopijsko zdravlje. Zapazite kako to Bog opisuje: “Nego će nam onde Gospod veliki biti mesto reka i potoka širokih, po kojima neće ići lađa s veslima, niti će velika lađa prolaziti onuda. Jer je Gospod naš sudija, Gospod je koji nam postavlja zakone, Gospod je car naš, On će nas spasti. I niko od stanovnika neće reći: Bolestan sam. Narodu koji živi u njemu oprostiće se bezakonje” (Knjiga proroka Isaije 33:21-22, 24). Čujte ovo predivno obećanje: “Ukrepite klonule ruke, i kolena iznemogla utvrdite. Recite onima kojima se srce uplašilo: Ohrabrite se, ne bojte se; evo Boga vašeg; osveta ide, plata Božja, sam ide, i spašće vas. Tada će se otvoriti oči slepima, i uši gluvima otvoriće se. Tada će hromi skakati kao jelen, i jezik nemog pevaće, jer će u pustinji provreti vode i potoci u zemlji sasušenoj” (Knjiga proroka Isaije 35:3-6).

Bog opisuje nagrade za pokoravanje Njegovom zakonu milosti i ljubavi. Obratite pažnju na Knjigu proroka Isaije 58:8: “Tada će sinuti videlo tvoje kao zora, i zdravlje će tvoje brzo procvasti...”

Sreća u zdravlju

Opisujući obilje i zdravlje koje će uneti na planetu Bog kaže: “Jer ću te isceliti, i rane ću ti izlečiti, govori Gospod” (Knjiga proroka Jeremije 30:17).

“I doći će i pevaće na visini sionskoj, i steći će se k dobru Gospodnjem, k žitu, k vinu i k ulju, k jaganjcima i teocima; i duša će im biti kao vrt zaliven, i neće više tužiti. Tada će se veseliti devojka u kolu, i momci i starci zajedno, i promeniću žalost njihovu na radost, i utešiću ih, i razveseliću ih po žalosti njihovoj. I napitaću sveštenicima dušu pretilinom, i narod će se moj nasititi dobra mog, govori Gospod” (Knjiga proroka Jeremije 31:12-14).

Zašto nemati dobro zdravlje? Zašto smo tako spremni da poverujemo da je takvo savršeno stanje zdravlja i radosti nemoguće? Zašto nominalno hrišćansko propovedanje ignoriše te stihove Svetog Pisma i umesto toga nam oslikava odlazak na nebo na kome će biti dokolice, ležernosti i nikakvog postignuća. Postoje blagoslovi koji dolaze usled držanja zakona za dobro zdravlje, sa apsolutnom garancijom da je ishod dobro zdravlje i da će oboljenja i zaraze u trećoj i četvrtoj generaciji postati stvar prošlosti. Zapazite šta je Bog obećao njegovom narodu: “Ako dobro uzaslušaš glas Gospoda Boga svog držeći i tvoreći sve zapovesti Njegove, koje ti ja danas zapovedam, uzvisiće te Gospod Bog tvoj više svih naroda na zemlji. I doći će na te svi ovi blagoslovi, i steći će ti se, ako uzaslušaš glas Gospoda Boga svog, Blagosloven ćeš biti u gradu, i blagosloven ćeš biti u polju, Blagosloven će biti plod utrobe tvoje, i plod zemlje tvoje i plod stoke tvoje, mlad goveda tvojih i stada ovaca tvojih. Blagoslovena će biti kotarica tvoja i naćve tvoje” (Peta knjiga Mojsijeva 28:1-5).

Bog takođe opisuje da će se izvorne rase vratiti svojim zemljama da ih ponovo nastane: “Jednom će se ukoreniti Jakov, procvetaće i uzrasti Izrailj, i napuniće vasiljenu plodom” (Knjiga proroka Isaije 27:6).

Bog kaže da će se obnoviti pustoline: “Jer evo me kod vas, i gledaću vas, i bićete rađene i zasevane. I umnožiću u vama ljude, dom Izrailjev sav koliki je, i gradovi će se naseliti i pustoline sagraditi. Umnožiću u vama ljude i stoku, i namnožiće se i naploditi, i naseliću vas kako biste pre; i učiniću vam dobra više nego pre; i poznaćete da sam ja Gospod” (Knjiga proroka Jezekilja 36:9-11).

Pročitajte celo 36. poglavlje u Knjizi proroka Jezekilja. Bog tu kaže: “Ovako veli Gospod Gospod: Kad vas očistim od svih bezakonja vaših, naseliću gradove, i pustoline će se opet sagraditi... I reći će se: Zemlja ova što beše pusta posta kao vrt edemski, i gradovi što behu pusti, razvaljeni i raskopani, utvrdiše se i naseliše se” (33. i 35 stih).

Šta će biti sa drugim narodima? Zapazite: “U to će vreme biti put iz Misira (Egipta koji i danas postoji kao nacija) u Asirsku (mnogi pripadnici tog naroda su pre nekoliko vekova migrirali u severne i centralne predele Evrope – današnju Nemačku), i Asirac će ići u Misir i Misirac u Asirsku, i služiće Gospodu Misirci s Asircima. U to će vreme Izrailj biti treći s Misircima i Asircima, i biće blagoslov posred zemlje. Jer će ih blagosloviti Gospod nad vojskama govoreći: Da je blagosloven moj narod misirski i asirski, delo ruku mojih, i nasledstvo moje, Izrailj” (Knjiga proroka Isaije 19:23-25).

Potpuna pismenost

Samo pomislite kakav bi to bio neverovatan korak napred kada bi svi narodi i svi ljudi svuda govorili, čitali i pisali istim jezikom. Danas, međutim, ogromne oblasti ove Zemlje ne poseduju čak ni pisani jezik. Milioni i milioni ljudi je nepismeno – ne mogu da čitaju ni da napišu čak ni svoje ime. Kada povratnički Hrist pobedi ovu Zemlju uvešće epohu potpune pismenosti i potpunog obrazovanja i daće ovom svetu jedan novi, čist jezik. Ta tema zahteva da se o njoj napiše posebna knjiga o tome kako će svi procesi opismenjavanja da se izmene na ovoj Zemlji. Svi današnji jezici su se iskvarili pošto su doslovno puni paganskih, neznabožičkih izraza: sujeverja, pogrešnih naziva, izuzetaka pravila, specifičnih idioma. Bog kaže: “Jer ću tada promeniti narodima usne, te će biti čiste, da bi svi prizivali ime Gospodnje i služili Mu složnim ramenima” (Knjiga proroka Sofonije 3:9).

Pomislite samo na novu eru dobre literature, dobre muzike i izbegavanja dvostrukih napora, nesporazuma usled lingvističkih poteškoća i hiljada marljivih sati prevođenja. Kakvo će to biti doba kada ceo svet postane zaista obrazovan – i bude govorio istim jezikom!

Kakva će biti ekonomska struktura?

Bog kaže da će Jerusalim postati finansijski glavni grad i duhovna prestonica Zemlje.

Stvoritelj kaže o novoizgrađenom gradu sledeće: “Tada ćeš videti, i obradovaćeš se, i

srce će ti se udiviti i raširiti, jer će se k tebi okrenuti mnoštvo morsko i sila naroda doći će k tebi” (Knjiga proroka Isaije 60:5). Kao što smo pročitali, Svemogući Bog kaže da će podići mnoga mesta koja sada prekrivaju okeanske vode i da će omogućiti veće površine kopna. Naučnici znaju da se većina zemljinih sirovina nalazi u naslagama ispod okeanskih dubina. Bog kaže da će to ogromno blago postati dostupno tokom vladavine Isusa Hrista na Zemlji: da će blago ovog sveta da bude koncentrisano u Jerusalimu i da će krupni programi obnove, procesi rehabilitacije i novo doba pionirstva koje će nastati biti poduprto tim blagom. “Jer ovako veli Gospod nad vojskama: Još jednom, do malo, i ja ću potresti nebesa i zemlju i more i suhu zemlju; I potrešću sve narode, i doći će izabrani iz svih naroda, i napuniću ovaj dom slave, veli Gospod nad vojskama. Moje je srebro i moje je zlato, govori Gospod nad vojskama” (Knjiga proroka Ageja 2:6-8). Veliko Božje blago biće javno izloženo. Neće biti zlatnih poluga u nekim dubinama i podzemnim sefovima, potpuno beskorisnih osim što znače same sebi – neće biti straha od krađe ili razbojništva, već predivne dekoracije zgrada u glavnom gradu koji oduzima dah i dekoracije za Hram u kojem će Hrist stanovati.

Postaviće se utvrđen standard sa vrednostima koje će se nikada neće menjati. Više neće biti špekulacija ni kocke o sposobnostima drugih ljudi. Nikada se više niko neće obogatiti ulaganjem u rad i kreativne sposobnosti neke druge osobe. Neće više postojati berze kapitala, svetske banke, finansijski centri, osiguravajuća društva, hipotekarna društva, kreditne institucije i plaćanja na odloženo. U Božjoj izobilnoj vladi ljudi će kupovati samo ono što im je potrebno, ono što mogu sebi da priušte kada imaju novca za to. Nema više kamata. I nema više poreza.

Sistem davanja desetka

Sistem izdvajanja desetine od prihoda postaće univerzalan. Današnje vlade zahtevaju do 40-50, pa čak i 90 posto poreza od nasledstva, prihoda, skrivenih poreza; saveznih, državnih, opštinskih, školskih i gradskih. A Bog zahteva samo deset posto. Iz tih deset posto finansiraće se celokupan sistem vlasti, prosvetnih radnika i duhovnog vođstva cele Zemlje. “Eda li će čovek zakidati Boga? A vi mene zakidate; i govorite: U čem Te zakidamo? (I Bog odgovara) U desetku i u prinosu. Prokleti ste, jer me zakidate, vi, sav narod. Donesite sve desetke u spremlu da bude hrane u mojoj kući, i okušajte me u tom, veli Gospod nad vojskama, hoću li vam otvoriti ustave nebeske i izliti blagoslov na vas da vam bude dosta” (Knjiga proroka Malahije 3:8-10). To je proročanstvo za današnje vreme.

Kakav će to samo blagoslov da bude. Neće postojati nijedan finansijski teret koji muči većinu današnjih ljudi. Oduzmite krađu, razbojništva, nesrećne slučajeve, vremenske nepogode, rđu, trulež i propadanje od biljaka, magacina, proizvodnih hala. Koliko se onda manje robe može prodati za nižu cenu – i za koliko veću dobit?

Klimatski uslovi

Oduzmite probleme sa vremenom, pošast od insekata, medljiku i plesan kod zemljoradnika, gubitke zbog vladine kontrole cena i prezasićenosti tržišta – i šta će onda biti njihova sudbina u životu? Bog će sve te stvari da postigne. Naš Bog je multimilijarderski nebeski Otac. “Moje je zlato” kaže On (Knjiga proroka Ageja 2:8).

Bog takođe želi da svako njegovo dete prosperira. “Dragi moj, želim da ti u svemu bude dobro i da budeš zdrav, kao što je tvojoj duši dobro” (Treća Jovanova 2). Hrist je rekao: “Ja sam došao da imaju život i da ga imaju u izobilju” (Jevanđelje po Jovanu 10:10).

Bog želi puninu, izobilje u svačijem životu. Pogledajte materijalno “uspešne” koji poznajete. Koliko su zaista srećni? Tvrdi se da je J. Pol Geti, jedan od najbogatijih

ljudi u svetu, rekao: “Dao bih sve moje milione za samo jedan srećan brak!”

U Božjem carstvu pokoravaće se zapovedima njegove volje. One će postati standard za uređenje trgovine, poslova, finansija i celokupne ekonomske strukture sveta. Sve će se zasnivati na principu davanja. Hrist je rekao: “dajte i daće vam se; dobru meru, nabijenu, stresenu, prepunu, daće u vaše naručje; jer kakvom merom merite, onakvom će vam se odmeriti” (Jevanđelje po Luki 6:38).

Standard davanja slediće se u Božjem vladanju na ovoj Zemlji – ne grabeljenje, tajni sporazumi, obmanjujuće, potajno, podmuklo, prostačko, okolišno, varljivo i lažljivo izvrđavanje tako uobičajeno u današnjem poslovnom svetu. Kada Bog preobrati pobunjenički ljudski rod prikazom Njegove moćne sile, tada „Tako mi života, govori Gospod, meni će se prikloniti svako koleno, i svaki jezik ispovediće Boga” (Rimljanima 14:11), kada ponizi sujetan, ponosan duh čovečiji – tada će čovek biti nateran da poželi da daje. Dokle god Bog ne slomi oholi duh čovečiji (Knjiga proroka Isaije 2:10-12, 17) – narodi zemaljski neće biti spremni da prihvate takav predivan, pun ljubavi, velikodušan, pošten standard davanja za celu ekonomiju.

Potrebna je obimna knjiga da se započne uopšte opis predivnih uslova života koji će pretegnuti na ovoj Zemlji – i konačno prevagnuti kad je ljudsko srce ponizno, preobraćeno - kada mu je data samo Božja priroda (Druga Petrova 1:4). Nikada više niko neće graditi zgradu koju ne može da plati i koja mu jr nepotrebna, da bi je iznajmljivao podstanarima koji mu pomažu da je otplati. Nema više kamata. Bog kaže da je greh pozajmljivati novac za „korist“ odnosno kamatu. Posle svake pedesete godine svi dugovi, javni i privatni, biće potpuno otkazani.

Ozdravljena svetska ekonomija

Pošto će vlade da budu u rukama duhovne pororice Božje i delimično pod upravom ljudskih vođa koji su direktno potčinjeni toj velikoj vladajućoj porodici – i pošto neće postojati ogromne agencije i biro i koji nadziru druge biro e, koji pak sumnjičavo nadziru druge biro e; neće biti vojnih establišmenata, „kontraobaveštajne“ (špijunske) službe ni članova Interpola; neće biti ogromnih kartela, monopola, unija, ogromnih troškova vlade – ozdraviće svetska ekonomija.

Mislite o tome. Više nema strane pomoći, protraćenih milijardi za kupovinu „ljubavnika“ (saveznika) (Knjiga proroka Jezekilja 23:9, 22; Plač Jeremijin 1:2; Knjiga proroka Jezekilja 16) koji se kasnije okrenu i rastrgnu vas. Nema više vladinih instrumenata za dotacije industriji, nauci i tehnologiji istraživanja svemira, školama i istraživačkim institucijama. Umesto toga svaka neophodna industrija, obrazovna ustanova i preduzetništvo poslovaće u zdravim finansijskim okvirima. Kakav će samo to svet da bude!

Struktura vlasti u svetu sutra

Sada obratite pažnju kako će da funkcioniše nova svetska vlada u narednih hiljadu godina. Neće postojati takozvana demokratija. Neće biti socijalistička, komunistička ili fašistička. Neće biti ljudska monarhija, oligarhija ili plutokratija. To neće biti ljudska vlada nad čovekom. Čovek je dokazao da je potpuno nesposoban da vlada sobom. Biće to božanska vlada – teokratija – vlada Boga nad ljudima. Neće to biti vlada odozgo na gore. Ljudi neće imati pravo glasa. Neće to biti vlada od ljudi, to jest izabrana od ljudi – već vlada za ljude. Biće vlada od vrha (Bog Svemogući) na dole. Po svom obliku biće hijerarhijska.

Neće postojati izborne kampanje, banketi za finansiranje kampanja, prljave političke kampanje u kojima svaki kandidat predstavlja sebe u najpovoljnijem svetlu, a istovremeno blati, denuncira i diskredituje svoje protivnike. Neće se traćiti vreme na

kampanje blaćenja u pohlepi za vlašću. Nijednom čoveku neće se dati položaj u vladi. Sve vladine službe biće tada božanska Duhovna bića u carstvu Božjem – Božjoj porodici. Svi zvaničnici biće postavljeni od strane božanskog Hrista koji čita i zna ljudska srca, njihov unutrašnji karakter i sposobnosti ili nedostatak sposobnosti. Opis Hristove natprirodne moći uvida u karakter drugih naći ćete u Knjizi proroka Isaije 11:2-5.

Primetite ovo: „I na Njemu će počivati Duh Gospodnji, duh mudrosti i razuma, duh saveta i sile, duh znanja i straha Gospodnjeg. I mirisanje će Mu biti u strahu Gospodnjem, a neće suditi po viđenju svojih očiju, niti će po čuvenju svojih ušiju koriti. Nego će po pravdi suditi siromasima i po pravici koriti krotke u zemlji, i udariće zemlju prutom usta svojih, i duhom usana svojih ubiće bezbožnika” (Knjiga proroka Isaije 11:2-4). Ne zaboravite da je Bog Vrhovno Biće koje je ljubav – koji daje – koji vlada sa brigom prema onima kojima vlada. On će vladati za najviše moguće dobro ljudi. Najsposobniji, najpravedniji, koji najbolje odgovaraju za položaj biće postavljeni na sve položaje odgovornosti i vlasti. Na Zemlji će postojati dve vrste bića – ljudi kojima vladaju oni koji su učinjeni božanskima. Neki vaskrsnuti sveti vladace nad deset gradova, neki nad pet (Jevanđelje po Luki 19:17-19).

Mislite o tome – nema traćenja novca na političke kampanje. Nema podela u političkim partijama, sa svim gloženjima i mržnjama. Nema više političkih partija!

Šta je novi zavet?

Ukratko, pod Novim zavetom koji Hrist dolazi da uvede, ono što ćemo videti na Zemlji je sreća, mir, izobilje i pravda za sve. Da li ste ikada pročitali od čega se sastoji Novi zavet? Da li pretpostavljate da će se njime ukinuti Božji zakon? Upravo suprotno. “Jer ovo je savez koji ću sklopiti s domom Izrailjevim posle onih dana, govori Gospod, daću svoje zakone u njihov um i napisaću ih na njihovim srcima, i biću im Bog i oni će biti moj narod” kaže Bog u Jevrejima poslanici 8:10.

Kada su Božji zakoni u našim srcima – kada volimo Božje puteve i u našim srcima želimo da živimo po njima, ljudska priroda će se potčiniti – ljudi će želeti da žive putem koji dovodi do mira, sreće, izobilja, radosne dobrobiti! Ali ne zaboravite da ljudi koji ostanu na Zemlji nakon Hristovog povratka – nad njima će vladati Hrist i koji vaskrsnu ili promene u besmrtnost – sami će i dalje posedovati ljudsku prirodu. Još uvek će da budu nepreobraćeni.

Dva toka događaja

Ali Hrist i vladajuće carstvo Božje, koje će se tada uspostaviti kao vladajuća porodica, doneće dolazeću utopiju putem dva toka događaja. Sav kriminal i organizovana pobuna biće silom ugušeni – božanskom, natprirodnom silom. Hrist će tada da usmeri svoj um na reobrazovanje i spasavanje ili duhovno preobraćenje sveta. Zapazite da će se božanskom silom prvo promeniti društveni i religijski običaji.

Bog je dao sedam godišnjih praznika, Svetih praznika za koje je zapovedio da se svetkuju. Praznici sadrže veliko i važno značenje pošto oslikavaju Božji maestralan plan za postizanje Njegove svrhe koju je namenio čovečanstvu. Oni su postavljeni zauvek. Isus ih je držao da bi nama dao primer da tako činimo. Apostoli su ih držali (Dela apostolska 18:21, 20:6, 16; Prva Korinćanima 5:8, 16:8). Istinita, izvorna Crkva – u kojoj je bilo i ranije nepreobraćenih neznabožaca – držala ih je. Oni su bili Božji put – Božji običaji za Njegov narod. Ali narod je odbacio Božje puteve i običaje i umesto njih okrenuo se putevima i običajima paganskih religija. Ljudi su činili ono što im se činilo da je ispravno. A pošto je ljudski um u ovom svetu neprijateljski nastrojne prema Bogu (Rimljanima 8:7), stavovi neprijateljstva prema Božjem putu života su prevagnuli. Putevi koji se čine pravima čoveku su suprotni putevima koji proizvode mir, sreću i

izobilan život. Ti isti pogrešni putevi čine se većini današnjih ljudi da su ispravni! Shvatamo da se čine ispravni a ne pogrešni većini onih koji će pročitati ove reči. Ali možemo li da shvatimo da “Neki se put čini čoveku prav, a kraj mu je put k smrti” (Priče Solomonove 14:12). A ako okrenete da pogledate Priče 16:25, videćete da se isto ponavlja: “Neki se put čini čoveku prav, a kraj mu je put k smrti”.

Bog je rekao preko Mojsija: “Ne činite kako mi sada ovde činimo, šta je kome drago” (Peta knjiga Mojsijeva 12:8). Potom opet: “Čuvaj se da se ne uhvatiš u zamku pošavši za njima pošto se potru ispred tebe, i da ne potražiš bogove njihove, i kažeš: Kako su ovi narodi služili svojim bogovima, tako ću i ja činiti. Ne čini tako Gospodu Bogu svom; jer oni činiše svojim bogovima sve što je gadno pred Gospodom i na šta On mrzi; jer su i sinove svoje i kćeri svoje sažizali bogovima svojim” (Peta knjiga Mojsijeva 12:30-31).

Današnji deklarativan hrišćanski svet odbacuje Božje Svete praznike, praznike koji su Bogu sveti a koje zavedeno “hrišćanstvo” mrzi. Umesto njih drže se paganski dani – Božić, Nova godina, Uskrs i drugi “na koje Bog mrzi”! Mnogi znaju i priznaju da su te svetkovine paganske, ali je njihov argument: “Ne držimo te dane tako što obožavamo paganske bogove, mi samo koristimo njihove običaje u obožavanju Hrista i istinskog Boga”. To je put koji se “čini prav” ljudima. Oni možda nemaju loše namere. Zavedeni su. Obmanuta osoba ne zna da je u krivu i misli da je u pravu. Može da bude iskrena isto onoliko koliko i oni koji su našli Božji put i potčinili mu se, ali Bog kaže da neće prihvatiti takvu vrstu svetkovanja ili obožavanja. Njemu je to gadost – “na koju mrzi”.

Obmanuti su ti čije će oči Bog otvoriti da vide Njegovu istinu kada se Hrist vrati da zavlada svim narodima smrtnika koji i dalje ostanu u životu.

Svi će držati Božje praznike

Ljudi više neće biti zaslepljeni i prevareni u vezi sa Božjom zapovešću i putevima. On će tada da uvede poslušnost Njegovim običajima. Vratite se na 14. poglavlje u Knjizi proroka Zaharija: „I ko god ostane od svih naroda koji dođu na Jerusalim, svak će dolaziti od godine do godine da se pokloni caru Gospodu nad vojskama i da praznuje praznik senica” (16. stih).

Praznik senica je jedan od sedam godišnjih svetkovina koje je Bog zapovedio svom narodu da ih slavi. Drevni Izrael se pobunio protiv toga, odbacio Božje Svete praznike i okrenuo se paganskim festivalima. Jevrejski narod posle Jezdre i Nemije držao je istinite Božje praznike. Lažni “hrišćanski” propovednici učili su da su Božji praznici “deo starog Mojsijevog sistema – koji nije danas za nas”. Kler je obmanuo i uneo predrasude u narod. Ljudi su prevareni da veruju da su Božić, Novogodišnja noć i drugi dani ti koje je Hrist uspostavio da se slave.

Hrist se sada vraća na Zemlju da obnovi Božje puteve, među kojima su i Božji praznici. Oni koji pobunjenički neće da drže Božje Svete praznike sada, koji im se izruguju sa zajedljivim prezirom, držaće ih kada se Hrist vrati. Zapazite šta kaže Sveto Pismo: „I ako koje od plemena zemaljskih ne bi došlo u Jerusalim da se pokloni caru Gospodu nad vojskama, na njih neće biti dažda; I ako se pleme misirsko ne bi podiglo i došlo, na koje ne daždi, biće isto zlo kojim će Gospod udariti narode koji ne bi dolazili da praznuju praznik senica. Takav će biti greh Misircima i greh svim narodima koji ne bi dolazili da praznuju praznik senica” (Knjiga proroka Zaharija 14:17-19).

Ti odeljci u Svetom Pismu daju nam metod kojim će Hrist “vladati gvozdenom palicom” – kako će upotrebiti natprirodnu silu da ljude svih naroda dovede na ispravne puteve, puteve koji su uzrok stvarnih blagoslova.

Savršena vlada

Da, Isus Hrist se veoma uskoro vraća na ovu Zemlju. Dolazi u slavi i sili i da vlada svim narodima! Ali ne dolazi da svo to vladanje i nadzor čini sam, već da uspostavi svetsku vladu. Biće to veoma organizovana vlada u kojoj će postojati mnogi položaji autoriteta. Upravo je sada vreme da objasnimo mehaniku tog savršenog oblika vlade.

Prvo, to je vlada od Boga – ne ljudska vlada. Iako čovek to još neće da prizna, pokazao je tokom 6.000 godina neefikasnost, šeptrljivost, traćenje svojih vlada smrtnih ljudi koje su potpuno nesposobne da ispravno vladaju sobom. U vezi sa ljudima i njihovom kvalifikacijom da vladaju i upravljaju vlašću Bog za današnje vladine zvaničnike kaže sledeće: „Nema nikoga da više za pravdu, niti ima da se pre za istinu; uzdaju se u ništavilo, i govore laž; začinju nevolju, i rađaju muku... Noge im trče na zlo i brze su na prolivanje krvi prave; misli su njihove bezakonje; na putevima je njihovim pustoš i rasap“.

A ljudi kojima vlada ta (pogrešna) vlada kažu: „Put mirni ne znaju, i na putevima njihovim nema pravde; načinili su sebi krive staze; ko god ide po njima, ne zna za mir. Zato je sud daleko od nas, i pravda ne dolazi do nas; čekamo videlo, a ono, eto mrak; svetlost, a ono hodimo po tami. Pipamo kao slepci zid, kao oni koji nemaju očiju pipamo; spoticemo se u podne kao u sumračje; u obilju smo kao mrtvi“ (Knjiga proroka Isaije 59:4, 7-10).

Zatim je u tom poglavlju predskazano naše vreme, konačno rešenje: “Ustani, svetli se, jer dođe svetlost tvoja, i slava Gospodnja obasja te” (Knjiga proroka Isaije 60:1). Jedina nada za pravdu, mir, istinu – prava rešenja za sve probleme ovog sveta –jeste dolazak Hristov u sili i slavi da uspostavi svetsku vladu, pravu vladu, vladu Božiju! U tim i mnogim drugim pasusima Bog u Njegovoj Reči pokazuje čovečanstvu da je čovek potpuno nemoćan da vlada sobom i svojim bližnjima. Sada nas je ljudsko iskustvo dugo 6.000 godina dovelo na ivicu svetskog samoubistva.

Znači, drugim rečima, prvih 6.000 godina Božjeg plana od 7.000 godina određeni su da se dopusti sotonu da radi svoj posao obmanjivanja sveta, nakon čega sledi 1.000 godina (jedan milenijumski dan) kada sotonu više neće biti dopušteno da radi bilo šta od svog “posla” obmane. Drugim rečima, Bog je označio šest milenijumskih dana da dopusti čoveku da se preda duhovnom poslu greha, nakon čega sledi milenijum duhovnog odmaranja pod nametnutom vladom Božjom.

Vlada planirana od početka

Sada dolazi predivna istina. Dolazimo do otkrivenog uvida u predivno planiranje, pripremanje i organizovanje savršene vlade Božije.

Neće postojati nestručni, sebični, ambiciozni političari koji traže da stave svoje požudne ruke na poluge vlasti putem obmanjivačkih političkih metoda ovog sveta. Danas od ljudi traže da izglasaju na položaje ljude o kojima malo znaju, čije se kvalifikacije umnogome pogrešno predstavljaju. U vladi Božjoj koja uskoro dolazi svaki zvaničnik postavljen na vlast biće okušán, testiran, obučen, iskusan i kvalifikovan prema Božjim kvalifikacijama. Ta činjenica ilustruje svrhu i neophodnost postojanja Crkve. Funkcija Crkve nije to da samo naprosto preobrati „prvine“ – da samo donese spasenje onima koji su posebno pozvani da izađu iz ovog sveta i uđu u Crkvu, već da pripremi i obučí te ljude za rukovodeće položaje u carstvu kada će spasenje postati dostupno svima živima.

Bog je unapred planirao, ali ne samo da njegova vlada vlada na Zemlji. On je faktički rekao Adamu sledeće: „Idi, planiraj tvoje ljudske vlade, stvori po svojoj svesti tvoje vlastite bogove i religije; razvijaj svoje vlastito znanje i obrazovnu strukturu, planiraj tvoje vlastite socijalne sisteme (jednom rečju organizuj svoju sopstvenu ljudsku civilizaciju)“. Ali u osuđivanju čoveka na 6.000 godina odsečenosti od Boga, Bog je rezervisao prerogativ da poziva na specijalnu službu i kontakt sa Bogom one koje će odabrati u tu svrhu. U ovo doba čoveka Bog se pripremio za svoju milenijumsku civilizaciju u svim fazama –vladu, obrazovanje, religiju

– svoju celokupnu civilizaciju.

Sve je počelo sa Abrahamom. U svoje vreme Avram je bio jedini čovek na Zemlji koji je bio istovremeno i osoba jakog karaktera i krotak, sasvim pokoran i poslušan Bogu – Božjim zakonima i Njegovim uputstvima i vladavini. Takav je čovek bio Abraham. Bog je sa Abrahamom počeo da obučava ljude za vodeće položaje vlasti u njegovom dolazećem svetu. Abraham je živio u “najnaprednijoj” civilizaciji tog doba – najrazvijenijem i, kako su ljudi mislili, najpoželjnijem lokalitetu. Bog je rekao Abrahamu (koji je tada nazvan Avram): “Idi iz zemlje svoje i od roda svog i iz doma oca svog u zemlju koju ću ti ja pokazati” (Prva knjiga Mojsijeva 12:1).

Nije bilo rasprave. Abraham nije rekao: “Ali zašto? Zašto da ostavim sva ova zadovoljstva ove civilizacije – da ostavim čak i rođake i prijatelje?” Abraham se nije raspravljano, niti odlagao. Jednostavno je zapisano: “Tada pođe Avram” (četvrti stih).

Abraham je prošao žestoke testove. Nakon što je umro Bog je rekao: “Zato što je Avram slušao glas moj i čuvao naredbu moju, zapovesti moje i pravila moja i zakone moje” (Prva knjiga Mojsijeva 26:5). Abraham se obučavao za visok položaj u vladi Božjoj koja će uskoro da zavlada svetom. Verovao je, bio pokoran i lojalan Božjoj vladi – njenim uredbama i zakonima. Dato mu je obećanje na kojem se zasniva spasenje svake osobe posredstvom Isusa Hrista. Nazvan je ocem (ljudskim) vernih (Galatima 3:7). Bivšim neznabožcima preobraćenicima apstol Pavle je napisao: “Ako ste pak vi Hristovi, onda ste Avraamovo potomstvo, naslednici po obećanju” (Galatima 3:29). U 16. stihu rekao je: “A obećanja su rečena Avraamu i njegovom potomstvu (potomku - Hristu)...”

Bog je počinjao pripreme za Njegovo carstvo – obuku vrhunskih službenika za položaje u Božjoj civilizaciji – sa Abrahamom. Kada se Abraham dokazao kao poslušan, Bog je blagoslovio njegove poslove i dopustio mu da se obogati. Bog mu je dao iskustva u mudrom upravljanju bogatstvom i usmeravanju velikih ljudskih snaga.

Isak je vaspitan od strane bogobojažnog, Bogu pokornog Abrahama, po Božjim putevima, poslušan Božjoj vladi. Postao je naslednik zajedno sa svojim ocem Abrahamom. I on je obučan u poslušnosti, usmeravanju i vladanju drugima.

Potom Jakov, rođen sa tako bogatim nasleđem, obrazovan je da sledi iste principe koje su naučili Abraham i Isak. Iako ga je tast prevario i sputavao, Jakov se takođe obogatio. Bio je čovek – baš kao Abraham i Isak i svi drugi ljudi. Grešio je, ali je nadvladao. Pokajao se. Prevagnuo je sa Bogom. Nikada nije odustao! Razvio je kvalitete i karakter rukovodioca. Postao je otac dvanaest najvećih nacija koje će postati u skoro dolazećem svetu sutra.

Šablon vladine organizacije

Bog nam nije precizno rekao sa mnogo reči kako će da bude organizovana Njegova dolazeća svetska supervlada, ali nam je dao globalni šablon. Specifično nam je naznačio gde spada 14 visokih izvršnih funkcija (uključujući i Hristovu). Iz toga možemo da dedukujemo veliki deo ostatka vladine strukture. Mnogo dolazeće strukture vlade je dato makar kao snažna indikacija u onome što je jasno otkriveno.

Znamo da će to biti vlada Božja. Bog Svemogući – Otac Isusa Hrista – Vrhovni je Zakonodavac i Glava Hristova i svega što postoji. Znamo da će Isus Hrist da bude Car nad carevima i Gospodar nad gospodarima – nad državom i crkvom koje će kroz njega biti jedno.

Znamo da će car David iz starog Izraela (detalje ćemo videti kasnije) postati kralj nad dvanaest velikih naroda koji će se sastojati od doslovnih potomaka dvanaest plemena Izraelovih. Znamo da će dvanaest apostola da budu kraljevi koji sede na prestolu nad tim velikim narodima koji su potomci plemena Izraelovih.

Znamo da će ta vlada da bude od vrha na dole. Postojaće definitivan lanac autoriteta. Ljudi neće birati nikoga. Smrtni ljudi su dokazali da ne znaju kako da prosude kvalifikacije, niti šta se krije u umu, srcu, namerama i sposobnostima ljudi. Svi će definitivno biti postavljeni odozgor. Na položajima vladinog autoriteta biće vaskršnuti besmrtnici, rođeni od Boga – više

neće biti ljudi od krvi i mesa.

Imajući to u vidu – sa znanjem da je Abraham (ljudski gledano) otac svih koji su Hristovi i naslednici spasenja – postaje jasno da će Abrahamu biti dat najveći položaj autoriteta u Božjem kraljevstvu, zatim Davidu i onima koji će vladati nad Izraelcima i neznabošcima. Abraham je “otac” i neznabožackih preobraćenika i Izraelaca.

S druge strane Biblija koristi frazu “Avram, Isak i Jakov”, grupiše ih zajedno kao jedan tim i naziva “ocima”. Jer ista obećanja su ponovo data Isaku i Jakovu čije je ime promenjeno u Izrael. Ono što je jasno otkriveno daje indicaciju da će Abraham, Isak i Jakov funkcionisati kao vrhunski tim u kojem će Abraham predsedavati odmah posle Hrista u budućoj svetskoj Božjoj vladi. Sam Isus je definitivno rekao da će Abraham, Isak i Jakov biti u tom slavnom i proslavljenom carstvu (Jevanđelje po Luki 13:28).

Josip se kvalifikovao na veoma poseban način, ali vratićemo se na njega nešto kasnije.

Crkva i država

U Božjoj Reči je pojašnjen još jedan princip: crkva i država biće jedno pod Hristom. Postojeće jedna vlada nad svim narodima. Postojeće jedna Crkva - jedan Bog - jedna religija – jedan obrazovni sistem – jedan društveni poredak. Kao u izvornom Božjem principu za stari Izrael - sve će to biti ujedinjeno!

Tri čoveka – Petar, Jakov i Jovan od dvanaest prvobitnih apostola – imali su privilegiju da vide carstvo Božije u viziji (Jevanđelje po Mateju 17:9). U viziji Isus, koji je zapravo sa njima bio kao ličnost, transformisao se – pojavio se kao proslavljeni Hrist. Lice mu je postalo svetlo kao sunce, odeća bela kao svetlost. Druga dvojica pojavila su se sa njim u viziji – obris dolazećeg carstva – Mojsije i Ilija. Ta dvojica su u viziji predstavljali kancelariju crkve i države sa i ispod Hrista, kao što će biti i u Božjem carstvu. Mojsije i Ilija su se kvalifikovali u njihovom ljudskom životu za veoma visoke položaje u carstvu Božjem. Preko Mojsija je Hrist (da, on je Bog Starog zaveta, što dokazuju mnoga, mnoga pisma) dao zakone i uredbe vlade za svoj narod Izrael. Mojsije je obučavan kao sin faraonov (sin kralja Egipta). Njegova obuka i iskustvo tekli su među neznabošcima, kao i među Izraelcima.

Ilija je, iznad svih ostalih, u Svetom Pismu predstavljen kao prorok koji je obnovio obožavanje istinitog Boga – i pokoravanje Njegovim zapovestima. Kada je naredio caru Ahavu da na gori Karmilskoj skupi “sav Izrael” (Prva knjiga o carevima 18:19-21) i proroke Valove i Astarotine, rekao je: “Dokle ćete hramati na obe strane? Ako je Gospod Bog, idite za Njim; ako li je Val, idite za njim” (21. stih). A kada je sa neba čudesno pala vatra nakon Ilijine 18-sekundne molitve (36. i 37. stih) i progutala Ilijinu žrtvu, narod je pao na lice i rekao: “Gospod je Bog, Gospod je Bog” (39. stih).

Vizija Transfiguracije (Jevanđelje po Mateju 16:27 do 17:9) dalo je apostolima Petru, Jakovu i Jovanu pregled Hristovog dolazećeg carstva – kako će On doći. Stoga tu imamo indicaciju da će Mojsije i Ilija predstavljati pod Hristom ševa države ili nacionalne svetske vlade (pod Mojsijem) i crkvu odnosno religijske aktivnosti (pod Ilijom). Ta dva čoveka, poput “otaca” Avrama, Isaka i Izraela, tada će da vaskrsnu kao besmrtnici u sili i slavi. Stoga je data izvesna indicacija da će pod Hristom kao Carem nad carevima i pod Hristovim vrhovnim timom – “ocima” – stajati Mojsije nad celokupnom organizovanom nacionalnom i internacionalnom vladom; i Ilija nad organizovanom crkvom, religijskim i obrazovnim aktivnostima.

Zapravo, jevanđelje i reglijski razvoj su samo duhovna edukacija. Značajno je to da je Ilija organizovao i bio direktor u tri škole odnosno fakulteta (Druga knjiga o carevima 2:3, 5; 4:38 – u Vetilju (Betelu), Jerihonu i Gilgalu) na kojima je podučavao Božju istinu u svetu iskvarenom lažnim paganskim obrazovanjem.

Na nacionalnom nivou

Sada stičemo dodatni uvid u dolazeću Božju organizaciju svetske Božje vlade. Na čisto

nacionalnom nivou narodi koji potiču od dva plemena – Jefremovog i Manasijinog (a oni su Josifovi potomci) - postaće dve vodeće nacije u svetu (Knjiga proroka Jeremije 30:16-18, 31:4-11, 18-20; Knjiga proroka Isaije 14:1-2; Peta knjiga Mojsijeva 28:13). Pored njih biće narodi koji potiču od ostalih plemena Izraelovih. Nakon njih, a i dalje prosperitetni i puni izobilnih blagoslova, doći će neznabožački narodi.

Car David, vaskrsnut, besmrtn, u sili i slavi, biće kralj pod Mojsijem nad svih dvanaest naroda Izraelskih (Knjiga proroka Jeremije 30:9; Knjiga proroka Jezekilja 34:23-24, 37:24-25). Svi izvorni apostoli, njih dvanaest, biće carevi pod Davidom nad tada superprosperitetnim narodima (Jevanđelje po Mateju 19:28).

Pod apostolima, koji su sada kraljevi nad velikim narodima, stajaće vladari nad oblastima, državama, okruzima, opštinama, provincijama i gradovima. U svakom slučaju, ti kraljevi i vladari biće vaskrsnuti besmrtnici rođeni u carstvo (porodicu) Božje kao Duhovna bića – ne kao smrtnici od krvi i mesa. I u svakom slučaju biće to oni koji su se kvalifikovali ne samo svojim preobraćenjem, već nadvladavanjem, razvijanjem duhovnog karaktera, razvijanjem u Hristovom znanju – obučeni da se nad njima vlada Božjim zakonom i vladom i naučeni da vladaju.

Priče o minama (Jevanđelje po Luki 19:11-27) i talantima (Jevanđelje po Mateju 25:14-30) to pojašnjava. Onaj koji je udesetostučio duhovne sposobnosti predstavljen je kao vladar nad deset gradova. Onaj koji je razvio samo polovinu Božjeg karaktera i sposobnosti predstavljen je kao vladar nad pet gradova. Priča o talantima pokazuje isto, ali i to da će nam biti suđeno prema tome kako dobro učinimo sa onim što imamo da činimo. To jest, ko ima manje sposobnosti biće mu suđeno prema motivaciji, naporu, marljivosti i istrajnosti prema sposobnostima. Kome je mnogo – prirodnih sposobnosti i darova – dato da nasledi i mnogo će se od njega tražiti. Onaj ko ima manju sposobnost ima isto tako dobru šansu za nagradu u Božjem carstvu kao onaj sa većom sposobnošću – ako se potruđi.

Šta će biti sa svim neznabožačkim narodima? Kome će se dati vrhovna vlast da vlada nad njima? Postoji jaka indikacija – dakle, ne definitivna, specifična izjava, već indikacija prema principima i specifičnim zadacima koji su otkriveni, da će prorok Danilo direktno pod Mojsijem postati car nad svima njima. Kog proroka – kog Božjeg čoveka – je Bog poslao da se školuje u poslovima vrhovne vladine moći u najvećem svetskom carstvu? Koji čovek je odbio da sledi paganske puteve i običaje, čak i kada je služio po autoritetu odmah do samog cara? Koji čovek je dokazao svoju lojalnost Bogu, obožavanje Boga i pokornost zakonima Božjim – čak i kada je služio na vrhu prve svetske imperije? Ko drugi nego prorok Danilo.

Na prvi pogled dalo bi se pretpostaviti da će Hrist staviti apostola Pavla da vlada – pod Mojsijem i Hristom – svim neznabožačkim narodima. I zaista, apostol Pavle se kvalifikovao za visok položaj nad neznabošcima. Ali Danilo je bio skoro svakodnevno u dodiru sa carem prve svetske vlade. I mada je to bila ljudska vlada, Danilo je dokazao svoju potpunu lojalnost i poslušnost Bogu i Božjoj vladavini. Njega je Bog upotrebio da caru Nabuhodonosoru i njegovim naslednicima otkrije da je Bog taj koji vlada nad svim carstvima. Danilo je odbio bogatu hranu sa carske trpeze i sve carske đakonije – uključujući ono što je po Božjem zakonu o zdravlju nečisto. Molio se tri puta dnevno Bogu, čak i kada je to značilo da će ga baciti u jamu sa lavovima. Verovao je Bogu da će ga zaštititi i izbaviti od lavova. Stekao je znanje i mudrost u poslovima i upravljanju vladama nad narodima.

Kada je preko proroka Jezekilja Bog imenovao tri najpravednija čoveka koja su ikada živela, pomenuo je Danila, Noja i Jova (Knjiga proroka Jezekilja 14:14, 20). Jasno je da će Bog dodeliti Noju i Jovu položaje velikog uticaja. Više o tome kasnije.

Bog je u svojoj Reči dao Danilu garanciju da će se on nalaziti u carstvu Božjem u vreme vaskrsenja (Knjiga proroka Danila 12:13).

Zanimljiva je mogućnost, čisto kao uzgredan komentar, uzeti u razmatranje Danilova tri druga u njegovoj službi u Haldejskom carstvu: Sedraha, Misaha i Abednaga – koji će možda služiti kao tim direktno potčinjen Danilu, kao što će i tri “oca” veoma moguće služiti kao tim direktno potčinjen samom Hristu. Štaviše, postoji nekoliko timova koji se postavljaju kao

moгуćnost.

Šta će biti sa apostolom Pavlom? Kada je dvanaest originalnih apostola poslato izgubljenom domu Izraelovom, Pavle je bio apostol neznabožaca. To je ključ. Sam Hrist je specifično rekao da će svih dvanaest apostola biti carevi nad jednim od naroda izraelskih. Ne može se zamisliti da će Pavle postati car nad samo jednim neznabožackim narodom. Moglo bi se čak zaključiti da je Pavle bio nešto sposobniji u svojim ostvarenjima u odnosu na bilo kog od dvanaest apostola. Isto tako nijedan neznabožacki narod neće biti velik kao jedan od izraelskih naroda. Indikacija stoga ukazuje da će Pavle izgleda dobiti položaj nad svim neznabožackim narodima, ali da će biti potčinjen Danilu.

Naravno, Hrist će postaviti careve nad svim neznabožackim narodima, a pod njima vladare okruga i gradova. Ne postoji indikacija o identitetu bilo kog od njih, osim onih apostola i evanđelista koji su radili sa i direktno potčinjeni Pavlu: Varnava, Sila, Timotej, Tito, Luka, Marko, Filemon i drugi, te nema sumnje da će im se dati važni položaji. Šta će da bude sa drugim svetima iz tog vremena u prvim godinama naleta Crkve, kada se njeno članstvo umnožilo pre svega brojčano? I šta će biti sa mnogim preobraćenicima od ranije i sve do našeg sadašnjeg vremena?

Ovde možemo da spomenemo samo ono što izgleda pre kao jasna indikacija iz onoga što je Bog već otkrio.

Na međunarodnom nivou

Pored otkrivenih i indiciranih zadataka vlada nad narodima i grupama naroda na nacionalnom nivou, postojaće položaji od velikog uticaja na međunarodnom planu u oblastima nauke i društvenih funkcija. Postoji nekoliko indikacija o tome šta će sadržati neke od tih aktivnosti i o mogućnim – ako ne i verovatnim – službenicima u njima.

Pošto je Noje živeo pre svih, uzećemo njega u razmatranje. U Nojevo vreme je glavni uzrok nasilja i haosa u svetu bila rasna mržnja, međurasni brakovi i rasno nasilje koje je bilo u korenu ljudskih napora da integriše i stopi sve rase suprotno Božjem zakonu. Bog je postavio ograničenja za narode i rase na samom početku (Prva knjiga Mojsijeva 32:8-9; Dela apostolska 17:26), ali su ljudi odbili da ostanu u zemlji u kojoj ih je Bog postavio. To je bio uzrok korupcije i nasilja koje je okončalo taj svet. Noje je sto godina propovedao Božje puteve ljudima – ali ga nisu slušali.

U to vreme, baš kao i danas, svet se suočavao sa eksplozijom stanovništva. Tada već „ljudi se počеше množiti na zemlji” (Prva Mojsijeva 6:1). Isus je rekao o našem vremenu: “Kao dani Nojevi, tako će biti dolazak Sina čovečijeg” (Jevanđelje po Mateju 24:37) – ili, kao što piše u Jevanđelju po Luki 17:26: “I kako je bilo u Nojeve dane, tako će biti i u dane Sina čovečijeg”, to jest reč je o danima pred sam Hristov povratak. Danas rase ratuju, mrze se, organizuju pobune i rasni problemi spadaju među najveće svetske društvene nedaće.

Noje je samo propovedaio ljudima njegovog ljudskog vremena. Ali će u vaskrsenju besmrtni Noje u sili i slavi da dobije vlast da uvede Božje puteve vezano za rasu. Izgleda jasno da će vaskrsnuti Noje postati šef velikog projekta relociranja rasa i naroda u granicama koje je Bog postavio, i to za njihovo dobro, sreću i najbogatije blagoslove. Biće to veoma velika operacija koja će zahtevati veliku, krupnu organizaciju i biće učinjena vlašću da se pokrenu čitavi narodi i rase. Ovoga puta ljudi i narodi će se pomeriti tamo gde ih je Bog isplanirao i nikakvo odbijanje neće biti tolerisano. Kakav paradoks! Ljudi će biti prisiljeni da budu srećni, da imaju mir, da nađu izobilno i radosno življenje!

Iznad svega, rekli smo da ćemo se kasnije vratiti na Josifa, Izraelovog sina, Avramovog praunuka. Josif je postao upravitelj nad hranom u najvećem narodu zemaljskom tog vremena – Egiptu. On je sinonim za “prosperitet”: “I Gospod beše s Josifom, te bi srećan, i živeše u kući gospodara svog Misirca. I gospodar njegov vide da je Gospod s njim i da sve što radi Gospod vodi u napredak u ruci njegovoj” (Prva knjiga Mojsijeva 39:2-3). Postao je pravi vladar u faraonovo ime u najvećem narodu na svetu. Ali njegova specijalnost bila je ekonomija –

prosperitet. I sve što je uradio učinio je na Božji način. Stoga se čini jasnim da će Josif biti postavljen kao direktor svetske ekonomije – agrikulture, industrije, trgovine, kao i novca i monetarnog sistema. Ti sistemi biće isti na međunarodnom nivou u svakom narodu.

Nema sumnje da će Josif razviti veliku i savršeno efikasnu organizaciju besmrtnika koji će biti učinjeni savršenima, sa i potčinjeni njemu u toj vitalnoj administraciji. Biće to administracija koja će eliminisati glad, izgladnjivanje, siromaštvo. Neće postojati siromašne četvrti. Postojaće univerzalni prosperitet!

Jedan drugi veliki projekat na celom međunarodnom nivou biće obnova opustošenih mesta i konstrukcija bilo kojih stvarnih, velikih i krupnih građevina ili struktura koje će Hrist zahtevati za svet koji će stvoriti. “I oni će sazidati davnašnje pustoline, podignuće stare razvaline i ponoviće gradove puste, što leže razvaljeni od mnogo naraštaja” (Knjiga proroka Isaije 61:4).

Jov je bio najbogatiji i najveći čovek na istoku (Knjiga o Jovu 1:3) i istaknuti graditelj (vidi Knjigu o Jovu 3:13-14 i Božji izazov Jovu u 38:4-6). Bio je tako ispravan i savršen da je Bog čak izazvao sotonu da nađe manu u njegovom karakteru. Međutim, u Jovovom životu postojao je užasan greh – samopravednost, ali ga je Bog doveo do pokajanja (vidi Knjigu o Jovu, poglavlja 38-42). Kada je taj čovek, sa takvom snagom smokontrola da je mogao da bude tako pravedan u svojoj vlastitoj snazi, postao ponizan, sveden na to da se oslanja na Boga, ispunjem Božjim Duhom – tada sasvim sigurno nijedan čovek koji je ikada živeo nije mu bio ravan kao inženjer nad ogromnim, zapanjujućim svetskim projektima. Stoga je snažna indikacija da će Jov postati dikretor svetske urbanističke obnove, da će obnavljati pustoline i uništene gradove koji neće biti kao što su danas, već prema Božjem principu; nad velikim inženjerskim projektima kao što su brane i elektrane – ili već šta god vladajući Hrist odredi.

Postoji indikacija za bar jednog čoveka da će biti prvi asistent u toj velikoj administraciji. To je Zorovavelj (Knjiga proroka Ageja i Knjiga proroka Zaharija 4).

Toliko o toj novoj svetskoj supercivilizaciji na nacionalnom i međunarodnom nivou. Sada dolazimo do sveta sutra na ličnom nivou – nivou Crkve – religije – obrazovnog sistema.

Obrazovanje i religija sutra

Kada se Isus Hrist vati na Zemlju u punoj, vrhunskoj sili i slavi Stvoritelja Boga, doći će ovog puta da spase svet duhovno. Kada sedne na presto svoje slave u Jerusalimu, svi narodi od krvi i mesa biće pred njim. Počeće da odvajaju „ovce od jaraca“. Ovcama sa desne strane: „Tada će reći car onima s desne strane: hodite, blagosloveni Oca moga, nasledite carstvo koje vam je pripremljeno od postanka sveta” (Jevanđelje po Mateju 25:34).

Oni koji su sada preobraćeni su naslednici. Nasledićemo carstvo prilikom Hristovog dolaska. Mrtvi u Hristu vaskrsnuće i prvi će ustati – promenjeni u Duh besmrtnosti. Mi koji tada budemo živi u Hristu momentalno ćemo se promeniti u Duh besmrtnosti, bićemo uhvaćeni sa vaskrslima u vazduh da se sretnemo sa Hristom koji se spušta. Tada ćemo se razdvojiti i besmrtnošću od smrtnih ljudi na Zemlji. Gde god Isus bude od tog časa bićemo sa Njim. Gde će on tada da bude? Njegove noge dotačiću goru Maslinsku (Knjiga proroka Zaharija 14:4). Posle toga će da razvrsta ovce (one koji se kaju, veruju i primaju njegov Sveti Duh) od jaraca (onih koji se bune). Ova separacija – to obrazovanje preobraćenika za Božje carstvo – nastaviće se tokom svih hiljadu godina Hristove vladavine na Zemlji.

Hrist će svim narodima dati nov, čist jezik: “Jer ću tada promeniti narodima usne, te će biti čiste, da bi svi prizivali ime Gospodnje i služili Mu složnim ramenima” (Knjiga proroka Sofonije 3:9).

Čista istina Božja propovedaće se svim ljudima. Niko više neće biti obmanjivan, nego će “zemlja biti puna poznanja Gospodnjeg kao more vode što je puno” (Knjiga proroka Isaije 11:9). Hrist će biti “koren Jesejev”, a Jesej je otac Davidov. Tada će Hrista tražiti neznabošci (Knjiga proroka Isaije 11:10). Hrist će podići ruku da spase ceo Izrael (11. stih). (Vidi takođe Rimljanima 11:25-26). Sav taj posao svetskog evanđelizma – duhovnog spasavanja sveta (kao

celine, što ne znači i svakog pojedinca, ali sasvim sigurno većine) – zahtevaće istovremeno i reedukaciju sveta.

Jedan od velikih problema sa kojim se suočava povratnički, proslavljeni Hrist biće reedukacija navodno obrazovanih. Ti umovi – a to su stvarno najveći umovi ovog sveta – toliko su se izopačili od lažnog obrazovanja da neće biti u stanju da prihvate istinu sve dok se ne oduče od greške. A najmanje je deset puta teže odučiti se od greške koja je čvrsto ukorenjena u svesti nego što je započeti učenje nove istine ni iz čega. Možda će tim ljudima biti potrebno više vremena da spoznaju istinu – postanu stvarno obrazovani – nego što je slučaj sa nepismenim svetom. Bogonadahnuta Reč, Sveta Biblija, izvor je znanja, ali su ti umovi vaspitani da sa prezirom i predrasudama posmatraju taj istinski izvor znanja.

Da, zaista će reedukacija i edukacija ovog sveta biti jedan od najvažnijih zadataka sa kojim će se suočiti carstvo Božje nakon što se Hrist vrati da vlada. Ljudi danas slede lažne i obmanjujuće vrednosti. Celokupno njihovo razmišljanje zahteva reorijentaciju – promenu smera.

Sedište Crkve

Videli smo da će Zemlja, nakon što počne hiljadugodišni period, da se ispuni istinskim znanjem o Bogu kao što su mora puna vode (Knjiga proroka Isaije 11:9). Kako će se to ostvariti? Prorok Mihej daje nam delimičan odgovor: “Ali će u poslednja vremena biti utvrđena gora doma Gospodnjeg navrh gora i uzvišena iznad humova, i narodi će se sticati k njoj” (Knjiga proroka Miheja 4:1).

Proročanstvo koristi termin “gora” kao simbol velikog naroda, a “humove” kao simbol manjih naroda. Drugim rečima, carstvo Božje, carstvo vaskrsnutih besmrtnika – vladajuće carstvo – biće uspostavljeno sa kompletnim autoritetom nad velikim narodima (smrtnika) i uzvišeno iznad svih malih naroda – i ljudi će se sticati ka Božjem carstvu. Sada se tekst nastavlja: “I ići će mnogi narodi govoreći: Hodite, da idemo na goru Gospodnju i u dom Boga Jakovljevog, i učiće nas svojim putevima i hodićemo Njegovim stazama; jer će iz Siona izaći zakon i reč Gospodnja iz Jerusalima. I sudiće među mnogim narodima, i ukoriće jake narode nadaleko, i oni će raskovati mačeve svoje na raonike, i koplja svoja na srpove; neće dizati mača narod na narod, niti će se više učiti ratu” (2. i 3. stih). To znanje – to učenje – čak i znanje Božjeg zakona krenuće iz Crkve i iz Jerusalima, nove svetske prestonice.

Sam Hrist vladaće iz Jerusalima. Postoji indikacija da će postavljeni sa Njim, pod direktnim Ilijinim nadzorom, stajati besmrtnici koje je Hrist odabrao da sačinjavaju Sedište Crkve. Otkrivenje 3:12 daje indikaciju da će pripadnici “Filadelfijske ere” postati stubovi u toj Središnjoj Crkvi.

Zatim, u toj svevažnoj Središnjoj Crkvenoj organizaciji, radeći sa i pod Ilijinim rukovodstvom, izgleda da će se naći vaskrsnuti Jovan Krstitelj. On je došao u „Ilijinom duhu i slavi“ (Jevanđelje po Luki 1:17. Za njega je Isus rekao: „Zaista vam kažem, među rođenima od žena nije se javio veći od Jovana Krstitelja; a najmanji u carstvu nebeskom veći je od njega“ (Jevanđelje po Mateju 11:11). On je Ilija za koga je prorečeno da će doći (Jevanđelje po Mateju 11:7-11). Isus je rekao da nijedan čovek koji je ikada živio nije bio veći od Jovana Krstitelja. A opet, čak i najmanji u vaskrsnutom carstvu biće veći od njega (Jevanđelje po Mateju 11:11). Jasno je da će Jovan Krstitelj biti postavljen na veoma visok položaj. Deluje logično da bude postavljen sa ili odmah ispod Ilije.

Ilija koji će doći u naše vreme

Setite se još jednom da Bog ima princip dualnosti. Kao što je Isus rekao u Jevanđelju po Mateju, proročanstvo u Knjizi proroka Malahije 3:1 odnosi se tipski na Jovana Krstitelja; ako nastavite da čitate do petog stiha postaje veoma jasno da proročanstvo govori o onom koji priprema put pred Drugi Hristov dolazak. Jovan Krstitelj je glas koji je vikao u fizičkoj pustinji

reke Jordan pripremajući put za Prvi dolazak Isusa Hrista kao ljudskog bića, dolazak u Njegov fizički Hram u Jerusalimu i fizičkom narodu Judi, objavljujući unapred dobre vesti da će carstvo Božije biti uspostavljeno u budućnosti. Isto tako pripremajući put za Drugi dolazak bio je vesnik čiji je tip bio prorok Ilija, glas koji je vikao u svetskoj duhovnoj pustinji religijske konfuzije i pripremao put za duhovno proslavljenog Cara nad carevima i Gospodara nad gospodarima da dođe u nadprirodnoj sili i slavi Božjoj u svoj duhovni hram, Crkvu (Efescima 2:21) da bi zapravo uspostavio Božije carstvo.

Nadalje, u Jevandelju po Mateju 17:1-8, Petar, Jakov i Jovan su videli u viziji Mojsija, Iliju i Hrista proslavljene u carstvu Božjem. Onda su u 10. stihu učenici upitali Isusa: „I zapitaše ga njegovi učenici govoreći: što, dakle, književnici kažu da Ilija treba prvo da dođe?” Ne zaboravite da je Jovan Krstitelj završio svoju službu i da je utamničen pre nego što je Hrist uopšte i započeo svoju službu. U vreme kada su učenici postavili to pitanje Jovan Krstitelj je već došao i prošao i bio usmrćen. Isus im je odgovorio govoreći o budućnosti: „A on odgovori i reče: Ilija će doći i sve će uspostaviti” (11. stih). Te reči ne mogu nikako da se odnose na Jovana Krstitelja. Jovan Krstitelj nije ništa obnovio, već pozvao ljude da se pokaju i tako pripreme za Prvi dolazak Hrista kao fizičkog čoveka.

U prvih nekoliko godina postojanja Novozavetne Crkve Isusovo istinito jevanđelje je suzbijeno i zamenjeno lažnim jevanđeljem – ne jevanđeljem Hristovim (carstvom Božijim), već ljudskim netačnim jevanđeljem o Hristu koji je ukinuo zapovesti svoga Oca. Isto tako u Knjizi proroka Malahije 4:5-6, vidimo sliku kako Ilija dolazi na samom kraju Crkvene ere – u vreme kada, ako se ta poruka poslednjeg vremena ne propoveda proslavljeni Hrist doćiće i udariće ljude potpunim uništenjem (zatiranjem).

Obrazovanje u svetu sutra

Stoga će Središnjoj Crkvi u Hristovoj svetskoj prestonici Jerusalimu bez sumnje biti dat na upravu novi svetski obrazovni sistem. Takođe postoji indikacija da će podučavanjem duhovnoj istini – istinitom jevanđelju, duhovnom preobraćenju sveta – biti upravljano širom sveta od strane te Središnje Crkve pod Ilijom i pod direktnim nadzorom Isusa Hrista.

Glavna svrha Hristovog povratka na Zemlju je da duhovno razvija u čovečanstvu pobožan karakter i da spase ovaj svet. Najreligiozniji ljudi, propovednici i evanđelisti (fundamentalisti) pretpostavljaju danas da je ovo sada jedini dan spasenja. Stih u Svetom Pismu na koji se oslanjaju je pogrešno preveden (Druga poslanica Korinćanima 6:2). On treba da glasi „jedan dan spasenja“, a ne da zvuči kao da ne postoji nijedan drugi dan spasenja osim današnjeg. Da Hrist pokušava da „spase“ svet On bi ga spasao. A svet nije „spasen“. Bog ne koristi kao svoje oruđe vavilon konfuznih, međusobno oprečnih religijskih organizacija podeljenih u stotine raznih ideja o teološkoj doktrini. Pravi svetski evanđelizam biće sproveden od strane Središnje Crkve koja će se sastojati od vaskrsnutih besmrtnika pod direktnim nadzorom samog Hrista.

Jedna stvar koja neće postojati u milenijumskom Središtu Crkve je nekakav odbor za doktrinu sastavljen od intelektualnih „akademika“ koji će odlučivati da li su Hristova učenja istinita doktrina ili ne. Takav odbor nije postojao ni u prvom veku Središnje Crkve u Jerusalimu. Sva učenja su dolazila od Hrista preko apostola – a nekoliko puta je Hrist komunicirao sa apostolima putem proroka (kujih danas nema u Božjoj Crkvi zato što je Biblija za naše vreme kompletirana). Božja Crkva danas, kao i u prvom veku, prima svoja učenja od živog Hrista preko jednog apostola, baš kao i u 31. godini naše ere.

Još jedna velika organizaciona funkcija biće upravljana od strane Središnje Crkve – uprava lokalnih crkava širom sveta. Te crkve sastojace se od onih koji se preobrate – koji budu začeti od Boga primanjem Njegovog Svetog Duha – iako su i dalje smrtnici.

Milenijumski rast u spoznaji, nadvladavanje

Kao što preobraćeni hrišćanin u sadašnje vreme mora da nastavi da živi život nadvladavanja greha, duhovnog razvitka i rasta (Druga Petrova 3:18), tako će morati i oni u milenijumu. Srećni će biti što tada neće morati da nadvladaju sotonu, ali moraće da nadiđu sve zle impulse, navike i iskušenja koja su im urođena.

Sa samo jednom Crkvom – jednom religijom – jednom verom – postojaće mnogo crkvenih sabora u svakom gradu, a drugi će biti raštrkani po ruralnim oblastima. Postojaće oblasni nadglednici za sve sredine, kao i pastori, starešine, đakoni i đakonice u svakoj lokalnoj crkvi. Stoga imamo uvid u to kako će svet da bude organizovan. To nam pokazuje kako će super svetska vlada moći i uspeti da se uspostavi na planeti.

Sama svrha postojanja Crkve u današnje vreme je da omogući Božje centre za obuku, ili učiteljske škole koje će obučiti u duhovnom znanju, obrazovanju i pobožnom karakteru da bi obezbedila položaje na početku predivne hiljadugodišnje vladavine Isusa Hrista na Zemlji. Nakon što se završi ta dolazeća milenijumska Hristova vladavina na Zemlji doći će do konačnog suda.

Spomenuo sam u ovoj knjizi da je u vreme prvog Adamovog greha Bog zatvorio čovečanstvo u celini podalje od „drveta života“ koje simboliše Božji dar Njegovog Svetog Duha i začeo besmrtnog Bogoživota sve dok Hrist, drugi Adam, ne zameni sotonu na prestolu Zemlje i dođe da vlada svim narodima zemaljskim. U međuvremenu smo spominjali da su proroci preteče Crkve Božije. Apostol Petar je napisao (Prva Petrova 4:17) da je SUD počeo sa Crkvom. Oni koje je Bog pozvao da dođu k Njemu preko Isusa Hrista tokom doba Crkve tu su i sudi im se tokom ovog života. Ali sud još nije došao na svet. Da li to znači da je svet slobodan da počinjava grehe? Nikako. Bog je dopustio ljudima da greše, ali još uvek im se ne sudi za njihove grehe.

Posle Milenijuma

Nakon milenijumske Hristove vladavine i vladavine Crkve na Zemlji doći će vreme Božjeg SUDA nad ovim svetom. Neki kriminalac je možda počinio veliki zločin – čak i ubistvo, ali dok nije uhvaćen i izveden pred sud nije mu suđeno, niti je osuđen. U konačnom sudu na kojem će Hrist sedeti na sudskom prestolu svako ljudsko biće koje je ikada živelo na ovom svetu biće vraćeno u život (Otkrivenje 20:11-12). Tada će odgovarati za grehe koje su počinili u prvom životu.

Mrtvi U Hristu će u vreme Hristovog Drugog dolaska da vaskrsnu u besmrtan Bogoživot ukoliko su umrli, a oni U Hristu koji budu još u životu prilikom Njegovog dolaska, koji su vođeni Njegovim Svetim Duhom, promeniće se momentalno u besmrtan Bogoživot. Vladaće i podučavaće sa i potčinjeni Hristu tokom hiljadu godina. Svi ostali koji su umrli neće opet živeti do kraja milenijuma (Otkrivenje 20:5).

Knjiga proroka Jezekilja, 37 glava, takođe pokazuje vaskrsenje u vreme suda. To poglavlje je proročanstvo o „suvim kostima“. Biblija tumači sama te suve kosti u 11. stihu, gde piše da su to suve kosti Doma Izraelovog: „Tada mi reče: Sine čovečji, ove su kosti sav dom Izrailjev; gle, govore: Posahnuše kosti naše i prođe nadanje naše, propadosmo“. Kao što proročanstvo kaže: „Tada mi reče: Prorokuj za te kosti, i kaži im: Suhe kosti, čujte reč Gospodnju. Ovako govori Gospod Gospod ovim kostima: Gle, ja ću metnuti u vas duh, i oživećete. I metnuću na vas žile, i obložiću vas mesom, i navući ću na vas kožu, i metnuću u vas duh, i oživećete, i poznaćete da sam ja Gospod“ (stihovi 4-6). Potom proročanstvo govori o sudu pred Velikim belim prestolom kada će vaskrsnuti ceo taj Dom Izraelov koji je tako strašno zgrešio protiv Boga. Proročanstvo se nastavlja: „Tada stadoh prorokovati, kako mi se zapovedi; a kad prorokovah, nasto glas, i gle potres, i kosti se pribirahu svaka ka svojoj kosti. I pogledah, i gle, po njima iziđoše žile i meso, i ozgo se koža navuče; ali duha ne beše u njima. Tada mi reče: Prorokuj duhu, prorokuj, sine

čovečji, i reci duhu: Ovako veli Gospod Gospod: Od četiri vetra dođi, duše, i duni na ove pobijene da ožive. I prorokovah, kako mi se zapovedi, i uđe u njih duh, i oživeše, i stadoše na noge, beše vojska vrlo velika” (stihovi 7-10). To pokazuje da su vraćeni u smrtnan život koji se održava putem disanja vazduha, kao što je bilo u prvobitnom životu. To je smrtnan život – još uvek nisu preobraćeni. Zatim Bog kaže: „Evo, ja ću otvoriti grobove vaše, i izvešću vas iz grobova vaših, narode moj, i dovešću vas u zemlju Izrailjevu”. To je vaskrsenje u sudu pred Velikim belim prestolom. Svi stari Izraelci vaskrsnuće kao smrtnici, upravo kao što su bili u prvom životu. Šta onda? „I poznaćete da sam ja Gospod, kad otvorim grobove vaše, i izvedem vas iz grobova vaših, narode moj. I metnuću duh svoj u vas da oživite, i naseliću vas u vašoj zemlji, i poznaćete da ja govorim i činim, govori Gospod” (13. i 14. stih). Drugim rečima, u sudu pred Velikim belim prestolom nakon milenijuma starozavetni Izrael biće vaskrsnut; onda će „znati Gospoda“. Božje znanje će im doći. Tada će vaskrsnuti pročitati: „I onde ćete se opomenuti puteva svojih i svih dela svojih, kojima se oskvrniste, i sami ćete sebi biti mrski za sva zla svoja koja činiste. I poznaćete da sam ja Gospod kad vam učinim radi imena svog; ne po vašim zlim putevima niti po opakim delima vašim, dome Izrailjev, govori Gospod Gospod” (Knjiga proroka Jezekilja 20:43-44). Zatim nakon tog pokajanja primetite ponovo u Knjizi proroka Jezekilja 37:14: „I metnuću duh svoj u vas da oživite, i naseliću vas u vašoj zemlji, i poznaćete da ja govorim i činim, govori Gospod”.

Stoga će oni u sudu pred Velikim belim prestolom spoznati da je Hrist Spasitelj koji je došao i umro za njih. Nakon pokajanja primiće Sveti Duh i sa njim spasenje i večni život. Svi koji su živeli a da im prethodno nije suđeno, ne samo Izrael već svi narodi, vaskrsnuće kao SMRTNICI, fizička bića, kao što su bili u prvom životu do vremena svoje smrti. Ljudi u tom sudu biće smrtnici koji će tada odgovarati i biće im suđeno. U vezi sa tim sudom pred Velikim belim prestolom Isus je rekao: „Ninevljani će ustati na sudu sa ovim naraštajem i osudiće ga; jer su se pokajali na Joninu propoved, a vidi ovde je nešto više od Jone. Kraljica juga ustaće na sudu sa ovim naraštajem i osudiće ga; jer je ona došla s kraja zemlje da čuje Solomonovu mudrost, a vidi ovde je nešto više od Solomona” (Jevanđelje po Mateju 12:41-42; takođe u Jevanđelju po Luki 11:31-32). Isto tako: „Kažem vam da će u onaj dan Sodomu biti lakše nego tom gradu. Ali Tiru i Sidonu će biti lakše na sudu nego vama” (Jevanđelje po Luki 10:12, 14). Kazna će postojati. Koji su grešili malo biće udareni nekoliko puta, a oni koji su grešili mnogo a znali Božiju volju biće kažnjeni sa mnogo bičevanja (Jevanđelje po Luki 12:47-48).

Kazna za greh je SMRT u konačnom, poslednjem sudu. Pošto su svi sagrešili svima će presuda glasiti da su krivi i osuđeni. Ali tada će naučiti da je Isus Hrist platio za njihovu kaznu umesto njih. U pokajanju, koje će se pokazati na delu, daće im se šansa da u to vreme odaberu ŽIVOT i postanu besmrtni. Kako je milostiv Bog Stvoritelj čija milost je velika prema nama kao što je nebo visoko iznad zemlje. On je u stanju da ukloni naše prestupe od nas kao što je istok daleko od zapada (Psalam 103:12). ALI IMA TOGA JOŠ! JOŠ MNOGO TOGA!

Otkrovenje neverovatnog ljudskog potencijala

U poslanici Jevrejima čitamo: „Jer nije anđelima pokorio budući svet o kome govorimo” (Jevrejima 2:5, Čarničev prevod). Tema u ovom kontekstu je „svet koji će doći“. Postoji samo jedna zemlja, a Biblija govori o tri sveta, doba ili civilizacije na zemlji: „svetu koji je tada bio“ (predpotopni svet od Adama do Noja), „sadašnji zao svet“ (od Potopa do budućeg Hristovog povratka) i „svetu koji će doći“ (započeće kada Hrist dođe i postavi carstvo Božije). Ovaj stih govori o anđelima u smislu kao da je svet dat anđelima na upravu; štaviše, na samom početku poslanice Jevrejima, u prvom poglavlju, govori se o Hristu i anđelima i vezi između anđela i ljudi, što je objašnjeno u drugom poglavlju poslanice. Imajte na umu da je opšta tema u tom poglavlju odnosno kontekst „svet koji će doći o kome mi govorimo“, ne ovo sadašnje doba koje se već sada ubrzano bliži svome kraju! Nastavljamo sa šestim stihom: „Nego je neko posvedočio negde govoreći: »Šta je čovek da ga se sećaš, ili sin čovečiji da ga pogledaš?“ Zatim sledi citat prvih šest stihova iz osmog Psalma.

U tom psalmu David produžava da nam specifično ukazuje na to da je Bog sada podredio čoveku kopno i zemljinu atmosferu, odnosno vazduh i more. Autor poslanice Jevrejima je nadahnut da proširi Davidovo proročanstvo i doda nešto radikalno drukčije – nešto što će se dogoditi u svetu koji dolazi! To otkriveno znanje o Božjoj nameri za ljudski rod – čovekov neverovatan potencijal – prevazilazi ljudsku maštu. Naučnici ne znaju ništa o tome. Nijedna religija, koliko je meni poznato, to ne otkriva, a više obrazovanje sigurno nema pojma o tome. Uprkos svemu tome to je ono što Bog kaže da je pripremio za one koji ga vole (Prva Korinćanima 2:9-10).

Rekao sam ranije da je Bog otkrio neophodno znanje našim prvim roditeljima, ali nisu verovali onome što im je rekao! Oko 4.000 godina kasnije Isus Hrist, drugi Adam, pojavio se na Zemlji sa porukom koju je doneo direktno od Boga Oca na nebu i otkrio neophodno znanje – ali samo šačici ljudi – njih stotinu i dvadeset – koji su verovali onome što je rekao, iako su mnogi ispovedali da „veruju u njega“ (što piše u Jevanđelju po Jovanu 8:30-31, 37-38, 40, 45-46). Ni danas nauka, religija i obrazovanje i dalje ne veruju onome ŠTO JE REKAO. Pogledajmo šta je rekao u pasusu u Jevrejima poslanici gde počinje citiranje osmog Psalma: „sve si potčinio pod njegove noge«. A kad mu pokori sve, ništa mu ne ostavi nepokoreno. No sad još ne vidimo da mu je sve pokoreno” (Jevrejima 2:8). Da li je moguće da Bog misli to što je rekao („sve“)? Da ništa nije isključeno?

U nekim engleskim prevodima osmog stiha stoji reč „kosmos“ odnosno „univerzum“. Drugim rečima, onima koji su spremni da veruju onome što Bog kaže, On kaže da nam je odredio ceo kosmos – sa svim galaksijama, bezbrojnim suncima i planetama – sve će biti potčinjeno čoveku. Ali samo trenutak! Pre nego što ne poverujete pročitajte sledeće reči u tom istom osmom stihu: „No sad još ne vidimo da mu (čoveku) je sve (beskonačni kosmos) pokoreno”. Ne zaboravite (5. stih) da to govori o „svetu koji će doći“ – ne o današnjem svetu. A šta danas vidimo? „Isusa »za malo učinjenog manjim od anđela« vidimo slavom i čašću ovenčana za smrtnu patnju, da bi po milosti Božijoj za sve okusio smrt”. Nijedan čovek osim Hrista još NIJE ovenčan (krunisan) „slavom i čašću”. Pogledajte kako je Hrist već ovenčan slavom i čašću - nastavite da čitate: „Jer je dolikovalo njemu, za koga je sve i kroz koga je sve, pošto je mnoge sinove doveo u slavu, da stradanjima učini savršenim začetnika njihovoga spasenja. Jer i onaj koji osvećuje i oni koji se osvećuju - svi su od jednoga; zbog toga se ne stidi da ih naziva svojom braćom” (10. i 11. stih). Drugim rečima, hrišćani koji imaju Božji Duh su zajednički naslednici sa Hristom i NASLEDIĆE sve što je Hrist već nasledio. On je sada u slavi! Već je nasledio ceo kosmos koji održava svojom silom. Čovek, ako je sada preobraćen i ima Božji Sveti Duh (Rimljanima 8:9), sada je samo NASLEDNIK – još nije vlasnik. Ali vidite kako je sada Hrist već ovenčan slavom i čašću – već je vlasnik – već je nasledio. Počnite sa poslanicom Jevrejima, glava 1: „Bog, koji je od davnine mnogo puta i na mnogo načina govorio našim očevima preko proroka, u ove poslednje dane progovorio nam je preko Sina, koga je postavio za naslednika svega, čijim posredstvom je i svet stvorio; on je odsjaj njegove slave i odraz njegovoga bića, koji sve nosi svojom silnom rečju, koji je izvršio očišćenje od greha i seo s desne strane veličanstva na visinama” (Jevrejima 1:1-3).

Živi Hrist već održava ceo kosmos svojom neograničenom božanskom silom. Pasus nastavlja da prikazuje Njegovu superiornost nad anđelima – on je začet i rođen Sin Božji, anđeli su samo pojedina stvorena bića. Anđeli su sada službeni duhovi (koje ne vidimo) koji služe nama – koji smo sada u manjem statusu od anđela, ali smo naslednici spasenja kada ćemo, poput Hrista, postati rođeni sinovi Božiji (Jevrejima 1:4-14).

Spoljni svemir-planete koje su sada mrtve

Sada spojite sve to sa onim što je otkriveno u osmom poglavlju poslanice Rimljanima. Tu govori o Hristu kao Božjem Sinu: „Jer koje je unapred znao, njih je i predodredio da budu saobrazni liku njegovoga Sina, da on bude prvenac među mnogom braćom” (Rimljanima 8:29). Ljudi koji imaju Božji Sveti Duh su naslednici Božji i sunaslednici sa Hristom – koji je od svih

ljudi već rođen kao Božji Sin vaskrsenjem iz mrtvih (Rimljanima 1:4). On je PRVI od sve ljudske porodice koji se rodio u porodicu Božiju – carstvo Božije. On je naš pionir koji je otišao pre nas. Mi ćemo slediti u vaskrsenju pravednih prilikom Hristovog povratka na Zemlju u vrhunskoj sili i slavi.

Osmo poglavlje poslanice Rimljanima, stih 9, kaže da ako imamo u sebi Sveti Duh od Boga onda smo njegovi začeti sinovi, ali ako nemamo njegov Duh onda nismo njegovi – nismo uopšte hrišćani. A 11. stih kaže da ako Božji Duh raste u nama i vodi nas, ustaćemo iz mrtvih njegovim Duhom – (ili ako budemo živi kada Hrist dođe promenićemo se iz smrtnog u besmrtno).

Nastavimo sa tekstom: „Jer svi, koje vodi Duh Božiji, ti su sinovi Božiji. Niste, naime, primili ropskog duha - da opet strahujete, nego ste primili Duha usinovljenja, kojim vičemo: Ava, Oče! Sam Duh svedoči s našim duhom da smo deca Božija. Ako smo pak deca, onda smo i naslednici; naslednici Božiji, sunaslednici Hristovi, - ako s njim stradamo, da se s njim i proslavimo.¹⁸ Smatram, uostalom, da stradanja sadašnjeg vremena ne znače ništa u poređenju sa slavom, koja će se na nama otkriti” (Rimljanima 8:14-18). Zatim: „Jer sva stvorenja sa žudnjom očekuju otkrivenje slave sinova Božijih. A tvorevina Božija potčinjena je ništavnosti ne svojevolejno, nego za volju onoga koji je potčinio, na nadu - da će i sama tvorevina biti oslobođena ropstva propadljivosti - za slobodu slave dece Božije. Znamo, naime, da cela tvorevina Božija zajedno s nama uzdiše i muči se do sada. I ne samo ona, nego i mi sami, koji imamo prvi dar Duha, i mi sami u sebi uzdišemo očekujući usinovljenje, iskupljenje svoga tela” (stihovi 19-23). Kakvo čudesno, veličanstveno otkrivenje znanja! Nije bilo moguće napisati neverovatniji, čudesniji pasus koji više otvara oči! To je tako neverovatno otkrovenje da ga nije moguće potpuno shvatiti ako se samo brzo iščita.

Prvo sam citirao iz 29. stiha u Rimljanima 8, koji kaže da je Hrist prvoroden među MNOGOM BRAĆOM. U Jevrejima poslanici, prva glava, vidimo da je Hrist, prvi čovek koji se rodio vaskrsenjem iz mrtvih, proslavljen i sada održava ceo kosmos. On je naš Pionir koji je otišao ispred nas. Prilikom Njegovog povratka na Zemlju u sili i slavi preobraćeni koji su primili Božji Sveti Duh rodiće se u Božju porodicu vaskrsenjem. Tada će im biti PODREĐEN ceo kosmos!

Zatim, iz Rimljana, osma glava, ako smo vođeni Svetim Duhom od Boga podići ćemo se u Duhovnu kompoziciju i besmrtnost u Božjoj porodici, kao što i Hrist 31. godine naše ere nakon što je vaskrsnut iz mrtvih. Ponovo pročitajte 19. stih: „Jer sva stvorenja sa žudnjom očekuju otkrivenje slave sinova Božijih”. To će se dogoditi nakon vremena vaskrsenja, kada ljudi zapravo postanu – vaskrsenjem ili momentalnom promenom iz smrtnog tela u Duhovnu besmrtnost – SINOVI Božiji.

Čudesna obnova celog kosmosa

Shvatite sada, molim vas. Zašto ceo kosmos – sva tvorevina – čeka željnim uzdisanjem na rođenje i pojavu svih tih sinova Božjih koji će se roditi u porodicu Božiju? Naredni stihovi opisuju univerzum ispunjen planetama koje su u stanju raspadanja, beživotne – kao da su sada podvrgnute tom mrtvom stanju u nekoj nadi! Kako su sve planete pale u ropstvo raspada? Bog ih svakako nije stvorio u takvom stanju! Raspadanje označava stanje ili uslove koje su prouzročeni degeneracijom i dekompozicijom prethodnog neraspadnutog stanja. Stoga je Bog stvorio planete u stanju NERaspadanja, ali je nešto je dovelo do raspada. Šta je moglo da bude uzrok tog „ropstva raspadljivosti“? To ne može da bude stanje u kome ih je Bog stvorio! Sve što čitamo u Božjoj otkrivenoj Reči o Božjoj tvorevini pokazuje da je savršeno stvorena. Zemlja je isprva načinjena kao savršena tvorevina slavne lepote.

Vidimo da su anđeli naseljavali Zemlju pre nego što je stvoren čovek. Anđeli, koji su bili savršeni od stvaranja do trenutka kada je u njima nađena nepravda i bezakonje, doveli su do toga da se cela površina Zemlje pretvori u stanje raspadanja, haosa i praznine, kao što se vidi u drugom poglavlju.

Da li je ceo kosmos sa mirijadama planeta mogao da bude načinjen zarad konačne svrhe da održava život? U otkrivenju Božije Reči ne kaže se specifično da li jeste ili nije, ali onoliko koliko je rečeno baca dodatno svetlo na to zašto je Bog odlučio da stvori čoveka! Nastavimo da čitamo u poslanici Rimljanima 8:22: „Znamo, naime, da cela tvorevina Božija zajedno s nama uzdiše i muči se do sada”. Imajte u vidu da je tvorevina upoređena sa majkom koja samo što se nije porodila. Predstavljena je kao nešto što se muči uzdišući u nadi (20. stih) i čekajući na rođenje dece Božije putem njihovog vaskrsenja u besmrtnost. Kao da je tvorevina majka a Bog otac. U svakom slučaju, akcenat celog poglavlja je na tome da ćemo mi (preobraćeni ljudi) - kada se rodimo od Boga imaćemo silu i slavu Božju – učiniti ono što je Bog učinio kada je postavio ovu Zemlju „bez obliča i pustu“ – na hebrejskom tohu i bohu (Prva knjiga Mojsijeva 1:2). Hrist koji je „obnovio lice zemlje“ (Psalam 104:30) obnavljao je ono što je uništeno zbog pobune grešnih anđela. Ono što ti predivni pasusi impliciraju i na šta ukazuju je više od svega što je specifično otkriveno. Ovaj pasus precizno ukazuje na ono na šta ukazuju astronomi i naučni dokazi – sunca poput vatrenih lopti zrače svetlošću i toplotom, ali se planete, osim Zemlje, nalaze u stanju smrti, raspada i beživotnosti – ali ne zauvek – čekajući dok se preobraćeni ljudi ne RODE kao deca Božija rođena u samu božansku porodicu Božiju koja će sačinjavati carstvo Božije.

Isusovo jevanđelje je bilo carstvo Božije. Ono što vam ja ovde pokazujem je da Hristovo jevanđelje o carstvu zapravo obuhvata sve to znanje ovde otkriveno – čak i to da ćemo vladati celim kosmosom mi koji sa Bogom Ocem i Hristom postanemo carstvo Božije. Bog je pre svega Stvoritelj, ali i Vladar. On je i Edukator koji otkriva znanje više i šire od domena mogućnosti ljudskog uma da to sam po sebi shvati! Spojte sva pisma koja sam upotrebio u ovom poglavlju i počecete da shvatate neverovatan ljudski potencijal. Naš je potencijal da se rodimo u Božju porodicu i primimo totalnu moć! Daće nam se jurisdikcija nad celim kosmosom! Šta ćemo onda da učinimo? Ova pisma nagoveštavaju da ćemo udahnuti život milijardama i milijardama mrtvih planeta, kao što je život udahnut ovoj Zemlji. Stvaraćemo onako kako nas Bog bude upućivao i vodio. Vladaćemo kroz celu večnost! Otkrivenje 21 i 22 pokazuje da neće biti bola, patnje, ni zla zato što ćemo naučiti da odaberemo Božji put dobra. Biće to večni život ostvarenja, stalnog napretka u superradosnom iščekivanju novih kreativnih projekata i osvrta na postignuća sa srećom i radošću nad onim što smo već učinili. Nikada se nećemo umoriti ili posustati. Uvek živi – puni radosne energije, vitalnosti, oduševljenog života, snage i sile!

Zemlja će postati centar vasiona

Najzad, čak će i Bog Otac da dođe na ovu Zemlju. Njegov tron nad celom vasionom biće uspostavljen na Zemlji. Obratite pažnju na Prvu Korinćanima 15:24. Nakon što se govori o različitim vaskrsenjima zapisano je i ovo: „onda dolazi kraj, kad preda carstvo Bogu i Ocu, kad uništi svako poglavarstvo, svaku vlast i silu”. U Otkrivenju 21:3: „I čuh kako jedan jaki glas sa prestola govori: vidi skinije Božije među ljudima, i on će stanovati s njima, i oni će biti njegov narod, i sam Bog biće s njima”. Nadalje u Otkrivenju 22:3: „I ništa više neće biti proketo. I presto Božiji i Jagnjetov biće u njemu, i služitelji njegovi služiće mu”. Kada govori o Bogu i JAGNJETU, JAGNJE predstavlja Hrista a Bog se odnosi na OCA: najzad će se okončati pomirenje sa Bogom. Bog Otac i Sin Isus Hrist u nama i mi sjedinjeni sa Njima kao jedna velika, vrhunska Božanska porodica.

Kako je predivno i rečima nemoguće izraziti slavu Bogu i njegovom veličanstvenom planu koji je zapravo sada u progresu. Slava, čast i hvala Bogu i Isusu Hristu zauvek i zauvek. Kada se okonča Božji veliki plan od sedam hiljada godina – misterija vekova konačno će biti otkrivena i sa ponovnim stvaranjem ogromne vasiona i večnošću koja leži pred nama vratićemo se konačno na POČETAK.